உ

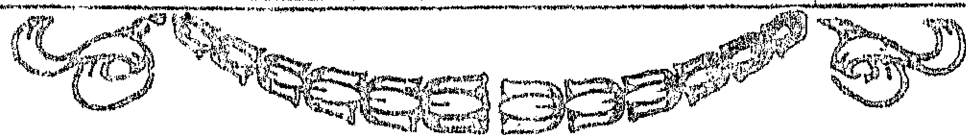
கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த

பஞ்சகாவியத்திற் குருநூலென்னும்

ஆயுர்வேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - 1200.

I. துரைசாமி முதலியாரவர்களால்.

சென்னை-ஆனை,

"பெரியநாயகியம்மன்" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்] 1935 [விலை ரூபா 1.

4 வித்துவ கணித சோதிடர் C. S. ஜோதிவேல் நாயனார் இயற்றிய

சுயராச்சியமதிக தூரமில்லை தெரிவீர் என்ற மெட்டு.

1. பண்டரி புரநாதா பக்தரக்ஷக போதா
பாலன் ஜோதிவேல்கருள் தாதாஹரீதா பண்

2. தொண்டர்தொழும் வைகுந்தா துதித்தே நச்சுதா நந்தா
தொல்லல்வந்தணுகாம லென்னைவந்தாள் முகுந்தா
மண்டலம்புகழ் கோவிந்தா மானிடர்போற்றும் செந்தா
மலர்பதமே பணிந்தேன் வந்தாள் நந்தா பண்

3. பார்ப்பாயென் முகம் நோக்கி பரந்தாமா அரி நாமா
பற்குணர்க்குபதேசம் செய்திட்ட ரெகுராமா
கார்ப்பாயுன் னடியேனை கண்யமுடனே பூமா
காக்ஷிகொடுக்க நேரில் வந்திடும்திரு நாமா பண்

4. அலைகடல் துயின்றவனே ஆரண்யம் சென்றவனே
அரக்கர் குலமழிக்க அவதரித்த ராமனே
துலைக்க இரணியனை தூணில் உதித்தவனே
துஷ்டர் களையடக்கும் சிஷ்ட பரி பாலனே பண்

5. பாண்டவர் துணைவனே பணிந்தே னுந்தனை நானே
பாலகவி ஜோதிவேல் பாட உன் னடியேனே
ஆண்டருள் நந்தனே அவனியி லெந்தனே
ஆதரிப்பாய் மைந்தனே அச்சுதா முகுந்தனே பண்

நா நம்பு தேவ தே என்ற மெட்டு.

1. நமப்பார்ப தீபதே நான் போற்றும் தேவதே
எமதுளத்தில் நின்றிதே எடுத்துரை இப்போ திதே நம

2. ஜானகி மனோக ராசர்வத்திர நாக சேக ரா
வானவர் குருபரா வாமருள் தியா க ரா நம

3. லக்ஷ்மி சமேதரா நம்பினேன் தாமோத ரா
இக்ஷணம் கிருபாகரா ஏழைக்கருள் திவாக ரா நம

4. வோதி ரத்தின மாமிதே போதித்தா ரென் குருவிதே
ஜோதிவேல் சங்கீர்த வித்துவ தாஸ நான் உரைப்பதே நம

வேலும் மயிலும் துணை.
குரு வாழ்க.

வழி நடை திருப்புகழ் லாவணி ஓடி சந்தம் ஆண்பெண் வினு விடை

அண்டபகிரண்டம் புகழ் என்ற மெட்டு.

1 ஆண்

திரிலோகத்தார்க் கதிபன் னென் திருப்புகழ்க்கே மகிழ்வன்

திருமால் மருகன்தன்னை தேடி தேடி—அப்பன்
இருத்தணி வேலன்துதி பாடி பாடி—சிவ
திரிபுரன் புதல்வனை அரிதிரு மருகனை
தெரிசனை வேலனை புரிகுவோம் பெண்மானை —காட்டில்
தேடிவள்ளியம்மை தன்னை கண்டவன்—பரி
தாடி என்றே தேன்தினை மா உண்டவன்

2 ஆண்

அண்டசராசரமென்னும் மண்டலமீரேழும் புகழ்
பண்டார வேல்முருகன்—பக்தி பக்தி—தினம்
கொண்டாட்டம் செய்பவர்க்கு முக்தி முக்தி—குகன்
கரி முகர்க்கிளையவன் வரும்துயர் தீர்ப்பவன்
அறுமுக சரவணன் அரக்கர்வேரறுப்பவன் பெண்ணே
ஆண்டவன் காவடி எடுத்தாடுவோம் அப்பனை
வேண்டியே அரோகரத்தை போடுவோம்

3 ஆண்

எந்தையே சிவ ஷண்முகா வந்தேனை நீ யாள்வாயென்று
தந்தனன தானவென கோடியே யான்
சந்தமும் உந்தன் துதி பாடியே மனம்
மைந்தன் மிகவும் வாடி உந்த நருளை தேடி
சிந்தை மகிழவே வாடி வந்தே துணையே நாடி அப்பா
எந்தனை நீ காக்க வென்ன தொல்லையா கந்தா
உந்தனிட மனம் கல்லோ சொல்லையா

4 ஆண்

பிரணவ மந்திர மெனக்குத் தருணமே யருள்வாயப்பா
சரணமே புரிவேனையா கந்தப்பா சிவ
அரனிட மகனே எந்தன் சொந்தப்பா நான்
சரகணு வென்றேனே—கரம் பணிரெண்டோனே
அரோகரா வென்றேனே—அரக்கனை கொன்றோனே உன்
பிரணவ பொருளென் செவிக் கேற்றப்பா புவியில்
அருணகிரியார் போலென்னை தேற்றப்பா

5 ஆண்

ஈசனுக்கு வேதமுரைத்த வாசகத்தை என்செவியில்
பாசமுடனே கால் வாசி யாவதே அப்பா
தாசன் ஜோதிவேல் கருளிப்போதே யான்
கருதிய வரமதும் திருவருள் புரிவதும்
உறுதியாய் தருவதும் இருவினை யொழிப்பதும் உலகில்
உன்னையன்றி வேறே தெய்வம்யேதப்பா முன்
சொன்னதை இப்போ வந்தெனக் கோதப்பா

6 ஆண்

வையாபுரியோனே உன் தெய்வானை வள்ளியோடு
ஐயா வந்தே என்மனம் ஆரவே இப்போ
செய்வாய் கிருபை கடை தேரவே அப்பா
வையகமீதிலே ஐயனை நீக்கிட
தெய்வமும் வேறில்லை மெய்யனே உனைவிட தினம்
வந்திடும் நான் தெரிசனை செய்திட நாளும்
கந்தவேளே உந்தன் தாளை போற்றிட

7 ஆண்

வல்லபை விநாயகனே அல்லலை யகற்றி யாள
தொல்லையோ இது உமக்கு சொல்லையா எதிரே
கல்மலையோ வரவழி யில்லையா சிவ
சத்திக் கணபதி முத்தமிழுக்கே நிதி
சித்தமே வைத்ததி பக்தனே உன்கெதி இப்போ
வந்துமே திருப்புகழை ஏற்றியே பாட
மைந்தனுக்கருள் கொடுத்து காத்திடே

8 ஆண்

நாடகசங்கீர்த வித்வர் பாடவேயறிந்த வல்லோர்
ஆடவர்கள் யாவருமே கந்தனே யான்
பாடவே அங்கீகரிப்பீர் வந்தனை நீங்க
ளிற்றமிழிசையினில் சொர்ப்பிழையுற்றிடில்
பெற்றதோர் மைந்தனின் உற்றதோர் பாலனாய் நான்
பாதுகாரென் றுங்களடி தானுமே இப்
போதுயான் பணிந்தேன் ஜோதிவேலுமே

9 பேண்

சத்தி யுமையாள் மகனே வெத்தி மயில் வேலவனே
நத்தியே நானுந்தன் பாதம் நாடி நாடி யான்
பக்தியோடு உன் துதியை பாடி பாடி உன்
பதியதை தேடியே கதிஎன நாடியே
எதிரினி லோடியே பதிகமே பாடியே இப்போ
சந்ததம் உந்தன்மேல் ராம சாமியே பாட
வந்தருள் கொடுப்பாய் கந்தசாமியே

10 பேண்

சங்கரன் ஈன்றமகனே ஐங்கரற்கிளையவனே
பங்கமொன்றும் நேருமலே உந்தனை பாட
தங்கவே வருள் கொடுப்பாய் வந்தனை உன்

உ

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்களில் மஹா மகத்துவம்பொருந்திய

அகத்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பஞ்சகாவியத்திற்குருநூலென்னும்

ஆயுர்வேதமாகிய

சௌமியசாகரம்

௲உ௱.

இஃது

மதுரை - புதுவை - சென்னை - இச்சங்கங்களில்

தமிழ்த் தலைமை புலமை நடாத்திய

களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் குமாரர்

கந்தசாமி முதலியாரால்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகவியாபாரம்

இராமசாமிக்கோன் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி,

சென்னை:

த. துரைசாமி முதலியாரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்] 1935. [விலை ரூ. 1-8-0

உ

கடவுள் துணை.

இந்நூல் திருத்தி அச்சிட்டவர் கருத்து.

மாட்சிமை பொருந்திய சிநேகிதரே!

இவ்வுலகின்கண் வசித்திருந்த சித்தர் மகாபுருஷர் வாலாரோதெனில், மகாமகுத்துவம்பொருந்திய நாற்பத்தெண்பெயர் முனிவர்களும், பதினெண்சித்தர்களும், வைசிகாதி ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஜீவகாருண்ணியத்தினால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மூன்றுலட்சங் கிரந்தங்களில் தற்காலம் கிடைத்த சில கிரந்தங்களில் கோர்வைகிடையாமல் வகுப்பன்றிசுமார் 52-வயித்தியங்களை அச்சிட்டேன் அன்றியும் புராதன சங்கதியாவன முன்னோர்சொன்ன மூன்றுலட்சங்கிரந்தங்களில், வயித்தியகிரந்தம் 2-லட்சமென்றும் வாதக்கிரந்தம் 1-லட்சமென்றும் பெரியோர் ரிஷிகள்சொல்லியிருக்கிறார்களல்லவா அப்படியிருந்தும் இன்னம் அடியேனுக்கு கிடைத்தமாத்திரம் தன்வந்திரியர்-அகஸ்தியர்-சட்டமுனி-மச்சமுனி-கோரக்கர்-வாரிஷி-புலிப்பாணி-யூகிமுனி-சிவவாக்கியர்-கருவூரார்-தேரையர் - இன்னஞ் சிலசித்தர்களின் சாஸ்திரக்கோர்வை சுமார் எமதிடம் (160) கோர்வைகள் பெருநூலும் சிறுநூலும் கிடைத்திருந்தும் தற்காலத் திரவிய சகாயமட்டாயிருப்பதினால் அப்போதைக்கப்போது ஒவ்வொரு கிரந்தங்களாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும். மேலும் பஞ்சகாவியமாகிய வயித்தியகாவியம்-வாதகாவியம்-இலட்சணகாவியம்-ஞானகாவியம் - மாந்திரியகாவியம்-என்னும் இப்பஞ்சகாவியத்திற்கு குருநூலாகிய-சௌமியசாகரமென்னும் ஆயுர்வேதமாகிய இச்சாத்திரக்கோர்வையை பண்டிதர்களுக் குபயோகமாக இக்குருநூலை அச்சிடத்துணிந்தேன். அன்றியும் இச்சௌமியசாகரக்கோர்வைகளில் இந்நூலே முதநூலென்றும் இதைச்சார்ந்த கோர்வைகளில் 1500-என்றும், 500-என்றும், 300-என்றும் கூறப்படும் அச்சாத்திரங்களையும் பின்னால் ஒவ்வொரு தொகுப்பாய் அச்சிடப்படும்.

இந்நூல் அச்சிட்டவர் கருத்து

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சௌமியசாகரத்தின்

பொருளடக்க அகராதி.

பொருளடக்கவகராதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த
பஞ்சகாவியத்திற் குருநூலென்னும்
ஆயுர்வேதமாகிய

சௌமியசாகரம் - ௧௨௱.

ஆதியெனும் பூரணமாய் வெளியாய்நின்ற
வகண்டசதா சிவத்தினுட வருளேபோற்றி
நாதியெனுஞ் சுழிமுனையாய் பிறைவையான
ஞானசௌமிய சாகரத்தி னருளேபோற்றி
வேதியெனும் பரவெளியாய் விளங்குஞ்ஞான
வேதாந்தப் பரப்பிர்ம்மசா ஜோதிபோற்றி
வாதியெனும் வற்பனித்த நாதவிந்தின்
வகண்டகளை பதியிலிட மீடங்காப்பே. (1)

காப்பான வேதாந்த பரமெய்ஞ்ஞான
கருணாகர னாதியுட குருவேகாப்பு
மூப்பான தற்பரத்தின் சுரூபமான
மூதண்டப் பதிபாசயுய நிடமேகாப்பு
யாப்பான மெய்ப்பொருளாய் ரூபமான
யந்தமென்ற கருக்குருவி னருளேகாப்பு
தாப்பில்லா சௌமியசா கரங்களான
சராசரங்கள் ஆழ்ந்துகுண் டலிகாப்பாமே. (2)

குண்டலியெ சுழினையிலே கூர்ந்துவொட்டிக்
குருவான பராபரத்தைப் பணிந்துநாமும்
யண்டமெல்லாம் பிண்டமதாய் மேவுஞ்சத்தி
யருள்பெருகும் சின்மயத்தை யடிபணிந்து
மண்டலங்கள் மூன்றுரவி மதியாக்கண்டு
மாயிதிரோ தாயியைநாம் பூசித்தப்பால்
பிண்டமென்ற கருக்குருவை யறிவாற்கண்டு
பேரொளியே தெய்வமென்று பேசினோமே. (3)

பேசினோம்சௌமிய சாகரந்தானின்னூல் பேரண்டமான தொரு பிறபல்லியத்தால், தூசினோர்தொண்ணூர்த்தாற் கருவியான துதிபெறவேசடலமென்ற கருவைக்கண்டோம், மாசினோமண்டாண் டங் கண்டோம்பாரு மதுக்கப்பாலாயிரத்தெட் டண்டங்கண்டோம், பாசினோம்பரப்பிர்ம சுரூபங்கண்டோம் பரிவானபசுபதி பாசங்கண் டோமே. (4)

கண்டோமேபசுபதியை மனக்கண்ணாலே காட்சியெல்லாமதி னூலே கண்டோம்விண்டோம், யண்டோமேயதுக்கப்பால் சராசரங் கள் அச்சராசரங்களிலே யனேகங்காலம், பூண்டோமேபூரணத்தி னுடையங்கண்டோம் பூருவத்தில்சௌமியசா கரங்கள்கண்டோம், மாண்டோமேமௌனசிவ யோகங்கண்டோம் மதியிறையைக்கண்டு மன மகிழ்ந்தோம்பாரே. (5)

மகிழ்ந்தோமேயாதாரம் மேலாதாரம் மகிசுழியுடனிரண்டினுட பீடங்கண்டோம், யகழ்ந்தோமேயதுநிலையை மனத்தாற்கண்டோ மாராறுபனிரெண்டு வறையேகண்டோம், துகழ்ந்தோமேதுரியந்துரி யாதீதங்கள் துருவவரைமேல்வரைகள் கீழரையுங்கண்டோம், சகழ்ந் தோமேசௌமியசா கரங்கள்தன்னில் சச்சிதானந்தவெளி சலங்கண் டோமே. (6)

கண்டதொருபருவமென்ற சுரூபங்கண்டோங் கணக்கில்லாதீப வொளி பிறைவைக்கண்டோம், தொண்டரென்றநிலைகண்டோம்மண்ட லங்கள்கண்டோம் துரியாதீதத்தலத்தில் சோதிகண்டோம், விண்ட தொருகாவியந்தானஞ்சம்பாடி விரித்தபொருளனந்தமெல்லாம் விள ங்கினோம்பார், வண்டபிரான்தொண்டுமையாள் கொண்டேயன்னை வறைதோறுங்கறைதேரி வரைக்கண்டோமே. (7)

வறையானமேலாறுவறையுங்கண்டோம் மகத்தான துறைகீழாறு துறையுங்கண்டோம், பறையானப்பறைகண்டோம் பரமெய்ஞ்ஞா னம் பாடினோமாயிரந்தான் ஞானஞ்சொன்னோம், துறையானமாந்தி ரிகமாயிரந்தான்சொன்னோம் துருவானவயித்தியமாயிரந்தான்சொன் னோம், எறையானலெட்சணத்தி லாயிரந்தான்சொன்னோம் யெடுத் தோமேவாத காவியந்தான் பாரே. (8)

பாரப்பாபுலத்தியனேயஞ்ஞூறு பாடினதோர்காவியந்தா னைந் தும்பார்த்து, ஆரப்பாசௌமிய சாகரந்தானின்னூ லாயிரந்தான்திற வுகோ லிந்நூலுக்குத்தான், காரப்பாகடலதிக சாத்திரமென்றும்பேர்

கருவான நூலிதுதா னார்தான்சொன்னார், வோப்பாயிந்நூலு சகலத் திற்கும் விதித்தவிதியுள்ளவர்க்கு யிந்நூலாமே. (9)

ஆமென்றயிந்நூலி லாடும்வித்தை யருளுகிறோம்புலத்தியனே யருளுகிறோம்நாம், சோமென்றசுந்தரமே யகத்தினனுஞ் சொல்லுகி றேன்தொகுப்பினுட சூட்சங்கேளு, வாமென்றவாதவித்தை யனே கஞ்சொல்வோம் வழலைமுறைமுப்புனுட வளங்கள்செல்வோம், மா மென்றசுண்ணங்கள் செயநீர்சொல்வோம் மகத்தானதிராவகங்கள் வளஞ்சொல்வோமே. (10)

சொல்வோமேசெந்தூரங்கோடாகோடி சுண்ணத்தில்வெகுகோ டிசெயநீரில்கோடி, வெல்வோமேவேதையிலே யனேகங்கோடி விளங் கினதோர்கட்டுகளி லனேகங்கோடி, செல்வோமேதிராவகத்தி லனே கங்கோடி செயலானபற்பங்களனேகங்கோடி, பல்வோமேயமுர்தபணி நீர்கள்கோடி பாடலெல்லாஞ்சுருக்கியிந்நூற் பாடினேமே (11)

பாடினேஞ்சுந்தரமேவைப்புகோடி பரிவானவைப்புகளில்கட்டு கோடி, சாடினேஞ்சரக்குகளில் அனந்தங்கோடி, சமர்த்தானகட்டு சுண்ணஞ் செந்தூரங்கோடி, தேடினேம்கட்டில்செய நீர்கள்கோடி தெளிவானதிராவகத்தி லனந்தங்கோடி, மூடினேம்போடாமலத் துல க்கமாக முப்பூவிலுப்புவகை கோடிதானே. (12)

தானென்றசாத்திரங்களனந்தங்கோடி தருவானசக்கரங்கள்பூசை கோடி, யானென்றயஷ்டசித்தி லனந்தங்கோடி யறுபத்துநாலுசித்து மனந்தங்கோடி, மானென்றமயேந்திரத்திலனந்தங்கோடி, மளவில்லா யிந்திரசால மனந்தங்கோடி, தேனென்றசெககாரணம் கோகரணங் கோடி செப்பினேஞ்செப்படி வித்தைதானே. (13)

தானானசொக்குபொடி மோடிகோடி தருவானமைதிலர்தம் வாடைகோடி, தேனானதைலமதிர்கோடாகோடி தெளிவானதிருவுரு வின் கருவில்கோடி, மானானயோகவித்தையனேகங்கோடி மாய்கை யிலேசதாகோடிஞானங்கோடி, பேனானவித்தையெல்லா மிந்நூலித்தா னியம்பினேம்புலத்தியனே யியம்பினேமே. (14)

இயம்பினதோரென்னவென்றால் புலத்தியனேகேளு யீசுரந்தா னுமையவளுக் கெடுத்துரைத்தார், வியம்பினதோருமையவளும் நந் திக்குச்சொன்னாள் யுருதியுடன்னந்திதர்மந் திரிக்குச்சொன்னார், இயம்பினதோர்தர்மந்திரி யசுவினிக்குசொன்னார், அருளினருபதேச மருளக்கேளு, யயம்பினதோரகத்தியனன் யெந்தனுக்கு மருளினாசு வணியு மருளினாரே. (15)

மருளினார்சௌமிய சாகரத்தானிந்நூல் மகத்தானபொருள்க ளெல்லா முபதேசித்தார், வருளினார்வாமகனே யமுனிவன்றானே வா வழைத்துவலதுபக்க மாசனமேயிட்டு, குருளினார்குணங்குறிகள் நன்றாய்க்கேட்டு குருகுலத்தில்மிகுதிகுலந்துணை மானென்றும், மருளி னாருபதேசம்யெந்தனுக்கு யப்போதுபுலத்தியனேயருள் கண்டேனே

அருளானசின்மயத்தின் குறியைகேட்டேன் அக்குறியினிதான மெல்லா மடவாய்ச்சொன்னார், மருளானமவர்பதத்தில் பணிந்தே னப்பா மகத்தானவுபதேச மளித்தாரப்பா, வருளானவுபதேசம் சொன்னாரப்பா, மகத்தானமண்டாண்ட சராசரங்களெல்லாம்,தெரு ளானதெளிவதனால் திசைதிகள்கண்டோம் தேவிபுவனைமாலையையும் தெரிசித்தோமே. (17)

தெரிசித்தோமவள்பதத்தில் பூசித்தோம்நாம் தெளிவாகவெந்த னுக்குத் தேவியாளும், வருவித்தாள்சகலகலைக் கியானமெல்லாம வாமகனேயென்றுசொல்லி வசனித்தாளப்பா, பரிட்சித்தாள்சகல சித்துக் குருவேசொன்னாள் பணிந்தோம்நாமவள்பதத்தில் முடிதான் தட்ட, யுரிஷித்தாளுபதேச மெனக்கேசொன்ன ளுலகமெல்லாமொ ருநொடிக்கு ளாண்டோம்பாரே. (18)

பாரப்பாபுலத்தியனே யையாவையா பாரேழுமவளுடைய கிரு பையாலே, யூரப்பாசுந்தரமே யுபதேசித்தோம் யுடன்சொந்தகுருக் குருவாலுபாதிபெற்றோம், வாரப்பாவாதமென்றக்கடலில்மூழ்கி மகத் தானகடைதேறொட்டம் சௌமியத்தில், காரப்பாகடைதெள்ளவா ரிந் நூல்தன்னில் காசினியில்கோடியிலே யொருவர்தானே, (19)

தானென்றசௌமிசா கரத்திலிந்நூல் சதாகோடிநூல்கள் சொ ன்னே மிதுபோலுண்டோ, யேனென்றயிந்நூலா யிரத்தான்மைந் தா யியம்பினேனுமசுவனியி னுபதேசத்தால், யானென்றயிந்நூலி லனேகங்கோடி யறிவறிந்துசித்தர்கள்தான்தேறினார்கள், வானென்ற வாக்கதினால் சொல்லப்போமோ வையகத்திலின்னூல் கண்டோர் பதனம்பண்ணே. (20)

மூப்பு முறை.

பண்ணுவதோர்காவியந்தா னறிந்தமைந்தா பரிவானசௌமிய சாகரத்தோடாறும். யெண்ணுவதோரென்னறிவு மிதுக்கெல்லாந்தா னியம்பினேனிகண்டோடே யேழுமைந்தா, மண்ணுவதோரிதுக்கெல் லாமதிதக்கோர்வை மைந்தனேசூத்திரங்கள் வலுவாய்நீயும், பண்ணு வதோரித்தனையும் பதனம்பண்ணி பாயிரோதாயவைத்தான் பணி ந்துபோற்றே. (21)

பணிந்துநீயென்பதமே போற்றிசெய்து பழுதில்லாசௌமிய சாகரத்தைமைந்தா, பணிந்துநீபூசைசெய்து வித்தையெல்லா மாடு வாய்புலத்தியனே யடக்கேளு, வணிந்துநீவாதமென்ற குருவைக் காண வசனிப்போமினிநால் வரிசையாகக், கணிந்துநீகருக்குருவை யறிவாய்காணு கற்பூரதீபமதில் கருத்தாலையே. (22)

கருத்தில்வைத்துவொருமனதால்கருகுருவைக்காணு கருத்தில் லாவித்தையெல்லாங் காடாய்ப்போகும், புருத்தமதாய்ச் சொல்லு கிறேம்புலத்தியாகேள், வொருமனதாய்நின்றையென்றால் வாதஞ் சித்தி மருத்துவதுசௌமியசாகரந்தானின்றால், மானிலத்திற்காண்ப தரி தின்றால்மைந்தா வருத்தமில்லாச்சொல்லுகிறே முப்புவித்தை வாழ்வோர்களிவயோகம் மவுனத்தோர்க்கே. (23)

மவுனமென்றமவுனமப்பா யார்க்குந்தோன்று மகத்தானமவுன மடா யார்தான்காண்பார், கெவுனமென்றகெவுனமப்பா யெவர்தான் காண்பார் இருவடையெகுகெவுனமதைக்கண்டாருனல், சவுனமப்பா வெகுசவுனமதிதவித்தை சற்குருவின்கடாட்சமதால் தானேதோற் றும், கவுனமென்றகவுனமதை சொல்லக்கேளு காட்டுகிறேம்பாகம தாய் மாட்டுகிறேமே. (24)

மாட்டுகிறேமாதியடா யனந்தமைந்தா மவுனமந்தமாதியொளி தனிலேகாணும், பாட்டுகிறேமவ்வெளியில்சோதிமின்னல் பார்பரிக் குச்சாலையடா பலேயோமோதாம், வாட்டுகிறேமவ்வலையைத் தாண் டிப்போனல் வடதெற்குமேற்கிழக்கு வதிதங்காணும், நாட்டுகிறேம் நால்திசையும் திக்கெட்டுந்தான் நலமானக்கேணப்பதிறாயுங்காணே.

காணப்பாயிக்கோணம் கண்டாயானல் கண்மணியேயிருளமாய் கைகூடப்புங்கப்பும், மானப்பாமவுனமதி னறத்தால்வெட்டி மாய்கை யதைக்கடந்தப்பால் சோதிகாணும், யானப்பாயருபமென்ற சுருபங் காணும் மச்சருபங்கண்டையென்றால் மாய்கைபோச்சு, நானப்பா நாம்சொன்னேமிக் குரியைக்காணு நானிலத்திலார்சொல்வார் நாம் சொன்னேமே. (26)

நாதவிந்து.

சொன்னமென்றுமலையாதே புலத்தியாகேள் சுருபமென்றயருப மடா விந்துவிந்து, நன்றேமெமாய்கையது நாதம்நாதம் நலமாகவிந் ததுவே ஞாதத்திட்டால், யென்றேமேயிளக்கியது விந்துசாவும், என் மகனேசெத்துதென்றால் வானேவாலை, யன்றேமெய்வாலையடா யானே யானே யண்டமெல்லாங்கொல்லுமடா யறந்தாகாமே. (27)

அறமானவாளெடுத்து வசியஞ்செய்தால் அருளினேறுமெமன்கமந்தன் விலகிப்போவான், யுறமானயிவ்வாளைச் சுன்னமாக்கி யுள்ளுக்குகொண்டுவிட்டால் நீயோகர்த்தன், சரமானசாவேது மறுபிறவி யாச்சு தானந்தசிவயோக வாழ்வுமாச்சு, புறமானபரமனுக்கு யீடுண்டோபார் பரவொளியாய்நின்றபிர்ம நீயாவாயே. (28)

ஆவாயேசித்தியுண்டோற் கிதுவேபோதும் அளவற்றசாத்திரங்கள் பாரார்மைந்தா, மேவாயேயிதுவறிந்தோனீசனீசன் யேமமென்ற பரியேமமிதனிலாச்சு, சாவாயேயிதுக்குத்தான் சதாகோடிஞான சாத்திரத்தோர்சேதியெல்லாமிதுதான்பாரு, தாவாயேயிதனுடையகொடுக்கந்தன்னை தாம்விரித்துயொவ்வொன்றாய் நவிலுவோமே. (29)

சிவம் விந்துவீடு.

நவிலுவோம்விந்துசித்தவீடேனு நகாரபிறதிட்டையுடபீடங் கேளு, யவிலுவோம்அகாரமடா விந்தின்பேரு மவ்விந்துக்குயிரது தான் யெழுத்தேயாகும், யொவிலுவோம்நாதமடி சத்திநாதம் வோகோவோநாதவீ டுயிரோகேளு, வவிலுவோம்உகாரமென்ற யெழுத்தது தாகும் வாலையடாயதனாலே விந்துவாச்சே. (30)

சத்திநாத வீடு.

ஆச்சடாநாதசத்தி சிவமேவிந்து யப்பனேயிருவர்குடி வீடே கேளு, யோச்சடாஓங்காரமானவீடு யுலகமெல்லாமதுக்குள்ளேசமைந்தவீடு, வாச்சடைவாட்டமென்ற கோட்டைக்குள்ளே மகத்தான சருகதுதான்மே லப்பையாகும், மாச்சடாமதுவிந்தை விந்துகற்கும் மக்களேநாதவிந்தை நாதங்கார்க்கும். (31)

நாதமென்றசத்தியடா விந்துகார்க்கும் நாதாந்தநாதமதை சிவமேகார்க்கும், வேதமென்றபிர்மமடா சருகுமேலே விளங்கியதோர் கிரிவளர்ந்து வடமேராகும், யாதமில்லைபாதமில்லை யுருவையாகியண்டமென்றும் போதமென்றும்பளவதாகி, சேதமொன்றும்வாறாது சிவமுஞ்சத்தி சிவப்பிர்மமூன்றுபேர்ச் செயலதாமே. (32)

அண்டவுற்பத்தி.

செயலானயண்டமென்று மதற்குப்பேருசெனித்ததடிசெனித்த விடமெங்கேயென்றால், யயலானயண்டமதாய் வெள்ளைக்கல்லாய் யாருக்குந்தோன்றாத பூருவக்கல்லு, யெயலானபிர்மக்கல் லதற்குப்பேரு யெல்லாருங்காண்பதரி தாகுங்கல்லு, வெயலானவெள்ளைக்கல் லுற்பவித்த விதமெல்லாஞ்சொல்லுகிறோம் விதமாய்க்கேளே. (33)

எழுநூல்கோர்வை இந்நூல் நுணுக்கங்காணுதல்.

கேளப்பாபுலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா கிடைக்கிறதுயரிதப்பா கிட்டாதப்பா, யேளப்பாயிந்நூல் யென்னூலப்பா யெவர்சொன்னார் சௌமியசாகரம்போலப்பா, ஆளப்பாயென்கோர்வை பதினாலட்சம் யதையெல்லாம்சுருக்கிமூனுலட்சமாக, வாளப்பாபாடிவைத்தோமதுக்கெல்லாந்தான் வசனித்தோம்காவியந்தான் வாதநூலே. (34)

நூலான நூலப்பா யிந்நூல்காவியம் நுணுக்கங்கள்கண்டெரிந்தாலவனேயோகி, யாலானயரிதப்பா கோர்வைநூலும் யப்பனேபார்க்கும்படி சொன்னேன்பாரு, மாலானமறைத்தபொருளேதென்றாக்கால் மகத்தானகாவியத்தில் முகிந்ததையா, கோலானகோலப்பா யத்தடியேகொண்டு கோர்வைநூலென்னவென்றால் யேழுநூலே. (35)

நூலென்றயேழுநூல் கோர்வைபார்த்து நுணுக்கங்கள்கண்டறிவாய் உண்மையாகும், பாலென்றபசும்பாலு யிந்நூல்மைந்தா பாடினோம்சௌமிய சாகரந்தானின்னூல், மூலென்றமுன்னூலு காவியத்துக்காக மூதண்டக்கடசினூல் முறையைச்சொன்னோம், காலென்ற காலப்பா தலையும்வாலுங் கருக்குருவுமிரண்டாச்சுக் கண்டுபாரே. ()

அண்டக்கல்லு.

கண்டுபார்முன்சொன்ன யண்டக்கல்லு காணரிதுயிர்மடா யரிதானக்கல்லு, தெண்டுபார்க்கல்லுயித்த நேர்மைகாணும் சொல்லுகிறோம்புலத்தியனே ஐயாஐயா, யண்டுபாரண்டத்தில் மேகந்தானும் யாகாரவானமது வருஷிக்கும்பார், பெண்டுபார்பிரபவத்தோடறுவத்துக்குள் பேரானதிக்குகளில் சொல்லக்கேளே. (37)

சொல்லக்கேள்சௌமிய சாகரத்தில்மைந்தா சொல்லுகிறோம் மறைத்துவைத்த சூட்சந்தன்னை, அல்லக்கேள்கல்மழைதான் தேங்காய்ப்போலே அண்டத்திலிருந்தல்லோ வருஷிக்கும்பார், வெல்லக்கேளக்கல்லும் மனிதர்பேரில் விழுந்ததென்றால்தலையுடைந்து சேதமாவார், மல்லக்கேள்கருங்கல்லுப் போலேமைந்தா மண்டையிடியிடித்துமே பொழியுந்தானே. (38)

தானென்றநாடெல்லாஞ் சேதமாகி தவறுதலை வருகுமப்பா தனைதாய்ச்சொன்னோம், ஆனென்றசித்திரை நாத்திரத்தில் யாகாரபூர்வ பட்ச பருவந்தன்னில், வேனென்றசுக்கிரனால் கூடும்கூடும் விதமான கல்மழைதான் அன்னருள்தன்னில், மானென்றயம்மழைதான் சொரிந்துமாறி வருட்சித்துவிடும்போது மார்க்கங்கேளே. (39)

கேளப்பாயம்மழைதான் விடுத்தாலாகும் கிருபையென்றவேலை தன்னில் யூரில்மேவும், வேளப்பாவீடுகனி லடங்கிருந்த விதமானக் கோழியது வந்துமேயும், தேளப்பாதேங்காய்ப்போ லிருந்தக்கல்கள் சிறுநெல்லின்மணிபோலே காசிழுக்கும்பாரு, வேளப்பானமனுக்கு வயதுபோல்மைந்தா விந்துபோலிருக்கின்ற கல்லிதாமே. (40)

சகல நூலின் மறைத்தசூட்சம் சௌமிய சாகரத்திற் சொல்லுதல் சிறுமணிக்கல்லுண்டாகுதல் விபரம் காவிய மைந்திற்குத் திறவு.

கல்லானகல்லதனை யிக்கோழிதான் கண்டவுடனெடுத்து அதை விழுங்கும்பாரு, அல்லான அக்கல்லை விழுங்கினக்கா லதுகெர்ப்பமுண்டாகு மப்பாற்கேளு, மல்லப்பாவாரமதுக் குள்ளேமைந்தா மகத்தானகருவுபற்றி யுருளையாகி, வல்லானமறுவார மதனுக்குள்ளே மகத்தானவுருளையதா யண்டமெல்லே. (41)

எல்லானமன்னுமப்பா சக்கிரவார மென்மகனே யவையத்தி லடங்கும்பாரு, பல்லானகால்நான்கு பதினாறுதான் பரிவானவண்டமதை யீன்றினக்கால், அல்லான அவையத்தில் வைத்துப்பாரு அப்பனேபொரித்ததுவு மடக்கினக்கால், வல்லானபரிட்சையது தான் பாரு வசனித்தோம்நால்சாதி வண்மைபாரே. (42)

வண்மையென்றபொரித்தவிடை பார்த்தாயானால் வநித்தமென்றுல்சாதிவதி யிதுதானாகும், முண்மையென்றமுன்றான்கு மத்தினி சாதித்தான் மூதண்டபின்னான்குஞ் சங்கினியேயாகும், செண்மை வறுநான்குஞ் சித்தினிநானுதுஞ் செயமானவதற்குப்பின் பத்மினிதானாகும், உண்மையதாய்நாம்சொன்னோம் நாலுசாதி யுறுதியென்ற சாதியைத்தான் ஓகோகோகேளே. (43)

கேளடாபுலத்தியனே யிந்நூல்மைந்தா கிருபையென்ற சௌமிய சாகரந்தானாகும், காளடாகாவியத்தா னொத்துக்கும்பார் கடாதிகமானதோர் திறவுகோல்தான், மாளடாமகேசக்கல் முருவமான மகத்தானகல்லினிட மார்க்கமெல்லாம், வாளடாவசனிப்போம் பழுதில்லாமல் மச்சக்கல்லுற்பவித்து வளங்காண்பாயே. (44)

வளமான அத்தியின் றுடையேகேளு வசனிப்போமாதமைந்து வளர்ந்துதானால், அளமான ஆண்கூண்டு வைத்தமாதம் அவர்கூடியான பின்பு அறையக்கேளு, வெளமானசுரோணிதத்தில் விந்துவீழ்ந்து விசிதமுடன் கருப்பற்றி பிண்டமாகி, மளமான அண்டமுட்டை கோழியின்று மச்சக்கல்முழுவத்தின் மகிமைபாரே. (45)

பாரப்பாபுலத்தியனே யிருபத்தைந்து பரிவானஅண்டமதை
யெடுத்துக்கொண்டு, போரப்பா அக்கினியின் விடைசாதியில் புருஷ
னுடன்சேருகிற பக்குவத்தில், ஆரப்பாஅவதரித்த மச்சவிந்து அதி
னுடையசிருவைபயினால் பூருவுக்கல்லு, ஏரப்பா அக்கல்லு வுயர்ந்திருக்
கும் என்னசொல்வோமணிபூர பீடந்தானே. (46)

கோலானது சௌமியசாகரமென் றறியவும் விந்து பிடாகேசரியின்வர்ணம்.

தானென்றபீடமடா விந்துபீடந் தருவானவிந்திருக்கும் வீட்
டில்மைந்தா, பானென்றபுலத்தியனே பூர்வைப்பைத்தான் பண்மை
யென்றடைதனிலே வுடல்சல்லுத்தான், ஆனென்றவைந்துகல்லு
வுயர்ந்திருக்கும் அக்கல்லுமுழுப்பச்சை யாகும்பாரு, மானென்ற
அக்கல்லுவிபாங்கேளு மச்சயிம்மழைக்கல்லின் விந்தாலாச்சே. (47)

ஆச்சப்பா அவ்விதந்தானான கல்லு ஆறறிவார்பிர்மக்கல் வெள்
ளைக்கல்லு, பாச்சப்பா பலவிதமாய்த் தோன்றுங்கல்லு பஞ்சவர்ணக்
கல்லென்று மகற்குப்பேரு, மாச்சப்பா மச்சக்கல்லாலக்கினிசாதிக்கு
வளர்ந்துதப்பா மூக்குமேல் சதைதானாகும், ஏச்சப்பாமச்சவிந்தால்
விரல்பத்தாகும் என்சொல்வேனத்தினிவெண்ணிறந்தான்பாரே. (48)

நிறமான தேகமெல்லாம் வெண்ணிறந்தான் ரோமம் திகழ்த்தி
னேஞ் சடலமெல்லாம் பச்சையாகும், பறமான கல்லதனை யெடுத்
துக்கொண்டு பாங்கானவண்டமதை புடைத்து நீயும், வெறமான
விந்துநாதம் வெவ்வேறேவாங்கி வேதாந்தரசப்பீங்கான்மதனிலிட்டு,
நறமானநாதமதையோட்டிவிட்டுநலமானவிந்துவைப்பீங்கானில்லாரே

விந்துநாதம் வெவ்வேறே வாங்குதல்.

வாரப்பா விந்திருந்தமோடெடுத்து மைந்தனே சௌபோக்கி
சீலைதன்னில, ஆரப்பாசீலைதன்னிலோடேவைத்து அப்பனேகினியாக
அளவாய்க்கட்டி, சோரப்பாவிந்ததிலே யோர்நாழிவைத்து விளங்கவே
நாமதிலோர் நாழிவைத்து, ஏரப்பாயெடுத்ததனை ரவியில்காமம் என்ன
சொல்வோம் வைத்ததனையெடுத்துப்பாரே. (50)

எடுத்துப்பார் கினியதனையவிழ்த்துநீயும் என்மகனேகல்வத்தி
லிட்டுக்கொண்டு, வெடுத்துவிற்பார் விந்தைவிட்டு ஆட்டுவாய்நீ விபர
மென்ற நாதமதாலரைச்சாமனாட்டு, மெடுத்துப்பார்கண்டையிலே
மெழுகாயோடும் மேலானமெழுகுதனில்பாலேகொண்டு, கொடுத்துப்
பாரண்டமெழுகதனாலப்பா குகைசெய்து வுடற்கல்லுவதற்குட்
போடே. (51)

அண்டசுத்தி அண்டமெழுகு கவசம் மூன்சொன்ன கல்மணி.

போடப்பா அண்டமெழுகதனுல்மைந்தா புகழான கவசமைந்து சீலையேழு, சேடப்பாசெய்து முடிப்பித்துக்கொண்டு சித்திரைகாள் ரவிதனிலேயெட்டுசாமம், வாடப்பாவத்தனைமூன்மெழுகிற்பாதி மகத்தானமெழுகெடுத்து வில்லைசெய்து, பாடப்பாபதினாறு விந்தால்சீலை பரிவானகுகையருகேசெய்துவையே. (52)

வையப்பாவில்லயதைபகலில்தாக்கு மகத்தானமேற்கல்லு வலு வாய்மூடு, ஐயப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து அடவானரவிதனிலே காயப்போடு, மெய்யப்பாகாய்ந்தகுகையெடுத்துநீயும் மேலானயெக் கரிதானுலுந்தான், கையப்பாரிதுக்குள்ளே குகையைவைத்து கரு வானவில்லயதையதற்குள்வையே. (53)

உருகுபுகல் சுண்ணம் பூர்க்கும் அஞ்சு

உய்யப்பாயிரண்டையுந் தான்வலுவாய்ச்செய்து உத்தமனே துருத்திகொண்டூதுவாநீ, நொய்யப்பாகுகைக்குள்ளேயிருந்தகல்லு குருவானமச்சக்கல் கூறக்கேளு, உய்யப்பாஉருகியது வைந்துகல்லு மொன்றுனவொளிமணியாய்க்கட்டும்பாரு, அய்யப்பா அகலில் வைத்த அண்டசுண்ணம் அப்பனேபூர்க்குமப்பாமடவைக்காளே. ()

காணடாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கருவான குகையெடுத் துப்பார்த்தாயானல், ஆண்டாஅக்குகையிலிருந்தகல்லு அதிசயந்தான் மெத்தவுண்டு ஆர்தான்காண்பார், மேண்டாவுருகினதோர் மணி யெடுத்து மேலான அண்டசுண்ணம்விராகன்ரெண்டு, வேண்டாவிந்த தனுல்குழைத்துநீயும் மேலானமணியதற்குக் கவசஞ்செய்யே. (55)

செய்துஅந்த அடல்மணியைரவியில்வைத்து திரும்பியதை யெடுத்துவிந்தாலேழுசீலை, வயதுயர்ந்தமணியதனையிரண்டுநாழி வாக ராரவிதனிலேகாய்ந்துதென்றால், முய்துஅந்த முன்னகலில்வைத்து யிந்த மூதண்டமேற்கல்லுமூடுமூடு, மைதுஅந்தமண்சீலை, யேழுஞ் செய்து மகத்தானரவிதனிலேவைத்திடாயே. (56)

வைத்துப்பாரிரு நாழிகாய்ந்துதானுல் வளமானமுன்கரிக்குள் வைத்துநீயும், துத்துப்பார்துருத்திகொண்டு அரைச்சாமமூது அதி பெறவேவூதினதால் பூர்க்குஞ்சுண்ணம், கைந்துப்பாருடற்கல்லு சுண்ணயாச்சு, கண்மணியேயகலெடுத்து சீலைவாங்கிஅத்துப்பார்மணி யிடைகவசம்வாங்கி அக்கல்லுசுண்ணமதை சீசாவில்வையே. (57)

அண்டம் பனிநீரு சுத்தசலம் காதநீரு வாதமுறை
அண்டத்தைச்சுத்தி மாக்கருவுபூர்க்கிற சுத்தசலம்
அதிகாலம் ரவியில் வைக்கவும்.

வையடாவென்மகனே புலத்தியனேயோகி மகத்தான கணபதி தன்பூசைசெய்து, ஐயடா அண்டசுண்ணஞ் சீராதன்னில் அப்பனே பூசைசெய்து வடக்கம்பண்ணு, மெய்யடாசொல்லிவிட்டோ மிந்நூல் தன்னில்வேதாந்தஞ்சௌமிய சாகரந்தான்மைந்தா, ஐயடாகாவியந் தான்வாதநூலு அதற்கிதுநூல்திறவுகோலரிந்துபாரே. (58)

அறிந்துபாரத்தினியினண்டமைந்தா மப்பனேயைந்து வண்டமெடுத்துக்கொண்டு, பொறிந்துபார்பீங்கானிலுடைத்து விந்தைப் பேருமலிவ்விந்திலுடற்கற்சுண்ணம், வெறிந்துபார் விராகனிடை சுண்ணம்போடு விளங்கவேஅண்டசுண்ணம் விராகன்போடு, மறிந்து பாரெடுத்துப்பீங்கான் மதியில்வைத்தால் மகத்தானபனிநீர்தானாகும் பாரே. (59)

பாரப்பாபனிநீரைகணேசற்குப்பூசை பரிவாகசெய்துநீ சீசாவில்வைத்து, பாரப்பாபதனமதாய் வைத்துநீயு மாயிதிரோதாயியைத் தான்பணிந்து நீயும், ஆரப்பாவறிவார்கள் பனிநீர்வேகம் ஆத்தாளை வரங்கேட்டுவடக்கம்பண்ணி, வாரப்பாபனிநீரை நாமேசொன்னோம் மகத்தானசுத்தசலமருளக்கேளே. (60)

பத்துநாளிவ்விதமாய்ச்சேர்த்தால் விஷம்போச்சுது.

மருளுகிறோஞ் சுத்தசலமண்டமைந்து மகத்தானனத்தினியினண்டங்கொண்டு, உருளுகிறோமுடைத்துவிந்தை பீங்கானிலிட்டு ஒகோகோகாதவிந்தை வெவ்வேறேவாங்கி அருளுகிறோமுடல்சுண்ணமண்டச்சுண்ணமாகராவிராகனெடை ரெண்டுகொண்டு, வெருளுகிறோம் விந்திலேயிச்சுண்ணம்போட்டு வேதாந்த பன்னீரில் விராகன்வாரே. (61)

வார்த்திதனைபனிதனிலேவைத்துநீயும் வளமாகவெடுத்திதனைப் பார்த்தாயானால், கோர்த்திதனைச் சுத்தசலம்நீராய்நிற்கும் குருவான அச்சலத்தை சீசாதன்னில், பார்த்திதனைப்பதனமதாய் முடிப்பித்துத் தான் பரிவான கணேசன்பூசைபண்பாய்செய்து, ஆர்த்திதனையாயிதிரோதாயியைத்தானடிபணிந்து சுத்தசலமடக்கம்பண்ணே. (62)

முதலுப்பு அகாரவிந்து சூரியன் ரவி.

பண்ணப்பாபுலத்தியனே ஏகானந்தம் பண்மையென்றயோக சிவமவுனிகேளாய், சொன்னப்பாசுத்தசலநாமேசொன்னோஞ் சொற்

றவருசௌமியராய்சாகரந்தானின்னூல், கண்ணப்பா முன்சொன்ன இரண்டுபோதம் நலமான நாதமதையொன்றாய்ச்சேர்த்து, உண்ணப்பா வுடற்கண்ணமண்டச்சுண்ண மோகோகோரவீதமப்பாவிராகல்காணே.

இரண்டாமுப்பு உகாரநாதமதி சந்திரன்.

காணுநீஇரண்டு சுண்ணமதிலேபோட்டுக் கருவான இரண்டுநீர் விராவணிட்டு, காணுமேதிகாலம் ரவிமுன்பாகவன்றாகவிரண்டுநாழிகை தானப்பா பாணுமேபார்க்கையானால் நாதநீறு பாணுவிதுக்கொவ்வாத ரவிகோடித்தான் ஆணுமேயின்னமிதே சிசாதன்னிலதனிலிட்டுச் சுண்ணசன் பூசையருளுவாயே. (64)

அருளானரவிசூரியன் மதித்தான்சந்திரன் அப்பனே யிரண்டுடனக்கிலுமூன்றாச்சு, முருளானமூன்றையுந்தான் பதனம்பண்ணு முன்னேவலன் வணங்கியருள்பதத்தைப்போற்றி, கருவானநாம் சொன்னோமின்னூல்தன்னில் நாதாந்தபசுவனிதன்னருள் தன்னாலே, குருவானக்குருவருளால் முன்னிருச்சுக் கூறினோம்சௌமியந்தான் கிடையாதென்றே. (65)

வாதமுறையண்டத்தைலச்சுத்தி

கிடையாதபொருளப்பாயார்க்குங்கிட்டும் கிருபையன்றயோகி களுக்கிட்டுங்கிட்டும், படையாதஞானியடா மவுனியண்டம் பாருக்குத் தோணுதபதிசவித்தை, மடையாதமானிலத்தில் மனிதர்கட்கு மதி யில்லாபத்தியினால் மயங்கினார்கள், கிடையாதசிவயோகசித்தியானால் செயல்தருங்காண் வாதசித்திக்ஷணத்திலாமே. (66)

வாதமென்ற பூட்டதனைசொல்லக்கேளு மகத்தான சிறவைநாக லின்னூல்தன்னில், யாதமென்ற யஸ்தினியினண்டமைந்த யருளு கிரோமிருவத்தஞ்செடுத்துக்கொண்டு, பேதமென்ற காவியத்தில் சொன்னோம்சத்திய பெலமானையைந்துருவின் தைலங்கொண்டு, நாத மென்ற யண்டமதையிருளுழித்தான் நலமானதைலமதிலூறப் போடே. (67)

மாக்கரு

போடப்பாபுலத்தியனே யண்டந்தானும் புனிதமுடனூறினின் றால் புகலக்கேளு, யெடப்பாயண்டமதை யெடுத்துநீதான் யென்ன சொல்வோம் நாதநீறலூறப்போடு, வாடப்பாயிரண்டு நாழிகைசென் றுக்கால் மைந்தனே யெடுத்ததனை வளமாய்பேய், யாடப்பா சலதுயகிலண் டம்போட்டு யருளுகிரோமிருப்புலக்கையதனால்தானே. (68)

தானென்ற நாதநீர்தன்னிலிட்டு தருவாகவோர்சாமஞ்சாடுசாடு, நான்சென்றநாதம்விட்டுசாடினூர்னால் நலமாகவெள்ளமாவு போலே காணும், யானென்றபம்மாவைக்கண்டேயானால் அம்மாவில்லாதநீர் மையம்பலந்தான்வாரு, சானென்றபன்னீரைவிட்டுநீயும் சாடுவாய் புலத்தியனேசாடுவாயே. (69)

சாடக்கேள்மெழுகுபோல் கட்டும்பாரு சாமமட்டுஞ்சாடிநீமறு படியுங்கேளு, நாடக்கேள்நாதமதையம்பலந்தான் விட்டுநலமாக சாமமதுநாட்டுநாட்டு, யாடக்கேளஇன்பிறகுசொல்லக்கேளு யண்ட மெழுபொன்னிறமாயதீதமாளும், யேடக்கேளெடுத்ததனைப்பாண்டத் திட்டுயென்மகனேபனிநீரு யெடுத்தவாரே. (70)

வாரப்பா புலத்தியனேயின்னீர்விட்டு மைந்தனேகலக்கியனைத் தெளியவைத்து, தேறக்கேள்தெளிவதனை மறுபாண்டத்திற் செயலாகத்தெளிவதனையெடுத்துக்கொண்டு, யாறக்கேள்வடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி வசனிப்போமப்பாண்டமடுப்பிலேற்றி,யேறக்கேள்வெவ்விறகா காலுந்தானென்மகனே எரித்திடுவாய்சாமந்தானே. (71)

தானுகயெரிக்கையிலே குழம்புபோலாம் தருவாளப்பதந் தனிலேயிறக்கிக்கொண்டு,தேனுகத்தெளியவைத்துதெளிவேமைந்தா செயலானசெப்பீங்கானதனில்வார்த்து, மானுகமுன்தெளித்துதான் மைந்தா மகத்தானரவிதனிலே வைத்திடாய்நீ, சோனைச்சுத்தசெல மறுபடியுங்கேளு சொல்லுகிறேன்தெளிவிருந்த பாண்டத்தில்வாரே.

சுத்தசெலம்

வார்த்திந்தச்சுத்தசெலங் கலக்கிமைந்தா மகத்தானமதிதனிலே சாமம்வைத்தால், தோத்திந்ததெளிவிறங்குந்தெளியாலே தெளிவான தெளிவதனையிருத்திநீயும், யார்த்திந்தப்பாண்டமதை யடுப்பிலேற்றி யக்கியாணத்திமூட்டுசாமந்தானும், யோத்திந்ததீகொளுத்தி பதந்தான் பார்த்துபயென்னசொல்வேனிறக்கியதை தெளியவையே. (73)

வையடா யென்மகனே தெளிவைக்கொண்டு மண்டரசபீங்கானில் வளமாய்வார்த்து, வையடாரவிதனிலே சுத்தநீர்கொண்டு நனினமதாயெடுத்துவைப்பாய் நலமாய்நீயும், பொய்யடாசொல்லவில்லை புலத்தியனேகேளு புகழானபடியில்நின்ற புளியேகொண்டு, மெய்யடாநாதநீர்தன்னில்விட்டு விளங்கவேயரைத்தநீ யடுப்பிலேத்தே.

எத்தித்தீமூட்டி புலத்தியனே யையா யென்னசொல்வேன் கொதித்துபதமாகும்போது. கோத்துமேகுழம்பதுபோல் வருதல்

கண்டு கூறிமேனெடுத்திறக்கித் தெளியவைத்து, யாத்திபேயண்ட ரசப்பீங்கானில்வார்த்து யருள்பெருகுஞ் சின்மயத்தைப்பணிந்து போற்றிநாத்தியே ரவிதனிலே மூன்றுமைந்தா கலம்பெறவே பத்து முறைநகவிலக்கேனே. (75)

அதிகாலம்பற்ற ரவியில் வைக்க

கேளடாயதிகாலமறவில்வைத்து கேள்மகனேயிருவத்தஞ்சுநாழி கைதான்மைந்தா, யேளடாயிருந்துதென்றால் யெடுத்ததனைநன்றாய் யென்மகனைக்கசுவதனையிருத்திடாய்நீ, யாளடாரத்தம்போலிறங்கும் பாரு யண்டயெண்ணைக்குமப்பா யரைநொடியிலேதான் கோளடா வாறுது யிறுத்துப்போடு கூறுகிறோம்பத்துமுறை யிவ்விதமாய்ச் செய்யே. (76)

செய்யப்பா பத்துநாளிவ்விதமாப்செய்தால் சிவன் சொன்னார் விஷம்போச்சு செயந்தானுச்சு, பையப்பாமுன்பீங்கான் பனிநீருப்பு படருமப்பா வெள்ளுப்புபாறையுப்பு, ஐயப்பாகல்லுப்பு யடியுப்பா கும் யாகாரமுடியுப்பு வெடியுப்பாகும், மெய்யப்பா சாரையுப்பிண்ட வுப்பு மேலானபலவிதம்பேரிதுக்குமெய்யே. (77)

மெய்யப்பா சுத்தசெலமிரண்டாமுப்பு யென்னசொல்வோமதி யுப்புசுத்தவுப்பே, யையப்பா யண்டவுப்பு யகண்டஞ்சூழமான் சொன்னார்வழலையுப்பு சவுக்காரவுப்பு, மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோம் சூட்சாசூட்சம் வெகுபேர்க ளிந்நூல்பார்த்து வேதஞ்சொன்னார், சையப்பாசௌமியசாகரந்தான் கண்டால் சதாகோடிவித்தையெல் லாம் க்ஷணத்திலாமே. (78)

உப்பின் பெயர்

ஆமென்றமூன்றுவதுப்புகேளு யருளுகிறோமக்கினியென்றயிர வியுப்பு, காமென்றகழிப்புகாரவுப்பு கண்மணியேபடிக்காரவெடிக் காரவுப்பு கேனென்றநாதவுப்புவேதாந்தவுப்பு செயலானகவப்பிண்ட பிறவுப்புமாமேநாதவுப்பு, எமென்றயிதற்குப்பேர்யென்னால்மைந்தா யெடுத்துரைத்தோஞ்சகலத்துக்கும் பேர்சொன்னேமே. (79)

பேரானமுதலுப்பு அகாரவித்து பேசினோஞ்சூரியன்தன் ரவி யேயாகும், பூரானயிரண்டாவதுப்பேர்கேளு ஓகோஓகா உகாரத்தின் நாதமாகும், மாரானமதிசந்திரனேயாகும் மகத்தானயண்டசரா சரங்களாகும், மூரானமூன்றுமுப்பு ஒங்காரமாகும் மூதண்டக்கரு வப்பா பிண்டமாமே. (80)

ஆமென்றமூன்றப்பு முடிந்தேயாச்சு அப்பனேவழலையென்ற குருவேயாச்சு, ஓமென்றவுப்பெடுத்துச் சிசாதன்னி லோகோகோ கெணேசபூசைபாலைபூசை, பாமென்றபாபூசை சிவசத்திபூசை பரி வானபூசையெல்லாம் செய்துவைமக்கா, வாமென்றவுப்பதனை பதனம் பண்ணுவளாமான பூரணத்தை மனதிலெண்ணே. (81)

எண்ணவொண்ணாயிவ்வுப்பு எவர்தான்சொன்னார் என்மகனே யகத்தியனானியல்பாய்ச்சொன்னோம், கண்ணவொண்ணாசௌமிய சாகரந்தானின்றால் காடதிலேயரிதப்பாயின்றால்தானும் வண்ண வொண்ணாநாசிதாகானாற்கிக்கிட்டும் மகத்தானசிவயோகசித்தர்க்கிட் டும், யண்ணவொண்ணாயனுபோகியவர்க்கேனுமு மருளினோம் புலத் தியனேயருளினோமே. (82)

ரவியுப்பு வழலை செயநீர்

அருளினோம்வழலையென்ற வுப்பேசொன்னோம் யாகார வழலை செயநீரைக்கேளு. யருளினோம்முதலுப்பு விந்துப்புத்தான் ஒகோ கோரவிசெயநீர்விபரங்கேளு, மருளினோம்முப்பெடுத்துப்பீங்கானி லிட்டு மகத்தானபனிநீரிலைம்பலந்தானிட்டு, வருளினோமச்சகல்கண் ணம்போட்டு வளமானயண்டமெழுசிலையேழே. (83)

ஏழானசிலையதுயேழுஞ்செய்து யென்மகனேயடிதட்டில் துவா ரம்போக்கிக், காழானசக்கலசம்பூமிமேல்வைத்துக் கருவானபீங் கானையதின்மேல்வைத்து, கேழானசித்திரைநாள்முன்னேழுநாள்செய லானநாள்தனிலேயெடுத்துவைநீ, ஆழானவோர்சாமம்வைத்தாயானு லதிலிறங்கும்ரவிசெயநீ ரடைவக்காணே. (84)

ரவிமெழுகு

காணப்பா புலத்தியனேசெயநீர்வேகங் கருவானசெயநீரைத் தான்யார்தான்சொன்னார், யாணப்பாயிதையெடுத்துக்கலசத்திலீயட வாகப்பார்த்தையென்றுசிந்திரகோபம், பூணப்பாவொவ்வாதுகடுகு பட்டால்வோகோகோ கல்மலைகள்நீறுய்ப்போகும், சேணப்பாசிசா வில் பதனம்பண்ணி சிவயோகபூசைசெய்து சிறந்திடாயே. (85)

சிறந்திடாய்ரசப்பீங்கான் சிலைவாங்கி சிவசிவாபார்த்தையென் றால்மெழுகின்சோதி, அறந்திடாய்ரவிமெழுகதாயடியில்நிற்கு மால காலமெழுகெடுத்துபரணில்வைத்து, புரந்திடாய்கணேசன்பூசைவாலை புனிதமுடன்செய்தாபே பதனம்பண்ணு, கரந்திடாய்ரவிமெழுகைப் பத னம்பண்ணிகனிமதாய்மதியுப்பை நன்றாய்க்கேளே. (86)

மதியுப்பு செயநீர்

கேளடாபுலத்தியனேமதியுப்புத்தான் இருபடியுடன் பலமெட்டு நிறுத்திக்கொண்டு, ஆளடாரசபீங்கான்மதனிலிட்டு அப்பனேமேல் ரசபீங்கானளவாய்க்கொண்டு, மாளடாமச்சக்கல் சுண்ணமிட்டு மகத் தானசுத்திசெலமன்பலந்தான்விட்டு, கோளடாவராதுமேல்பீங்கான் மூடிக் குருவருளால் மெழுகேழுசீலைசெய்யே. (87)

செய்யப்பா சீலைசெய்துபடியில்கேளு செயமானசில்லுபோக்கி செயலாகீய, ஐயப்பாபூமிமேற் கலசம்வைத்து யதின்மேலே பீங் கானையெடுத்துவைத்து, ஐயப்பாஇக்கிரைநாள்கடூரமான சைதன் னியநாள்தனிலேசமத்தாய்கீயும், மையப்பாசொல்லிவிட்டோம் சாம மைந்தா விளங்கவேவைத்ததனை விரும்பிடாயே (88)

விரும்பிடாய் மதிசெயநீரிறங்கும்பாரு மேலானசெயநீருயென் றுற்சொல்ல, நரும்பிடாய்நாவுமுண்டோ புலத்தியனேமையா நல மானக்கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு, பரும்பிடாய்பார்த்ததையென் றல் சந்திரனேகோடி பகல்போலேசோதிபதாய்ப் பரிவாய்க்காணு, மரும்பிடாய்மதிசெயநீர் சீசாகொண்டு மருவிநேம்பதனமதாயடக் கம்பண்ணே. (89)

மதிமெழுகு

பண்ணப்பா மதிசெயநீர்கனேசன்பூசை பரிவானசிவயோகப் பூசைசெய்து, மண்ணப்பாமதிசெயநீர்பதனம்பண்ணி, மகத்தான குருபதத்தில் வணங்கியும், அண்ணப்பாரசப்பீங்கான்சீலைவாங்கி யருள்பெருகுமதிமெழுகைப்பார்த்தாயானல், கண்ணப்பாமதிகோடி கோடாகோடி களங்கமற்றமெழுகதனைப்பரணில்வையே. (90)

வையடாபுலத்தியேவாலைபூசை மகத்தானபூசைசெய்து பதனம் பண்ணு மையடாமதிசெயநீர் மெழுகேசொன்னேம் மாணுக்கால் தானறிவார்மனிதர்காணர், சையப்பாசௌமிய சாகரத்தில்நாமுஞ் சைதன்னியமாகவல்லோ சமர்த்தாய்ச்சொன்னேம், வையடாயார் சொன்னுரசத்திபர்வாக்குயருளிநே மூன்றுவது செயநீரைக்கேளே,

மூன்றுமுப்புநாதசெய நீர்

கேளுநீநாதசெயநீரைக்கேளு கிருபையதாய் நாம்செல்வோம் கேளுமைந்தா, மூளுநீமூன்றுவதுப்பைக்கேளுமுறையாகயெண்பலந் தான் புப்பைவாங்கி, நாளுநீரசப்பீங்கானதனிலிட்டு நனிமதாநாத நீரெண்பலந்தான்வாங்கி, வாளுநீவார்த்ததிலே மச்சக்கற்சுண்ணம் மகத்தானசுண்ணமதில் விராகன்போடே. (92)

போடப்பாமேல்மூடி பிங்கானிலிட்டுப் புகழானவிந்தனுல்
யெழுசிலை, சேடப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு செயமானகவச
மதைச்செயலாச்செய்து, ஆடப்பாரசக்கலசம் பூமிமேல்வைத்து யழ
காகயதின்மேலே பிங்கான்வைத்து, நடப்பாசித்திரைநாள் கடூரமான
ரவிதனிலேவைத்திடாய் ஜலமாய்த்தானே. (93)

நாதமெழுகு

தானென்ற ரவிதனிலே சாமம்வைத்தால் தப்பாதுயிரவியென்ற
செயநீர்மைந்தா, யானென்றநாதசெயநீருதானும் யருளுகிறேன்
தானிறங்குமப்பாகேளு, மானென்றயக்கினிபோல் பொன்னிறமாய்த்
தானும் வசனித்தோமிறங்குமப்பா வளமாய்க்கேளு, ஏனென்றக்கலச
மதையெடுத்துப்பாரு என்னசொல்வோமிதனெனிவுமியம்பக்கேளே.
இயம்பக்கேளிச்செயநீர்க் கின்போல்மைந்தா யிருக்குமப்பாநாம்
சொன்னோமெடுத்துக்கொண்டு, செயம்பக்கேள்சிசாவில் பதனம்
பண்ணிசெயமானக்கணேசனிட பூசைசெய்து, வயம்பக்கேள் பர
பூசைகுருபூசைத்தான் வசனித்தோம் வாலைபடாபூசைசெய்து, கொ
யம்பக்கேள் குருபூசை யடிபணிந்து கூறினதோர்செயநீரைப்பதனம்
பண்ணே.
(95)

பண்டாரசப்பிங்கான் சிலைவாங்கி பரிவானமெழுகதனைப்பார்த்
தாயானல், அண்டாயருணநிறமதுபோற்கானு மப்பனேயதை
யெடுத்து பரணில்வைத்து, மெண்டாமேல்பரணி பிரடைபோட்டு
மெய்ஞ்ஞானபூரணத்தின் பூசைசெய்து, கண்டாசகலஇத்துமாடு
தற்கு சமர்த்தானமெழுகதனைப்போற்றிடாயே. (96)

போற்றிடாய் பூரணியேவாமகன்னி பூரணமாம்வாலையுடபுகழி
னலே, ஆற்றிடாயாயிமாயிவள்தன்னலே யாச்சுதப்பாமச்சக்கல் அண்
ணுஞ்சொன்னேம், பாற்றிடாய்பரம்பொருளாமஸ்தினியுப்புப் பாடி
னேஞ்செயநீர்கள்மெழுகுசொன்னேம், நாற்றிடாரவியுப்புரவிசெய
நீர்சொன்னேம் நவினமதாய்ரவிமெழுகை நாட்டினேமே. (97)

நாட்டினேமதியுப்புமதிசெயநீர்சொன்னேம் மகத்தானமதிமெ
ழுகேநாட்டினேம்பார், வாட்டினேம்நாதவுப்புயிரவியுப்பு நாதாந்த
நாதசெயநீர்சொன்னேம்பார், மாட்டினேம்நாதமெழுகருவேசொன்
னேம்மைந்தனேயிவ்வளவுமாறினேம்நாம், ஆட்டினேம்அதினுடைய
வுப்புனலே அனேகம்வித்தைசொல்வோமப்பா யினிமேல்தானே. ()

தானென்றயஸ்தினியினுப்பைச்சொன்னேந் தருவானசுண்ண
மதைச்சாற்றக்கேளு, சானென்றசௌமியசாகரந்தானின்னால் சகல

கலைச்சேதியெல்லாம்சாற்றக்கேளு, வேயென்றவாதகாவியத்துக்குத் தான் விளங்கிடுவேனின்னூலுவிளங்கிறேனும்காம், யானென்றயன்னூலு மிந்நூலுந்தான் அரகராபுலத்தியனேயருள்காண்பாயே. (99)

அருளானபொருள்களெல்லா மின்னூல்தன்னில் அருளுகிறேன் இன்மயத்தினருள்தன்னாலே, பொருளானபொருளப்பா வாதங்கண் டால்போகியென்றபேர்போச்சுபோகியாச்சு, தெருளானயோகிகட்கு தெரியும்பாரு செயலானபொருள்களெல்லாமவர்க்கேவிள்ளும் மரு ளானமருத்துவங்கள்மவற்கேதோன்றும் மகத்தானசின்னமதைமாட் டக்கேளே. (100)

மாட்டுகிறேன்புலத்தியனே மூன்றுப்புத்தான் மகத்தானரசபீங் கானதனிலிட்டு, மூட்டுகிறேன்ரவிநீருமதிநீருந்தான் மூர்க்கமென்ற நாதநீர்மூன்றுங்கொண்டு, காட்டுகிறேன்மூன்றுநீ ரொன்றாய்க்கூட்டி கனிமதாய் நாற்பலந்தான்யெடுத்துக்கொண்டு, ஆட்டுகிறேன்யுப் பதிலேவிட்டுநீயு மாகராஜிவயோகக்குகையில்செல்லே. (101)

செல்லடாபுலத்தியனேயோகவானே செயமான வுப்பெடுத்து மேடைமீதில், அல்லடாவைத்ததிலேபிசைந்துநீயு மப்பனேயோக சிவமண்டலமேசெய்வாய், நல்லடாகலந்தனிலேமூன்றுநீறும் கண் மணியேவிட்டதிலேகாத்தால் மைந்தா, வல்லடாவாமட்டுமிவ்வித மாய்நீயும்வசனித்தோம் மண்டலந்தான்காருகாரே. (102)

முப்பூவுக்குப் பூசைசெய்ய யறியவும்.

காரப்பாமண்டலந்தான்யோகபூசைசருத்துவைத்துமவுனமதில் செபித்தாயானால், தேரப்பாதெய்வபலமதனால் மைந்தா தெளிவாக பூர்க்குமடாமுப்புகேளு, பூரப்பாபூர்க்குமின்றமுப்புவாசம் பூலோக மென்றபரிமளங்கள்வீசும், ஆரப்பாயரிவார்கள்முப்பூதானும் மதிக வர்ணசந்திரன்போல் விலாசந்தானே. (103)

தானென்றமுப்பூவும்பீங்கான்மேலே சருவாகப்பூத்ததுவும்பூப் போல்மைந்தா, மூனென்றமுப்பூவுக்குயிர்தான் மைந்தா மூதண்டவாயு வதுமூன்றைந்தாகும், ஆனென்றஅப்போதுசாறைபோலே யப்பனே சிறுமடா யறிந்துபாரு, மானென்றபதுபாகம்கண்டாயானால் மைந் தனேபீங்கானையெடுத்துக்கொள்ளே. (104)

முப்பூச்சுண்ணம் கிளியெழுப்புகிறது.

கொள்ளடாமுப்பூவையெடுத்துமைந்தா குருசெயலாய்ச்சாவி பதனம்பண்ணு, அள்ளடாயகோரமென்றசெபத்தால்மைந்தா ய

பனேலெட்சமுருத்தியானஞ் செய்து மெள்ளடாவெடுத்துமேதான் சுண்ணந்தன்னை மெதுவாகரவிசெம்பிலிட்டாயானால், அள்ளடா வெகுகோடிவேதையாகும் அப்பனேபூசைவிதிசெய்யனன்றே (105)

செய்யப்பாநாற்பத்தில்முக்கோணமேரு செயமானசிதம்பரசக்கரத்தைதனைத்து, வையப்பாபாபூசையலங்கிருதமாக பண்மையதாய் முப்பூசைபரிவாய்ச்செய்து, புய்யப்பாமுப்பூவையடிபணிந்துயருளான யகத்திலுடதியானஞ்செய்து கொய்யப்பாபூர்த்தமலைவெடுத்துக்கொண்டு, குருவானசுண்ணஞ்செய்யக்கூறக்கேளே. (106)

கூறக்கேள்புலத்தியனே வழலைமுப்பூ குருவானமுப்பூவைக் கொண்டுசென்று, யாரக்கேளண்டோடு பலம்பத்தப்பா யருளானசிப்பியோடு பலம்பத்தப்பா, வாரக்கேள்போண்டம் பலம்பத்தப்பா மகத்தானசண்டோடு பலம்பத்தப்பா தேறக்கேள்சுத்தையோடு பலம் பத்தப்பா தேகியென்றஞ்சோடுமஞ்சுங் கொள்ளே. (107)

கொள்ளடா ஞானியென்றயண்டோடஞ்சுங் கூறக்கேள் சலைது வில்சுத்திசெய்து, தெள்ளடாசிலையிலே இனியாய்கட்டி தெளிவானப் பங்கீரிரண்டுநாழி, பள்ளடாபூரினபின்னெடுத்துமைந்தா யப்பனே பூரீருபலமஞ்சாகப், பள்ளடாபாண்டத்தில் தேசினீர்கேள் படி யொன்று விதமதாய்ப்பாகங்கேளே. (108)

கழுவபாகம் செய்பாகம்.

பாகங்கேள் கரைத்ததனைதெளியவைத்து பரிவானத்தெளிவதனைப்பாண்டத்திட்டு, பாகங்கேளடுப்பேற்றிக் கருங்காலிக்கொம்பாலப்பனே வக்கினியையடவாய்மூட்டி, நாகங்கேள்பாண்டத்தை யடுப்பிலேற்றி நளினமதால்நாழிகையஞ்சடவாய்செய்து, மோகங்கேள்கினியனைதெளிவிற்போட்டு முக்கியமாயெரித்திடுவாய் யெரிக்கக்கேளே. (109)

கைபாகம் செய்பாகம்.

எரித்தவுடன்கொதிக்குமப்பா கொதிக்கச்சேதான் யெழும்பு மப்பாகினியதுவு மென்னசொல்வேன், நரித்தகினிவெளுத்துவரும் பாகங்கண்டு யழகானபாண்டத்தையெறக்கிவீயும், கரித்தகினியவுத் துபுண்டவோவெல்லாந்தான் கணிதமாய்ச்சுத்தசலமதனிற்போட்டு, நரித்தயண்டவோடுமிகநன்றாயூரி நனிமைதாயிருக்குமது பாகங் காணே. (110)

காணடாபுலத்தியனேராசயோகக் கனிப்பானயூறினதோ ரண்டங் கொண்டு, ஆணடாகழுவத்திலண்டோடிட்டுயப்பனேசுத்தசெலம்

பன்னீர்விட்டு, சாணாடாசாமமதுயாட்டினுக்கால் சமர்த்தானமெழு
கதுபோலாகுமாகும், ஞாணடமெழுகதுவைவழித்துக்கொண்டு நல
மானதேங்காய்ப்போல்குகைதான்செய்யே. (111)

சீலைபாகம் ரவிபாகம்.

செய்யப்பா குகையதுவைசெய்துமுடிப்பித்து செயலானரவி
தனிலேகுகையைவைத்து, அய்யப்பாகாய்ந்தகுகை யெடுத்துநீயும்,
அம்பாள்செகமாயியைத்தான் றரிசித்துப்பார், பொய்யப்பாசொல்ல
யில்லை சௌமியத்தில் புவனையைத்தான்பூசைசெய்து குகையைக்
கொண்டு, மெய்யப்பாமுப்பூவையதனிற்போட்டுமேலானவிந்ததனால்
சீலைசெய்யே. (112)

செய்யடாசீலையதுயெழுஞ்செய்து செயமானமெழுகதனால் கவ
சஞ்செய்து, அய்யடாரவிதனிலே முச்சாமம்வைத்து யருள்தரு
வேணுமென்றுகுகையேகொண்டு, மெய்யடாகாட்டுமுட்டையிரண்டு
கூடை விளங்கேவிப்பூமிதனிலுமியைக்கொட்டி, நய்யடாபுமியின்மே
லடுக்கிமுட்டை களினமென்றமுட்டைக்குள் குகையைவையே. ()

புடபாகமறிவது.

வைத்துநீயக்கினியைவலுவாய்மூட்டி வளம்பெறவே கெசபுட
மாகச்செய்து, அத்துநீகாற்மேகத்தீயைமூட்டி யருளானபிருசாமஞ்
சென்றுதானால், போத்துநீபுலத்தியனே முப்பூச்சுண்ணம் பூற்குமடா
குகைக்குள்ளேபுனிதமாகப், பார்த்துமேயிராதேநீதேகிவாலை பரி
வானமாதரைப்பணிந்திடாயே. (114)

பணிந்திடுவாயவள்பதத்திலடிபணிந்து பரிவானகுகைசீலைக்கவ
சந்தட்டி, அணிந்திடுவாயக்குகையைப்பார்த்தாயானால் அதற்குள்ளே
கோடாகோடிகளையோகாணும், நணிந்திடுவாயக்கலையைக் கண்டா
யானால் நாமென்னசொல்லமப்பாசித்தர்கோடி, வணிந்திடுவாய்திரு
நடனம்புரிவாளையா வாலைநாற்பத்துமுக்கோணமென்றே. (115)

வாலையைப்பணிதல்.

என்றனமுப்புசுண்ணஞ் சீராதன்னில் யெள்ளளவேயதனை
மதாய்வைத்துப்போற்றி, அன்றனசிதம்பரத்தின் வாலைபூசை யண்ட
கணபதிபூசை கந்தன்பூசை, நன்றனவீரபத்திரன் வைரவன்பூசை
நவசித்தாளாராதாரமூலபூசை, சென்றன் பூசையெல்லாஞ்செய்து
முடிப்பித்து தெளிவானசுண்ணமதைப் பதனஞ்செய்யே. (116)

மூப்புசுண்ணத்திற்கு பூசைமார்க்கம்.

பதனமதாய் மூப்புசுண்ணந்தொழுதுபோற்றி பராபரத்தையுன் மனதிற்பதிவாய்வைத்து, அதனமதாய்வழலைசுண்ணமுடிந்துமாச்சு அறுபத்துநாலுவித்துமடலாச்சு, விதனமதாயிரார்கள்தான் மகத்தாஞ் சுண்ணம்விளங்கிறேம் சௌமியசாகரமிந்நூல், குதனமென்றுநினை யாதே குருமுறைதானையா குருவானமுப்புசெந்தூரங்கேளே, (117)

மூப்புசெந்தூரம் செய்பாகம் புடபாகம் திறமறியவும்.

கேளப்பாமுப்புசெந் தூரஞ்சொல்வோம் கொடியானவிம்முறை தானுண்டோடாரு, வாளப்பாமுன்சொன்ன குகைகையைக்கொண்டு வசனிப்போமக்குகையில் மூப்புவிட்டு, ஆளப்பாவிஷக்கல்லுசுண்ண மிட்டு, அண்டசுண்ணம் பிண்டசுண்ணமாவரைப்பனைக்காணிட்டு, நாளப்பாசுத்தசலம் பனிநீர்விட்டு நலினமென்றபழச்சாறு நன் பாய்வாரே. (118)

வாரடாபுலத்தியனே செய்பாகமாக வசனித்தோம் வரிசை யதாய் கவசஞ்செய்து, வேரடாவிந்தகுலேழுசீலை விபரமதாய்ச் செய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு, காரடாரவிதனிலே யுலரவைப்பாய் நலிலுவோம்சாமமது காய்ந்ததானால், ஆரடாயிப்பாகமறியப்போ ரார் அக்குகையை நீயெடுத்து ஆடக்கேளே. (119)

ஆடக்கேள்புலத்தியனே அய்யாவையா அப்பனேமுன்போலே புடந்தான்போடு, நாடக்கேளப்புடத்திலிக்குகையைவைத்து நன்மை தரவேணுமென்று வாலைபூசை, ஏடக்கேள்சிதம்பரத்தின் பூசை செய்து இடம்வலமாய்ச்சுற்றிவந்து அடிபணிந்து, பாடக்கேளக் கினியைவலுவாய்மூட்டி பராபரியைத்தொழுது கெசபுடந்தான் போடே. (120)

போடப்பாகெசபுடந்தான் போட்டாயானால் பூர்க்குமப்பா குகையிலுள்ளேமுப்புசெந்தூரம், ஆடப்பாயக்குகையை யெடுத்து நீயு மதனுடையசீலையெல்லாமவிழ்த்துப்போட்டு, மேடப்பாகவச மதைக்கழற்றெறிந்து விளங்கவேயக்குகையைப் பார்த்தாயானால், காடப்பா கோளாதசெந்தூரசுண்ணம் நலிலுவோமிந்திரகோபமிதற் கொவ்வாதே. (121)

பஞ்சபூத விபரம்.

ஒவ்வாதபூரணந்தான் பிரிதிவியுமப்பு ஒகோகோவிரமயந் தேயு வாய்வு, அவ்வாதயாகபாசஞ் சத்தத்தோடஞ்சு அருளினேமிந்தவஞ்

விண்டவேகேளு, நவ்வாதபஞ்சபூதஞ்செந்தூரமாகும் நாம்சொன்னோ மாதாரமதுவேயாகும், கவ்வாதகருவிராணுதியெல்லாங் கருக்குரு வாஞ்செந்தூரங்காணுங்காணே. (122)

முப்புசுண்ணச்செயநீர் நாழிகையறியவும்.

காணுகின்றமுப்பு செந்தூரஞ்சொன்னோம் கருவியென்றமுப்பு சுண்ணச்செயநீர்கேளு, ஆணுகின்றவண்டத்தின் பீங்கான்கொண்டு அதனுள்ளேயாகாசவுப்பேபோட்டு, காணுகின்றபலம்பத்துபீங்கானி லிட்டு நலமானபனிநீருசுத்தசலமைந்து, பாணுகின்றவிரண்டுமே சரி யாகச்சேர்த்து பதிவானவிப்பதனில்பண்மைகாணே. (123

இந்தசெயநீருக்குப் பூசைசெய்ய தேவர்கள் பெயர்.

காணடாயுடல்சுண்ணம் விராகனிட்டுக் கருவானமுப்புசுண் ணம்விராகனிட்டு, சேணடாசெந்தூரசுண்ணம்விராகனிட்டு செயமான யண்டசுண்ணம்விராகனிட்டு, ஆணடாயருளானகாயாதி சுண்ணம் அஞ்சுசுண்ணம் பீங்கானிலடைவாயிட்டு, பேணடாபிசைசந்தனை புண்டையாக்கிப் பேணியே *, ரவிதனிலேவைத்திடாயே. (124)

வைத்திடாய்புலத்தியனேயிருநாழிசென்றால் மகத்தானமுப்பு சுண்ணச்செயநீரையா, எத்திடாயிந்திரகோபமதுபோல் மைந்தா இறங்குமப்பா செயநீருயென்னசொல்வேன், நித்திடாய்பாத்தம்போ லிருக்கும்பாரு நிராமயமாய்நின்றஜெயநீரைக்கொண்டு, அத்திடாய் சிசாவில்பதனம்பண்ணி யருளானசின்மயத்தைப்பணிந்துபோற்றே.

போற்றியேசிவயோகபூசைசெய்து புவனதிரிபுரையினுடபூசை செய்து, சாற்றிசையும் வெண்ணுவாந்தாருமம்மா காதாந்தசுரூப சிரோன்மணியேயென்று, வெற்றிபெறயிந்தசெயநீரேதானும் விவேக முள்ளசிசாவில் பதனம்பண்ணி, லாற்றியந்தான் பதினொண்வாத்தி யத்தோடையா வாலைசுப்ரமண்யருடபூசைசெய்யே. (126)

முப்புசெந்தூர செயநீர்

செய்யடாமுப்புசுண்ணச்செயநீர்சொன்னோம் செயலானசெந் தூரசுண்ணஞ் செயநீர்தன்னை, வையடாசௌமியசாகரந்தானின் ஞால் மகத்தானபொருளப்பாயார்க்குங்கிட்டா, மையடாயிம்முறை யையொருவருக்குச்சொன்னால் பாதகசதாகோடியிடியிடிக்கும்பாரு, மையடாபுலத்தியனே விவேகவானே நாம் சொல்வோஞ் செந்தூரச் செயநீர்கேளே. (127)

---

* ரவியென்பது சூரியன்.

உப்புகளறிய.

கேளப்பாமுன்சொன்னமுப்புபலம்பத்து கெடியானவுப்புபலம் பதினொத்தாகும், நாளப்பாகல்லுப்புபலந்தானைந்து நவினமென்ற பாறையுப்புபலந்தானைந்து வேளப்பாகம்பியப்புபலந்தானைந்து வெடியுப்புப்பலமைந்து அடியுப்பைந்து, கோளப்பாவாராழமுடியுப்பைந்து குருவானபடிகாரம் பொட்டிலுப்பஞ்சே (128)

அஞ்சானசீனம் வெங்காரமைந்து அருளானவாகாசவகத்திலுப்பு, சஞ்சானசாரவுப்புபலமைந்தாகும் சமர்த்தானகாரவுப்புபலமைந்தாகும், வஞ்சானவகையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு வளமான முப்புசுண்ணஞ்செந்தூரசுண்ணம், மஞ்சானவண்டசுண்ணங்காயாதி சுண்ண மகத்தானவுடல்சுண்ணம் விராகனஞ்சே. (129)

அஞ்சென்றவகையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு அப்பனேசுத்த சலம்பனிநீர்விட்டு, பெஞ்சென்றபிசைந்ததனை யுண்டையாக்கிப் பேசென்றரவிதனிலே யிரண்டுநாழி, கஞ்சென்றதுபோலவைத்தா யானால் நவநீதமிறங்குமப்பா செந்தூரச்செயநீர், மஞ்சென்றசூரியன் றனொளியோகாந்தி மதிகோடிரவிகோடி வர்ணந்தானே. (130)

தானென்றசெயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு தருமானசீசாவில் பதனம்பண்ணி, வாலென்றயோகிவபூசைசெய்து, வாலைமனோன் மணியின்பூசைசெய்து, ஆனென்றவாதாரபூசைசெய்து ஆயிதிரோ தாயினைத்தான் றெரிசித்தப்பால், நானென்றபுலத்தியனே செந்தூரச் செயநீர் நவின்றிட்டோமுப்புசெயநீரைக்கேளே. (131)

உப்புசெயநீர்.

கேளப்பா புலத்தியனேயுப்புசெயநீர் கெடியானமுறையப்பா யார்தான்காண்பார், வாளப்பாமுப்பூவையெடுத்துநீயும்வசனித்தோம் பலம்பதினொத்துக்கொண்டு, நாளப்பாரசக்கலசமதனிலிட்டு நாதாந்த சுத்தசலம் பனிநீரைப்படிதான், வேளப்பாவிட்டதிலே கரைத்திட் டேநீ வெண்மைபெறத்தெளியவைத்துத் தெளிவைக்காணே.(132)

கட்டுத்தெளிவு.

காணப்பாயத்தெளிவை ரவியில்வைத்தால் கலங்காமலிறுகியது கட்டிப்போகும், ஆணப்பாமெழுகதுபோலாகுமாகும் அம்மெழுகை நீயெடுத்துப்பீங்கான்றன்னில், வாணப்பாவைத்திதனைச்சுத்தசலம் பனிநீர் வகையாகவளைப்படிதான் வளமாய்விட்டு, சேணப்பாசிவந்த சுண்ணச்செயநீர்பலமைந்து இதருமல்விட்டுநீயு மதியில்வையே. ()

அமூர்த சஞ்சீவி.

வையடாபுலத்தியனே யிருநாழிவைத்தால் வளமாகக்குழம்பது போலிருக்கும்பாரு, ஐயடாயக்குழம்பையெடுத்துநீயு மதிதமென்ற ரவிதனிலேயெடுத்துவைத்து, சையடாசாமமதுவைத்தாயானால்சமர்த் தானவமுர்தமதுயிறங்குமப்பா, மெய்டாயவ்வமுர்தஞ்சீசாதன்னில் விவேகமதாய்வைத்திதனைப்பணிந்திடாயே. (134)

பூசைகள்செய்யும்படி மதுரசஞ்சீவி.

பணிந்திடாய்புலத்தியனே சிவயோகத்தில் பரபூசை குருபூசை வாலைபூசை, செணிந்திடாய்சிதம்பரத்தின் மவுனபூசை தெளிவான பூசையெல்லாஞ்செய்துமுடிப்பித்து, அணிந்திடாயாதாரபூசைசெய்து அடிபணிந்து தெரிசிப்பாயமுர்தந்தன்னை, கடந்திடாய்பீங்கானிலடி யில்நின்ற நாதாந்தவுப்புத் தெளிவதனைப்பாரே. (135)

பாரப்பாபீங்கானுக்கடியில்நின்றபரஞ்சோதிமகிமையைத்தான் பகரொண்ணாது, மூரப்பாமுன்சொன்ன சுண்ணச்செயநீர் மூதண்ட செந்தூரசுண்ணச்செயநீர் வேரப்பாபீங்கானிலரைப்படிதான்விட்டு விளங்கவேகரமதுவால்கரைத்துநீயும், ஆரப்பாதெளியவைத்து மறு பீங்கான்றன்னில் அப்பனேயிறுத்ததனைத்தெளிவைக்கேனே. (136)

கேளடாபுலத்தியனேயித்தெளிவைக்கொண்டு கெணிதமதாய் ரவிதனிலேபத்துநாளு, ஏளடாயிந்தவிதம் ரவியில்வைத்தால் இறங்கு மப்பாமதுரசஞ்சீவியாகும், ஆளடாயவ்வமுர்தம் சீசாவிற்றன் அர காரபதனமதாயடக்கஞ்செய்து, காளடாசிவயோக சிதம்பரத்தின் பூசை நாதாந்தவாலையுடபூசைசெய்யே. (137)

நவநீதசஞ்சீவி.

செய்தந்தப்பீங்கானைப்பத்துநாளுஞ் செயமாகயிவ்விதமாய்ரவி யில் வைத்தால், ஐதுவையில் நவநீதம்படந்துநாளு மருளிலேயிறங்கு மப்பாநவநீதத்தை, எய்தந்தச்சீசாவில் பதனம்பண்ணு இருதயகமல மதின்மவுனபூசை, வெய்தந்தசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை விவேகமதா ய்ச்செய்துமுடிப்பித்துக்கொள்ளே. (138)

அமுர்தசஞ்சீவியுப்பு.

கொள்ளவேயமுர்தசஞ்சீவியெல்லாம் குணமாகயிறங்கி பின்னடி யிற்பீங்கான், பள்ளடாவமுர்தசஞ்சீவியுப்புப்பாருமப்பாவெள்ளைக் கல்பரமவுப்பு, அள்ளடயப்புக்கோடி அதன்வர்ணம்நாதனுலுருளப் போமோ மெள்ளடாயிந்தவுப்பையெடுத்துக்கொண்டு மேலான வாலை யுடபூசைசெய்யே. (139)

செய்யப்பா நாற்பத்துமுக்கோணமேரு செய்துமுடிவட்டகலை நல்கும்பித்தேகி, ஐயப்பாரேசகபூரகும்பகமுஞ்செய்து அரகராவீடுருகிருத்தியுகாரவாசல், எய்யப்பாயடிபணிரண்டினிலேறி யெட்டிலே முட்டிபொட்டியிலிருத்திக்கும்பி, மெய்யப்பாமூலவெளிக்கப்பால் நின்று மேவுமெய்ஞ்ஞானவீ டிருபத்தஞ்சே. (140)

இருபத்தைந்தெழுத்து.

அஞ்சாணவீட்டிலே மூலங்கேளு ஐயைந்துவிருபத்தைந்தெழுத்தைக்கேளு, மெஞ்ஞானதேசிகன் வாழ்மூலவாக்கியம் விரும்பிடாய் நயவசிமயேவிப்பாரு, மஞ்ஞானமூலவெளிக் கப்பால்நின்ற வசிமநய பிறிதிவியோடப்பதாகும், எஞ்ஞானமாயிரந்தான்சகலமூலம்யவசிமந வென்றவீ டப்பாகேளே. (141)

கேளடாபுலத்தியனேவசிமநயவென்று கேள்மகனேயங்குநின்று ஓங்காரவாசல், நாளடாதேயுவிலேவாயுவேகும்பி சணைத்திலேயங்கு நின்று மபவசிநவே, ஏளடாயாகாசம சத்ததிலேநிற்கும் யநமசிவ யென்றுநீபேறுபேறு,கோளடாவாரா அகுருநமசிவாயாகுருபரனென் சற்குருவே ஓம ஆம் ஊம்மென்னே. (142)

எழுத்துரேகை சிவமூலம் சத்திமூலம்.

என்னவேயிருபத்தைந்தெழுத்துக்குள்தான் ரேகையதாயிருபத்தைந்தெழுத்தைக்கேளு, நன்னவேயொவ்வொன்றுரேகையெல்லாம் காட்டடாபுலத்தியனே சிவத்தின்மூலம் சென்னவேசிவமூலஞ்சொன்னேனமையாசிவசத்திமூலமதைச்செப்பக்கேளு, அன்னவே ஓம் ஐயும் கிலியும் சவ்வும் அறியும் ஒவ்வும் இறியும் நவ்வும்கிறியுமவ்வென்னே.

மூலாதாரம்.

என்னடாயித்தியாணமறைதோறிட்டுயிருந்ததடா ஓம் ஸ்ரீம் உரீமென்றுக, அன்னடாயம்மூல மிம்மூலங்கொண்டு அறைதோறுமாறியடையடவாய்நீயும், ஒன்னடாமூலாதாரம்சுழினையொட்டி யோங்கென்றுதம்பித்துயருட்டிப்பார்த்தால், நன்னடாமூலகணபதியிருக்கும் நனினமென்ற சுழினையிலேநாட்டம்பாரே. (144)

தெரிசனம்.

பாரடாயங்குநின்று தம்பித்தாக்கால் பரசணையுந்தோன்றுமடா பரிவாய்க்கேளு, ஆரடாநயவசிம்யஞ்செழுத்தைக்கொண்டு அர்ச்சிப்பாயம்மூலமதற்கப்பாலே, வாரடாவாலையவள் குடியிருக்குமகத்தான பீடமது தெரியும்பாரு, சாரடாயங்குநின்றுதம்பித்தாக்கால் சமர்த்தானயமூர்த்தசஞ்சீவிகாணே. (145)

சுழிநாட்டம்.

காணப்பாமும்மூல வெளியும்தோற்றுங் கருவிகாணுமிவென்ற இவமும்தோற்றும், ஆணப்பாயங்குமின்று பார்த்தாயானால் அமுர்த மதுசொலிக்குமடாயவ்வமுர்தந்தானே, வாணப்பாவின்ணுவாவண் ணுக்கொட்டி வாங்கடாகரகமது வால்வாங்கினுக்கால், சேணப்பா வாலைசஞ்சீவிதானும் சென்னத்திலேயிறங்குமப்பாசெயமாய்த்தானே.

பஞ்சபூதசெரிசனம் அமுர்தமிறங்குகிறது

தாமென்றவமுர்தத்தைப் பீங்கான் தன்னில் தருவாகவாங்கி யதைமுன்சொன்னவுப்பு, நாமென்றவாக்கதனால் சுத்தசலம்பனி னீர் நலமானநவநீதமதனில்விட்டு, ஏமென்றவாலையைத்தான் தியா னஞ்செய்து யென்மகனேயதைதசைந்துமுப்புச்சுண்ணம், வேமெ ன்றசெந்தூரசுண்ணமுடற்சுண்ணம் விவேகமுள்ள யண்டசுண்ணங் காயாதியாமே. (147)

உப்புசெயநீர்.

ஆமேதான்கடுகுவீதமைந்துங்கொண்டு அருளாகமுன்பிசைந்த வுப்பில்தாக்கி, வேமேதான்ரவிதனிலேயிரண்டுநாழி விவேகமாய் வைத்திதனைவிளங்கவேயும், நாமேதானிப்பாகம் பிசகாமற்றான் ரவி யிருந்தவமுர்தத்தைப்பார்த்தாயானால், ஏமேதானிறங்குமப்பாயுப்பு செயநீர் யென்னவொண்ணுச்செயநீரை யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

செயநீர்பூசை.

கொள்ளப்பாசெயநீரைச்சீசாதன்னில்குருபூசைசெய்துவதைப் பதனம்பண்ணி, அள்ளப்பாயத்தானைப்பூசித்துநீ யனுதினமுமறவா மல்இவயோகத்தில், நள்ளப்பாவைத்திதனை ஓம் கிரியும்சிறியுமென்று நாட்டடா நூற்றெட்டுச்செபத்தைச்செய்து, வெள்ளப்பாசெய நீரைப் பதனம்பண்ணி வேதாந்தியோனால் விளங்கச்செய்யே. (149)

ஐங்காயமரியவும் பாடல் ஆயிரத்திருநூறு.

செய்யப்பா புலத்தியனே யுப்புசெயநீர் திறமாகச்சொன்னே மப்பாசெயலுள்ளானே, ஐயப்பாசௌமியசாகரந்தானிலனால் அரு ளினேம் உப்புசெயநீரைங்காயங்களு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறே மொளியாமற்றான்விவேகமுள்ளவாயிரத்திருநூறையா, வையப்பாயிந் நூலைச்சித்தர்கண்டால் வசனித்தோம்விடாரையா வாழ்வோர்களே.

பஞ்ச அமுர்தமென்பது யிரண்டுநீர்.

கேளடாபிறிதிவுதானப்புத்தேய்வு வெளிதமென்றவாய்வுவாகா சத்தோடைந்து, ஆளடாமூலவெளியகாரவுகார மருளினேம்பஞ்ச

முர்தம்சிரசிற்கானும், காணடாயவ்வமுர்தங்கழற்றியேக் கருவான்பீங் கானில்மெனவாய்வாங்கி, காணடாநவநீதவமிர்தசஞ்சீவிகருவானசுத்த சலம்பனிநீரஞ்சே. (151)

அமுர்தபிருப்பிடம்.

அஞ்ஞானவமுர்தமிருப்பிடமேகேளு ஆத்மாவில் பஞ்சகர்த் தான்குடியிருக்கும், நஞ்சானவீடதுதான்மூலவீடு நவநீதமிரங்கின தோராதாரவீடு, மஞ்சானவவர்வீட்டில் பஞ்சகர்த்தான் வாழுமெஞ் ஞானவவ்வீடுமமுர்தந்தானு, மிஞ்சாமல் நீயெடுத்துவிவேகங்கானே விளங்குகிறோம் பீங்கானில்வீதமஞ்சே. (152)

அஞ்சென்ற பஞ்சமுர்தமொவ்வொன்றுக்கு அறைகிறோம்பல மொன்று அடவாய்க்கொண்டு, நஞ்சென்றமுன்சொன்னவுப்பில் பலம்பத்து நலமானநூந்துசுண்ணம் விராகமொன்று, பஞ்சென்ற பீங்கானிலிதுவெல்லாந்தான் பேராகப்பிசந்திதனை ரவியில்வைத் தால், எஞ்சென்றவைங்காயமிரங்கும்பாரு பெண்ணைசொல்வேன தன் பெருமையிறவாய்ப்பாரே. (153)

மாரணபீடம் மையம்.

பாரடாவென்மகனே யிந்திரகோபம் வானுரவிசூரியன்போல் பிரகாசிக்கும், ஆரடாயிதன்பெருமை யறியப்போருர் அகத்தியனு ரரிந்தப்பாவைங்காயத்தை, மாரடாமாரணத்துக்காதிபீடமகத்தான கருக்குருதான் வசனித்தோம்பார், வேரடாசகலத்திற்குமுயிர்தா னிந்த வேதாந்தியானவர்க்கேபலிதந்தானே. (154)

தானானவைங்காயம் பீங்கான்றன்னில் தருவானபஞ்சமுர்த மதிலேகேளு, ஏனானவெடுத்திருத்துவமுர்தந்தன்னை பென்னசொல் வேனதனுடைய ஆட்டைமைந்தா, காணானஞானியடா யண்டபிண்டம் நவநீதஞ்சகலருக்கு முடியிற்கானும், வேனானவமுர்தமடாயார்க்குங் கிட்டா வேதாந்தபஞ்சமுர்த வேகங்கானே. (155)

சுழிமுனைகனவு.

கானுகின்றவேகத்தை யாராய்ந்துபார்த்தேன் கனவேகமென்ன சொல்வேன் கருத்தூட்கொண்டே, கானுகின்ற சுழிமுனைதான்சுக்கு மேலே காராசமென்றபஞ்ச வாசலொன்றும், வேனுநீயிவ்வாசல் பஞ்சவாசல் வேதாந்தத்தொனிமுழங்கும்விந்தவாசல், ஏனுநீ அகார மிது உகாரவாசல் இருபுரமும்வடகலை தென்கலையைப்பாரே. (156)

பார்ப்போர்கள் சிவஞானத்தவத்தோரையா படிப்படியாயேற வழியவர்க்கேசொல்வோம், இரப்போர்களின்னூல்தான் சௌமிய சாகரந்தேகிகட்குங்கிடையா துயரிதப்பாகேள் சௌமியசாகரத்தைக் கொண்டு சதாசிவத்தின்கொடிமுடியில் மனதையுன்னி, பார்ப்போர் களிகதவ செல்வத்தோர்கள் கருவிலைவக்குலைவங்காயங்கூட்டே. ()

தேவிமாரணமூலம்.

கூட்டடா வெங்காயம் கஸ்தூரிமஞ்சள் கொச்சிமஞ்சள்புழு குடனேகதம்பந்தானும், மாட்டடாவாசமெல்லாம்பொடித்துதூளாய் வடிகட்டித்தூளெடுத்து வெங்காயமையில், நாட்டடாயிவ்வாசல்மத னிற்கப்பா ஞானியென்ற சஞ்சீவிக்கு நளினமாக, வாட்டடா ஓம் ஸ்ரீயும்கிறியும் மையும், மாரடா இறியும்சவ்வும் ஆம் உளம்வென்னே.

என்னவேயாயிமாயி ஓம்மாரணதேவி யநமசிவ கிலியும் மவ்வும் கவ்வுமென்றேது, அன்னவே ஓங்காரவேதாளதேவி யம்பிகாசத்திவா ஓம்வாலைதேவிவாவா, ஈன்னவேருவா வசிய யம்பாளாயி நாதாந்த வாழ்மயிலேநாயகியேவாவா, உன்னவேயாவாமிசிவகாமிவாவா உகார விந்துநாதமடா யொன்றலாச்சே. (159)

வாலைமுக்கோணம்.

ஒன்றான வாலையடாமுக்கோணபீடம் ஓங்காரவிந்துவடாகழியே பற்றி, அன்றானவப்பீடமூர்த்தபீடம் ஆருமறியார்களொரு வுமூர்த்த வாசல், நின்றானபிரமலயிருந்தாலெய்தும் ஞானிகளேயொன்று மறிந்தவரேயுண்மை, அன்றானமூலமடாயார்க்குந்தோனு யண்ட பிண்டமாயிருந்த வழிவின்வாறே. (160)

சிவமாரணம்.

அறிவான வெங்காயமென்னசொல்வேன் அநகாரவாலைமார ணத்தைக்கொண்டு, உருவானபஞ்சபூதத்தியானத்தாலே யுருவாகச் செபத்தியானம் நாற்றியெட்டு, கருவானமாரணந்தான்கொண்டு கடு வினையைப்பிடித்து மார்நூற்றியெட்டு, மருவான வெங்காயமதன் மேற்பூசி மாட்டடாயெதிரிபேதனத்தைத்தானே. (161)

சத்திமாரணம்.

தானென்ற பஞ்சகர்த்தாள்குருவிருக்குந் தலைச்சேர்மையாகு மடாசபித்தாயானால், ஏனென்றபிறர்க்கனெல்லாமங்கேபோச்சு யிறு த்துமப்பா வாய்வுபத்துமிறப்பதில்லை, நானென்றமாயாசத்தியோடிப் போனால் கவிழுவோங்கிரியாசத்தி கூட்டம்போச்சு, ஏனென்றபோக சத்திஞானசத்தி யோகோகோமவுனசத்தியுமியாச்சே. (162)

ஆச்சடாபுலத்தியனே மாரணத்திறலே பழுபத்துநால்வரை
யுமடிக்கலாம்பார், பேச்சடாசொல்லவில்லையகத்தின்வாக்கியம் பேசி
னேம் சௌமியசாகரந்தானின்னூல், வாச்சடாவுந்தனுக்கு மாரணத்
தின்மைதான் மவுனவிவயோகிகளே மாய்கைநமைதான், நேச்சடா
சகலவிதிர்க்களையெல்லாந்தான்நிமிஷத்தில்மாரணந்தானுக்கும்பாரே.

வேதையுப்பு.

பாரடாவைங்காயக் கருவேசொன்னேம் பாடுகிறேன்வேதை
யுப்புபரிவாய்க்கேளு, ஆரடாமுன்சொன்னவழலையுப்பு அருளான
வுப்புபலமஞ்சதாகும், நாரடாயவ்வுப்பைப்பீங்கானிலிட்டு நடுவுப்பு
கம்பியுப்புப்பாறையுப்பு காரடாகல்லுப்பு அண்டவுப்புகருவானவுப்
பெல்லாம்பலமஞ்சாமே. (164)

நவநீதவைங்காயமெழுகு.

ஆமேதானிவையெல்லாம் பீங்கானிலிட்டு அருளானகந்தசலம்
பனிநீர்படியொன்று, நாமேதானின்னீரைப்பீங்கானில்வார்த்துனினே
மதாய்க்கரமதுவால் கரைத்திறுத்து, ஏமேதானிறுத்துபனிநீரைக்
கொண்டுயென்மகனே ரவியஞ்சுநாள்தான்வார்த்து,வாமேதாகாளைந்து
மருவியப்பாயு மருவினதோர்வஸ்துவைத்தான் வசனிப்போமே.

வசனிப்போம் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வளமானவஸ்து
வடாசகலத்திற்கும்,நசனிப்போமைந்துநாள்விடாதே பாயம்நாதாந்த
நவநீதந்தொண்ணூற்றாறும், மசனிப்போர்தந்துவந்தானிறுகிக்கட்டு
மைங்காய நவநீதமிதுபோலுண்டோ, பசனிப்போம் பீங்கானில்நவ
நீதத்தைப் பலமைந்துசுண்ணமுந்தானதனிற்போடே. (166)

போடப்பா போட்டவுடனிளகிமைபோல் புனிதமாய்வரும்
போது புழுகஸ்தூரி, நாடப்பாபுனுகு கொச்சிமஞ்சள்கூட்டி நனி
மென்ற கதம்பமருக்கொழுந்துங்கூட்டி, ஆடப்பாகல்வத்திற்பொடித்
துத்தூளாய் ஐங்காயநவநீதமதனிற்போடு, பாடப்பாபோட்டவுட
னிறுகிப்போகும் பசமையுள்ளவைங்காயமெழுகிதாமே. (167)

மரேறன்மணிவாலைதியானம் பூசை செய்யவும்.

ஆமென்றயிம்மெழுகைச்சுரைப்பாண்டி லடக்கமதாய்வைத்து
சிவயோகபூசை, நாமென்றவாலையைத்தியானஞ்சொல்வோம் நய
வசிம் ஓம் இறியும்சிறியும்ஐயும், வாமென்ற வறிமகிளியும் சவ்வும்
ஓமென்று மாட்டடா வாலையுடதியானத்தைத்தான், தேமென்றபீஜ்
தியானமுருவாற்றியெட்டு செபஞ்செய்வாயைங்காய மெழுகுக்காமே.

மாரணம் எட்டெட்டுமாடும்.

ஆமென்றனற்றெட்டுவுருவேசெய்து அட்டமாசித்துவயபத்து நான்கும், நாமென்றகோடி சித்துமாடும் நவநீதமைங்காயமெழுதி தப்பா, ஏமென்றபூசைசெய்து மாரணஞ்செய்தாக்கால் எட்டெட்டு, மாடுமடாயிறைவாநீகேள், வாமென்றமுண்மைக்குனாலீனயுப்பு மகத் தானபூபதிபோலார் செய்வாரே. (169)

லையியுள்ளோர்கள் அறிபவர்விந்துப்பு.

செய்பவனென்றுச்கா லயியுள்ளோர்கள் சிவசிவாயமூர்த்தவுப்பு யார்தான்காண்பார், அய்பவரேபரப்பிரமம்நீயேயாவாய் ஆதிபஞ்ச கலசத்தினமூர்த்தமூனா, எய்பவரேதலையதுதாளெடுத்துக்கொள்ளு என்மேலேயாணைப்படி தலைச்சண்பிள்ளை, உய்பவரேயதித்தவுப்புமது தன்னாலே யுடன்சேர்ந்த விந்துப்புவிதுவாமென்றே. (170)

என்றீரேயென்குருவேபஞ்சகர்த்தா விருக்கின்றசலாங்கிகான மூர்த்தமாச்சு, அன்றீரேயமூர்த்தமதால் வாதமாமோ ஆச்சுதப்பாபுலத் தியனேயதையார்காண்பார், நன்றீரேயிவ்வுப்புவமூர்த்தவுப்பு நடுமுடி யில்விளங்குகின்ற பிரமவுப்பு, வன்றீரேயீய்ந்திடுவார்க்கித்தவுப்புவா சம் வசனித்தோம்பட்டுதென்றால் வாழ்வார்தாமே, (171)

ஆத்தாளைப் பூசிக்கச்சித்தி.

வாழ்வோர்க்குயிந்தவுப்பை வசனித்தோம்பார் மைந்தனேசிர விற்பதனம்பண்ணி, ஆழ்வோர்க்குயாதாரபூசைசெய்து ஆத்தாளைத் தினந்தொழுது யடிவணங்கி, மாழ்வோர்க்குயிந்தவுப்பில் பலமே பத்துநலமான பீங்கானிலிவ்வுப்பிட்டு, மாழ்வோர்க்குவமூர்த்தமைங் காயமைந்தா மதாடுவில் கடுகுவீதம் வைத்துப்பாரே. (172)

நவநீதசுண்ணம்.

வைத்துப்பார் நவநீதச்சுண்ணங்கேளு மாட்டுகிறேன்புலத்தி யனே சௌமியத்தில், அய்த்துப்பாரதையுப்பில்வைத்து அண்ட மெழுகதனாலே கவசஞ்செய்து, வெய்த்துப்பார்விந்ததனை மேழுசீலை விவேகமதாய்செய்தாவிமுகத்தில்னாழி, மைத்துப்பார்வைத்தெடுத் துப் பீங்கானைத்தான் மைந்தனேகவசமது சீலைவாங்கே. (173)

வேதைகாண இக்குருவைச் சீசாவில் வைக்கவும்.

வாங்கியே பார்க்கையாலும் நவநீதச்சுண்ணம் பாராலேயாகு மப்பா செய்யொண்ணாது, ஆங்கியேயுருவத்திலாரனைவேண்டி யடிபத் துஞ்சென்றதென்றுலருளக்கேளு, மாங்கியேயுருவத்தின் தியான

மானுல்மவர்செய்வார்நவநீதச்சுண்ணஞ்சுண்ணம், ஓங்கியேயிச்சுண்ண மனாவில்லாத ஓங்காரோ சிவகனியுமறியாமே. (174)

ஆமென்றாவிச்சுண்ணம் சராசரம் அண்டபிண்டம்நிறைந்தவியாபியந்தம், காமென்றசுண்ணமடாகோடாகோடி காடாமல்வேதையிலேமனந்தன்கோடி, தேமென்றயிக்கருவால் சகலசித்துந் தெளிவாச்சமகாவித்தை தொந்தங்கோடி, ராமென்றசுழிமூலமும்மூலந்தான் சராசரங்கள்முதலாகிச்சமைந்தவாறே. (175)

ஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசை செய்யவும்.

வாருணசுண்ணத்தைச் சீசாகொண்டுவைசாரித்தோர்பதனமதாய் வைத்துநீயும், ஆறுணஞானகாவியத்திலுள்ள ஆதாரபூசையைப்போலடவாய்ச்செய்து, நாருணசிதம்பரத்தான்வாலைபூசை நவசித்தர் கந்தன்வீரன்வயிரவன்பூசை, போருணபூசையெல்லாஞ்செய்து முடிப்பித்து பிரியமதாய்த்தெரிசித்துப்பணிந்திடாயே. (176)

இச்சுண்ணத்தில் வேதையருளுகிறவிதம்.

பணிந்திடாய்வாலையைத்தான்புலத்தியனேயையா பலகாலமறந்திடப்போருப்பா, அணிந்திடாய் சுண்ணமதிலனேகவேதை யருளு இருமயச்செம்புபதினிக்கை நணிந்திடாய்சேர்பத்துயெடுத்துக் கொண்டு கனிவென்றபீங்கானில் நலமாய்வைத்து, வணிந்திடாய் செயநீருசுண்ணச்செயநீர் மகத்தானசெந்தூரசெயநீர்பலப்பத்தே.

பத்தானசுத்தசலம் பனிநீர் பலம்பத்து பரிவாகப்பீங்கானில் பண்பாய்வார்த்து, உத்தான அயச்செம்பை யிரண்டுகாழியூறவைத்து யெடுத்ததனைக்குகையிற்றூக்கி, செத்தானவிக்கநிஞற்சீலைமேழு சிறப்பானமெழுகதனாற்கவசமேழு, வித்தானஅக்குகையைச்செய்துமுடிப்பித்து விளங்கவோலிதனிலே வைத்திடாயே. (178)

அயச்செப்பில் நவநீதகுருபோடவும்.

வைத்துநீபுலர்த்தியின்பு யெடுத்துக்கொண்டு மகத்தான சீலையெல்லாம்வாங்கிப்போட்டு, எத்துநீகுகையெடுத்து துருத்திகொண்டு என்மகனே துருத்திவாய்நரியும்போட்டு, அத்துநீகரிக்குள்ளே குகையைவைத்து அக்கினியையூட்டியயச்செம்பையமைந்தா, உத்துநீயுருக்கப்பா வுருகும்போது வோகோகோ நவநீதசுண்ணங்கடுகு போடே. (179)

போடப்பாவுருக்குமுகம் நன்றாய்ப்பார்த்து புகழானசுண்ணமதைப் போட்டாயானால், ஆடப்பாவநீதமாடுமாடு மாயிரத்தெண் மாற்றதுதானயத்தங்கங்கேளு காடப்பாகுகையெடுத்து அண்டசலம்

விட்டு கனினமதாய்ச்சாய்த்துநேன்றாய்த்தாலும், எடப்பாயித்தங் மெடுத்துப்பார்த்தால் என்சொல்வேன்வாலையடா யென்றுங்தானே.

வறுமைவருங்காலத்தில் மாறிக்கொள்ளவும்.

தாணுவாலையைத்தானுர்தான்காண்பார் தபோபலத்தில்நிறுதி யுள்ளோரவரேகாண்பார், ஏனுனயித்தங்கமென்னசொல்லுவேனிடை குறையாமாற்றிதுதானீசன் சொன்னூர், வாணுவசிவயோகபூசை செய்து வைத்திதனைச்சதாகாலமாச்சியப்பாரீ, கோனுகுருவினிட கிருபையாலே கூறினேமையத்தங்கங்கோடிமாற்றே. (181)

அயத்தங்கம் பதனம்பண்ணவும்.

மாற்றுன தங்கமதைப்பதனஞ்செய்து வறுமைவருங்காலத்தில மாறிக்கொள்ளு, வாற்றுனவறுமையது அகன்றுபோகும் வருகாது தரித்திரங்களொருநாளுந்தான், ஆற்றுனயோகிகட்குதாயாதையா அண்டபிண்டமறிந்த மெய்ஞ்ஞானியோர்க்கு, கோற்றேறுகாம்சரம் போலேசௌமியத்தில் குருவானவித்தைதயிதுபறிந்திடமோ. (182)

இந்நூல் சௌமிய சாகரம்பார்த்து இறக்கவேண்டாம்.

அறிந்திடர்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு அருளுகிறேன்மானி டர்களறியச்செய்யா, தெரிந்திட * ருதுவத்தரென்றநாமூடர்க்குச்செய் பாகமொருநாளுஞ்செப்பவேண்டாம்,வறிந்திடர்வசனித்தசௌமியத் தில்வாழலாஞ் சிவயோகமனந்தகாலம், இறந்திடவேவேண்டாமப்பா யிந்நூல்பார்த்து இறவாதேசதாகாலங் கற்பங்கொள்ளே. (183)

அமூர்தவிந்துமூலம்.

கற்பமென்னவுடலுக்குவுறுதிகேளு காயாதிகற்பமடாயண்ட கற்பம் அற்பமென்றுநினையாதே யண்டபிண்டம் ஆருக்குந்தோன் றுதயாதியந்தம் அற்பமென்னயகாரமடா உகாரம்விட்டால்மாய்கை யெல்லாமற்றுவிடுங்கற்பத்தாலே, நிற்பமென்ன காயமடா தொண் ணூற்று திருவிகற்பவிந்துவடாதவற்பே. (184)

இதற்கு உயிர் நாதம்.

வற்பமென்னஓங்காரமகாயிநின்றமகத்தானசச்சிதானந்தமாமே சொற்பமென்று நினையாதேசுழினையான சூட்சமடாதாபீட பிரமம் பிரமம், தெற்பமென்ன தீபவொளியந்தமந்தம் தேவாரமொணப்திசுழிக் கப்பாலே, கற்பமென்ன கவசீகமருவிப்பாயும் நாதாக்கன்குடியிருப் புவமூர்தமாமே. (185)

---

* ருதுவத்தரென்பது - மூடர்கள்

இந்தநதிகள் தீவினையையொழிக்காமல் வருகுமாறு.

அமுர்தமென்ற விந்துவடாமூலமூலம் அந்தமென்றநாதமடா யதற்குயிராகும், வமுர்தமென்றவவ்வுரைமைமந்தாகாறு வசனித் தோம் பஞ்சாக்ஷரத்தான் வாழும்வீடு, மமுர்தமென்றயவ்வீடுபெரியவீடு மானுக்களிருக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானவீடு, சொமுர்தமென்றனைகைலாச மேருவீடுகூடருவிடாயுதடாசலமதாமே. (186)

ஆமேதானவ்வீட்டில் சலந்திபுமுண்டு அச்சலந்தீர்த்தமருவிப் பாயும், வாமேதான்பாய்கின்ற சலத்தைநத்தேனு வசனிப்போம்சந்த சலம்பனிநீராகும், மாமேதான் மாதிபடாயார்க்குந்தோனுமவுனமடா செம்பாந்தியோகதீர்த்தம், தேமேதான்தீர்த்தமதைக் காணவென்றால் தீவினையைத்தானகற்றி நல்வினையைக்காணே. (187)

நல்வினை தீவினை மனக்கண்ணாற் பார்க்கவும்.

காணடாநல்வினையை மனக்கண்ணாலே கண்டுநடுதிமுனைபருகை வாசிபூட்டி, ஆணடாயகமேவு வென்றுகும்பி அந்தெந்ஜுகம்பித்து வங்கிப்பாத்து, மாணடாமயேந்திரகிரிவலமாய்வந்து மகமேருகிரி யிடத்தில் வாசிபூட்டி, ஓணடாஓங்காரமாகச்சத்தி பொருவிலயாய்க் கும்பித்தவுறுதிகாணே. (188)

காணுகின்றநக்கதிலேவங்கென்றுகும்பி நகிந்தருவி கலந்துவு மேவிடப்பாயும், நானுகின்ற அந்குணவத்துநாடிகம்பிரதாந்த நாசிதே யிறங்கும்பாரு, ஓணுகின்றமூலமடாசுவாதிட்டான மோகுமதிபிலத் துதடாயுவத்தகாயம், வாணுகின்றயக்காயம் பஞ்சவாசல் வடகலையு மிடகலையும் வசனிப்போமே. (189)

வடகலை இடகலை.

போமென்றபுலையருக்குக்கண்ணோட்டந்தான் புகழ்ந்தாவிசோ தியடாயறிவாகும், ஆமென்றபவ்வறிவு பூர்வக்கியானம் அய் யிரண்டுபத்திரண்டுபனிரண்டாய்க்கூடும், ஏமென்றகண்ணோட்டம் இத்தியாலும் பேறலாமாவரையீராறுமட்டும், காமென்றபனிரெண்டு கலையுங்கூடி கட்டமதாய்ப்பிமதிபோல் நக்குந்தானே. (190)

இந்நூல் குறிப்பறிய.

தாளுகத்தலையிருக்கும் நிலைபார்கண்டார் தவறிலையைமறந்திடார் தவமுனையா, நாளுனசௌமியத்தில் னன்றாய்ச்சொல்வேன் நன்மை தீமையிரண்டுனிடகூறேசொல்வோம், வாளுணவப்பதியிலிருந்துபாரு வளமாகச்சொல்லுவனைநவணங்கிக்கோரு, ஆளுனவமுர்தஞ்சொலித் தருவிபாய்ந்த வமுர்தநிவாசல்கடந்தப்பாற்செல்லே. (191)

சஞ்சீவி கற்பம்.

செல்லடாவமுர்தங்கென்ற வாசல்சென்றுநீமணிபூரம் பிறையே காணும், அல்லடாயங்குநின்று மங்ரெண்றேகும்பி மைமந்துநாழிகை சென்றுவாசிபூட்டி, நல்லடாயவ்வாசியங்கேநின்று நளினமதாய்த்தம் பித்தால் நவமூலங்காணும், எல்லடாநவமூலமிறவியாகும் யேறடா மவுனகுளி யேணிபோட்டே. (192)

போட்டுநீயேறுகையில் சஞ்சீவியாயும் போடப்பா கெவுனகுளி இங்கென்றேநீ, நாட்டுநீபோடயிலேயணுகதமும்காணும் நளினமென்ற சஞ்சீவிப்பாலருவிபாயும், ஆட்டுநீஅங்குநின்று வைவந்துநாழியருளி னேங்கும்பித்துதம்பித்தார்கேள், சாட்டுறவுயில்லையடா சஞ்சீவியான் பால் சகலசித்தின்மோட்சமுனக் கதிகந்தானே. (193)

காத்தக்கிண்ணத்தில் சஞ்சீவிப்பால் வாங்கவும்.

தானென்ற சஞ்சீவிகாயகற்பந்தாயைப்போலென்னுளுஞ் சத மாய்வாழ, ஏனென்றயவ்வமுர்தமருவிப்பாயும் யேணிகொண்டுதெரி சிப்பாயிரவியாகும், நானென்றவாசியொட்டி யத்தலத்தில் நவநீதமிறங் குமப்பா நாவதனுல்வாங்கி, மானென்றநடுவிரலிற் சுழியைக்கோர்த்து வாங்கியந்தசஞ்சீவியை மாறக்கேளே. (194)

மாறக்கேள் புலத்தியனே காந்தக்கிண்ணம்மவுனசஞ்சீவியப் பாலையதற்குள்வாங்கி, ஆறக்கேளப்பாநீ புலத்தியாகேள் அண்டவுப் புச்செந்தூரமரைப்பலந்தானிட்டு, வாறக்கேள் முப்புசெந்தூரங் கொண்டு மரைப்பலந்தான் விஷச்சுண்ணமரைப்பலந்தான்கேளு, தேறக்கேளிங்காயமரைப்பலந்தானிட்டு செயமானரவிதனிலேவைத் திடாயே. (195)

சஞ்சீவி கற்பஞ்சாப்பிடச் சகல வியாதியும்போய்ச் சட்டையுரியும்.

வைத்திடாயரைநாழிசஞ்சீவிப்பாலைமகத்தானரவிதனிலேவைத் தாலையா, அத்திடாய்லேகியம்போல்வருதல்கண்டு அப்பிங்கான்றனி யெடுத்துப்பார்த்தாயானால், வைத்திடாயதிதகற்பஞ் சஞ்சீவிதானுச்ச ஞானிகட்குந்தோணுதவமுர்தமாச்சு, எய்த்திடாய்மவுனசிவபூசை செய்து யென்மகனேசெல்லிபருப்பின் பாகங்கொள்ளே. (196)

கொள்ளடாஞானிகட்கு அடுத்தகற்பம் கூறினேனுமென்னளவுங் குறையாதையா, கள்ளடாமண்டலந்தான் சிவயோகத்தில் நளினமதா யுட்கொண்டால் நவரசமுஞ்சித்தும், வள்ளடாவாசியநனுலேவர்த்

வாதமென்பதுவும்போமிரண்டும்போகும், என்னளவுங்குறையாது மிந்தகற்பம் யெடுத்தசடலத்திலுள்ள பித்தம்போமே. (197)

போமென்றபித்தமதாரைப்பதும்போம் புனிதமென்றரண்டான விகற்பம்போகும், ஏமென்றசிலேற்பனமிருபத்தொன்றும்போகும் யென்மகனேசடலத்தின் சூடெல்லாம்போகும், வாமென்றவந்தகர்ம மோடிப்போகும் வசனித்தோம்சஞ்சீவியின் கற்பத்தாலே, காமென்ற கோயெல்லோமோடிப்போக கனிவமதாய்க்கற்பமதைகாட்டினேமே.

அமுர்தமதிகற்பம்.

காட்டினதோரென்னவென்றால் புலத்தியனேயையா காராசமற் றுடாகற்பத்தாலே,மாட்டினேமிந்தகற்பமண்டலந்தான்கொண்டால் மாள்வதில்லைசஞ்சீவிதான்சட்டைபோகும், ஆட்டினதோர துவேது வென்றாற்கேளு, ஆயிசுதான்கோடாகோடியளவிடாது, ஏட்டிலே சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் யிரவாதேகற்பமதையுண்டு தேரே. (199)

தேரடாசிங்கிருந்து வங்கிற்பாய்ந்தால் இவையோகக்குகையது வுஞ்சணத்திற்காணும், வேரடாவிசுத்தியது கோணங்காணும் விபர முடன்வங்கிருத்திவாசிபூட்டி, ஆரடா யங்மங்கு ஷாயவென்று யைந்து நாழிவாசியதினாலேகும்பி, கோரடாகும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால் கோ டாகோடிரவிமதிப்பால் சிந்தூரமாமே. (200)

சிந்துசின்றமதிப்பாலைக்கண்டாயானால் செடலசித்தி வாக்கமுர் தப்போசித்தி, சந்துபாய்ந்தருவிவருஞ்சாடைகண்டு கரமென்ற நடு விரலில்வாசிபூட்டி, அந்தசலம்துவதனாலமுர்தங்கக்கும் அவ்வமுர்தம் பீங்கானிலடைவாய்வாங்கி, முந்துமேதேறதற்குபஞ்சலமுர்தம் முக்கிய முள்ளபீங்கானிற் சொல்லக்கேளே. (201)

கற்பலேகியம்.

சொல்லக்கேள்பீங்கானிலமுர்தமதிவாங்கி சொற்பெரியாலமுர் தம்சுத்தசலங்கொண்டு, அல்லக்கேளேந்துபலமிருநீர்கொண்டு அமுர்த மதிபால்தனிலேயடைவாயிட்டு, நல்லக்கேள்முர்தமதில் கற்பசுண்ண மிட்டு காதாந்தரவிதனிலேயொருநாழிவைத்தால், வெல்லக்கேள முர்தமெல்லாம் லேகியம்போலாகும் வெண்மைநிறமென்னசொல் வேன் விளக்கமாமே. (202)

'மதியென்பது - சந்திரன்'

விளக்கமென்னலேகியத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால் விசையான மிதிகளோவிளங்கப்போமோ, விளக்கமில்லாலேகியந்தான் மகத்தாங் கற்பம் கருவிதொண்ணூற்றாறுமப்பாமண்டலத்திற், புளக்கமிதுவெகு பெருமைசித்தருக்குப் புகழ்பெற்றமதியமூர்த்தகற்பமாகும், விளக்க மெல்லாமிதினளவால் விளங்கவேணும் வேதாந்தமிந்நூற்குயெதிரில்லை தானே. (203)

தானென்றமதிகற்பஞ்சிவயோகபூசை சமர்த்தான சிதம்பரத்தின் வாலைபூசை, நானென்றபூசையெல்லாஞ் செய்துமுடிப்பித்துநாதாந்த லேகியத்தைப்பாகமாக, கோனென்றகுருபரனைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிடாய்நெல்லிக்காயுட்பருப்பின்பாகம், வானென்றகற்பத்தை யுட்கொண்டேதான் வளமாகயாக்கினையிலேவங்கென்றூட்டே. ()

பஞ்சபூத நிலையறிய.

பூட்டியேவாசியொட்டிக்கும்பித்தாயானால் புகழான மூலசுழி பொங்கும்பாரு, நாட்டியேயங்குநின்று யம்மென்றுனைவந்நாழிகை தான்தம்பித்தால்பஞ்சவாசல், ஆட்டியேதரிசனமாமூலாதாரம் அரக ராசுவாதிட்டானமணிபூரந்தோற்றும், மாட்டியேமம்மென்றுகும்பித் தாக்கால் மனுகதமும்விசுத்தியாக்கினையுந்தோற்றும். (205)

தோற்றுகின்றவாகாசஞ்சுத்தமாகி அருவானவாயுவது காற்று மாகி, தேற்றுகின்ற தேயுவதுநெருப்புமாகி இருவானவப்பதுவுஞ் சலங்களாகி, சாற்றுகின்றபிறதிவியுமண்ணுமாகி நவமூலமானவெளி யுயிருமாகி, ஆற்றுகின்ற அகாரமது உகாரமாகி அதற்குயிருவோங் காரவட்டமாச்சே. (206)

தொண்ணூற்றாறு தத்துவம் கரணாதிகளறியவும்.

வட்டமென்றவுள்வட்டமுடியுமாகி மம்முடியிலாதாரமாயுமாகி, அட்டகசத்துவாரபாலர்களாகி யவ்வட்டம்பஞ்சகர்த்தாளமூர்த்தமாகி, கட்டமென்றகண்ணேறாட்டஞ்சுழினையிலாகி நவசராசரங்களெல்லா மதற்குள்ளாகி, கட்டவொண்ணாக்கருவிகரணாதியாகிக்கருவியென்ற தொண்ணூற்றார் தத்துவமாமென்றே. (207)

என்றான பஞ்சபூதமதற்குள்ளாகி யெண்ணவொண்ணாப்பிரர்க்க ளெல்லாமதற்குள்ளாகி, நன்றானசச்சிதானந்தவெளியாகிச்சலவமூர்த்த சலாதியுமதற்குள்ளாகி, அன்றான ஆத்துமாவுமதற்குள்ளாகி யாதி யந்தஞ்சோதியொளியதற்குள்ளாகி, தொன்றானதுரியந்துரியந்துரியா தீதமாகித் தொகுத்தகரணாதிகளுமதற்குள்ளாச்சே. (208)

ஆச்சென்றசக்கரமுஞ் சொற்பமுமாகி யருணனைநேர்சுழுத்தி முதலைத்துள்ளாகி, ஏச்சென்றவிமலமிவிமலியாகி வெண்ணைவொ ண்ணாச் சூரியகலைசந்திரனாகி, பாச்சென்றசாசாமுஞ் சோதியாகிப் பதினெண்பேர் கவாமூலவிரல்வாகி, காச்சென்றசரியையொடுகிரியை யாகி கனிவமென்ற யோகமெய்ஞ்ஞானமாச்சே. (209)

ஆச்சடாயனவில்லாததிகனாகி யருளானதிக்குள்ளே யைந்து மாகி, பாச்சடாபஞ்சகர்த்தாள்முடியுமாகிப் பாமபதவெளியாகிவெ ளியுமாகி, வாச்சடாவஸ்துவுடன் பரமமாகி யண்டபிண்டபிரண்டா கிக் கடுஞ்சூலமாகி, ஏச்சடாயேகவஸ்துமாகி யிசைசத்தய நீதமதில் பிறவியாச்சே. (210)

பேரண்டம் எரண்டம் தலைமதலை.

ஆச்சடாயான்பெண்ணுபதிவசத்தியாகி யம்மண்டலங்கள்மூன் றுகிபண்டமாகி, நாச்சடாபரனைக்குழந்தமாகி நாதாந்தப்பெண்ணைத் துப்பிறனியாகி, பாச்சடாசாலோகசாமீபமாகிப் பகருகின்றசாரூப சாயுச்சியமாகி, பேச்சடாபெண்ணைப் பிரபஞ்சமாகிப் பேரண்ட மேரண்ட மானவாறே. (211)

வாருணைபேரண்டமார்தான்கண்டார் வசனித்தபேரண்ட மார் தான்கண்டார், ஏருணபோளப்பால் நிறைந்துபோது வென்னசொல் வோர்தலைப்பின்னைபவரோயாகும், நாறுவாவருநடையமுடியில்நின்ற நாதாந்தவிந்துவடாகலைகாலை, ஆருணபக்காலைகலந் துவாரமெல் லாம் அருவியதுபாய்ந்ததுவும் விந்துவாச்சே. (212)

ஆச்சென்றவிந்துவடாபகலையாச்சு அவ்விந்துநாபிபென்று குரு வண்டாச்சு, நாச்சென்றதலைவிந்து யோகமாச்சு கவிழுவோமதி மயங்கிபதுவேயாச்சு, பாச்சென்றபதியாச்சபனிநீராச்சு பரிசுத்தசல விந்துவமுர்தமாச்சு, நாச்சென்றகருவிகொடிவேலியாச்சு கருவியென்ற வெண்சாரை யதுவேயாச்சே. (213)

ஆச்சென்று மதியாச்சயறிவுமாச்சு ஆகாரமாராச்சு ஆறுருசியு மாச்சு, தேச்சென்றுமிசைப்பூமதுவேயாச்சு திரிமூன்றுபோச்சு மூன்றுப்பாச்சு, மூச்சென்றுமுப்பூவுமதுவேயாச்சு மூதண்ட மும்மூல மதுவேயாச்சு வாச்சென்று வழலைப்புசாகடிப்பு வசனித்தோம் வேகாவுப்பு ஆகாசவுப்பே. (214)

ஆகாசவுப்பென்றுஞ்சத்துப்பென்றும் அகத்திலேவிளைந்ததென் றும் வேகாவென்றும், வாகாசவுப்பென்றுபூமியென்று மப்பூமிநாத

மென்றும்பூமீறென்றும் ஊகாசவுப்பென்றுமூமைமெயன்றும் உடன் சேர்ந்தகருவென்று அண்டமென்றும், பாகாசவுப்பென்றும் பனிநீ ரென்றும் பங்குனிதான் சித்திரையின் பனியின்பேரே, 215)

உடற்கருவிந்து நாதம் கருக்குருவின் பெயர்.

போரான பனியேதுமாசமேது பிண்டமென்றுமண்டமென்றும் பேர்தானேது, ஆரானபூமியென்றும் பூமீரென்றும் அப்பூமிநாத மென்றுமயந்தானேது, காரூணசவுட்டுப்பு வருப்புயேது கனிலுமேவா மதுகரைந்த சலந்தானேது, தேரூனயென்குருவே யகத்தியசுவாமி தேசிகீருசிநீ தெரிசிப்பீரே. (216)

தெரிவிப்பீரென்குருவே தெட்சணுயன் தேசியென்றவாறெல் லாந்தெளிவாய்ச்சொல்லும், அரிசித்தேனகத்தியரே ரையாவையா அண்டபிண்டமுறற்பவித்த யடலேசொல்லும், கரிசித்தேன்புலத்தி யனுனெளியேனுக்கு கவரீதவழிலையுப்பை கல்குவீர்தான். பரிசுத்த மாகவல்லோ புலத்தியனேகேளு பாடுகிறேன்சௌமிய சாகரந்தான் காணே. (217)

அடையாளம்.

காணடாபுலத்தியனே சௌமியத்தில் கருக்குருவாய்ச்சொல்லி விட்டேன் காணுகாணு, ஆணடாவைம்பூத மதற்குமுண்டு ஊருனி னேம்பெண்ணுக்கு மதுதானுண்டு, மாணடாபஞ்சறிவுமிரண்டுக்குந் தான் மற்றவொருசீவனுக்கு யில்லையில்லை, ஏணடாயெறும்புமுதல் மரங்கள்பூடு இயம்பினேம்பூதமஞ்சு யிறவாய்க்கேளே. (218)

இறவாமலிருப்பவர்க்குக் கற்பம்வேண்டும் பொன்மகனேயுடர் க்குதான் விந்துநாதம், நிறவாமல்திராமயமா மதுவேகர்மம் கிருவிக ற்பமதற்குப்பேர் சஞ்சீவிதானுகும், பறவாமலதையறிந்து கற்பமுண் டால் பானுசதாகோடிகாலம் வாழலாகும், மறவாமல்நீகேளு புலத்தி யனேயையா மாறுட்டமில்லையடா யின்னூல்தானே. (219)

நாதாக்கள் தவப்பலன்.

தானுனதலையறிந்தா லவனேயோகி தலைப்பின்னைப்போயறிந்தா லவனேவாதி, பேனுனபிண்டமதை யறிந்தோன்ஞானி பேசிறேு மண்டமறிந் திடுவோன்மவுனி, கானுனதலையறிந்தோன் வேதாந்தி யாகும் கண்றேட்டமறிந்தவனே தவசியாகும், ஊனுனவுருவறிந் தோன் சித்தன்சித்தன் உருவையென்றகல்லறிந்தோன் ரிஷிதான்பாரே

பாரப்பாயிவையெல்லா மறிந்தோன்கேளு பரப்பிரமமென்ற நிலை யறிந்தோனீசன், ஆரப்பாவறிவார்க ளண்டபிண்டம் அடியென்றுகோடியென்று மதற்குப்பேரு, தேறப்பா பஞ்சபூத வாழ்க்கைகொண்டு தெளிந்தாக்கால்வாதியென்றும் திறமாவாய்நீ, கோரப்பாசற்குருவைத் தபோபலத்தால் கொண்டவனேமெஞ்ஞானி குணமுள்ளோன்தேறே. (221)

ஆறாதாரக்குறி.

தேறப்பாசெயசித்தி பெறுவதற்கு தேனருவிப்பாய்கின்ற வமுர்தங்கேளு, ஆரப்பாவம்மமுர்க பிருக்கும்பீடம் ஆயிரத்தின்கொடிமுடிதா ஞர்தான் காண்பார், ஏரப்பாவாசியதி னூலேயேறி யின்பரசியமுர்தனிலே யிறவாய்க்கண்டு, வேரப்பாவிக்கினிடம் பருவங்கண்டு விவேகமுள்ளவாதாரங் காணுவானே. (222)

வழலை இந்த சௌமியசாகரம் சித்தருக்கு உயிராகிய நூல்.

காணடாயாதார தெரிசனமேயானால் காணலாம்பட்சமுர்த கருவிவைத்தான், ஆணடாபெண்வேண்டும் பெண்ணுக்காணு அல்லாட்டாலொன்றுமில்லை யலைச்சலாகும், காணடாபொடுக்கமெல்லாம் நன்றாய்ச்சொல்லும் நவசித்தாள்சொன்ன நூற் கதிகமிந்நூல், கோணடாவாராது ஆறாதாரங் கூறெல்லாஞ்சொன்னமப்பா குறிப்பாய்த்தானே.

குறிப்பான வழலையடாயார்தான் சொன்னார் கூறினோமாறுதியந்தமந்தம், வறிப்பான வழலையென்ற குறிப்பைக்கேளு வசனிப்போம் தலைப்பிள்ளை கொடியேகொண்டு, நறிப்பானமுழுதுடனே ரசம்போகாமல் நவீனுவாமூலமது யெட்டோடையா, நறிப்பானகல்லுரசிவிவ்வண்டபிட்டுக் கணையதியைமுக்கிமுக்கி தெரிசிப்பாயே. (224)

தெரிசித்துயிருப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு தேனருவிபாயுமடாயிரண்டுசாமம், அரிசித்துச்சாடியிலே மாப்போலாகும் அம்மாவைத் தோண்டியொரு பாண்டத்திட்டு, காசித்து அப்பாண்ட மதிலேகேளு காதாந்தசத்தசலம் படிதானரண்டு, வெரிசித்துஅச்சலத்தை யதிலே விட்டு பிடாமுடன்காமதுவால் கரைத்துக்கொள்ளே. (225)

கொள்ளடாபெண்மகனே கரைத்துநீயுங் குருசொன்னுரிப்பாகமங்காள்முழுதும், நள்ளடாதெளியவைத்தால் மறுநாள்தன்னில் நவநீதமபிரக்கசத்த தெளிவதாகும், மள்ளடாயத்தெளிவை மறுபாண்டத்தில் வைமந்தனே யிறுத்தகனைச்சொல்லக்கேளு, அள்ளடாயப்பாண்ட மடுப்பிலேற்றி யக்கினிதீயைமூட்டி யருள்காண்பாய்த்தானே. (226)

காவியமைந்துக்கும் இந்நூல் குருநூல்.

காணப்பாயிந்நூலு மகத்தாம்பீடங் கருவானவாயிரத்திருநூற்று தான், ஆணப்ப இத்தருக்குவுயிர்காமிந்நூல் அருளினேன்சௌமிய சாகரந்தான்பாரு, காணப்பாகாவியமனைந்தாக்குமிந்த காதாங்கசர்வேத பீடம்பீடம், கோணப்பாகுருநூலுசித்தருக் கூறினேன்திரவுகோல் குருநூல்தானே. (227)

நவநீதம்.

தானான முன்சொன்ன நவநீதங்கேளு, தனதாகச்சொல்லுகிறேன் தவறில்லாமல், கானான சாமம்ரண்டு அக்கினியைமூட்டி கனிவாமென்ற பாகமதாயெரித்தாயானால், கோனான குருவருளால் பாகுபோலாங் குருவானே பாகிறக்கிக்கூறக்கேளு, மானான பாண்டமதை யிறக்கியேயும் வசனிப்போம் பீங்கானிலிறுத்திடாயே. (228)

இறுத்தாயிரண்டுரசப்பீங்கான்றன்னி லென்மகனே ரவிதனிலே பத்துநாள்தான், திறுத்துநீனுவொன்முழுதும்வைத்து நேர்மைபெற வதின்கசிவைமிறுத்துப்போடு, வறுத்துநீ மதிலிறங்கும் இந்திரகோப மகத்தானயென்னையது கழன்றுபோகும், அருத்துயீப்படியே பத்துமுறையானு லருளானபஞ்சசூத வப்புதாமே. (229)

குருவுடன் சீஷன் தர்க்கம்.

உப்பான உப்புக்கு பேர்தானென்ன ஒருமுலைப்பாலுநுனியென்ற பேர்தானென்ன, அப்பான அப்புக்குப்பேர்தானென்ன அழிமுடியென் றிதற்குப்போதியென்ன நப்பான நவநீதமுர்தமென்ன காதமென் றும் விந்துவென்றும் பேர்தானென்ன, செப்பான முலைமாதர் நாலு ரென்ன செனித்ததென்ன வுதித்ததென்ன செப்புவீரே. (230)

செப்பாதபொருளென்ன அண்டமென்ன செயமானபிண்ட மென்ன கருதானென்ன, தப்பாதவுறுதியென்ன தலைப்பேறென்ன தருவான கடுஞ்சூலாய் நின்றதென்ன முப்பானைதவொழிக்குமேலான தென்ன மும்மூலமுனைமூலமானதென்ன, எப்பானைதயெந்தனுக்கு யருள்செய்வீர்தானென்குருவே சௌமியத்திலியம்புவீரே. (231)

வீரானகாரசமூனமயென்ன விதித்தவிதிவிட்டகுறைதொட்ட குறையென்ன, மாரானமதியென்னரவிதானென்ன மகத்தான்பிறவி யென்னும்பேர்தானென்ன, காரானகம்பியுப்புகல்லுப்பென்ன கரு வானபாரையுப்புகடுவுப்பென்ன, ஆரான அடிபுப்புமுடியுப்பென்ன அருள்செய்வீரென்குருவே யருள்செய்வீரே. (232)

[illegible]

[illegible] (233)

[illegible] (234)

[illegible] (235)

[illegible]

[illegible] ()

[illegible]

[illegible] (238)

[illegible]

வரைப்பொய்கைகளென்ன, அறிவுயிர்பூரதியென்ன [illegible]
அருணாசலகுருவினடியானதென்ன, புகலுவீர் புலத்தியமாமுனிதீர்த்தமெல்
லைப் புனிதமென்றபாவையெல்லாம் புகலுவீரே. (239)

புகலுவோம்புலத்தியனே ராசானத்தயோகிபுஷ்பமதிதீர்த்தமெல்
லாம்புகலக்கேளு, அகலுவோமண்டபிண்டமாகியதும் அழுமுடிகா
ணி [illegible]வஞ்சம்பஞ்சபூதம், மகலுவோமிதுவஞ்சாலெல்லாமாச்சு மாடு
கோழிமரஞ்செடிகள் மிருகமெல்லாம், வகலுவோநந்தனத்தனிலே
வாழுயிரெல்லாம் மைந்தனேயைந்துபூத மருவஞ்சிலே. (240)

இல்லையடாவெறும்புகடை கிரிமியில்லாமூழும் இயல்பான வே
னெல்லாமஞ்சபூதம், அல்லையடாயனந்தமுயிரனைத்திற்கும் ஐந்து
பஞ்சபூதமடாவையாகேளு, கல்லையடாசகலவுயிர்புல்லுபூண்டுகள்தான்
கவசராசரங்களிலே யிருக்குமுயிரெல்லாம், வல்லையடாவைம்பூதம்
சகலத்திற்கும் மறைப்பிலாச்சௌமியத்தில் மாட்டங்கேனே. (241)

ஐங்காயத்திலுப்பு.

கேளப்பா புலத்தியனே மவுனயோகி கெணிதமதாய்ச்சொல்லுகி
றேன்கேளுமையா, ஆளப்பாயனந்தமுயிரனைத்தெல்லாம் வைம்பூத
மென்றநாமருளிச்செய்தோம், காளப்பாமணிதராயுதித்ததெல்லாம்
மாயாசத்தியென்றுதித்தவாலாரெல்லாம், ஏளப்பாவைம்பூதமாக [illegible]
சரிவுமுண்டு எல்லாமே [illegible] மியாம்பிறேனே. (242)

இயம்பினதோர் சோதியென்றுஞ் சொல்லக்கேளு இனிமேலத்
சொல்வமப்பாயின்னங்கேளு, நயம்பினதோர் காயமடா வைங்காயந்
தான் அறிவெடுத்த அண்டவுப்புவதனுடைமைந்தா, காயம்பினதோர்
கவப்பிரமமதற்குள்ளாச்சு சவசராசரங்களெல்லா மதற்குள்ளாச்சு,
மயம்பினதோராகாசமதற்குள்ளாச்சு மண்டபிண்டமாகியதுமதற்
குள்ளாச்சே. (243)

ஆச்சென்ன பஞ்சபூதமதற்குள்ளாச்சு அழுமுடியும் [illegible]
வதற்குள்ளாச்சு, காச்சென்ற கருவிகரணாதியாச்சு கருக்குழியான [illegible]
ந்தியதற்குள்ளாச்சு, வாச்சென்றவன்றுமவாலை பஞ்சவண்ணமாச்சு வத
னித்தோம்சலகதீர்த்தமாச்சு, காச்சென்றதன்றமைக்கொண்டவுப்
பிரபஞ்சமாச்சு காசிநீரல்கல்லுப்பு சம்பியாச்சே. (244)

பிண்டமெழுத்து முன்சொன்னவுப்பிலுடற்[illegible].

ஆச்சப்பாபஞ்சபூதமதற்குள்ளாச்சு அ[illegible]
மதற்குள்ளாச்சு, [illegible]

[illegible] (245)

[illegible] (246)

[illegible] (247)

[illegible] (248)

[illegible]

[illegible] (249)

[illegible] (250)

[illegible] (251)

தலைச்சனுடவிவேகத்தால் தன்னைத்தானறியவும்.

தாமென்ற தலைச்சனிடவிவேகத்தாலே தன்னைத்தானறியவேண்டுந்தருவாய்நீதான், ஙாமென்றசௌமியத்தில் ஙன்றாய்ச்சொன்னோம் நவகோடிவித்தையெல்லாமினிமேல்மைந்தா, வாவென்றவிவேகத்தால் விளம்பினோம்பார் மாணிடரிலறிவுள்ளோர்வாதஞ்செய்வீர், யாவென்ற நீதமெல்லாமைம்பூதமாகு மாதாரமறிந்தவர்க்கே வாதஞ்சித்தே. ()

வாதமென்று அலைந்துகெட்டமாடுகளேகேளும் மகத்தானசாத்திரங்களனந்தங்கோடி, போதமென்றபொன்னுவெள்ளிக் கதுவோபாடி போடயில்லைநூல்களெல்லாம் பொல்லாக்காயம், தேசமொன்றும்வராமலனந்தக்காலந்தேகசித்திபெறுவதற்குவாதஞ்சொன்னோம் ஆதமென்றகற்பமடா வாதகற்பம் அக்கற்பங்கொண்டவனேயாரென்பாரே. (253)

முன்சொன்ன வுப்புவித்தை யறியவும்.

பாரடாபுலத்தியனே முன்சொன்னவுப்பு பாடுகிறேன் சௌமியத்தில் பரிவாய்நாமும், ஆரப்பாவறிவார்களைம்பூதவுப்பு அகாரவுப்பு உகாரவுப்பு ஓங்காரவுப்பு, மாரப்பாமூன்றுப்பு மதன்பேரைக்கேளு மகத்தானகம்பியுப்பு கல்லுப்பாகும், மாரப்பாபாறையுப்பு மூன்றுப்பாச்சு மகத்தானபின்காணி லெடுத்துக்கொள்ளே. (254)

கொள்ளடா புலத்தியனே யென்மகனேகேளு குருவானவுப்பினுட வர்ணமென்றால், அள்ளடாசொல்லுவோ னாவுமுண்டோ அகத்திலேவிளைந்தவுப்பு ஆர்தான்காண்பார், ஙள்ளடாவெடுத்து அதைப்பார்த்தாயானால் நவதீதமூர்த்தமதுமருவிப்பாயும், கொள்ளடாகுருவாக்கியஞ்சிதம்பரத்தின்பூசைகோதையினமாமயில்தன்வாலைபூசைசெய்யே.

சிவயோகபூசை ஐம்பூதசுண்ணம்.

செய்யடா சிவயோகபூசைசெய்து செயலானவுப்புதனைப் பதனம்பண்ணு, அய்யடாயந்தவுப்பினைந்துபலம்வாங்கி, அருளானவைம்பூத சுண்ணங்கேளு, மையடாயண்டமெழுகதனால்மைந்தா மகத்தானகுகைசெய்து ரவியுலர்த்தி, மெய்யடாயக்குகையிலைம்பூதவுப்பு வேதாந்தவுப்பதனையதனிற்போடே. (256)

புடம்.

போடப்பாபுலத்தியனேயிந்தவுப்பிட்டு புகழானயதன்மெழுகதன்மேற்கேளு, வாடப்பாகல்சமது வழுவாய்ச்செய்து வளமானசீலையெழுமண்ணுஞ்செய்து, ஆடப்பாவிசாமமுலர்ந்தபின்பு அருளான

குகையெடுத்து ஆடக்கேளு, காடப்பா காட்டுப்புட்டை வலுவாய்க்
கொண்டு கவிழுவோங்கெசபுடந்தான் போடுவாயே. (257)

சுண்ணநிறமறிய.

போடுவாய் கெசபுடந்தான்போட்டாயானால் புகழான வைம்
பூதச்சுண்ணமைந்தா, நாடுவாய்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு நானென்ன
சொல்வதப்பாயிந்தச்சுண்ணம், சாடுவாய் வைசமெல்லாந்தட்டிப்போட்டு
சமர்த்தானசிலையேழுஞ்சுட்டாய்பின், ஆடுவாய்க்குகையைப் பார்த்தா
யானால் வைம்பூதச்சுண்ணமென்றுலைநயப்போமோ. (258)

போமென்ற சுண்ணமதைப்பார்த்தாயானால் புவனமெல்லாந்
தங்கநிறம்போலேகாணும், ஆமென்றவைத்திலேவிளக்குச்சுண்ணம்ஆரு
மறியார்களுண்மையண்டசுண்ணம், தேமென்றயிச்சுண்ணங்கோடா
கோடி சிரிமூன்றுலகுஞ்சோதிகாணும், காமென்றசுண்ணமதைச்
சீஷாதன்னில் கவிழுவோம்பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (259)

சுண்ணத்தில் வாலைகற்பமறிய.

போற்றடாவென்மகனே புலத்தியனேகேளு புதுமையென்ற
சுண்ணத்திற்கற்பங்கேளு, வாற்றடாவாலைகற்ப மார்தான்செய்வார்
மண்டலத்தில் மெய்ஞ்ஞானியவரேசெய்வார் ஆற்றடாயோகிசெய்
வார் மவுனிசெய்வார் அருணிரேஞ்சித்தர்முதலானோர்செய்வார்,
ஏற்றடாமண்டலத்தான் இனங்கோடியுண்டால் என்னைப்போலாயிடுவ
ரிறவாய்க்காணே. (260)

நவநீதலேகியம்.

காணப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு கருவானவாலைகற்பங்
கருத்தாய்க்கேளு, ஆணைப்பா தலைப்பிலைந்துபலம்வாங்கி யருளான
சுண்ணமதில்விராகனைத்துவாங்கி, பேணப்பாபீங்கானிலிதாண்டு
மிட்டு போராணபனிநீருடன்ச்சலமைமைந்து, நாணப்பாயதிலிட்டுரசியில்
வைத்தால் நவநீதமிரங்குமப்பா வென்னசொல்வேன். (261)

சொல்லவொண்ணாநவநீதமெடுத்துக்கொண்டு சொற்பெரியமரு
பீங்கான்மதனிலிட்டு, அல்லவொண்ணாமதிதனிலேயொருநாழிவைத்
தால் அரகராநவநீதம்லேகியம்போலாகும், வெல்லவொண்ணாலேகி
யத்தையெடுத்துப்பார் அதால்சிதமதாயிருக்குமப்பாவிதமாய்க்கேளு,
கல்லவொண்ணாலேகியத்துக்கணபதியின்பூசை கவிழுவோம்வாலைபூ
பூசைசெய்யே. (262)

வாலைபூசை.

செய்யப்பாசிவயோகஞ்செய்யும்போது செயலானவாலைலேகியத்
தைக்கொண்டு, ஐயப்பாகெல்லியுட்பருப்பளவாக அரகராநாவு

தட்டாமற்கொள்ளு, கையப்பாகொண்டிடவேயுள்மூலத்தில் கனின மதாயக்கினியோமாண்டுபோச்சு, மெய்யப்பாமேகமிருபத்தொன்றி னுலே விளங்கியதோர்பிரமூலமற்றுப்போச்சே. (263)

வாலைலேகியங் கொள்ளும் விபரம்.

போச்சப்பாபித்தத்தாலெழுந்தவாய்வு புகழான வாழ்வதாலெழு ந்தபித்தம், ஒச்சப்பாயுடலைவிட்டுயோடிப்போச்சு வொன்றான வாதத் தாலெழுந்தவாய்வு, வாச்சப்பாவாலையுடலேகியத்தால் மாண்டுதடா, யாதபித்த இலேட்டுமும்போச்சு, எச்சப்பாமண்டலந்தான் பத்திய மாய்க்கொள்ள இயம்புகிறேன்புலத்தியனே யியம்பக்கேளே. (264)

பத்தியமறியும் விபரம்.

கேளுநீ பித்தத்தாலெடுத்தகறியெல்லாம் கெணிதமென்றபுளி யுடன் கல்லெண்ணைசுண்ணம், ஆளுநீகாரமதுகடுகுகல்லரிசி ஆகாது பச்சரிசியடுக்குமைந்தா, பேளுநீபுளியாரைகற்பூரசுண்ணம் பேசு கிறேன்மிளகுத்தூள்பசும்பால்நெய்தான், நாளுநீயிவ்விதமாய்மண்ட லந்தான்கொண்டால் நவரத்னதேகவச்சிரமாகுந்தானே. (265)

நரைதிரை மாண்டுபோக.

தானென்றவாலையப்பா மண்டலத்துக்குள்ளே தருவானநரை திரையுமாண்டுபோகும், ஏனென்றயிளம்பாலன்தலைச்சாலைப்போல் இயம்பினேன்தவராதயிதற்கீடுண்டோ, பானென்றபாடல்பதினாயிரத்தெட் சம் பாடினேஞ்சௌமியத்திலபலனெல்லாந்தான், வானென்றபொரு ளாகவசனித்தோம்பார் வாலையுடகற்பமதை மாட்டினேனே. (266)

மாட்டினேன்புலத்தியனே மகத்தாஞ்சுன்னை மறைக்கவில்லை யிதுகளெல்லாமுண்மையாக, சாட்டினேனம்புசாம்போலே யிந்நூல் சாடினேன்பொருள்களெல்லாந்தவறில்லாமல், காட்டினேன்சௌமிய சாகரந்தானிந்நூல் காதாந்தஇந்நூற்குக்கருநூல்பாரு, எட்டிலே சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம் யென்மகனேவழியிருந்தா லெய்தும்பாரே. (267)

பாரடாமுன்சொன்னமூலவைப்புபரிவானதலைப்புசெயநீர்கேளு ஆரடாவறிவார்களிந்தசெயநீர் அளவில்லா முறைகளெல்லாங்குரு முறைதான்பாரு, வாரடாயிங்கானில்சத்தசலைனிநீர் வகையொன்றுக் கைந்துபலம் நிறுத்துவிட்டு, பாரடாமும்மூலவைப்புபலம்பத்து பரி வானயிங்கானில் நிறுத்துப்போடே. (268)

புத்திநேருதல்.

போடப்பா புலத்தியனே ராசனத்தைப்போடு பூதூரணை பீங்கானி
லிந்தவகையெல்லாம், கூடப்பா கரமதனால் பிசைந்துருட்டி நல்ல
ரவிதனிலொருசாம மிகையேவைத்தால் எடப்பா செயநீருமென்ன சொல்
வேன் இறங்குமப்பா கலையுப்பு செயநீர்தானும், ஆடப்பா செயநீர திக
காரம் அரன்சொன்னதினிந்தமுறைமையான் கண்டேனே. (269)

மானிடருக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

கண்டதொருசெயநீரையெடுத்துக்கொண்டு கருவான சீசாவில்
பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழுஞ் சதாசிவத்தை மனதிலெண்ணி
யகண்ட செயநீரதற்குவாலைபூசை, மாண்டலங்கள் நீருமடா பதினெண்
வாத்தியமதத்தானை பூசைசெய்து மகிழ்ந்துபோற்றி, தொண்டனென்று
பேறுபெறச்செயநீர் தன்னை அறிசெய்வாய்ச தாகாலமதியாற்றேரே.

தேறுவதுமதியாலே தேறவேண்டும் தெளியவதுமதியாலே
தெளியவேண்டும், கோறுவதுமதியாலேயறியவேண்டும் குருசெயலு
மதியாலேயடுத்திடவேண்டும், சேறுவதுமதியாலேசித்திவேண்டும் தீச
தீட்சைபெறுவதுந்தான் மதியால்வேண்டும், பேறுவதுமதியாலே
செல்வம்வேண்டும் பேரின்பச்சாத்திரத்தைப்பணிப்பாரே. (271)

சாத்திரந்தான்பார்த்துத்தெளியாதபேர்க்குத் தந்தைதாய்கொடு
மையென்றுவைத்திடாதோர், யாத்திரைதான்போனாலுமவர்தன்னை
அறிவில்லாக்கொடுமையதாலேயியாதையா, சோத்திரந்தான்விளங்க
வித்துசத்துவத்தைக்கண்டு குருவாதிகிலையவதானமிந்தபாத்திரம்,
தானிசங்கமில்லாப்பாவிகட்கு பார்த்துப்பாரினந்தோறுமலைவார்
தாமே. (272)

அலைவோர்க்குமென்னசொன்னாலவர்தன்னை அறிவறிந்தபிள்ளை
கேளயன்டாயக்கேளும், மலைவோர்க்குமாய்கையைத்தாண்டித்துத்
தன்னிமாதாரெதிசனைத்தின்பொருளைக்கண்டு நலைவோர்க்குத்தன்
னைத்தான்தான்றுவொன்று நவநீதலேகியத்தை நாடாருமண்வேசை.

நவநீதத்திராவகம்.

உண்டாநவநீத திராவகத்தைக்கேளு வுறுதிபெறச்சொல்லு
கிறேனுண்மையாக, கண்ணடாமுன்சொன்ன வழலையுப்பு நவீன
மென்றபலமைந்துவெடியுப்பைந்து, கண்ணடாகம்பியுப்புசல்லுப்
பைந்து கருவானபாறையுப்புபொட்டுப்பைந்து, மன்னடாமதியுப்பு
ரவியுப்பைந்து மகத்தானபடிகாரமுப்புபலமைஞ்சே. (274)

அஞ்சானவகையெல்லாம் பலமஞ்சாக அருளுகிறேன்மிடை குறையாமெடுத்துக்கொண்டு, கஞ்சானரசக்கலசமதனிலிட்டுக் கருவானசுத்தசலம்பனிநீர்பலமைந்து, மிஞ்சாமலின்னீரைக்கலசத்திட்டு மேன்மைபெற மெழுகதனாற்கவசஞ்செய்து, மஞ்சானவிந்தனாற் சீலையேழு மைந்தனேசெய்துமுடிப் பித்துக்கொள்ளே. (275)

கொள்ளடாவென்மகனே புலத்தியனேயப்பா குருவானவண்ணுளுட அடுப்புபோல, செள்ளடாசெய்துமுடிப்பித்துநீயும் செயலான கலசமதையெடுத்துக்கொண்டு, அள்ளடாவடுப்புமேற் கவசம்வைத்து அப்பனேகலசமதின் பக்கத்துவாரம், மெள்ளடாசில்லுபோக்கி யக்கினியைமூட்டி மேலானபாலைகொண்டு சொல்லக்கேளே. (276)

கேளடாவென்மகனே சில்லுசெய்த கெணிதமென்றதுவாரத்திற் சரியாய்மைந்தா, பாளடாபாலையொன்றுசெய்துமுடிப்பித்துப் பரிவானபாகமதாய்வைத்துநீயும், காளடாகாளமேகம்போலத்தீயைக் கருணைதரவேண்டுமென்று கனிகூர்ந்தையா, தேளடாகொடுமூதல் போல் இராவகத்தைமைந்தா தென்பாகநீயிறக்கியிருத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாமௌனரசனந்தயோகி கூறினேனிராவகம்போல வொன்றுமில்லை, அள்ளப்பாமறாசக்கலசந்தன்னி லப்பனேயிருத்த தனைப்பதனமாக, வள்ளப்பாநவநீதஇராவகத்தை நாம்சொன்னோம் சிதம்பரத்தின்வாலைபூசை, செள்ளப்பாசெய்துமுடிப்பித்துக்கொண்டு செயல்தருகவேண்டுமென்று தெரிசிப்பாயே. (278)

செய்யப்பா இராவகந்தானை நீதனித்தை தேகிவென்றயோகிகளே செய்வீரையா, அய்யப்பாஇராகலத்தினுலேமைந்தா பளவில்லாக் கோடிவேதைதானேயாடும், நய்யப்பாநவகோடிசித்துமாடும் நவசார சரக்கெல்லமெரிந்துபோகும், எய்யப்பாயிந்நூல்போலொருநூலுண்டோ இயம்பினேன்சௌமியசாகரந்தான்பாரே. (279)

இந்நூல்போலொருநூலுமில்லை ஆயிரத்திருநூறில் அறுபத்துநான்கு சித்துமாடும்.

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு பாடினேனாயிரத்திருநூறிந்நூல், அரப்பாவறிவார்களைவில்லாத அப்பனேவெகுகோடி சித்துமாடும், தேறப்பாயிந்நூலிலனேகஞ்சித்தர் தேறினார்காவதனால் சொல்லப்போமோ, வரப்பாயிடங்கொள்ளாதிந்தநூலு ஒருகோடி தவஞ்செய்தோர்க்கெய்துமாமே. (280)

எய்துமப்பா யிந்நூலுமகத்தாம்பீடம் மென்னையொன்று வொடுக்கமெல்லாமியம்பினேனப்பா, வைதுமப்பாவாதகாவியத்தின்

பூட்டு மறைப்பெல்லாந்திறவுகோலாய்த் திறந்துவிட்டோம் ஐமது மப்பாபஞ்சகாவியத்துக்கெல்லாம் மகத்தானநவதேதீட்சம்பீடம், ஐது மப்பாயிர்ந்தானுண்மையாக அரனேயென்றனையப்பாவிண்டேனே,

வாதகாவியத்திற்கு திறவுகோலிந்நூல்.

விண்டோமேபுலத்தியனையொவ்வொன்றாக விரித்துசொன்னே னாறாய்ந்துபார்ப்போரில்லை, அண்டோமேயொவ்வொன்றாய்ச்சோதித் தாக்கால் அசைப்படுங்காண் பாடுபட்டோர்க் கெல்லாமெய்தும், கண் டோமேநாஞ்சொன்ன திறவுகோலு கனிவமதாய்த்திறப்பார்கள்ஞானி ஞானி, கண்டோமேகருக்குருவை யின்னாளில்விண்டோம் கருவான மௌனியென்றுற்காணுவானே. (282)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

காண்பதற்குத்திராவகத்தைக் கருவாய்ச்சொன்னேன் கடைத் தேறும்யோகிகட்குக்குருவைக்கேளு காண்பதற்குயின்னமொருதிராவ கந்தனைக்கேளு, அருளுகிறேன்சித்தர்களேயாய்ந்துபாரும், மாண் பதற்குமகத்தானதிராவகந்தான் மைந்தாமருளுகிறேன் வெடியுப்புத் திராவகத்தைக்கேளும், காண்பதற்கு நாம்சொல்வோம்வெடியுப்பு பலம்பத்து லமான பொட்டிலுப்பு கல்லுப்புபத்தே. (283)

பத்தானநவாச்சாரம்சீனம்பலம்பத்து பரிவானபாறையுப்புகம்பி யுப்புபலம்பத்து, சுத்தானமிவ்வகைகள்கல்வத்திலிட்டு கனிவமதா யொருசாமந்தானரைக்கி, கத்தானநசக்கரகமதனிலிட்டு கடூரமென்ற யண்டமொழுவசஞ்செய்து, தெத்தானுவித்ததனை லேழுசீலைசெய்து செயம்பெறவேவில்லுபோக்கிச் செயமாய்த்தானே. (284)

தானென்றசத்தசலம்பனிநீர்கேளு தன்மைபெறப் பலம்பத்து நிறுத்தெடுத்து, தானென்றகாசக்கைராவிபிச்சாமம்வைத்து கருணைதா வேண்டுமென்றுமெடுத்துநீயும், பானென்றதுவாரமதில் பனிநீர்சுத்த சலம்விட்டு பரிவானவடுப்பேற்றிமுன்போற்றீயை, நாலென்றபாலை யடையதனையத்தில்வைத்து நாதாந்தவக்கினியை மூட்டுவாயே. ()

மூட்டுவாயக்கினியைக்காளமேகமாக முக்கியமுடன் தீமூட்டி யெரித்தாயானால், எட்டுவாயிறங்குமப்பாவெடியுப்புத்திராவகம் என்ன சொல்வேன்தன்பெருமையெவருஞ்சொல்லார், ஆட்டுவாயதைப்பிடி த்துசகவசீலைதட்டி அசகாசகம்பத்தைப்பார்த்தாயானால், நாட்டிலே யிப்படியார்செய்யப்போறார் நாதாந்தவெடியுப்புத் திராவகந்தான் காணே. (286)

இந்த நூலில் கோடிவித்தை.

காணப்பா புலத்தியனே ராஜயோகி கபடில்லா நூலிதுதானிதுபோ லுண்டோ, தோணப்பா திராவகத்தைச்சிசாவிற்றான் செயம்பெறவே யெடுத்துவிட்டுச்செயலாய்நீயும், காணப்பா பணமதாய்வைத்துப் போற்றி நாதாந்தச்சிதம்பரத்தின்வாலைபூசை, சேணப்பாசெய்து முடிப்பித்துநீயும் சிவயோகப்பூசைசெய்து தெரிசிப்பாயே. (287)

தெரிசிப்பாயென்மகனேபுலத்தியனேஐயா தெளிவானவெடியுப் புத்திராவகத்தைப்போல, நாசிப்பாய்நாடதிலேசெய்வாரேதான் நாம் செய்தோமகத்தியன்வாக்குமூர்தமாகும், அரிசிப்பாய்திராவகத்திலனந் தங்கோடி யளவில்லாவேதையெல்லாமாடலாகும், பரிசிப்பாய்சௌமி யத்தில் பாடினோம்நாம் பாடுபடவேண்டாமப்பாபரிவாய்க்கேளே. ()

கல்லுப்புத்திராவகம்.

கேளடாவெடியுப்புத்திராவகத்தைச்சொன்னேன் கெடியானகல் லுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு,காளடாகல்லுப்புபலமோபத்துநவொன பாறையுப்புபலமோபத்து, வாளடாமுப்பூவும்பலமோபத்து வருண இரும் வேதையுப்புப்பலமோபத்து, தாளடாதலையுப்புப்பலமோ பத்து தருளானவப்பெல்லாஞ் சரியாய்ச்சேரே. (289)

கல்லுப்புத்திராவகம்.

சேர்த்துநீயிடைகுறையாதெடுத்துக்கொண்டு செயமானகல்வத் திலேதுவெல்லாயிட்டு, ஆர்த்துநீயொருசாமந்தூளாக்கி யத்துனேயெடு த்துநீகலசத்திட்டு கார்த்துநீசுக்தசலம்பனிநீர்பலம்பத்து நன்றாககலச மதில்நன்பாய்வார்த்து, பார்த்திபனேயண்டமெழு கவசஞ்செய்து பரிவானசிந்ததிறைற்சிலைசெய்யே. (290)

செய்யப்பாசிலையேழு செய்துமுடிப்பித்து செயலானரவிதனிலே காயப்போடு, மெய்யப்பாயக்கலசமெடுத்துக்கொண்டு மேலான வண் ணுணடுப்பின்மேலேற்றி, ஐய்யப்பாகலசமதுதிவாரம்போக்கி துதி பெறவேபாலையதற்கெதிரேவைத்து,அய்யப்பாயக்கினியைக்காளயோ மாக அப்பனேநீமூட்டியடவாய்ச்செய்யே. (291)

செய்யடாசாமமதுயெரித்தாயானால் திறமானகல்லுப்புத்திராவ கந்தான்மைந்தா, எய்யடாவென்னசொல்வேனிதன்றும்பாலு மென் மகனேயாலிதிலேயியம்பக்கேளு, மெய்யடாயிதன்னினதோர் பாலை யைத்தான் மேன்மைபெறவைத்தினைச்சொல்லக்கேளு, வையடா சீஷாவில்திராவகத்தையிட்டு வசனிப்போம்சிதம்பரத்தின் வாலை பூசைசெய்யே. (292)

சுண்ணவங்கத்தில் தங்கவேதை.

செய்துயிர்க்கதிராவகத்தைக்கழியின்வீதம் திறமாகவெடுத்துநீகல்விற்பூசி, அய்துயிர்க்குபண்டமெழுகவசஞ்செய்து அப்பனேசோதியென்றபுடத்தான்போட்டால், தெய்துயிர்க்கல்லெல்லாஞ்சுண்ணமாகுந் தெளிவானசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு, கொய்தமலர்வாசமதுபோலேயையா கொடிதானவங்கமது சேர்தானெட்டே. (293)

எட்டானசேர்வங்க மெடுத்துக்கொண்டு எண்ணவொண்ணுக்குகைதனிலேயிம்பமாக, உட்டானவுடற்சுண்ணம்விராகன்போட்டு உருக்குமப்பாதுருத்திகொண்டு வுருகும்போது, கட்டானகல்லுசுண்ணக்குகின்வீதங்கருணைதாவேண்டுமென்று போட்டாயானால், அட்டானகைமப்பா மாற்றேசொல்வேன் ஆயிரத்தெண்மாற்றதுதான்யாரும்வாரே. (294)

வாரானவங்கத்தின் தங்கந்தன்னை வசனிப்போமண்டயச்சில்சாய்த்துநீயும், ஓரானவொருநாழிசென்றால்மைந்தா லொன்றுனதங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டு, ஆரானசிதம்பரத்தின்வாலைபூசை ஆதாரபூசைசெய்துபதனம்பண்ணு, போரானபேர்களெல்லாமின்றால்மைந்தா தேறலாஞ்சௌமியத்தில் தெளியலாமே. (295)

தேராதபேர்களுக்கு இந்நூல்வேண்டும்.

பொட்டுப்புத் திராவகம்.

தெளிவதற்குவங்கத்தின் தங்கவேதைசொன்னோம் தேசியென்றயோகிகளேதென்பாய்க்கேளு, களிவதற்குப்பொட்டுப்புத்திராவகத்தைக்கேளு கருவாகச்சொல்வமப்பா களிகூர்த்தையா, வளிவதற்குப்பொட்டுப்புபலமோபத்து வசனிப்போமுப்பூவும் பலமோபத்து, களிவதற்குநவாச்சாரம்பலமோபத்து களினமென்றசீனம்பத்துவெங்காரம்பத்தே. (296)

பத்தென்றபடிகாரம்பலமோபத்து பரிவானபாறையுப்புபலமோபத்து, அத்தென்றவுப்பெல்லாமிடைவீதமாக அருளுகிறேன்கல்வத்திலடவாய்ப்போட்டு, ஒத்தென்றதுபோலேசாமங்கொண்டு நீமகனேதூளாக்கியெடுத்துமைந்தா, அத்தென்றசக்கலசமதனிலிட்டு அருளானசுத்தசலம் பனிநீர்பலம்பத்தே. (297)

பத்தப்பாவிரண்டுநீர்கலசந்தன்னிலிட்டு பண்மைபெறவிச்சுண்ணம்வழலைச்சுண்ணமைந்தா, வித்தப்பாவிகாரனைடைகலசத்திலிட்டு வேதாந்தமெழுகதனுற்கவசஞ்செய்து, ஒத்தப்பாவிந்தநிறு லேழு

சிலைசெய்து சீபம் வைசிபுளர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு, அதற்பாமுன் னைப்பின்னுறுமேல்வைத்து அருளானகவசமதில் துவாரம்போக்கே.

போச்சின்றதுவாரமதினேரதாகப் புனிதமதாய்ப் பாலைவைத் தப்பு புராயிபும், மாக்குகின்றவக்கினியைப்காளமேம [illegible] ன்மைத் தலேநீருட்டிவொவையாமேறு, காக்குகின்றயி [illegible] பரிக்கா யாளுல் [illegible] டாவிரங்குமட்டாகளுறகாறு, [illegible] லைவைத் தாவெடுத்துக்கொண்டு பெண்மகனேசிஷாவில் திராவகத்தைவாமே.

[illegible] பெண்மகனே புலத்தியனேகேளு வசனித்தே [illegible] ப்புத்திராவகந்தான், ஆரடாவிதம்பாத்தின்வாலேபூவைச அடவாகச் செய்துபுடிப்பித்தேதீகான், ஆரடாதெரிசித்துஅடிபணிந்து பாவன் சொன்னதிராவகத்தைச்பூசைசெய்து தோடாதிவமதுவுச்செகிசித்தா யாளுல் தெவியகாந்திராவகத்தால் தேறலாமே. (300)

அட்டமாரணக்கரு.

தோலாம்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு தேனுருவிபாயுகின்ற தலேச்சன்பின்னே, ஊமெல்லாந்இரிந்ததனுலாவதென்னவுடன்சேர்ந்து பிண்டமடாயண்டபிண்டம், சாலாமுழுதண்டமூலத்தோடே சாமெ த்ததன்த்தசலம்பனிநீர்கொண்டு, ஏலாமிரண்டுநீர்பலம் [illegible] யென்னசொல்வேன் ரசப்பாண்டமதனில்வாமே. (301)

[illegible] பெண்மகனே கந்தாமேமேளு வசனித்த [illegible] போண [illegible] ல்கொண்டு, பாரடாபாண்டமதிலிட்டுநீபும் [illegible] மத்தசபலம் [illegible], ஆரடாபடிகாரம்பலந்தான் [illegible] றன்வெண்காரம்பலந்தானன்று, மீசடாசீனமதுபலந்தானன்று செயமாகவிதுவெல்லாம் வாசங்கேளே. (302)

சேவைப்பாசந்தாமோரசயோகி [illegible] தவென்றபுரூ [illegible] துரிசிவைடப்பந்து, ஆளப்பாவிவ்வகைகன் சாக்கெல்லாந்தா [illegible] அருணி னேருமிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு, துளப்பாகுடி [illegible] தாக் கிச் சொல்லுகிறேன்மஞ்டமாரணக்கருவைக்கேளு, [illegible] ப்பாயித் துகிப்பாண்டத்திலிட்டு பெண்மகனேபிசறிபோலிபல் [illegible] கேளே.

கேட்டுனீபுலத்தியனே அப்பைய்யா தெளிதவென்றபாண்டத்திற் புச்சொல்லக்கேளு, வாயேனீயண்டமெழுகவாகுக்செய்து [illegible] சாவைக்குகலைகாமப்பூரை, எவ்விரிப்பாண்டபசீலை [illegible] பண்மகனே விக்கவிலுமேழுசீலை, கோவோனதுப்பாக்குவிசிலேச்சாயமைவத்துக் குணு புடமே பாண்டத்தைதவெடுத்துக்கொள்ளே. (304)

மதித்தமீயிப்பாண்டம் பூரிதனிற்கேளு மெய்யான பூரகத்துதிக்க
ளிறவாய்ச்செய்து, அதித்தமீ பாண்டமதைக் குழியுள்வைத்து
அதன்மேலேமகையிட்டு மண்பரப்பி, கதித்தமீ கண்டத்தால் சென்ற
பின்பு கனியமதைப்பாண்ட மதைத்தெடுத்துப்பார்த்தால், மதித்தமீ
மண்டலமெல்லாஞ்சிவப்புநிறங்கொளும் மகத்தான வசஞ்சாணக்கை
வாமே. (305)

பாண்டமெனுமதனைப்புகைத்தியேமையமா மாத்தானசீலையெல்
லாஞ்சுற்றிறுக்கி, பாண்டபாண்டத்தை நட்பார்த்தாயானால் பாணரு
வாலட்டமாரணைகவீகத்தான், ஆக்கடாகவீதமருவிபாரும் அருளா
கப்பாக்கின்றகவீத்தைத, எக்கடாவெடுத்து வுலைநட்பின்கைக்கொண்டன்னில்
நமக்குமீவார்த்திடுவாசிறாவென்னே. (306)

தன்னவேவாகீகானிசிறுக்ககவீதத்தில்லெம்மைபோன்டச்
சுன்னம்பலமொன்று, அன்னவேவெட்டுநட்புத்திராவகத்தான்கேளு
அரைப்பலத்தை ளீகத்திலடைவாய்விட்டு, கன்னவேமவிதனிலேயடைமா
காறிவைத்தால் காதாந்தமெழுகதுபோல்கட்டும்பாரு, மன்னவே
மெழுகெடுத்துப்பார்த்தாயானால் மதியென்னாவீதற்குநிகரில்லைதானே.

மாத்திரிகமட்டசித்து.

தாமென்றமெழுகெடுத்துச்சிவயோகபூசை குருவானசிதம்பரத்
தின்வாசிபூசை, தேதென்றவைபதிவையந்தன்பூசை தெளிவானவீர
பத்திரன்வைரவன்றன்பூசை, காவென்றகவிதந்தான் பூசைசெய்து
காதலாக்கிபூசைசெய்துகவிலக்கேளு, ஏனென்றபவாவர்க்குலட்சமுருச்
செய்து மென்மகனேயட்டசித்துமாடுவாயே. (308)

ஆடுவாமெட்டெட்டுஞ்சித்தியாகும் அமைபத்தானகுசித்தியாடு
மாடும், காடுவாய்மாத்திரிகசித்தியெட்டும் கவிமுடுவாமுனிவிட்டுப்பரி
பாலையா, தேடுவாரேனைக்கேபர்குருவைக்காணார் தெளிவாகச்சௌமி
யத்திலதெரியச்சொன்னேன், ஏடுவாய்மாத்திரிகஞ்சித்திபெறவென்
றால் இக்குருத்தாலுன்மையைப்பாலெடுத்தாடுவாயே. (309)

ஆடவென்றவென்மகனே சொல்லக்கேளு அட்டமாரணக்
குருவையருளிச்செய்தோம், பாடவென்றவிக்குருவைப் பாண்டிக்
கொண்டு பரிவாயதில்லைத்துப்பாண்டிமுடி, நாடவென்றவெட்
டகத்திற்பதனம்பண்ணு கனிமகனென்மகனே கவிலக்கேளு, தேட
வென்றமாரணத்தின்குருவைக்கொண்டு திரைநேரருமடிபணிந்து
தெரிசிப்பாயே. (310)

ஐந்துருத்தைலம்.

தெரிசிப்பாய்புலத்தியனே கருவைச்சொல்லேறும் தெளிவான ஐந்துருவின்றயிலங்கேளு, அரிசிப்பானையந்துருவின் றயிலதைச்சொல் வோம் அறுபத்துநான்குசித்துமாடுதற்கு, வரிசிப்பாலியன்மகனே யுடன்கட்டைபேறும் வஞ்சிதீப்பாய்த்தவன்தான்மாதுதலையாண்டம், கரிசிப்பாய்கழுதுக்குங்கடும்பாலண்டங் கருவானமுழுவண்டங்கலத் குலாமே. (311)

வாசத்தாளிடை.

ஆமென்றதலைச்சனடாயண்டபிண்டம் அருளானமுழுவண்ட மெடுத்துக்கொண்டு, நாமென்றவெட்டுக்குளிறந்தபாலன் நவிலுவோ முருவெல்லாமாகும்மாகும், யாமென்றமஞ்சக்குளிறந்தபாலன் மகத் தானவுருவெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, வாமென்றமனிதாரவம்படாத யிடம்போய் மைந்தனே யைந்துவின்வகைசொல்வோமே. (312)

சொல்வோமேமாங்கிஷங்களுளும்புமண்டை சொற்பெரியமாக வேதான்வெவ்வேறாக, நல்வோமேகண்டித்துப்படிகாரம்பலமைந்து கருவானசீனமைந்துவெடிகாரமைந்து, அல்வோமேவெடியுப்பு கம்பி யுப்பைந்து அழகானபாறையுப்புவழலையுப்பு, நல்வோமேவாச்சாரம் பலந்தானைந்து நவிலுவோங்கொச்சிமஞ்சள் பலந்தானைந்தே. (313)

அஞ்சானபுழுகுயிடைமூன்றதாகும் அப்பாலேவகன்றுரிசிடை யஞ்சதாகும், மஞ்சானதிதுவெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு மைந்தனே யானை கப்பொடித்துக்கொண்டு, அஞ்சாமல்சீங்காணிலத்தசலம்பானிலீர் த்திபெறவேபலம்பத்துயிட்டுநீயும், நஞ்சானபொடித்தானதனிலிட்டு நலம்பெறவேகுழம்பாகி முன்மாங்கிஷைத்திற்பீட்டே. (314)

மாந்தோலில்பாங்கிஷைமூலம் அணைடமெழுதுகவசார்.

பிரட்டியேமாந்தோலிஷைதனிலிட்டுப் போக்காயின்டலத்தாவ லர்த்தி, சாட்டியேபுலர்த்தசாரகெடுத்துமேயும் சமர்த்தானசாப்பாண்ட மதனிலிட்டு, அரட்டியேபதன்மேலேசானைக்கைமூடி யாகாரமண்ட மெழுகவசஞ்செய்து, தொட்டியேவித்தினை மேலூசில்செய்து செய லாகரயியுலர்த்திச்செப்பக்கேளே. (315)

குழித்தயிலம்.

கேளடாவென்மகனே களுக்காளழும் செடியானகுழிதோண்டி பாண்டத்தைத்தான், ஆளடாயக்குழியில்கலசம்வைத்து அருளான பாண்டமடிசில்லுபோக்கி, காளடாகலசமேற் பாண்டம்வைத்துக் கருவானகாட்டுமுட்டைக்குழிரொம்பக்கொட்டி, காளடாவக்கினியாற் தீயைமூட்டி நவிலுவோங்குழித்தயிலமிறக்குவாயே. (316)

திறக்குவாய்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு பண்சொல்வேனொக்குரு வின்றியிலையைந்தா, திறக்குவாய்கலைமறிவொன்றும்பாரு அதனுடைய மார்க்கத்தையென்னாலசொல்வேன், றக்குவாய்ராமூன்று சென்று தாளுங்கலிதுவுமேவாசிகொண்டக்கையெடுத்தபிரும், றக்குவாய்க்கலச மதையெடுத்தால்கண்டு குருவாயாமேவன்றுமென்று பூசைசெய்யே.

செய்யப்பாசிவாசிவெடுத்துவிட்டுச் சொம்பெறவே சிதம்பரத் தின்வாசல்பூசை, யுய்யப்பாசெய்துமுறையாய்பிடித்துவிடும் அருள்தருகவேண்டு மென்றுதவிலத்தைத்தானே, மையப்பாதனமதாய் வைத்துப்போற் றிப் பதியாமல்பாட்டத்திலதானும், மையப்பாதயிலத்தி னாடும்வித்தை வெளித்திறமேவாமகோடி சித்தாகானே. (318)

தானென்றதயிலமதிலாடும்வேதை சதாகோடி சன்னைத்திலதிதங் கோடி, தானென்றகட்டுமணி லனந்தங்கோடி கலமாகைமாக்குளிகைலனந் தங்கோடி, சாவென்றசாக்குளிகை வேதைகோடி, சாக்குளிகையில்செய நீர்கள்கோடாகோடி, வேலென்றவெடியாமதில்கோடி வெகு கோடிசித்துகளுந்தான் விளம்பலாமே. (319)

விளம்பலாமே பின்னால்தானதிபீடம் வேதாந்தியோகிமுதல் மவுனஞானி, அளம்பும்வோம்தவமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர் அதீதமென்ற நாதாக்கள்பெரியோர்பண்டோர், களம்பவாமவாசிசித்தர் வாதியா ரேலுர் கனிவனென்றசற்குருதான்சௌமியபீடம், புளம்பவோம்புண் ணியகல்லோருக்கும் புனிதமென்றநூலிதுதான்புகழ்ந்துபாரே.

புகழ்ந்துபார்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு புகழ்பெரியகாவி யத்தையுந்தக்குறும்பார், அகழ்ந்துபாரவாருக்கும் பொருளாய்நின்ற ஆதாரபீடமப்பா யுயிரையொன்றால், கழ்ந்துபாரரிந்து பிருதுவையா காதாக்கள்பரிவிகத சௌமியந்தான், மகிழ்ந்துபாரிந்நூலைப் பூசை செய்துமகத்தானபொருள்களெல்லாம்பாய்ந்துபாரே. (321)

பொருளான பொருள்களெல்லாஞ் சொல்வோமையா புண்ணிய ராய்ப்பிறக்காது பான்சென்மந்தான், பொருளானபிறந்தவரு லாவ தென்ன பெண்மாயையாகிருக்குமப்பா அவையானந்தான், அருளான தேவதைநூல் மாயாசக்தி அம்பாளவிகியாசக்தி வாமசக்தி, மருளான வன்தசக்தி சாமளாசக்தி மகத்தானபாமளாபஞ்ச சக்திபாமே ()

ஆமென்றபஞ்சபூத மொருத்தனாக பதிதனென்றபஞ்சசக்தி பொருந்தியாமே, மாமென்றவாதார மாயத்துக்குதான் மாயாசக்தி யாமுமேபிறப்பதில்லை, ஓமென்றயாகவிதின் விரிவைக்கேளு பொரு

புத்தியறிவுடையோ ரறிந்துபாரு, நாமென்றசௌமியசாக ரந்தானிந்நூல் நவநீதவருஷிய நுபாயந்தானே. (323)

பாய்கின்றவருவியது தேன்ரசந்தான் பண்போர்கள்யோகிகட் கமுதரசந்தான், ஆய்கின்றவதிரச மெல்லாஞ்சேர்ந்து அந்தக்கெவுணக்குளிகையடா மவுணபோர்கள், மாய்கின்றபுரவியடா வாய்வுவாசி வளர்ந்திடமூலம்விட்டு மருவிப்பாயும், மாய்கின்றமூலம்விட்டால் மேலேபணிரண்டு மதற்கடியில்பணிரண்டு நவிலுவோரே. (324)

நவிலுவோம்பிரிதிவுதா னப்புத்தேய்வு நாம்சொல்வோம் புலத்தியனை வாய்வுவாகாசம், மவிலுவோமாகாசஞ் சத்தயாகும் மாசவிது ஆரோடே யாராதாரம், மெவிலுவோமேலாதாரஞ் சத்தியாதார மேலான வலுவதற்கு வைந்துபூதம், எவிலுமிந்தப்படி யஞ்சுமாக மேவுசதாசிவத்தோடே யாறதாகும், (325)

தாமென்றவாதுசத்தி மபமோ போக்கும் தவப்பெரியபுண்ணியர்க்கு பெல்லாஞ்சித்தி, ஆமென்றவாண்சென்ன மாகமைந்தா அருளினேறும்பிறந்தரிது பிறந்தாலென்ன, காணென்றகருவிகளைக் காணவேணும் காமவலையானசைபைத்தான் தள்ளவேணும், நாமென்றபெரியோரை யடிக்கவேணும் நாதாந்தசாத்திரத்தைப் பாருபாரே. (326)

பாரடாவிந்துபால் கட்டவேணும் பரிவானகற்பங்க ளுண்ணவேணும், ஆரடாயப்பியாசஞ் செய்யவேணும் அருளினோம்வாசிநிலையறியவேணும், காரடா காயசித்தி கற்பம்வேணும் கணக்கென்றவாத்தானத்தைக் காணவேணும், மோரடாபாதசா தெரிசனமேவேணும் மனதமாம்பூசை சிவபூசைதானே. (327)

காணப்பா மௌனமென்ற ஞானபீடம் காவியந்தானுயிரத்தின் சித்திவேணும், ஆணப்பாயதீதசித்தி மந்திரசித்தி யாதாரசித்திபெற வதீதம்வேணும், ஊணப்பாவுடல்தெரிச னந்தான்வேணும் வுயதி பெறத்தத்துவத்தை யறியவேணும், பூணப்பாபூசையனுட்டாணம் வேணும் புகழ்பெறுகசௌமியமும் வேணும்பாரே. (328)

பாரப்பாயின்னுமொ யதீதபீடம் பரிவானசௌமியசாக ரந்தான் ம்மைந்தா, ஆரப்பாவறிவார்க ளகத்தியன்வாக்கியம் ஆயிரத்திருநூ யதீதபீடம், கோப்பாசகலத்துக்கும் சற்குருதானின்னூல் வேதாந்த நூலிதனைப் பகர்ந்தபண்ணி, சீப்பாயிசகாமலாய்ந்துபாரு செவிந்த பொருளீந்தமெல்லாஞ் செய்வீர்தாமே. (329)

செய்வோர்க்குக் குருக்குருவா யிந்நூல்சொன்னேம் செயசித்தி யாவதற்கு யின்னூல்சொன்னேம், ஐவோர்க்குவதீதபொரு ளாகச்

சொன்னேனும், எய்யோர்க்குச்சற்குருநா னிந்தநூலு மெமனொருநாள் காட்டாது மிந்தநூலு, மைமேவர்க்குமவுனவே தாந்தபீடம் மகத்தான மிந்நூலைத் தெரிவிப்பீரே. (330)

தெரிவிப்பாய்புலத்தியனே ராசயோகி தெளிவாகச்சொன்னமை யா மிந்நூலைத்தான், பரிவிப்பாய்சௌமியத்தைப் பதனம்பண்ணி பாபூசைசிவபூசை வாலைபூசை, தெரிவிப்பாய்பூசைசெய்து பதனம் பண்ணு மேகமேனமடி பணிவாய் நினைக்கோமையா, காசிப்பாமிந்தநூலி னைக்குரூட்சம் காப்சொன்னேனும்யோகிகட்கு அடுத்தவாரே. (331)

வைப்புமுறை சவர்க்காரம்.

வாரானவைக்குருவின் றயிலைந்சொன்னேனும் வசனிப்போம்வை ப்புமுறை வணங்கிக்கேளு, ஆரானவேதாந்த சித்தர்க்கெல்லாம் அருளினேன்காவியத்தோ டாறதாகும், காராணகுட்சமெல்லா மாறுக் குன்னே காப்சொல்லோம்புலத்தியனே கன்றாய்த்தானும், மாரான யோகிகட்கு மடுக்குமிந்நூல் வாதிகட்குமெய்தகன்று வைப்பைத் தானே. (332)

வைப்பானசவர்க்கார மதிகவைப்பு வையகத்திவ்வாதிசெய்வார் மற்றோர்செய்யார், ஐப்பானமில்லைபடா பாதியந்தம் அருளானஅகார மடா உகாரந்தானும், கைப்பானபூரண ம் நிராமயமாய்நின்ற கரு வாலைவாத காவியத்திற்சொன்ன, கைப்ப கைப்பாகப் பெருனாக த்தா காம்சொன்னேனுமன்னூலில் வர்க்காரவைப்பே. (333)

வைப்பாகமன்னூலுக் கின்னூல்மேனும் வாதியென்றால்கோர் வைநூல் வண்ணமாய்ச்சேரும், ஐப்பானவைப்பெடுத்து யாடுதற்கு அறையக்கேளாயென்ற பண்டபிண்டம், செப்பாதேயொருவருக் குஞ்சீஷாகேளு செயலானதலைச்சானுடமுடியையவாங்கி, முப்பானமுழு தண்ட மூலைத்தோட மூதண்டமுடியெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. ()

சலாந்தியின்வை.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனே மையாமையா சொற்பெரியமூல மதின் மேல்சொய்யு, சல்லக்கேளச்சவ்வைப் போக்கியேயுஞ் சம்பிரம தாயக்கல்லூரவி விட்டுவைமந்தா, எல்லக்கேளிருப்புலக்கை யதனுலையா யிடித்ததிலேயொருசாமம் தூளதாக்கி, அல்லக்கேளுடன்சேர்ந்த மந்த மந்தம் ஆமியென்றசலாந்தியின் வையைவாங்கே (335)

வாங்கியந்தப்பைபெடுத்துப் புலத்தியனேகேளு வசனிப்போம் வகைவிபர மாகத்தானும், சாங்கியந்தச்சலாந்திதா னுர்க்குத்தோணு

சரவணப்பொய்கையென்ற பனிநீரையா, வேங்கியந்தப்பிராணு மொடிங்கிநின்ற பெண்சடிதானுதியடா பிரியாதையா, ஒங்குவதுமத னுமேல நாடிபத்து மொடிங்கிநின்றதமைதுதா னுணிப்பாரே. (336)

நஞ்சுக்கொடிச் சுண்ணம்.

ஊனுவதுமதனுமேல புலத்தியனேயையா பொடுங்குவதுமதனு மேல யோகோகேளு, பானுவதுவுக்கையறிவார் பெரியோர்சொன்ன பெருந்தாப்பானதிந்தவனே பரமஞானி, தானுவதுந்தன்னுக்குள் பிரியாநின்ற தவப்பெருமையிந்தவனே தவத்தோனுகும், ஆனுவது மடங்குவது மதுதன்னுலே யறிவார்கள்பெரியோர்க ளன்னீர்காணே.

கானுகின்றதைபெடுத்துச்சொல்லக்கேளு கருவானயண்டாசக் கலசந்தன்னில், ஆனுகின்றவக்நீரைக் கலசந்தன்னில் அருணிநீறுமெ டுத்துவிட்டு வையாகேளு, ஓனுமென் றுயோருது யாகநீயு முடனை வஞ்சிக் கோடிசுண்ணந்தன்னை, நானுகின்றசுண்ணமதி விடைதான் கொண்டு கல்லசுத்தசலந்தனிலே போட்டிடாயே. (338)

போட்டிடாய்போட்டவுடன் புலத்தியனேகேளு புதுமைபனிநீ ரது சலமாய்ப்போகும், ஆட்டிடாசலத்திலரை சேர்கொண்டு அரு ளானயண்டாசப் பீங்கான்றன்னில், எட்டிடாயின்னீரை யெடுத்தூரு ட்டு இயலானமுன்மாவை யதனிற்போட்டு, காட்டி அவன்ளோர் செயம் பெறவே கறத்தாற்கட்டி நாற்பத்துமுக்கோணபூசை நன்பாய்ச் செய்யே. (339)

சவர்க்கார நீறு.

செய்யப்பாபாலேயுட நியானங்கொண்டு சேவிப்பாய்நீறாற்றெ ட்டு செபமேசெய்தால், குய்யப்பாகூட்டிவைத்த பனிநீர்வேகங் கொ திக்குமடாவக்கினிபோல் சுண்ணவேகம், ஐயப்பாயப்பாகல் கண்டா யானுல் அருளுநீறென்ரவிதனிலே யெடுத்தூநீயும், மெய்யப்பாசொல் லுகிறேன் சௌமியத்தில் வேதாந்தசித்தர்களே விளங்கக்கேளே. ()

கேளடாரவிதனிலே யிரண்டுநாழி கெணிதாகாய்வைத்து நீ யெடுத்துப்பார்த்தால், காளடாகாமென்ன சொல்வோமப்பா காதாந்த மகிமைசித்தர் நாட்டந்தன்னை, தோளடாவாராதுபுலத்தியனேயையா கூறிறேஞ்சவர்க்கார நீருய்நிற்கும், ஆளடாயக்நீரைமது பீங்கான் றன்னில் அருணிநீறுமெடுத்துநீவிட்டுப் பாருபாரே. (341)

விட்டுநீபார்த்தையானு லதன்மகிமை விளக்கொளியின் நீபகட ரதுபோற்காணும், விட்டுகின்றசவர்க்காரமகிமைமெத்தமணியதுபோ

விறக்கியது கட்டும்பாரு, அட்டியொன்றும்பண்ணாதே யாயிபாதம் அன்பதினாற்பூசித்து யருளைக்காணு, இட்டார்தொழுஞ்சவர்க்காரமணி யெடுத்து செய்பாகஞ்செய்யுகின்ற சேதிகாணே. (342)

சவர்க்காரமெழுகு.

காணுகின்றவகைசொன்ன புலத்தியனேயையா கருவானபாறை யுப்புகம்பியுப்பு, ஆணுகின்றகல்லுப்புமூன்றுங்கேளு ஆறுபலம்வகை யொன்றுவீதமாக, சாணுகின்றசரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு கருவானவாயிபதம் பணிந்துபோற்றி, காணுகின்றமூன்றுப்பு மணியுங்கொண்டு கனிவுவோம்கல்வமதில் நன்றாய்ப்போடே. (343)

போடப்பாபுலத்தியனே முன்சொன்னபணிநீர் புகழ்பெறவே பலமெட்டும் புனிதமாக, நாட்டப்பாமூன்றுவிசை பலமிரண்டாக கனிவமதாய்வகைமூன்று சாமவீதம், ஆட்டப்பாவிட்டதிலே மெழுகுபோலாடி, ஆயிமனோன்மணிகுருவை யன்பில்வைத்து, சாட்டப்பாயட்டையிலே மெழுகுபோலாகும் சமர்த்தானமெழுவழித்துச் சாடக்கேளே.

கேளப்பாயண்டரசப்பாண்டத்திட்டுக் குருவையதாய்ச்சுத்தசலம் பனிநீரிட்டு, நாளப்பாசாமதுவால்கூட்டி மத்திகனிவமதாய்க்கூட்டையிலே குழம்புபோலாம், ஆளப்பாயக்குழம்பில் முப்புபலமொன்று அருணிகோம்பொடித்ததனைத்தனியிட்டு, காளப்பாகற்பூரவாச புகை காட்டி கருவைநந்திபதம்போற்றிக் கருவாய்க்காணே. (345)

கருவானபாண்டமதின் மேலேகேளு கண்பணியேசாணக்கையதன்மேல்மூடி, அருவானயண்டமெழுகைச்செய்து அருளுகிறேன் விந்துநாற்சீலையெழு, கருவானயச்சீலையெழுஞ்செய்து கனிவமதாய்ப் புற்றுமண்ணு சீலைசெய்து, மருவானபாண்டத்தைநாவியிற்சாம மைந்தனைவைத்துதனை யெடுத்துக்கொள்ளே. (346)

பூமிக்குழி.

கொள்ளடாபுலத்தியனே யையாவையா கூறுகிறேன்பூமிதனில் குழிதான்கிண்டி, கள்ளடாகருக்கால ஆழக்குழிதான் கருவாகக் கிண்டியதைக் கைப்பாகமாக, நள்ளடாவக்குழியில் பாண்டத்தை விட்டு கனிவுவோமதன்மேலே பலகைமூடி, வள்ளடாயதன்மேலே மண்பரப்பி மண்டலந்தான்சென்றுதென்றால் வகையாய்க்காணே.

சவர்க்காரவுப்பு.

காணுமதியுள்ளவராகருவாய்ச்செய்தால் கைபாகந்தவறுதுகருத்தன்னோர்க்கு, காணுமப்படிசெய்தோம்வாதியானேனும் நவசாரசங்க

னெல்லாஞ்செயமேபெற்றோம், ஒனுமதியுமறிவெமரப்பொறிமையவாழ்ந்தோமுடன்சேர்ந்தகுருக்குருவைமதியாற்கண்டேசம், ஆனுமதியறிவுள்ளோர்செய்துபாரீர் ஆத்துமாவின்றனுக்குட் குருவைக்காணே.

காணுதற்குச்சௌமிய சாகரத்தானிந்நூல் கருவானவயிரத்து மிருநானைறயா, ஒனுமென்றுலோருமதி யாகக்காணு மொருநாமைதாய் பாடுபட்டா லெபிக்குணமந்தா, பாணுதற்குமண்டலங்கான் சென்று லெயா படருமப்பாசவர்க்காரம் பரிவாய்க்கேரு, உணவுற்றச்சமாதி யுப்பு மௌனவுப்பு வுடன்சேர்ந்தகல்லுப்பு சவர்க்காரவுப்பே. (349)

உப்பானசவர்க்கார மிதுபோலுண்டோ வுடன்சேர்ந்தகுளிகை தா னிதுபோலுண்டோ, செப்பாதவப்பூவைக் கண்டாலுல் சித்து வமுபத்தாகுங்குஞ் செயமாகும்பார், அப்பாசேன்புலத்தியினே பாணங்கொண்டு * அண்டமெழுகவசமதின் சாணக்கைகவசமி, முப்பாணசிலையெழுந் தட்டிப்போட்டு முயற்சிபெறப்பாண்டமதை யெடுத்துப்பாரே. (350)

பாரப்பாராசானந்த மவுனயோகி பாடுகிறேனிந்நூல்தான் சௌமியத்தில், ஆரப்பாவறிவார்கள் வாதியானோர் அறிந்தவரைக் கைவிட வேண்டாமையா, சேரப்பாசெயகுருதான் சகலசித்தாகுஞ் சித்திபெறவேண்டுமென்றால் சவர்க்காரவுப்பில், சேரப்பாவசித்தியர் தா னதீதசித்தை செய்குருதானில்லாவிட்டால் சித்திபோமே. ()

போமென்றபலையருக்கு மனமங்கேது பொல்லாத வஞ்சகர்க்குப் பொருளங்கேது, நாமென்றகசடருக்குக் கருவங்கேது ஞானியென்ட மறியாதோர் காலங்கேது, காமென்றகண்மட்டுக் கருவங்கேது கருவறியாப்பாவிகட்குக் கருவங்கேது, தேமென்றசிசனிவறியார் பொருளுங்காணார் செருக்கெருவாய்ப்பாடுமென்போல் திரிவார்களே.

திரிவோர்க்குவெள்ளைபுத்திவந்தாலென்ன தெளிவறிந்தபெரியோர்கள்செய்தகேள்மை, அறிவோர்களைவாரசாங்கொண்டாரும் அறிவருகுமனதாலேயறியவேண்டும், அறிவோர்கள் சௌமியத்தில் சொன்னதெல்லாம் ஞானிகளேயறிந்திடுங்கணவிமானம், பெரியோர்கள்வாக்கிதுதான் பிழைவாரது போனிப்பாரண்டமிண்டும் கண்டுவக்குள்ளே.

கண்டுவக்குள்ளவரா அன்னமவென்பதும் [illegible] ஆற்றுமேலா அங்கானும், பண்ணுவக் குன்லின் றகேர்மையை [illegible] காமாவில் பஞ்சுதகமுமஞ்சானும், கண்ணுக்குள் மனிதனேதோதி

* அண்டமென்பது - கோழிமுட்டை, ஆகாயம்.

காணும் சைசைபுருடசாணும்புரிசைக்காணும், விண்ணுக்குள்ளாகும்
நின்றநேர்மையுமாணும் விட்டகுறைதொட்டகுறை விதங்காண்பாயே.

விதங்காணவழிபாரா என்விளங்ககண் மணிதரப்படிக்குமுறிவுறிக் குலிதங்
கண்டாக்கால், சதமாகுந்தசவர்க்காரமனைத்தமாவா சதாகோடிவித்தை
யெல்லாம்சொந்திடாகும், சதங்காண சவர்க்கார வப்பைச்சொன்னேன்
கனிமதையச்சொன்னவித்ப்பதமாய்மணி, சதமாகனைப்பதிகண்சுப்பிர
மணியன் குருவிலாவிர தத்திரன் வரிசையென்றறன் பனேதனை. (355)

காணப்பாசாகரம்வாரிட நியானப்பூசை குருவிலாகுர்வென்றுமென்று
கனிந்துநேரும், ஆணப்பாதோகசிவபூசை செய்து அப்பணிந்து சவர்க்
காரமதை இனக்கோதா முமையாள் வாணப்பாபூசித்துத் தாமையப்போற்றி
வழுமையாமலைதனக் கார்த்துமாட்டி, கோணப்பாவென்றுசொல்லிக்
குருபதத்தில் கூழிதேறும் சகாலம் பணிந்திடாயே. (356)

அண்டசவர்க்காரப்பு

பணிந்திடாய்சுவர்க்கார வைப்பைச்சொன்னேனும் பாடுகிறேன்
அண்டசவர்க்காரப்பு, அணிந்திடாயண்டசவர்க்காரந்தன்னை
அருளுகிறேன்புலத்தியனே யன்பாய்க்கேளு, கணிந்திடாய்காம்சொல்
வோமையாமையா காதாந்தவண்டத்தின் பெருமைதன்னை, கணிந்
திடாயண்டவைப்பை யார்தான்காண்பார் குருவுழிந்தபெரியோர்கள்
காண்பாரையா. (357)

காணவென்றால் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு கன்னிநிரோதா
யினிடகனியிறுலே, ஆணவென்று அண்டசவர்க்காரமைந்தா ஆறறி
வாய்மெய்ந்ஞானி பாமரோகாண்பார், காணவென்றால் நாம்கண்ட
படிசொல்வோம் காதாந்தஞானியண்டப் பெருமைதன்னை, பேண
வென்றால் பெண்ணைப்பதான் முலைமூலம் போனைத்தலையண்டமுழு
தண்டங்கேளே. (358)

கேளப்பாபுலத்தியனே நாசமோவி செனிதமென்றயண்டமது
முழுதாய்வாங்கி, காப்பாகல்லூரலிலண்டபிட்டுக் குருவானயிருப்
புலக்கைதனைத்தாமம், பாளப்பமேகாது முன்சொன்னப்பனிநீர்
பரிவாகப்பனிநீரில் கோத்தான்வாங்கு, சூளப்பாமூன்றுதினமையாகவிட்டு
முத்திபதைப்பாசிக்கருக் தானதாக்கே. (359)

ஆக்கியேமாவெடுத்து நசப்பினவாணிவிட்டு அருள்பெருகுஞ்சகத்
தசலமதனில்சேரன்றி, பாக்கியேகூட்டிமத்திக்காச்சொல்லப் பாகு
வென்றாவித்தனிலே வைத்திடாய்நீ, காக்கியேயிரண்டுநாழிசென்று
லேயா கனிமதைப்போலேப்போல் துரைபோலாகும், மாக்கியேயப்

பாகங்கண்டாயானால் மக்த்தானகொடிசுண்ணம் பணவிடைதான் காணே. (360)

தாழிசை

காணும்விடைசுண்ணமது சுழியாகியநஞ்சு காளாலைதக்கண்டு களிகூறுமனப்பூவால், மேலனுமொருநிலையாகிய குருவாகியநாயன் வீதப்படியுணரும்மொழிமேல் சிற்றெருவாசல், ஓனுமொருநிலை பெற்றவர்கலையத்தனை கண்டோருலகந்தனிலரிதாகிய வொருமைப் படுமறிவோர் தோனுமெனக்குருவாகிய வருளாகியவாசான் மொழி லுமறிவாலறிசொல் நின்றிடமுமறியே (361)

அறிவாலறிகுருவின் மொழியுணர்வாலறிபாச மதுவாலறிபெரி யோரிடவாசானிலையாகில், அறிவாலறிகொடிசுண்ணமே முனையாகிய தோர் அமரும்பதிநஞ்சாகியமவுனப்பதியாகில், அறிவாகியமனமான தை யறியாருலகோர்கள் அறியப்படுமிந்நூலினி லறிவிலுணரறியும், அறிவாலறியிதுதாழிசை யறிவார்பெரியோர்கள் அருளுஞ்சௌமிய சாகரமொழி நூலிதுபாரே. (362)

இதுதானிடமகிமைதனை யெவர்காணுவராகில் இல்லம்பலதச தீட்சையி லியல்பார்சிவயோகி, இதுதானிடவுயிரத்தனை யியல்பாரொ ருக்காலும் இயலும்பலகலைகண்டவர் மொழிவார்செயவாய்கு, இது தானிடகுருவத்தனை மொழிவோஞ்செவிகேளினி இனியப்படும்தொனி சங்கமுமின்பப்படுமாகில், இதுதானிட பேராலிடை குறையாதிரு வாகில் இதனைக்குறிகொடிநஞ்சவின் குருசுண்ணமுமன்றே. (363)

வேறு

நவநீதமெழுகு மேற்படி சிமிளில்வைக்கவும்

நன்றான புலந்தியனேசுந்தரமேகேளு நவநீதபூ[illegible]வை நண் பாய்க்கேளு, சென்றானமுன்சொன்ன முறையைக்கேளு செயசுண் ணம்பட்டவுடன் மெழுகாய்ப்போகும்; அன்றானவிதற்குப்பேர்நவ நீதந்தான் ஆரறிவார்மெழுகிடவதீதப்போக்கு, குன்றுமலம்மெழுகை யெடுத்துக்கொண்டு கூறுவோமப்பாண்டி லம்மெழுகைவையே (364)

குருவின்னருள்செயலும் படுமுழுவாகிதனுமேலே தறிபங்கமு மனவின்பழுங்குணமுமதியாகில், அருவின்கெதியுணரும்வெகு பருவ நிலையறிவோர் தன்காபதிநதி காணுவாதனைப் பதியாகில், அருவின் முடலிதுவாகுதல்கருவத்தனையறியு நதியக்குருயிதுவத்தனை மகிழ் வார்பெரியோர்கள், பருவின்உடலிதிகோயிதன் படுவாறறிவார்கள் பாராதிதுயுணர்வோரிதின் பாவக்குறிநன்றே (365)

தியானம்

வைத்ததனைச் சிவமூலத் தியானந்தன்னை மைந்தனே சொல்லுகிறேன் மருவிக்கேளு, வைத்ததனை மைந்தனே யகோரசிவநயவவென்று, மறியாடச்சிவத்தியாப்பருதூற்றெட்டு, ஐந்ததனைச்சேவித்துப் பிராணயமொட்டியருள் பெருகச்சுழிக்கண்ணில் மனதைவைத்து, நத்தனைமனக்கண்ணாலே லொட்டிப்பார்த்தால் நாகசமணிவாசல்தோற்றும்பாரே (366)

தோற்றுமணிவாசல்கண்டால் சிவமூலதீட்சை தொண்ணூற்றூற் கருவிக்குமேதீட்சை, வாற்றுநவமூலமெழுத்தியாச்சு வறுபத்துநாலுசறக்குருகிட்போச்சு, நீற்றுமதுயிப்பெழுது சதக்கெல்லாந்தானிலைத்துதையாவுருக்கிடங்கள் கோடிகோடி, சேற்றுதொக்கசறச்கெல்லாமித்துருகொண்டையா செணத்தில்வென்றவருமெழுகாகும்பாரே

வெள்ளிச்செந்தூரம் குப்பிமுறை

மெழுகானவெள்ளிசேர் வெருசாய்க்கொண்டு மேலானகுப்பிதனில் விதமாய்வைத்து, சுழூகானசெந்தூரமிதுபோலுண்டோ சூன்யமையாவெள்ளிவித்தை யதிகமாகும், பழுவானமெழுகுதனில் பணவிடைதானிட்டுப் பராபரியைத்தியானித்து வெண்கவசஞ்செய்து தழுவானகுப்பிவாய் சிறுகச்செய்து வைசதன்னியமாகவுமூசை செய்யே (368)

செய்தங்கமூசைதனிற் குப்பிவைத்துச் செயமாகத்தருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி, மைமதுபெறக்கரிக்குள்ளே மூசைவைத்து மாணதமாம் பூசைசெய்து வக்கினியைமூட்டி, மைதுபெறத்தருத்துருத்திவாய் பறக்கச்சாடி பசுமைமிசமதுபோலப் புகைத்தான்வீசம், கெய்துயேப்புகையைக் கண்டுகுப்பியதையெடுத்து கோரலசின்மயத்தி னொளியைக்காணே. (369)

வட்டு

காணப்பாவுருகியது வட்டமாய்போகும் கண்டுகண்வட்டெடுத்துப் பார்த்தாயானால், ஊணப்பாவென்சொல்வே னிறந்தான் பச்சை புலகமதிலிவ்வித்தைதயார்தான்செய்வார், காணப்பாவட்டத்தின்மேல் கஞ்சகொடிசுண்ணம் நவமூலமெழுகுடனே யிரண்டுவகையாகில் பாணப்பாபணிவிடைதா னிரண்டுவகைகொண்டு பனிநீராற் (37)
குழைத்துமே லதன்மேற்பூசே

சத்திதசதீட்சை பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

பூசியோரவியுலர்த்திக் குகைக்குள் வைத்துப் புதுமையொடுறவுதன் மேலேழ்சீலைசெய்து, தேசியொருக்கொண்டுநீ புடத்தைப்போடு செயலானபுடம்போட்டுயெடுத்தாயானால், வாசிபதம்பெருவதற்குக் குகையெடுத்து மதன் சீலையேழுநீகேழட்டெடுத்து, ஆதியோர்கலனிற் போட்டதனைச் சேரு அருணகிரமேலதிகமாகுந்தானே (371)

ஆகுமென்றசெந்தூரமதிகமாகும் அறுபத்துநாலுசாரங் கதிதன் சொல்லும், வெகுமென்றவேதைவெல்லாமிதனாலும் வேண்ணித்தை செந்தூரமாமெடும், நாகுமென்றசெந்தூரம் பதனஞ்செய்து ஞானி மாய்ப்பிராணயவாசியெட்டி, சேகுமென்ற சிவயமாவென்று நாற் றெட்டு செபித்திடவே மூலசுழிதிரளும்பாரே (372)

திரளினதோர்சுழிமுனைதான் திரண்டாலயா தொதீட்சைசத் திபதினொன்றுஞ்சித்தி, அருளினதோர்செந்தூரம் பதனஞ்செய்து ஆயிதிரோதாயிபதம் பணிந்துபோற்றி, பெருளினதோர்பிராணய சோதிகாணப் பெலத்ததொரு சிவயோகக்குகையிற்சென்று, மரு ளினதோர்வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணிவசனித்தோம்செந்தூர மருவிக்காணே (373)

மருவியதோர்செந்தூரம் பணவிடைதான்கொண்டு மைத்திரமை பனிநீரில்குழைத்துமேயும், அருவினதோரநிகாலம் பிராணனித்தியாக வென்றுசின்மயத்தைப்புசாடித்து, குருவியதோர்மனவிகற்பங் கொள் ளாமற்றுச் கொண்டிடாயிருபோது காள்பத்துத்தான், பருவியதோர் பத்தியமாய்க்கொண்டுதேதும் பத்துநாளிருபோதுபரிவாய்க்கொண்டிட

கொண்டிடவேமூலசுழி திரண்டுபோச்சு குறியதோர்பிராணய மொடுங்கிப்போச்சு, விண்டிடவேவிந்துவுந் தற்போலாச்சு விற்ப மெல்லாமெல்லாமொருமைநாய்க் கூடிப்போச்சு, மண்டிடவேமாயா சத்தி கிரியாசத்தி மயக்கமெல்லாமற்றுப்போய் மாய்கைபோச்சு, ஒண் டிடவேசித்திவெல்லாம் பரசித்தியாச்சு ஓங்காரக்கம்பமேவ லொடுங் கிப்போச்சே. (375)

ஒடுங்கியதோர்வாயுவெல்லா மூலம்புக்கி பொருந்தியபரிது தான் பிராணாயஞ்செய்து, அடங்கிநிற்குமோங்கார மென்றவாசல் அதுவழியாலதுபோக்கு வருகலாகும், மடங்குதலைதிறந்துமே வச் சிரகாயம் மகனித்தோமதுபோல விளங்கக்கட்டும், தொடங்குபூசை முறையொன்றுசெந்தூரகற்பம் செயசாந்தியிற்போல் வாழலாமே. ()

வெள்ளிசெந்தூரமேதை.

வாழ்வதற்கு வெள்ளி செந்தூரமேதை வசனித்தோம் சௌமியத் தில் வாமமாய்ச் சொன்னோம், தாழ்வதற்கு நாளுநாளுமில்லை புகழ்ந்தியமேனிதேகந் தங்கமென்றுமாய் விளங்கும் தேகமெல்லாம், தாழ்வதற்குத் தாம்பரந்தான் சேர்பத்திரமும் கலிழுவதே வாய்மையாக பணிபோலாக்கி, ஆழ்வதற்குக் கருக்கல்லும் பவளப்பத்திரம் அறுத்தி செண்கள்மதி விட்டிருக்கக்கே. ()

தாம்பரபத்திரங்கள்.

தாம்பிரத் தகட்டின் மேல் பூசிவிட்டுக் காரந்தானிட்டுச் சாதனைபின்மெழுப்போ லவெழுகுமிடுக்கு, மெழுகுறைக்குமுறைசோற்செய்து அம்முறையை ரவியுலர்த்தி யெரித்துக் கொண்டு, தாம்பிரம் பத்திரத்தின் சுத்தி செய்து நன்மையாய்முறையாற் றுண்டுகளைவைத்து, வாங்கியே துரி த்திக்கொண்டு பரிமாறிப்பொடி வருந்துண்டுமுறைசெய்து வழங்கி டாயே. (378)

வழங்கியதொரு தகட்டில் பழுதற்றவெளிச்சார் வளமானசெம்பிரண் டைடெறிபாகமென்ன, பூரம்டங்காரமணியும் கிலையுங்கொண்டு ஒரு மையாய்ச் சரியாகப் பாலைக் காண்மூன்று, அழுங்கிடாபமூன்றுமிடை குறையா அம்மிதனிலரைத்துச் சுண்ணமிட்டு, குழம்பிடாய்சாம மது சாடினக்கால் சுத்தபோகவெழும்பும் புகையாதுபோற்காணே. ()

காணுமின்றபுகை வெளிர்ப்பும் பாகம்பார்த்து கருவானசெந்தூர மதில் விராவிக்கொண்டு, கொணுமின்றமுறையதில் போட்ட யானல் சுண்ணமாகுமென்று ஆடிமாடும், ஆறுமின்றவமணிபா லாடிசேர்மை பதங்கண்டுபெய்ந்திகள் கடசில சாய்த்தாயானால், காணு மதி வெளுவியதுபோல் பார்த்து செயிதாய்நின்றதுவுங் காணுங்காணே.

காணுமின்றபரிபோல் சிதறிலாமல் கண்டெணன் றமனக்கண் ணாற் கண்டாயானால், ஜோதியாக் கேர்ந்ததனமெல்லாம் விளக்கமாகுந் தொல்லுலகில் விளங்குமிருக்குமாய், ஒளியமென் வயித்தங்கஞ் செய் தாக்கொண்டு வளமையிலிருப்போர்போல் வீற்றிருந்து வாழ்வாய, வேறு மென்றமாய்யை விட்டு நிராமயத்தை யெண்ணி விளங்கினால்சகலகலை விளங்கும்பாரே. (381)

விளங்குவார்சிவயோகி பரனைப்போற்கு விளங்குமின்றால்சௌமி யந்தானறிந்திட்டால், களங்குவானென் றூலிசகலத்தோர்க்கும் களங்க மறுந்திருக்கு ஞானத்தோர்க்கும், புளங்கிடுநன்பெருமை புலகந் தன்னில் பொதியமாதன் காயமென்று புரிப்பார்த்தான், அளங்குவார் வெள்ளிசெந்தூரங்கொண்டு அனேகம்போர்சித்தரென்று திரிவார் பாரே. (382)

பூரணச்சந்திரோதய காசிதேசர் நிலக்கல் லுசிலைந்தபூமி.

பாரப்பாபூரணசந்திரோ தயக்காண்கேளு பாரினிற்றஞ்சௌமி யத்தில் பண்மையாக, நேரப்பாநிலக்கல் லுசிலைக்கபூமி நேராகாசி க்குமேற்கேகோதம், சேரப்பாசென்குகிரைச் சித்தர்தாமுஞ் சிறுவை வருங்காலமதிற் கூட்டங்கூடி, மாரப்பாமாசிபங்குனி மாதத்தான் வருசிக்குஞ்சித்திரை வைகாசிகாலமென்றே. (383)

என்றவகாலமதிற்சத்தமேகம் இயம்பினேனொருபித்து வொன் றாய்ச்சேர்த்து, வன்றவரனியதுதான் வருமதிக்கும்பார் வசனித்தோ மாசமொன்று பதினைந்துநாள்தான், நன்றானமாசம் நாலுபடியே யாகும் நனிலமென்றகாலமதி லகுவாய்ச்சென்றால், அன்றுமாசித்தர் களேநன்றாய்க்கேளும் அப்பூமிநிலக்கல் லுபாறையதைக்கேளே (384)

நிலவுப்பு

பாறையென்றநிலவுப்பு சவுட்டுப்பாறை படைபடையாய்ப்பூர்க் குமப்பாயப்பூத்தாலும், பாறையென்றயப்பாறை போர்த்தாயானால் அரைமுழந்தான் பாறையதுபோலேயேரும், நிறையானபாறையதை வெணமட்டு நீமகனேகொண்டு மலையேறியேதான், சறையாமக்சரி யாதேகுகைக்குள்ளேகி கைசந்ன்னியமாக விளைப்பதனைப்பண்ணே,

பண்ணுவது நிலவுப்புச்செய்யவென்றால் பாலகந்தான் கடுஞ் சூளிற்பனிநீர்வாங்கி, பண்ணுவதுபாண்டமதிற் பனிநீர்விட்டுப்படி மூன்று அளந்துவிடப்பாமகனே, பண்ணுவது நிலவுப்புபாறையடை மூன்று பாண்டமதிற்போட்டு நீயொருநாழிவைத்தால், கண்ணுமது நீருருக்கசேர்ந்தேபோகுங் கண்டுகொண்டதனாலே கலாத்திடாயே (386)

கலாத்திடாய் கலாத்திட்டு மறுபாண்டத்தில் கலக்கமில்லா திருத்துமேவிருத்துக்கொண்டு, மறைத்திடாயதன்மேலேசராவங்கை மூடி மண்ணாருமுழுதும்வைத்து மறுநாள்தன்னில், இலைத்திடாய் பின்னுமொரு பாண்டந்தன்னி லிறுத்துமேயடுத்தகனப்பூப்பிலே ற்றி, வலைத்திடாயக்கினிகொண்டடவாயமூட்டி வன்துவைத்தான் இடானித்து மனதிலெண்ணே. (387)

வாலைப்புலப்பு

என்னவேதிரட்டி வெளித்தாயானால் விறுகியதுனியக்கதிரவியப்பா ய்க்காறும், கன்னிமேன்மையாலே தளியையக்காண் மதிநிலைகன்னி னியுங்கிறியும்மென்ன, உன்னிவேபுச்சசிக்கியபுச்சாடிக்கால்ழுர்வசாதி

பெருமப்புகையாவதுகட்டிப்பார், வன்னியுப்பிறுமாமென்று மிறக்கி
வைத்து மைத்திரனாவல்துலமைசு யாறவைபே (388)

சன்னெய்க்குறட்ட

ஆயினபின்னெடுத்ததனைப் பீங்கான்றன்னில் அளவாகயிரண்டு
பீங்கான்றன்னிலிட்டு, மாறிமேடைபொன்னாமல்மாதமாத மைத்தான
இத்தினையின்னவிசாலத்தில், சேரந்துசித்திரமுறையாகண்டு செய்தாரா
ளுல் சொணத்திபோரெடு கிலக்கறைகறை, கோழிமேனிமுண்மை
யிது கன்றுகொண்டுத்து கூழிநீறும்மவிவில்வைத்து பென்னெணயதை
வாங்கிக. (389)

கல்லுப்பு கர்ப்பூரப்-பாறையுப்பு

வாங்கிடாவிகாலம் ஏவிவில்வைத்து மதிகாலமென்னெணயதை
பிறந்துப்போடு, எங்கிடவேண்டாமையா புலத்தியனேகேளு மியம்
பிறேனு காண்பத்துப்பிரத்தாயாளுல், காங்கடாவெய்ப்பின் கதிவே
போச்சு கல்லுப்பு மூகன்மேலே படருமப்பாரும், தூங்கிடாயிந்தமுறை
இத்தர்செய்வார் துரைராசபூபதிபோர் செய்வார்தானே (390)

தாவென்றமணிமணியாய்த்திரளும்பாரு தருமண்டலங்கால் பத்
துக்குவஸ்துவாகும், மாவொன்றபீங்கானை யெடுத்துப் பார்த்தால்
மணிமணியாய் இரண்டுலங்கல்லுப்பாகும், காவொன்றகம்பியுப்புக்
கடியிலாகும் கருவானவாதத்தடியில் பாறையுப்பாகும், மூவென்ற
மூன்றுப்புமறைபறைபாய்ப் பூர்க்கும்மூலைகமடிவடியுப்புதானே (391)

உப்பானமூன்றுப்பு வெவ்வேறுவாங்கி புதிதமென்றபீங்கான்று
ளுாய்க்கொண்டு, செப்பானவுப்பெடுத்து வெவ்வேறாய்த்தானும்
தெளிவானபீங்கானில் தன்றாய்ப்போட்டு, முப்பாகவேண்டுமென்று
தேவிமைந்தான் மூலைசென்னத்தியானந்தன்னை, எப்போதுமனதி
லெண்ணிப்பனிநீரையா இயப்புமேறன் பீங்கானில்பலந்தானெட்டே

எட்டுதானும்பத்துடனே கால்மண்டலந்தானையா இயம்பின
தோர்பக்கமிட்டு மேடைபோட்டு, வட்டுவதுபோலாகா வாலேதேவி
வஸ்துவைத்தான் மனதிலெண்ணி மௌனங்கொண்டு, கட்டிவா
யிதிர்ப்பமெல்லாமென்றுதாமே கைலாசமுடியறிந்து மேடைமீதில்,
செட்டெமிமாதாசேசுகவிவாராமற் செயமானமேடைமீதில் பீங்கான்
வைபே (393)

வைத்திருந்தப் பீங்கான்றனுமைந்தா வசனித்தோமண்டலந்
தான் பனிநீர்கொண்டு, வைத்துவாராகருசெகதேவிமாயி வைதயனே
யுன்புதமைபுஞ் சவ்வுமென்று, சித்துவறுபத்துநா லதிமாடச்

இறி ஓம் இலி யென்று செபிப்பாய்லட்சம், முக்தமாகை மொழிந்த
இங்காரன் றீங்காரன் றன்னில் முனையாண நிலவுப்பு முப்புவாமே (394)

ஆமப்பாசுந்தரமே புலத்தியனே யையா ஆடலாய் நிற்கோடி
கோடாகோடி, வேமப்பா வேதையெல்லாமிதனாலாடும் விளங்கினதோர்
நிலவுப்பு பாறையிலே, நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் இதனாலெல்
லாம் னைதிசையிலுள்ள மெய்ஞ்ஞானிகட்கெல்லாம், ஓமப்பா முப்
பூவை யெடுத்துக்கொண்டு ஒன்றான சிசாவிற்பதனம் பண்ணே (395)

ஆறுப்பின்பெயர்

பண்ணப்பாபாயாறுப்பின் பேரைக்கேளு பரிவான வகத்திலே
விளைந்தவுப்பு, நண்ணப்பா வேகாதசாகரவுப்பு கனிவென்றால் லுப்
புகம்பியுப்பு எண்ணப்பாபாறையுப்பு வெவ்வேறதாக வெடுத்துரைத்
தோமாறுப்பின் முப்பேசொன்றேனும், கண்ணப்பா மனக்கண்போல்
மனதில்வைத்துக் காட்டியெல்லா முப்பூவாற்காணுகாணே (396)

காணுகின்றவாறுப்பு மெடுத்துக்கொண்டு கருவான சிசாவிற்பத
னம்பண்ணி, ஆணுகின்றசிவயோகக் குகைக்குள்ளே யருளான பார
பரியைத்தியானஞ்செய்து, ஓணுகின்ற ஓமமடா யிகிரியுவிவாவா
ஓங்கார வாமேகமாயிவாவா, தோணுகின்ற யிரேருமாயி இறியும் இலி
யும் ஓம் இறியும் சிமசுயவவாவாவென்னே (397)

வென்னப்பா புலத்தியனே மூலமேவி விளங்கவே பிராணயம்
வாசியோட்டி, மன்னவே வஸ்துவைத்தான் மனதிலேண்ணி மனக்
கண்ணால் தூரியமொட்டிப் பார்த்தாயானால், புன்னைமலர் போலவல்
லோடாரிமணிக்கும் பூமலர்போல் தோற்றுமப்பா பிராணயாபீடம், அன்
னமென்றசின்துணையாக் கிரணமாகில் அதில்தோற்றும் பாசியொட்
டிக்கும் பித்தப்பாரே (398)

தோற்றுமப்பா பிராணயங்கண்டாயானால் தோன்றுஞ்சுடர்
சடாதார பீடத்தோற்றில், வேற்றுமைகளொன்றே விசுத்தியது
கோணம் விளங்கியதோர் நிற்சோதி விசமாகில், ஆற்றுமாமதில்
நினைவாலொட்டிப்பார்த்தால் அதிற்கோடி பிரபையொளி யதீதங்கா
லும், பார்த்துநீதம்பித்தம்பாரு நிலையப்பத்தானுங் கதிரொளியைக்
கண்டுகளிகூறுவாயே (399)

அகத்தியுப்புச்செயநீர்

கூறுகிறேன் புலத்தியனே யுப்புவேர்மை கூறினதோர் சாத்தி
ரங்களிலில்லையுண்டோ, தேறவேமுறச் செயநீரத்தேற்றாவதுஞ்
செனிவதற்குவகத்தினுட் புச்செயநீர்கேளு, மேமவேற்றேர்ந்த

ரவ ரனந்தங்கேடி போரானசெயநீரி லைந்தம்வேதை, மாறுபாடாச் சொல்லவில்லைசெயநீர்விந்தை மாட்டுகிறேனி துக்குமாட்டுறேமே

மாட்டுகிறேமதைத் திணப்புச்செயநீர் சேரு மைந்தானமுப்புதிலே சேர்பதப்பா, காட்டுகிறேனப்பா மித்துப் பீங்கானிலிட்டு நல்லசுத்த சலம்விட்டுக்கூட்டுமைந்த, வாட்டுகிறேன்காயந்தான் பிசைந்துருட்டு வளமானவிதனிலே வைத்தாயானால், கூட்டுறவாயின்றவுப்பு நீரா போகுங் குருசெயநீரிதற் குப்பேரிறங்கும்பாரே 401

இறங்குமப்பாகுருசெயநீ ரன்னசொல்வே னியல்பானசீசாவில் விட்டுமேயும், இறங்கினதோர் செயநீரைப் பதனம்பண்ணி இயல்பான வாலைபுடமியானுஞ்செய்து, வறங்கினதோர்வடிவில்நின்ற முப்பு மைந்தா வாசனித்தோங்குழம்பதுபோ லிருக்கும்பாரு, அறங்கின தோர்குழம்பையெடுத்துமேயும் அருளானவிதனிமேல வைத்திடாயே

வைத்துப்பார்புலத்தியனே வைத்தாயானால் வளமானகுழம் பதுவுமெழுகுபோலாகும், சைத்துமதைத்தானெடுத்துப் பாண்டில் வைத்து காகன்னியத்தேவிலைபக்கா ன மெழுகுபோற்றி, கைத்துப் பாரென்றாயே வாலைதேவி கனிவமதாயன்பங்கி லாடுவாய்நீ, குற் றம்பொறுத்தென்னைரட்சி யம்பாளென்று குவிந்துமுடிசாய்ந்து நீ கூறிவாயே (403)

தாளகமெழுகு

கூறுவாய்தாளகத்தின் மெழுகுதனை குறிப்பானகுருசெயநீர் பலமிரண்டையா, தேறுவாய்செயநீரில்தோய்த்துத்தோய்த்துச் செய லாகச்சுருக்கிடவே தெளிவாய்த்தானும், பாறுவாய்பாத்துவிசை சுருக் குத்தாக்கப் பரிவானதாளகத்தின் மெழுகதாகும், வாருவாய்பாண்டி தனில்மெழுகை வைத்து வாலைமனோன்மணியினிட பூசைசெய்யே ()

தாம்பரசுத்தி

செய்யப்பாதாளகத்தின் மெழுகுசொன்னேன் செயமானயதில் வேதைசெய்யக்கேளு, தையப்பாதாம்பரஞ்சேர் ரோட்டுவாங்கித் தரு வானகுருசெயநீரி லூறப்போட்டு, மையப்பாநான்முழுது மூறிற்று ஞல் நல்லவிதின்சுவிபோகுஞ் சுத்தியாகும், எய்யப்பா தாம்பரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு இயலானமூலிகையில்தேவிதமாய்வையே (405)

தாம்பரத்தில் தங்கவேதை தங்கமாறிக் கொள்ளவும்

வையப்பாதுருத்திகொண்டு கரியைக்கொட்டி வருத்தகரி நடு விலேயா மூசைவைத்து, தூய்யப்பாதுருத்தியால் சரித்துவாய்மூடி

தொகுப்பாகச் சாமமதுசாடினுக்கால், உய்யப்பாவுருவ்யது நீராய்ப் பாயும், ஒகோகோயப்பாகங் கண்டாயானால், தையப்பாதாளத்தின் மெழுகிடைமூன்று கருவானபணவிடையாய்த் தருவாய்மூட்டே. ()

மூடப்பாயன்னீரில் மெழுகுபாய்ந்து முற்மூலமணி போல வருவிபாயும், சாடப்பாகுாட்டதனால் மூசையதைக் கொண்டு தனையிறக்கி யண்டசில் சாய்த்தாயானால், காடப்பாகம்மெய்ப்போலருவிபாயும் கலைமாகவாரிணயின் னெடுத்துக்கொள்ளு, வாடப்பாதாளத்தின் மெழுகதனால் வளமானதாம்பரத்தில் தங்கமாச்சே. (407)

ஆச்சடாபுலத்தியனே ராசயோகி அருளினேமுகக்கொணிமை வருகுங்காலம், பாச்சடாவுனுக்கினிடை சடைபாருவொண்டு பரிமே மதங்கமதை மதித்தாயானால், வாச்சடாமற்றது வொன்னவொல் வேன் வசனிக்கவாயதனும் சொல்லப்போமே, ஏச்சடாயித்தங்கக் கோடாகோடி இடைகுறையாதிருக்குமப்பாயியல்பாய்த்தானே (408)

உரோமசெய நீர் ரோமமெழுகு

தாமென்றதாளகத்தின் மெழுகதனாலே தாம்பரத்தில் தங்கமதைத்தருவாய்ச்சொன்னோம், தாமென்றசாகாதமுப்பியெல்லாம் சாற்றுகிறேன் ரோமசெயநீரைக்கேளு, மூவென்றமுப்பெடுத்துப் பிங்காணிலிட்டு முனையானபனிநீரு பலமைந்திட்டு, நாமென்றகாமதுவாற் கூட்டிமத்தி நலமானஉண்டைபது போலச்செய்யே (409)

செய்துரவிமுகத்தில்வைத்து விருகாழிசென்றால் செயமான ரோமசெய நீிறங்கும்பாரு, செய்தக்கமிராதுவும் கிறந்தாக்மைமத்தா செங்கற்றுழைவனமது போமேலானும், செய்தக்கச்சிசாவிற் செயநீர்விட்டுச் சிற்பரையைமனதிலெண்ணித் தியானஞ்செய்து, கைதொழுதுபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி கருவைபெற வடியினின்ற குழம்பைவாங்கே, (410)

வாங்கடாயடியில்நின்ற குழம்பைத்தானு மகத்தான ரவிதணிலே வைத்தாயானால், நோங்கடாரோமமெழு கதுக்காற்றட்டும் தன்மையதாய்ப்பதம்பார்த்துவெடுத்துக்கொள்ளுதாக்கடாயிம்மெழுகைப்பரணில்வைத்துத் தாயானமனோன்மணியைப் பூசைசெய்து, ஏங்கிநீதிரியாதே யிம்மெழுகினாலே யெடுத்தமுறைசகலத்துக்கும் மெய்தும்பாரே. (411)

சாதிலிங்கமெழுகு

எய்துநின்ற சாதிலிங்கமெழுகைக்கேளு செப்புகிறேன் புலத்தியனே யியம்பக்கேளு, கைதுநின்றசாதிலிங்கம் பலம்பட்டையா

னிதுவேராஞ் சுத்திசெய்து பெரித்துக்கொண்டு, காய்துவென்றரோம செயமீரிற்றுவம் துன்னைமாதமாய்ப்பத்துமுறை கருக்குத்தாக்க, மெய் துவின்ற பெருமுர்ப்போவாஞ் சாதிலிங்கம் போலவே மெழுகதனைப்பாண் டிவ்வையே. (412)

காரியத்தங்கவேதை

வைத்தாபிபுலத்தியிலே சொல்லக்கேளு மகத்தானகாரியத்தங் கங்கொண்டு, செத்துகிரோதகமுயாயஞ்செல்லவாம் செயமான காரியஞ்சேர்த்தைப்பார், மைக்கப்பொருபொருவருக்குங் கருகவேண் டாங் காரியத்தங்கடைமயதீக்காற்பு, வைத்துபணைக்குருத்திலெண்ணி யறிவைவொப்பி மனைக்கருக்கைக்கு ஒருவொழியாவழியில்லைதானே. ()

குருவான காரியஞ் சேர்ப்பத்தைப்பா கொண்டுவெந்துரோமசெய நீர்முரிக், பருவானைவன்பயதிரு உறைவைத்து பழுமாள்தானதை யெடுத்தாச்சொல்லக்கேளு, பருவானமுறைசயநற் குள்ளேவைத்து பருக்கவெருக்கருத்தி கொண்டு பரியைசெனாட்டி, சருவானகரி கடு வில் மூறைசவையுஞ்சுன் எரிவொப்பதைத்தியாற் பரமந்தானே. (414)

சாடிவேலிற்றுவப்ப ஆறுதியாமிங் சயமமைத்தக்கண்டுபீ சர்த் தாய்த்தானும், ஆடியிலேசாதிலிங்க மெழுகானாயே ஆயுபணைவிடை யதுதா னாடமைசார்ப்போட்டால், காடியிலேசாதிலிங்க மெழுகுதானும் கலமாகவின்னு லொளமுப்பர் சேர்க்கதுவும், வாடவேண்டாஞ் சங் தரமேபொருளானுக்கதான் பருக்காலத்தை கொண்டு விறக்கிவையே.()

வைத்து அவண்பார்க்க கனில் சாய்த்தயானுல் வளமான கம்பி யதுபோலேபோகும், அத்தாமணிபருமபது பொருள்ப்பாயும் அரு னிநோர் காரியத்தங்களாகும், இத்தாமிநிற்போடாகோடி செனத்தி லமும் செப்பிலேறும் காரியத்தங்கத்தானே, மைத்துயிநின் பொருளை நினைபொருவருக்குங் கருகசேதபுலத்தியானே கனிகூர்வாயே. (416)

கனிகூறத்தவிவேபாசுஞ் செய்யும்போது கண்மணியேயுனக்கெ கிமை வருமங்காலம், கனிகூறுங்காரியத்தங்கமதில்லயா கணக்காக விராகலெவைட மூன்றுக்கொன்று, கனிகூறத்தடையசார் தன்னிற் சென்று கருக்காயிக்கல் மதிக்காயானல், கனிகூர்வாரோகம்பே கோடாகோடி காரியத்தங்க நிதா கணக்கில்லைத்தானே. (417)

கானுவாதங்கபிகை மாறிக்கொண்டு சதாகோடிகனயோகஞ் செய்தாயானல், போனையுமானுய மொழிக்கப்போக்க பிலத்தாதுடா கற்போலப்பந்தானும், மானுணமிறிக்கவெனல்லா மொழிந்திப் போச்சு மாயாசத்திலிரியாசக்தமபக்கம்போச்சு, கானுணவல்லமையாற் சொல்லிப்போட்டே னுடயிலேதேமம்பேர் கவிலக்கேனே. (418)

தேசிசெயநீர்

கவிலக்கேள் ராசானந்தயோகவானே நலமானதேசிசெய நீரைக் கேளும், வெவிலக்கேள் வேதாதவுப்புதனைக்கொண்டு விளங்கியதோர் பீங்கானிலுப்புதனைவிட்டு, அவிலக்கேள் சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு அடவானகரமதுவாற் கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுண்டைசெய்து ரவியில்வைத்தால் மகத்தானதேசிசெய நீரிறங்கும்பாரே. (419)

பாரடாதேசிசெயநீர் சீசாகொண்டு பரிவானபனிநீரை யதனில்விட்டு, காரடாசிவபூசை குருபூசைசெய்து களங்கமறவாலையுட பூசைசெய்து, நேரடாபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி நீமகனேயடியில் நின்றகுழம்பைக்கொண்டு, சேரடா ரவிதனிலே வைத்தாயானால் தேசிமெழுகாகுமிது தெளிந்துபாரே. (420)

துருசமெழுகு

பாரப்பாசுந்தரமே புலத்தியனேகேளு பாடினேன்மெழுவழித்துப் பரண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவ காமிபூசை களங்கமறத் தியானஞ்செய்து பணிந்துபோற்றி, ஆரப்பாவழிவார்களையாகேளு அருளினேன் தேசிமெழுகமூகாய்த்தானும், தூரப்பாசுயியாதே துருசின்மெழுகப்பா சொல்லுகிறேன்காயாதீத வித்தைகாணே. (421)

காணுகின்றதுருசினிட போக்கைத்தானுங் காணார்களுலகமதிற் கட்டுவாதி, காணுகின்ற துருசினிடவதிதப்போக்கு நாம்சொல்லோம் ராசபூபதியைக்கேளு, ஆணுகின்றதுருசதிலே சேர்பத்தையா அளினேனெடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து, வாணுகின்றதேசிசெய நீற்றாலும் வளமாகப்பத்துவிசை தோய்த்துவாட்டே. (422)

வாட்டியேசுருக்கிடவே துருசுமெழுகாரு மாளுக்காள்செவ்வதிதாகுமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப் பரண்டிதன்னில் அடக்கமதாய் வைத்துநீபதனமாக, கூட்டியேசிவயோகப்பூசைசெய்து குருபூசைமானதமாம் பூசைசெய்து, காட்டிலேயிந்தப்படி யார்தான்செய்வார் நாம்செய்ததுரிசினிட மெழுகுதாச்சே. (423)

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிட மெழுகைச்சொன்னேன் ஆழிவாதில் வேதையாடக்கேளு, பாச்சப்பாஐம்பத்து சேர்தான்கொண்டு பரிவானதேசிசெயநீற்றுக்கு, மாச்சப்பாநான்முழுகு ஊறிற்றூனால் மறுநாள்தனைதனையெடுத்துப் பார்த்தாலப்பா, காச்சப்பாயயத்தகடு பொற்றுப் போகுங் கசடற்றபோதேயையா செம்புதாச்சே. (424)

சொப்பனமயக்கெண்ணு பார்தனக்கெப்போர் சொக்கி றுள்ள வாறி
ந்தினைச்செப்பாரெப்போரர், செப்பனமெப்பதிக்குச்சொல்லைக்கேளு இற்
பனையமனதிலெண்ணிக் கியாலமுற்செய்து, கம்பனைச்செப்பதுவை
மூனைக்குள்வைத்து கலைமனதுக்குச்சொன்று காரியைக்கொட்டி,
விம்பனனாதியின் மூலையமுக்கவைத்து விளங்கவேயக்கினியைமூட்டு
வாயே. (425)

மூட்டியேயவருக்கினால் சாகசைக்குறி மூர்க்கமுடன் சாடிவரவு
குருப்பாக, காட்டியோமுறுவில்லாகர் மகத்தான் கண்டு கலைமனதுரிசி
னிமெறுக்குகளுரு, பாட்டிய்பாமனவின தான் மூன்றுக்கொன்று
மரமனியைப்பனதிலெண்ணியபோதாக, மைாட்டியேயுருகுருமுகமதிலே
மையமாவாகனருசதுரிசியுடைமெறுமைப்போரே. (426)

மெழுகமெழுகைக்கேட்ட போட்டயானுல் மேலாகவுருகிவரு
மயக்கொப்பொரன், முழுமாறுங்கலக்கேயோர் மெழுகிகரப்பார் கலந்து
தொருமுமாக்குமூலைசயமதக்கேளு, முழுநாளமூலைசயமைதயெடுத்
துறமைமுதினைமசொல்கேவனண்டயக்கிலசாய்க்குப்பாரு,வழுகான
வருவியவரிபோமேனைமயக்குமைக்காககம்பிமைப்போல்கேண்டவாறே

வழுவைமயக்குமப்பிகுபோவுண்டோ வசனிக்கேதாருகிவயோ
கஞ்செப்புமப்பாவு, மையமுசைவுமச்சகனிமைம மருங்காலத்தில் ஒகேச
கோ மயக்குமனிமணைறுக்கொண்டு, மறுமைனைமாச பட்டணமே
யெவிப்பரிபாலனகடைமசார் மஹனிறுசென்று, மாறுமைமறியினைதப்
போதுசெய்கால் மைமந்தனேகோடாகோடி யியார்பொன்னே. (428)

சவார்கள் இரவியக்கா மைமாத்தக்கோடி யிப்ந்துகொரு இரவியத்
தையவாங்கிக்கொண்டு, சேப்வார்கள் சிவயோகசெலவுசெய்து செல்
காலம் வருமாமைமாரு மாறு, சூர்வார்கள்மூன்றிறுடைகாலங்கண்டு
மும்மூலக்கமுகியின் மயமைக்கண்டுதேடி, மாய்வார்கள்வாசிகொண்டு
பிராணுமக்கொட்டி மைமயியால் கிடக்கன்றுறு மகிழ்ந்திருட்டே.

* மதியுறுத்த மெய்ஞ்ஞானபதி

புட்டியோமெய்ஞ்ஞான வாசல்காண்டு பூரணமாகுறியங்கண்டப்
பார்போனுல், மாட்டிருக்குந் சுழியமுமைக்கேளுறும் மவுனமிற
சோதியுண்டாமேளும், ஆட்டியோயப்பதியே சென்றபோனுல் அரு
விமெய்றமனியுர்தமக்கேபோயும், சாட்டியேயவ்வுர்தம் கொண்டா
யானுல் சாகாமைகாகோடி காலம்வாழ்வே. (430)

* மதியென்பது சந்திரன்.

தேசிசெயநீர்

கவிலக்கேள் ராசானெக்குயோகவானே கலமானதேசிசெயநீரைக்
கேளும், வெவிலக்கேள்வேகாத வப்பதனைக்கொண்டு வினாங்கிதோர்
பீங்கானிலுப்பதனைவிட்டு, அவிலக்கேள் சுத்தசலம் பனிநீர்சேரிட்டு
அடவானகாரமதுவாற் கூட்டிமத்தி, மவிலக்கேளுன்னடைசெய்து ரவி
யில்வைத்தால் மகத்தானதேசிசெய நீரிறங்கும்பாரே. (419)

பாரடாதேசிசெயநீர் சீசாகொண்டு பரிவானபனிநீரை யதனி
லிட்டு, காரடாசிவபூசை குருபூசைசெய்து களங்கமறவாலைபுட பூசை
செய்து, கோடாபதனமதாய் வைத்துப்போற்றி நீமகேனயடியில்
நின்றகுழம்பைக்கொண்டு, சேரடா ரவிதனிலே வைத்தாயானால்
தேசிமெழுகாகுமிது தெளிந்துபாரே. (420)

துருகமெழுகு

பாரப்பாசுந்தரமே புலத்தியனேகேளு பாடினேன்மெழுவழித்துப்
பரண்டில்வைத்து, காரப்பாகன்னிசிவ காமிபூசை களங்கமாத்தி
யானலுசெய்து பணிந்துபோற்றி, ஆரப்பாவறிவார்களையாகேளு
அருணிறேனும் தேசிமெழுகமுகாய்த்தாலும், தூரப்பாசமயாதேதுடு
இன்மெழுகப்பா சொல்லுகிறேன்காயாதித வித்தைகாணே. (421)

காணுகின்றதுருசினிட போக்கைத்தானுங் காணுர்களுலகம
திற் கட்டுவாதி, காணுகின்ற துருசினிடவதிகப்போக்கு நாம்சொல்
வோம் ராசபூபதியைக்கேளு, ஆணுகின்றதுருசுதிலே சேர்பத்தையா
அனிறேடுத்ததனைச் சுத்திசெய்து, வாணுகின்றதேசிசெய நீரிற்
றூணும் வளமாகப்பத்துவிசை தோய்த்துவாட்டே. (422)

வாட்டியேசுருக்கிட்டே துருசுமெழுகாரு மாணுக்காள்செவ்வ
தரிதாகுமாகும், ஆட்டியேயம்மெழுகைப் பரண்டிதன்னில் அடக்கம
தாய் வைத்துநீடதனமாக, கூட்டிமேசிவயோகப்பூசைசெய்து குரு
பூசைமானதமாம் பூசைசெய்து, நாட்டிலேயிதப்படி யார்தான்செய்
வார் நாம்செய்த துரிசினிட மெழுகுதாச்சே. (423)

அயச்செம்புத்தங்கம்

ஆச்சப்பாதுருசினிட மெழுகைச்சொன்னேம் ஆரறிவாரிதில்
வேதையாடக்கேளு, பாச்சப்பா யைம்பத்து சேர்தான்கொண்டு பரி
வானதேசிசெயநீரிற்றுக்கு, மாச்சப்பாநான்முழுது மூறிற்றுனல் மறு
நாள்தானதையெடுத்துப் பார்த்தாலப்பா, காச்சப்பாயயத்தகடெயற்றுப்
போகுங் கசடற்றபோதேயையா செம்புதாச்சே. (424)

சொல்[illegible] [illegible] [illegible]ன்ன வாதி
கனோ[illegible]ர், சொல்[illegible]ஞ்சொல்லக்கேளு இற்
பளாய[illegible]னிக் [illegible]யகனுஞ்செய்து, [illegible]செப்புதனை
மூசைக்கு[illegible] [illegible]கொண்டு [illegible]மிசையக்கொட்டி,
விம்பா[illegible] மூசை[illegible] விளக்கவேயக்கினியைமூட்டு
வாயே. (425)

மூட்டியே [illegible] மூர்க்கமுடன் சாடிவரவு
[illegible] நிலமான தாரிசு
னி[illegible] மூன்றுக்கொன்று
பரபரி[illegible], ஊட்டியேயுருகுருகமதிலே
யைய [illegible]. (426)

[illegible] போட்டபாகுல் மேலாகவுருகிவரு
மபச்செம்பி[illegible]ன், [illegible] மெழுகிதம்பா கலந்த
தொரு[illegible] மூசையதையெடுத்
தாற[illegible]டயக்கிச்சாய்த்துப்பாரு, வழுகான
வருவி[illegible] கம்பியைப்போல்கிகண்டவாறே

[illegible] வசனித்தோந்திலயோ
கஞ்செய்[illegible] [illegible]லகனிமை வருங்காலத்தில் ஓசோ
கோ [illegible]றுவென்றி, [illegible]ராச பட்டணமே
யெலிப் [illegible] [illegible]சென்று, மா[illegible]யிதைப்
போகுசெய்[illegible] கோடாகோடி யீவாரெபான்னே. (428)

[illegible] கோடி யீய்ந்தவொரு இரவியத்
தைவா[illegible]ண்டு, [illegible] இவையோகச்செலவுசெய்து செல்
காலம் [illegible], மூப்பார்கள்மூன்றிணுடாவங்கண்டு
மும்மூல[illegible], மைப்பார்கள்வாதிகொண்டு
பிராணு[illegible] மகிழ்ந்திருந்தே.

* [illegible]யமுர்த் [illegible]

பூட்டி[illegible] வாசல் [illegible] பூரணமாக்[illegible]கண்டப்
பாற்பேருளும், [illegible] பதிய துலையங்கோளும் [illegible]வணபிற
சோதியுங்கோளும், ஆடி[illegible]யே சென்றபோளுல் அரு
கிவெண்ண[illegible]ங்கோளும், சாடிபோல்வுர்கள் [illegible]கொண்டா
யாளுல் [illegible] காலங்காழ்வே. (430)

* மதுவென்பது சந்திரன்.

ஊசிசெய நீர்

வாழ்கவென்று புத்தங்கமைந்தசொன்னேன் மைந்தனாலூசி செயநீரைக்கேளு, வாழ்கவென்று கல்லுப்புப்பிங்காணிவிட்டு உருதுவான பனிநீருபலமஞ்சிட்டு, தாழ்கவென்று காமதுவாற் கூட்டிமந்தி தரு வாணவுண்டைசெய்து பின்னதன்றன்னை, வாழ்கவென்றும் ரவிதனிலே யிருநாழிவைத்தால் கலமானவூசி செயநீராகும் பாரே. (431)

ஊசிசெய நீர்மெழுகு.

இறங்கினதோர்செயநீரைச் சீசாதன்னி லெடுத்துவிட்டு வெகு பதனமாகச்செய்து, இறங்கினதோரடியில்நின்ற குழம்புதானும் பென்னசொல்வோம் ரவிதனிலே யெடுத்துவைத்தால், இறங்கின தோருசிமெழுகாகும்பாரு மியம்பினதோர்மெழுவழித்துப் பாண்டில் வைத்து, இறங்கினதோர்வஸ்துவடா வாயிதுவசை இயல்பாய வைபலே யுடனியானஞ்செய்யே. (432)

சவ்வீரமெழுகு.

செய்யப்பாவூசிசெய நீர்மெழுகைச்சொன்னேன் செயலானசவ் வீரமெழுகைக்கேளு, மெய்யப்பா சவ்வீரஞ்சேர்பத்தையா சமர்த்தாகக் கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, உய்யப்பாவூசிசெய நீரிற்றாக்கி யோர் சாமஞ் சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும், மையப்பாமெழுகெடுத் தப்பாலேபூசை மையாவாதன்பூசைசெய்து பதனம்பண்ணே. (433)

வெள்ளிவித்தை.

பண்ணியேசுத்தமே சொல்லக்கேளு பாடினேஞ்சவ்வீர மெழு கைச்சொன்னேன், பண்ணியேயதில்வேதை சொல்லக்கேளு அருளு கிறேன் வெங்கலத்தில்தீதவெள்ளி, பண்ணியேவெங்கலந்தான் சேர் பத்தையாபொருமையதாய்க்கொண்டுவந்துசொல்லக்கேளு, பண்ணி யேமயேம்பரியின் நியானஞ்செய்து சுருவாவூசிசெய நீரிற்றாக்கே.

தாக்கியேயூறவைப்பா யோர்நாளுந்தான் தனதாகவூறியபின் மறுநாள்தன்னில், எக்கியே யெடுத்ததனைப்பார்க்கயாறல் பெண்சொல் லேன்வெள்ளிசொக்க நிறம்போற்காணும், மூக்கியேமூசையதற் குள்ளேவைத்து மூர்க்கமென்ற அருக்கிகொண்டு ரியைக்கொட்டி, ஆக்கியேயக்கினிக்குள் மூசைவைத்து வனல்கிருதுத்திமூட்டிச் சாடு சாடே. (435)

சாடினாற்சுத்தமே சாமந்தானஞ் சாடினாலு நன்றாய யருவிபா யும், எடுவாயுருக்குமுகம் கண்டாயாறு வியல்பான சவ்வீரமெழுகு

தாளும், மேடுவொய்பிராணனை மூன்றுங்கொண்டு மெழுகதனை யுருக்குமுகம் விட்டுக்காய்ந்து, நாடுவாய் வெங்கலமுமெழுகுஞ்சேர்த்து நலமானவெள்ளிசொக்கும் கனிலதாமே. (436)

பாகங்கள் ஜெனிஞ்சிசெயநீர்.

கனிலக்கேள்புலத்தியனே சுந்தரமேயையா நலமானவப்பாகங் கண்டாயானால், முனிலக்கேள்மூசையதை யெடுத்துநீயு மூலமென்ற பண்டபச்சில்காய்த்துப்பார்த்து, அனிலக்கேள்காய்ந்திடவே யருவிபாயு மருளிலேறுங்காப்பெது போலேயும், மனிலக்கேளக்கம்பி யெடுத்து மைமந்தா வாலைதிரிபுவனையுட பூசைஞ்செய்யே. (437)

செய்துநீவெள்ளிபணைத்துதான் பூசைஞ்செய்து சிவயோகஞ்செய் யுமந்த காலத்தன்னில், செய்துநீயுனக்கெளிமை வருதலாகில் தெளி வானவெள்ளியதை மாற்றிக்கொண்டு, மைந்தா நீதிரி பதே பிராணாய யோகமதன்பிறகுகனயோக மடவாய்ச்செய்யும், கைதுயிந்தவெள்ளி வேதை சொல்லிப்போட்டோம் நாடிலேவார்தினே கண்டாய்த் தேறே. (438)

தேறும்போகம்பியுப்புத் திறத்தைக்கேளுந் தெளிவானவுப்பெ டுத்துப் பீங்கானிலிட்டு, தேறுதின்ஜெனிஞ்சிநீர் வகையைக்கேளுந் திருணையெய்ந்தபாணிநீரு பலமாக்கொண்டு, சுடருமப்பில்பனிநீரை கன்றாய்க்காச்சி புசிதமுடன்காமதுவாற் கட்டுமந்தி, விருமுண்டை செய்துநீ ரவியில்மைந்தா விளங்கவேயிருகாழி வைத்திடுமே. (439)

வைத்திடவேஜெனிஞ்சிசெயநீ திறங்கும்பாரு வளமாகச்சீசாவிலக் கேநாக்கொண்டு, வைத்திடவேயெடுத்ததைச் சீசாவிலிட்டு என்மகனே பதனமதாய் வைத்துநீயும், வைத்திடவேசிவயோகக் குகைக்குட் சென்று வாலைதிரிபுவைதன் பூசைஞ்செய்து, முத்திபெறப்பிரா ணாயவாசியோட்டி மூலசுழிமுனையருகே கும்பிப்பாயே. (440)

சுழிமுனையில் வாசியோட்டி தம்பிக்கமனுணம்.

கும்பிக்குச்சுழிமுனையில் வாசியோட்டி குமுறவேபிராணயத் தங்கிநாட்டு, வம்பிக்குமிடைகலையால் கும்பித்தாக்கால் வருவிக்குமதி யமுர்தமுன்னுறக்காலே, வெம்பிக்குமதியமுர்த ருசிநேர்கண்டு விளங் கவேயவ்வமுர்த முண்டாலையா, கம்பிக்குமிதிர்களெல்லா மோடிப் போச்சு சுழுன்றிடுங்கண்டுகொண்ணோற்றாற் சட்டைபோச்சே. (441)

சுழுன்றுபோஞ்சட்டையல்லா மதியமுர்தத்தாலே சுழுன்று தென்முற்காயம்பலப் பட்டுப்போச்சு, வழுன்றுபோம்வச்சிரம்போல்

தேகமாச்சு மதியுறர்கமதனுலே சித்தியாச்சு, கடமல் அதேயாம் சிதம்பர மூ மப்போசித்தி நாற்பத்துமுக்கோணை வாலைசித்தி, அறும் அப்போம் மவுனமிலேப் பட்டுப்போச்சு ஆதாரமோதாராமடமெல்லாம் போச்சே. ()

பொச்சென்றளிருசெய மிளைச்சொன்னேன் புகழானவாதி ரத்திரு நானுமிடம், வாச்சதப்பாபுலத்தியனே யின்னாமிடம் வசு ளிப்போம்சௌமியசாக ரந்தான்பாரு, காச்சவென்றதாற்மினையுந் திரிந்தாலென்ன லமானயின்றாலுந் தெதிர்னாலுண்டோ, தேச்சு தென்றசிவயோகிக் கின்றால்விட்டுந் தேசத்தில்பிசுத்தோர் கிட்டா தென்றே. (443)

கெந்தக மெழுகு.

என்றான கெந்தகத்தின் மெழுகுகேளு மடுக்கதனைமாதிகமெல் லா மிதற்கீடுண்டோ, அன்றான கெந்தகந்தானேட்டுச் சேர்வாரமிய ட வாகச்சுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு, கன்றாகவேயெடுக்கும் வெளிஞ் சிச்செயநீர் கலமானசெயநீரில் சுருக்குத்தாக்க, சென்றுமங்கெந்தகத் தைத் தாக்கினாக்கால் செயநீரின்வேகம்பட்டு மெழுகாச்சே (444)

பொதியையகம் கும்பமெழுகு.

ஆச்சப்பாகெந்தகத்தின் மெழுகுதானும் மாமியாசோதார்க ளார்தான்செய்வார், காச்சப்பாநாம்செய்தோம் பொதியைக்கண் டோம் கலமானவேழுதிலேக் கும்பம்பாய்ந்தோம், வாச்சப்பாவுந் னுக்குக் கெந்தகத்தின்மெழுகு மகத்தானதோடமேவு மேவுதையா டும், பாச்சப்பாவென்னிசெம்பி லைமாகுருநீக்கால் பரிசுமிமாற் றுப்பரி யேமமாமென்றே. (445)

ஏமமென்றயேமமெல்லா மிதிலேசொல்வோம் மயல்பாணசித்தர் களே யின்னங்கேளு, ஏமமென்றபரிபேம மிந்நூலிற்சொல்வோம் யெடுத்தொருமூலமெல்லா மிதிலேசொல்வோம், வாமமென்றவாலையட வாலைப்பெண்தான் வாமியடாபத்மைய தாளகந்தி, சேமமென்ற சேமமதி லிருந்தாலையா செகமுழுதுமவனுக்குக் கெளிதுமாமே. ()

வாசானவாமியைத்தான் மவுனங்கொண்டு மவள்பாதமிமைய நன் பெற்றேறு மனதாகலம், சிராகமவுனமிதிலேக் கண்டோர்பார் சிரஞ் சிவிசாயுச்சிய பதமேதந்தாள், போரவெள்பாதத்தை யர் புதித்தோம் பார் பிரபஞ்சமாகவல்லோ வாழ்ந்தோகாதமும், அூராணவோரானுமதி தஞ்சொன்ன னாயிரத்தெட்டுக்குணில் யதுமுண்டோடோ. (447)

உண்டதொருவமுர்தென்ன வென்றற்கேளு மற்கமாவமஸ்லோ சித்தமானில், கண்டதொருநாட்டியெல்லா மனதாற்கண்டோம் கருவி

நாணுதியில்லை யறிவார் கண்டோம், தொண்டனென்றுபேருபெற்றோ மனதாலே யா தொல்லுலகில்நித்த நற் குருவேயானேனும் அண்டமெல்லாம் நிறைந்துநின்ற குண்டலியைக்கண்டோ மவர்பதமேபூசித்து வடிபணிந்தோம் பாரே. (448)

பாஷாண மெழுகு.

பாரப்பா புகழ்ந்திட்ட மகாசிமோய பாடுகிறேன்பாஷாண மெழுகு கேளு, சேரப்பா லிவகுஆட்ச மெழுகிதாம்பார் நேரறிந்தசிவ யோகி மெய்யானவர், ஆரப்பாவறிவார்கள் பாஷாணஞ்சேரெட்டு அடவான பாஷாண மதைக்கொண்டுமேயும், வேரப்பாசுத்திசெய்து யெடுத்துக்கொண்டு விளங்கவே மெழுகுசெய்யும் வித்தைதானே. ()

தானென்ற பாஷாணந்தன்னை வாங்கி கருவானநிரிஞ்சிசெயநீரிற்றூக்கி, வானென்றசெயநீரில் சுருக்கினால் வஸ்துபோலமெழுகாகு மறுவிட்டயநீ, ஒன்றுமென்றுபாடிட்ட வெல்லாமெய்தும் ஒன்றுணைசுழிவிதுபா ரொரேகாரா, வேறுமென்றுபாஷாண மெழுகைக்கொண்டு மேன்மைபெறப்பாண்டிலை வத்துப்பதனஞ்செய்யே. ()

செய்யப்பாவெள்ளிசேர பொட்டுவாங்கி செயலானபீங்கானில் வெள்ளியதைவிட்டு, மெய்யப்பாநூசிசெயநீர் பலந்தானிந்து ஒகோகோ ளிரிஞ்சிசெயநீரிற் பலந்தான்மூன்று, கையப்பாவிட்டுவைத்தில்ரவியிற் சாமம்வைத்தால் கலாணவெள்ளிநிறம்போய் பொன்னிறமேயாகும், பொய்யப்பாசொல்லவில்லை வெள்ளியதைக்கொண்டு பூரணசெந்தூரம் வைக்குமுறைமையக்கேளே. (451)

பூரண செந்தூரம்.

கேளப்பாபூரணசெந் தூரகேர்மை செடியாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு, காளப்பாசெல்லதுவெள்ளியதைக்கொண்டு நவிலுவோ மூசையதில் கல்பாய்வைக்கு, தூளப்பா துருத்திகொண்டு கரியைக் கொட்டு அதிலேபறவைவிடாகினில் மூசையதைவைத்து, கோளப்பா வாரதுசாமமதுசாடு குருவின் செயலருள்பெறவே யுருகும்பாரே. ()

வெள்ளிபொன் வெட்டு.

உருகினதோர்மூசையதையெடுத்துப்பார்த்தால் ஒகோகோவெள்ளிபொன் வெட்டதுவும், முருகினதோர்மூசையதை யுடைத்துநீயு மேலானபூரணத்தின் வட்டையும்கொண்டு, அருகினதோர்வட்டுஅதின் மேலேகேளு அருணிகேனும்பாஷாணமெழுகிற் பலமொன்று, கருகினதோர்னிரிஞ்சிசெயநீர்பலமொன்று கலாணமெழுகில்விட்டுக் குழைத்திடாயே. (453)

பூரணாதிகற்பம் பிராணயபூரணம்.

குழைத்துப்பொன்வட்டு மேற்பூசியேயும் குணமாகவிருக்குமுற்சி யேழுசெய்து, அழைத்தாவிதனில்காழி புடமைவைத்து அதன்பிறகு யெடுத்ததனைச்சொல்லக்கேளு, புழைத்துவொருகாடையென்ற புடத் திற்போட்டால் பொருமியேபீறியது செந்தூரமாகும், வழைத்துமனது சலியாமே யெடுத்துச்சிலை வளமாகவாங்கியே பாருபாரே. (454)

பார்த்திடவேயதனிறந்தான் வெகுசேர்கோடி பதினாறுசகல மிதுக் கிடுண்டாமோ, பூர்த்திடவேபூரணமாஞ் செந்தூரமிதுவே பொ புகழ்பெறலாம்வாதியோர்க்குருவிதாகும் கார்த்திகையும்வெண்முவரும் செந்தூரமிதுபார் சகலலோகமனேகமெல்லாம் நீற்றும்நீற்றும், பார்த்தி பனேசரக்குவறு பற்றுநான்கும் பண்மைபெறக்கட்டுமடா பூரணத்தி னாலே. (455)

பூரணமாஞ்செந்தூர மார்தான்செய்வார் பூவிலுள்ளமனிதர் செய் யார்சித்தர்செய்வார், வாரணமாம்புழுமலையாள் சொன்ன குருவிது தான் வசனித்தோஞ்செந்தூர மகிமையாகும், காரணத்தாலெயிருக்குமாற் பூ ணமேயெய்தும் கனகமென்றபாளங்க ளிதனாலாகும், சீரணமாயிரா செந் தூரங்கொண்டு சிமிளாவசறைப்பரண்டி லடைத்திடமே. (456)

அடைத்ததேவயோகக் குகைக்குள்ளேகி பருகளாய செந்தூ மருகேவைத்து, புடைத்துநீபூரண செந் தூரந்தன்னை புகபூரகவாசி னிடை சாத்திவைத்து, மடைத்தனமாயிராதே சனிச்செயாபீர் பல விடைதான்ரண்டுமார்க்கமதாய்க்குழைத்ததனைத்தொண்டு பரிதுரை த்தினராசபூபதிபோலாவாய் துதிபெறலாம்பூரணத்திகற்பமாமே.

கற்பமெல்லாமிகற்சி டுண்டோசொல் கருவாயமண்டலந்தான் கொண்டுதீயும், அற்பமென்றுநினையாதே பரம்மூலமேவி பருவானபிரா ணயத் தங்கிபூட்டி, விற்பமொன்ற மெய்மண்ணை நீக்க அழிமன்னை விள ங்கவேவாசிபூட்டிக்கும்பித்தாயானால், கற்பமென்றமறிக்கொண்டுதம் பித்தாக்கால் நிலைத்துநெடிய வாசியது பூரணத்தாக்கே. (458)

ஆச்சென்றபூரணத்தை வெங்கேயென்று வருகினெறும்பிராணய மருள்கண்டாக்கால், வாச்சென்றதேசதிகடர் பிரணவத்தாறு மச்சு நிலிருபமென்ற மதியோற்தானும், கச்சமனஞ்சகியாதேயப் சுடரிற் றுஒன் குருவிருப்பாரவர் பெருமை கூறப்போமோ, [illegible] கன்றவக் கருவைக் கண்டாயானால் கைலாசமுத்திக்கு சனிவாரே. (459)

அயச்சுத்தில் அயவெட்டு.

கூறுகிறேன் அயச்செந் தூரமொன்று குருவான அயமதனில் சேர் பத்தப்பா, வாருகிறேன் அயமதனை வாங்கிக்கொண்டு வளமான கினி நீரி லடைவாய்த்துவக்கி, சேருகிறேன் வோர்நாள்முழுது மூறவைத்து செயமான மருகானில் தாலெடுத்து, ஆறுகிறேன் மூசையதற் குள்ளே வைத்து அடைவான துருக்கிக்கொண்டு சரிவையர்க் கொட்டே. (460)

கொட்டியே யரிகுழியில் மூசையதை வைத்துக் குமறவேசாமமது சாடிஞைக்கால், வட்டியேயயச்சுத்தி பதிகாகும் ஒக்கோலே மூசையதை யெடுத்துக்கொண்டு, வாட்டியே யாறவைத்து மூசையதையுடைத்து வளமாகப்பார்த்தக்கால் வட்டதாகும், பேட்டியாய்த்திரியாதே யய வட்டங்கொண்டு போணியேயெளிச் செயமீர்பல மூன்றுவாங்கே. (461)

வாங்கியே யாமயனை பெருந்தாதில் வளமாகவெழுகதனில்விராக வைடயொன்று, தாங்கியே காமதுவால் நடுவில்வைத்து தருவான கினிசெயநீர் குருவாய்விட்டு, தூங்கியே திரியாதே குமைத்துக்கொண்டு துதிபெறவேயவ்வட்டு மேலேதாங்கி, ஆங்கியேவியுலர்த்தி யதன் மேற்கேளு அடிமாகவிக்கதனுற்சீலை யேழுசெய்யே (462)

செய்துமே வியுலர்த்தி தாமற நனிற்புடம்போட்டால் செயமாக வயச்செந்தூர மீயாமே, பைதுமேப்பாகங் கண்டாலையா பண்மை பெறப்புடமாறி யெடுத்தப்பா, பைதுமேயெடுத்ததனைச் சீலையேழும் வாங்கி கருத்தோனைப்பெறச்சலாசத்தினில் பதனஞ்செய்து, கைதுமேபிரா ணப பூசைசெய்து நன்றாகச்சிவயோகக் குளைக்குச்செல்லே. (463)

மெய்ஞ்ஞானப்பதி.

சொல்லவே மனோகாரசிவயோகிகளைத் தேனு செயமானசெந் தூர மருதேகை வைத்து, துல்லவே சிவயோகம் பிலக்கச்செய்து இங் கொன்றுதுரியாதிகம் படக்கியோகி, மெல்லவே பிராணபவாசி கொ ண்டுறந்து மெய்ஞ்ஞானபதிகடந்து சென்றயானால், துள்ளனவே பனிச்சென்று சோதிநாதனைக் குதிபெறவேயங்குநின்று பூசிப்பாயே.

மெய்ஞ்ஞானக்கரு.

பூசித்துவடிபணிந்து தெரிசித்தாயானால் புகழ்பெறவேகுருசெ யல்தானங்கேதோற்றும், பூசித்துபாக்கினைப் தொழுதுபோற்றி யருள்சதாசிவத்தினரு ளன்பாய்க்காணும், வாசிப்பார்சகலகலைக் கியா னமெல்லாம் வதிக்கவேசத்திசைபதி ஞெண்டுமேவார், மாசிப்பார் கெவனயோகசிட்டிவார் மதிரசக்குணிகையில் வாசட்டச்துமேவார்பாரோ

பாராய்பேபுலத்தியனே சுத்தரமேனோரு பாடிதேறிமெய்ஞ்ஞான பதி யறிதலாகும், வாராய்பேறியறிவோ டிதற்குமேதுபாரு, வாசியில் பிராணய மதீதங்கண்டோர், தேராய்மெய்ஞ்ஞான பதிமேய்க்காணு சிவயோகதைமறிவார் செய்வினையின்றேலை, கூறாய்ச்சிவயோக முத்தி யதைதப்பாரு கூறாஜிதற்பமதை புண்டுதேதே. (466)

உண்டுபாரு தனுடைய மகிமைகளைக்கேளு உலுத்தமெய்றகாய மெல்லா மழுத்தமாச்சு, கண்டுபார்சிவயோகி யவர்தானண்பாய் கரு மனக்கசடதனைக் கருதுவார்பார், உண்டுவொருவருநெருக்க. அண்ட லையா வுயிர்க்கோயழிவில்லை பயமேமொயில்லை, கொண்டனைப்பாயிக்க கற்பமாண்டொன் றையா கோடாகோடிவெகுகால யுகங்கண்டோமே,

கண்டோம்பார்புலத்தியனே மெய்ஞ்ஞானத்தால் கமைதனு வெகுபோக்கு கருக்கள் கண்டோம், விண்டோமே மெய்ஞ்ஞானம் காணுவிட்டால் விருதாகுஞ்சகலசித்தி மெய்தனையா, உண்டோமே மனக்கருத்தால் மெய்ஞ்ஞானங்கண்டோம் உலகத்தவிர்த்தாங்கள் விட்டோம். நின்றோமேயொருநிலையாய் மனதையுன்னி நிலை யறிந்தோங்குருசெயலி னறிவாற்றனே. (468)

சௌமியத்திற் கருகாணவும்.

தானென்றபலகலையும் பார்த்துத்தேறிச் சௌமியத்திற் கோடா கோடி கருக்களெல்லாம், நானென்றசித்தருக்கும் ஞானத்தோர்க்கும் நிலமானமவுனத்தோர் யோகத்தோர்க்கு, பாலென்றபே அம்பேர் தே ராதோர்க்கும் பயனறிந்துமொழிவனவே புரையாய்ச்செய்தோம், தேனென்றவிந்நூல்தான் சாகரந்தான்பாரு தெளிவதற்குச்சௌமியந் தான் தெளிந்துபாரே. (469)

காந்தசுத்தி.

தெளியலாந்தெளிவதற்குப் புலத்தியனேகேளு செயலறிந்துகாலத் தத்தின் மெழுகுசொல்வேன், தெளியலாங்காந்தமது சேர்பதனைய செயமாகக்காந்தமதை யெடுத்துக்கொண்டு, தெளியலாம்பீங்கானில் இனிசெயநீர் பலமஞ்சு தெளிவாகவிட்டுநீ காந்தமதை நனிட்டு, தெளியுங் காண்காந்தசுத்தி பதிதமாகுஞ் செயநீரிலூறவொரு நாழிகையே. ()

காந்தமெழுகு.

வைத்தாவதைதூறவொருநாள் முழுதும்வைத்து வாகாகயதை யெடுப்பாய் மறுநாள்தன்னில், சுத்தமாகத்தானெடுத்துக் கினிமே லுகுமேற்றாக்கி தைசுதன்னியமாகவுமீ ரவியிலொருநாழி, உத்திபேபுலா

[illegible] (471)

[illegible]

[illegible]

[illegible] (473)

[illegible] (474)

[illegible]

[illegible] (47[illegible])

[illegible]

[illegible] (47[illegible])

[illegible]

[illegible]

வானகுருவெனும்பீர் பலமுமைந்திட்டு, தான்றுறவே நெகிழ்ந்தொழுபண
விடைதானப்ப அதிலெபறவேயிங்கானி யுருண்டு போகவிட்டு, தேங்கி
மனஞ்சலியாதே சுத்தமேமிமைதந்தேகள் தென்பாகரவிவிலைருகாழி
வைத்துப்பாரே. (477)

வைத்துப்பாரொருநாழி வைத்தெடுத்தேதவிதைக்கக்கரும் வள
மாகப்பார்த்ததுவென்றால் அருமைதாட்டும், இத்துவாநுக்குமோ இன்ரச
மணிதாறும் செகவசியம்ஸ்திரீவசியஞ் சௌமியமாகும், வைத்து
முனைராசபூபதி வசியமாகு மவிலும் வாம்புருஷரிட கல்வசியமாகும்,
மூத்தும்ரசமணிரிறுட பெருமைதனைக்கண்டேடாம் முவுலகும்வசிய
மென முனைர்வுறி இன்மொழியே. (478)

முனைர்வுறிஇன்ரசமதுவும் காரதுபோல்நீரும் முனையாகவகை
யெடுத்துவுள்ளங்கையிலிட்டு, உணர்வுறிறிறு நட்டிப்பதி ஆமமணி
யாக்கி பொருமைபெரும்ரோமசெப நீரிலவைதத்தைக்க, துணர்வதுன
யிருநாழிசெயநீரி லைதத்தாக்கி அருவமதாயெடுத்திதனைப் பார்த்திடி
னமாகில், கருணர்பெறவேவசுகுருமூலா மெச்சுபிவைதப்பாருங் கற்போ
லக்கட்டுமணி ஆதமணியாமே (479)

மணியிதுபார்செகமதுவில் மணிதர்செய்யார்பாரு மவுனமதிலேயோ
கிகள்தான் ஞானிசெய்வாராகில், செணியமவசிவனுமைக்கு மணியித
னைச்சொன்னார் செபமாலைக்கேகவியுமே நந்திக்கியைநச்சொன்னான்,
உணியிதுபார்கடிவார மணிமையச்செய்து பொருமைபாகாய்க்கன்வக்
கிரியகவா றுக்குச்சொன்னார், அணியாமத்தன்வக்கிரி மணிப்பெரு
மைகண்டு அவ்வவசிக்குமகிழ்பெறவே பாருனிறோர்பாரே. (480)

பதினெட்டுலட்சங்காப்பு பதினாறுலட்சங்காப்பு.

பாரும்புலத்தியனே ரசமணியாகில் பருவந்தனைக்கண்டுமவாரார்
பாடினார்நாலும், எழும்வையாரிலுடைபெருமைதனைக்கண்டு யெடுத்து
ரைத்தார் பதினெட்டு லட்சங்காப்பாகில், கோரமவர்பாடினேகார்நா
லதனைக்கண்டு கருகப்பதினாறாம் கதிமதாய்ச்சொன்னேனும், தே
ருமதிமுறன்னேனோர்கள் பஞ்சவர்களாகில் தேவமுர்க்கைமவருமே யெனக்
கருணினரே. (481)

அருணினதோ சொன்னவென்றால் சுத்தமேமகரு ஐவரிடது
விருவினாடிவதனைக்கண்டு, பருணினதோர் பதினாறுலட்சங் கவிசொன்
னேம்பாடினேம்பஞ்சகாவியந்தனைப்பாரு, தெருணினதோ ரகுவுடைய
மிகன்டதனைப்பாரு தெணிவானாருக்கிரங்கள் கோர்மைப்பால்காணும்,
சருணினதோர்சௌமிய சாகரந்தனைப்பாடி சப்பிரமதாய்ச்சிவனருகே
யலங்கிருந்தமாமே. (482)

நவகோடி சித்தர் மகிமையுரைத்தல்.

ஆமப்பா முக்கியமா மௌனமிதை யறிவாய்மைந்தா ஆதிசிவன் குகையி
லிதை [illegible] சொன்னேனாம், [illegible] அன்றாய்ச்
சொன்னேனும் நவகோடி சித்தர் [illegible] கொண்டாரும், வரமோடுலகத்தி
யதனில் [illegible] வசனித்தோர் சிவனருகே வாழ்வெ
ன்றழைத்தார், [illegible] காலனை வென்றுமகிழ்ந்து
தெளிவதனால் [illegible] (483)

மௌன சுகபோகங்கள்.

இப்படி மௌனமான [illegible] தெளிவுபெறுக்காமல் தெ
ளிவாய்ச் சொன்னேன், அப்படி [illegible] அகத்
தியனென [illegible] கேட்டார், புகட்டினார் சௌ
மிய சாகரத்தில் [illegible] சேகருந்தும், மக
ட்டினார் [illegible] குருவேயென் றுபே
சியக்காப்பாதே. (484)

ஆசமெழுகு

சாக்த [illegible] கொண்டறிக்கேளு பியம்பினேனும்
சாமனியின் [illegible] சொன்னேனும், மாய்க்கடோருசமெழுகினை
மகிமை [illegible] ஆகும், முயம்
பினதோர் [illegible] கட்டிச்சேர்த்து
வொருகட்டாய்க் கண்டு, [illegible] செயபேர்த்தாலும்
கவிழ்த்தெபோக [illegible] (485)

முர்செயநீர்

ஆமப்பா [illegible] அருள் [illegible] மொன்றொ
ன்று [illegible] ஒன்றாகக்கூட்டி
பொருதிய [illegible] சமனியைத்தோய்
த்து [illegible] காமேசிகன் பருவமதை
கண் [illegible] செய்பே(486)

செய்ப [illegible] சிவயோகக்
குகை [illegible] வாசியது
கேளும் [illegible] கூட்டி, [illegible]
சிவ [illegible] தம்பித்தநின்றால்,
[illegible] கிலயாய்த்
தம்பித்ததில்லே. (487)

நிற்கவேறுநினைவுநீங்கிநிரையு பேய்க்கோலம் போல் திரியாணி குருவினிணைதானும், மற்கவேடமனையநுபோகமைப்பேறு மெய்ஞ்ஞானகுருபிரசன்னமாகுமென்பாரு, அற்கவேயவிசாரமையமையநுதிற்கண் டால் ஆதிகுடோபாடு மந்திரமென்பவரும், அற்குகேவகுருவினடி தெரிசித்தவர்களுள் கைலாசபுரத்திலமந்திரவர்களாகினார்களே. (488)

ஆசனவிதைவருளிச்செய்த கருக்கிடைமுறை

ஆரம்பமார்க்கமும்

பாருலகத்திலே சகலேகுன்போக்கு பாடுவேணும் குருவின் செயல்படும்பெறுவேகஞானம், ஆருமறியார்களித்தால் ஞானவியாசகத்தைக் காணார் அருளிநுட்கவனியாமிடத்தன்னுளரம், தேகமதிசகலாலைக் ஞானகுருபீடம் தெளியவைமந்தருக்கருக்கிடைமையாபாரு, மாறு படச்சொல்லவில்லையவருக்குமதிக மந்தரனிடண்டாவிரத்தைத் தறுபாரே. (489)

பார்க்குங்கலைக்கியானமாமிரத் தென்னுறுமம்பாரு பரிபாளனிகண்டாமிரத்தைத் தறுமம்பாரு, சேர்க்குமுன் ஊறநு தென்படகத்தைப் பாருகிவயோகமிருநுமதற்பமைதப்பாரு, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாகு மகனைவி விருநுவருளிறுர்பட்சணிநாம் மறம்பதுக்குள், பூர்க்குமதி தெளிவான வகைளிதான்பேறு புகட்டிநுர்காவியமாயிரத்திருதரே.

ஆமான விக்ஷைபுமருக்கிடையாய்ச்சொன்னார் அந்தமையாய்ப் பாருலகத்திலேனிநவைதுக், திடமையுமன்னேறுர்கள் மாடியதோர் நூலில் தெளிப்பைமகையனிவநிலைப்பாரும், ஆமவையான் மீவின்மகிமை தனைக்கண்டுமெருளிகுருவுஞானவியாசகமதைநும், வேமாசுதக்கிடை களநிறப்பொருள்கண்டு விளக்கிவைறுக்கள் குரதி தேசக்கருக்காரேனை.

கருக்கிடைசேசம் பொருள்கைநிக்கர்

காலுக்கின்றதற்குநீ தேசமதின்வளமை அருமாகச்சொல்லுவி தேன் புலத்திலேநிற்கறு, காலுக்கின்றபொருளைநாமியமுவாருங் கருணாவருவைக்கிமேருவனர், காலுக்கின்றபொருளைச்சித்திராயி ரம்பேமைய அருமாகக்கட்டமிட்டுக்கூடி வேசென்று, ஒருமுமென்று இருமையருள்மைக்கீநி நிறு அற்கேகேகக்குநி நீகூடவருவாரே. ()

பதிவோர்ந்தோநாள்பாரியில்லை

வாதாமற்கீசார்வுமுவாக்றனின் சற்றாவெவறுமம்போல் நிலைக்குமென்று சொனவைப்புரிவெருவைப்புரார்ளுதம் விளங்கி நேனும் பொழுதீனநாமதுவாரும், காரணமாயிபங்குனிவித்தினையாவில்

சுருவானவெளிதான் தனிற்சேரு, நேமமாகத்திக்கமேலுறுக்குழுர்ந்து நிலையாகப்பணிவேம்புகள் பதிளைக்கே. (493)

பதினெண் சித்தர் பணிபுண்டு நடமாடித்தப்பணிமெய்தல்

அஞ்சாமல் பதினெண் சித்தர் பாருவினில் [illegible] பணியும் பேயும் பதி னெண்பூசனிச்சேர, அஞ்சாமல்காதல் [illegible] பகுத்தானவப் பூமிமைதானே [illegible], பஞ்சமானவெல்லாம் [illegible] தனில் படருவெளிச் கல்லுப்புளையெல்லாம் [illegible], அஞ்சாமலச்சித்தர்கள் கல்லுப் பெரியபான [illegible] கல்லுப்போ. (494)

கல்லாணக்கிரு [illegible] காசவழி [illegible] யஸ்த கிரியுண்டு, அல்லாமல் பக்கிரி [illegible] ஞாயமிபம்போர் கள் இத்தர் [illegible], வல்லானசித்தரவர் கூட்டங்கள்கூடி வருவார் கள் [illegible], [illegible] கல்லுதனைக் கொண்டு வருவார் [illegible]. (495)

கண்டிக கிரிகாமதேசம் தன் வந்திரிமுனிபதினெண்பேர்

காணும் [illegible] கண்டிக கிரிகாமதேசம் கடக்கவெதாருநாய காதவழி [illegible], [illegible] பதினெண்சைதற்கப்பால் காதவழி [illegible] பார்வதமு தாண்டி [illegible] தவழி கடக்காதால், [illegible] காணுமப்பாடி முண்டு இருப்பார்கள் [illegible] கடக்கவொருத்திருந்துவருவாரே.

கல்லுப்பார் நாவுக்கொசித்தர்

வருவார்கள் [illegible] கல்லுப்பதிமைக்கொண்டு வருவாரொரு பக்கலெண்பதினெண்பேர், அருவார்கள் [illegible] மதற்கப்பாலே அன் [illegible] ஞானதவழிகடந்து அப்பால், வருவார்கள் [illegible] திருதேசம் [illegible] பருவார்கள் பர்வதகிரிவாழுஞ்சித் தர் [illegible]. (497)

பெருமைபெண் [illegible] பதினெண்பேர்கள் [illegible] கூட்டங்கள் [illegible] அடவான கூடிக்கொண்டு, அருமைபெண் [illegible] வெள்ளைக்கல் [illegible], [illegible] கல்லுப்பேர்மை, பருமைவந்தனு கூட்டமிட்டு [illegible] கல்லுப்பேர்மை [illegible] காறுவெள்ளைக்கல்லுப்பின் [illegible]

சாப நிவர்த்தி

[illegible] பெருமை மாத்துவர் [illegible] சொல்லவெளிதோ, அடுத்து [illegible]

விற்பனோற்றிவுநீவிருந்தபிரானை பேடாப்பேராயத்தோதிலொளி குருவினிலிசைநூலும், அத்தவெகசாசரூபனிலையாலே மெய்குரு பிரசன்னமாகியவர்பாரு, அத்தவேயவெளியை மெய்மறந்திற்கண் டால் ஆவிகடேகாடயதிருவிமன்னவராகும், அத்தகுருவினடி தெரிசிப்பவராகும் கைவல்லியத்தியாகிகளாவார்களே. (488)

ஆசானருளிச்செய்த குருக்கிடையால் ஆநந்தமாக்கைய

பாருக்குயர்த்தியதோ எசமெழுமெய்போக்கு பாடியோடும் குருவின் செயல்பதம்பெறவேகளூம், ஆத்மபரமாத்மாவிக்குருசெயபேதத்தைக் காணுர் அருணிருபவர்களிம்பிரத்தெருவன்றாறும், தேகமுமெசங்கையைக் ஞானகுருபீடம் தெளிவல்லமன்றாலுக்குருக்களையபாரு, மாறு படச்சொல்லிக்கலையைவருக்குமநீக மாத்துரமெண்டாரிரமத்தைக் ஞறுவரே. (489)

பார்க்குமிலக்கியனமாயிராத் தெளன்றாலும்பாரு பரிபானமில ண்டாயிரத்தைத்தாலும்பாரு, சேர்க்குமுன்னறத் தென்னடத்தைப் பாருமியோசுதிருநாடகற்பமதைப்பாரு, ஆர்க்குங்கிடையா கரிசாரு மகனளி விக்ஙவருளினர்பட்சனிரும் மறம்பதாக்குள், பூர்க்குமதி தெளிவாக வசனளிதான்கேளு புகட்டினர்காவியமாயிரத்திருக்கவே.

நானவியல்வகைநூன்குருக்கிடையாய்ச்சொன்னார் நூல்கமையாய்ப் பாருக்குயர்த்தியதோனிதுவாகும், தேதமளமுன்னேளர்சன் பாடியதோர் நூலில் தெளிப்பமைமணியாகிதாப்பராகும், ஆராமயகாவின்மனிமை தினைக்கவென்பெருகிதேரும் ஞானாபியாசகமிதாகும், யோரனமாருக்கிடை களதிட்டெபாருள்மண்டு விளங்கிக்கும் சுருதி தேசக்குருக்காளே.

சற்குருநிதேசர் பொதிகைநித்தர்

காவுணக்கன்றமனன்றுத்தி தேசமநிமவளமை பருமாக்கற்பால்துமி ரேன் புகழ்நிறைந்தவனே, காலமுன்றம்பொதிகை நாச்சியமாயாதுக் கருவான பருவதனிலேமருவுபின், காலக்கிறம்பொதிகையைச்சிந்தாமி ரம்போகமாய கருமாக்கண்டாகட்டுக்கூடியபேபொதன்ற, காலம்வருமு கிறுகையைநிறைந்திறநூ ஓதிக் காதைக்கருதிசேர்ந்தவர்களே. ()

பதினெண்சித்தர்பாவிலிவ்வ

மாசானபெகன்சார்புடையரான்தன்னிரி மலத்தொனகசானந்தோல் ...பெயரோம் போசனையார்த்திறைவதுள்கொள்மானும் விளங்கி னோம் போதனைதுமாமதுமாகும், காயமையாதியாந்தனிதெக்கிடையாவில்

[illegible] தனிற்சேரு, [illegible] (493)
[illegible] பதினை [illegible].

[illegible] தப்பவிபெய்தல்

[illegible] பதி
[illegible] மகத்தானவட்
[illegible] வஞ்சானகாலம் [illegible] தனில்
[illegible] ஆம், [illegible] கள்
[illegible] கல்லுப்புமணி [illegible] (494)
கல்லுப் [illegible] கல்லானை [illegible].

[illegible] மேற்சேரு [illegible] காதவழி [illegible] பல்ல
[illegible] கல்லானை [illegible] முகாயிரம்பேர்
[illegible], வல்லானைதக்கவர் கூட்டங்கள் கூடி வருவார்
கள் [illegible], வல்லானைதக்கவர் [illegible] கல்லைதனைக்
கன் [illegible] (495)
கொண்டு வருவார்கள் [illegible].

[illegible] காமதேசம் [illegible] ஆயிரம்பேர்

[illegible] காமதேசம் கடந்தொருநா
[illegible] சமுத்திரக்கரைச்சலதற்கப்பால்
காதவழி [illegible] ஏழுமேபெரியபர்வதமு
[illegible] காதவழி கடந்தக்கால், [illegible] பெருமை, காணுமப்படி
[illegible] சோ [illegible] பெருமை, காணுமப்படி
[illegible] கடந்து [illegible] தேடி வருவாரே.

கல்லுப்பு [illegible]

[illegible] கல்லுப்பதனைக்கொண்டு வருவாரொரு
வருவார்கள் [illegible] மதற்கப்பாலே அன்
[illegible] ஆயிரம்பேர், வருவார்கள் [illegible] தேசம்
[illegible] காதவழி கடந்து அப்பால், வருவார்கள் [illegible] தேசம்
[illegible] பர்வதகிரியாமுஞ்சித் (497)
[illegible] பெருமை.

[illegible] ஆயிரம்பேர்கள் போரக்கூட்டங்கள்
[illegible] தேடி அடவான
கூடிக்கொண்டு, [illegible] வர்
[illegible] கல்லுப்பதனை [illegible] பெருமைவந்து
[illegible] கல்லுப்பு [illegible] பெருமை [illegible]
[illegible] கல்லுப்பின் [illegible]

சாடபுவர்த்தி

[illegible] பெருமை
[illegible] தாய்
மகத்துவங்கொண்டு [illegible] சொல்லவெளிதோ, [illegible]

புலத்தியனேயிதைக்கேளாய் அன்பாயின்பமதை யுபதேசித்தேனேயா
வும், அந்தத்தாங்குருவைச்சாரவதற்கே அம்புவியோர்களுரைதக்
செயிப்பாய்தானும், உடுக்கா மும் புரிம் அரிகளின்மிருமென்று ரு
வாக சும்ஜூபும் சவ்வும் இறிம் மெனக்கே. (499)

அன்னமேலெனுமேகோடி சாபங்களிதனை விபரீதவட்சமறுக்க
கிராமாந்தன்னில், சென்னமேல குருவினது செயமுடன் கண்டு சேவித்
தத்துபதிபங்கள்செய்து, கன்னமேவெள்ளைக்கல்லுப்பாதேசென்று
கருணைபெறவுனக்குமேனை மட்டுமெயிப்பாய், அன்னமேயுப்பதனை
யெடுத்துக்கைமந்தாயொருமைபெறக்குகைச்சார்பு தேடுவையே (500)

குகைச்சார்புபிராணஸ்திரி கடுஞ்சூல்

தேடிநீகுகையதற்குட்சென்றுநீயும் செயமாமப்பதிருமவாது
தானுகில், போடியாய்த்திரியாதேபிரமகுலமாகில் பிரமமையந்திரியின்ற
கடுஞ்சூலாகில், ஆடிநீயவளின்றமுகற்பாலன்று னம்பிறக்கும் பனிக்
குடந்தானதீதம்வாங்கி, சாடிநீபாண்டமதிலிட்டுத்தாக்கிச் சமர்த்
தான அண்டோட்டின்கன்னங்கேனே. (501)

கடுக்காய்த்தூள்

கேளப்பாயண்டோட்டின் சுண்ணம்பலம்பத்து கருவைப்பொன்ற
கடுக்காயைத்தூள்தாக்கி, ஆளப்பாபொடித்துவைக்கட்டுநீயும் அச்சுண்
ணைமித்தூளுடனொன்றாய்த்தாக்கி, காளப்பாபனிநீரில் பேட்டுவைத்து
சாமம் அசுசன்னியமகலமே ரவியில்வைத்தால், கேளப்பாவா
ராது செனிக்கலமாகும் கூறிதேகுருவாமனையுன்கையிலருவாரே,

பனிநீர்வெள்ளைக்கல் நீறு

உண்மையென்றாலுமதனைச்சீசாவிற் கொண்டு வெருமைபெறப்
பதனமதாய்வைத்துநீயும், வண்மையென்றபாண்டமதிற்சாவிட்டு
மகத்தானபனிநீரின்றுமடுவாங்கி, இன்னமொரு பாண்டமதிற்
பனிநீரிட்டுச்சம்பிரமதாய்வெள்ளைக்கல்லுப்புசேர்ந்திட்டு, அன்னமையது
வாராமற்பனிநீரதிலிட்டுக் அதிபெருமேவாவிகளிலேசாமமதுவையே,

வைத்தகனைச்சாமஞ்செல்லுமிருக்கப்பார்த்தால் மகத்தானவெள்
ளைக்கல்நீராய்ப்போகும், பத்தமதிஇனிக்கையா பனிநீருங்கல்லும்
பருத்தசத்தசமைதுபோல வருவிப்பாயும், கொத்தவேயாண்டமதை
யெடுத்துக்கொண்டு செயல்பெறவே மயூபாண்டத்தினொண்டுத்துப்
போடு ஐக் கையப்பாண்டமதிலிவிருத்தலமாதானா அடுப்புமேலேற்றி
யக்கினியைமூட்டே. (504)

திலத் தாம்ப ரஞ்சு [illegible] வெள்ளைக்கல் லுப்பு
மூட்டு [illegible] கண்டு [illegible] பிடிக்கலாம் [illegible]
[illegible], [illegible] நவே [illegible] வெளித் தகைக்கு
[illegible], [illegible] வழி [illegible]
[illegible] கொடு கொடிக்கும்
பாரு. பேட்டு [illegible] (505)
[illegible].

வார்த்தை [illegible] வாங்கிடுங்க
ளென்ன [illegible], [illegible] மே
வெண் [illegible] ளும்,
சேர்த்து [illegible] கூவி [illegible] உப்
புகட்டும், [illegible] கல்லாண (506)
வெள்ளைக்கல் லுப்பு [illegible].

[illegible].

[illegible] உப்பிடும்
வெள்ளைக்கல் லுப்பு [illegible], [illegible] சொல்
[illegible], [illegible] சேதிகளைச்
சொல்லக் [illegible] உப்பு [illegible] விட்டு, அப்பாண
மதியுப்பு [illegible], [illegible] வாரோ.

வார்த்தைக் [illegible] வார
மட்டுக்கு [illegible] மேல், [illegible] சமதியிலே
[illegible], பூர்த்தானே
[illegible] நிறையத்தானும்,
[illegible] யிருப்பைச்
சார்த்து [illegible] (508)
[illegible].

[illegible] சைபாகம்

போட்டு [illegible] போய்நின்று வாலை
[illegible] செய
[illegible], [illegible] தேர்
[illegible], [illegible] கைப்பாகம
[illegible] சே
தாய் [illegible].

இரவிருப்பு.

[illegible] கருப்
[illegible] பண்
புவை [illegible] உப்ப
[illegible], [illegible] உப்ப

தனைவிட்டுக் கருணைபெருங்கினிசெயநீர் பலமாகுமாம். வாச்சப்ப வார்த்துதனைக்காமதுவைரக்கூட்டமதைக்காணாரவிதனிலேவாரமாகுமவையே

எண்ணெய்கழட்ட

வைத்தாரவிவாருஞ்சென் றெண்ணெயதைவடிக்கு வளமாகவே லெண்ணெய்போலதுதானிறங்கும், பைத்துப்பெறவெண்ணெயதை வாங்கியதைவிட்டால் பரிவான *ரவிமுப்பு பீங்கானிற்படரும், கைத்துமேபூர்க்கும் கண்ணெறிவுமெத்த கடினமாம்வெகுகோடி வேளையாமே, கைத்துமல்லிப்பூவதுபோல் ரவியில்புப்பூர்க்கும் கருவாகவதைக்கண்டு பீங்கானைவாங்கே. (511)

முப்பூவுக்குச்சிவயோகபூசை

வாங்கியேபீங்கானை யெடுத்துக்கொண்டு வளமாகவிந்திருக்கு முப்பைத்தானும், தூங்கியேநிரியாதேசிசாவதுகொண்டு தூபெறவே ரவிமுப்பையதிலேயிட்டு, தாங்கியேயந்தமுப்பையெடுத்துக்கொண்டு தருவானசிவயோகபூசையதுசெய்து, பாங்குபெறப்பதனமதாய்வைத் துப்போற்றி பரிசுடையரவிமுப்பைப்பணிந்துபோற்றே. (512)

மதிசெயநீர்.

போற்றுவதற்கின்னமொருசேதிகேளு புகழானமதிசெயநீர்பு லக்கேளும், வேற்றுமைகளில்லையப்பா மதிமுப்பைவாங்கி விடாமல் தோர்சேரன்றுபீங்கானில்விட்டு, சாற்றுவதுகேசிசெயநீர்பலமுமன் விட்டு சமர்த்தாகக்கூட்டிமத்தியுன்னுடையதுவாங்கி, பார்த்தாரவிபுகை தனிலேசாமமதுவைத்தால் பரிசுடையமதிசெயநீ ரிறங்கும்பாரே. ()

மதிமெழுகு.

இறங்கினதோர்மதிசெயநீ ரென்னசொல்வே னியல்பான சந்தி ரன்போல்திறந்தான் காணும், மறங்கமழுமதிசெயநீர் சேரக்கொண்டு வளமாகப்பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி, அறங்கினதோரதனையுமில் லின்றதொருகுழம்பை அழகான பீங்கானிலிட்டுக்காய்ச்சி, சுறங்கின தோரவிமுப்பில் பலவிடைதான்கொண்டு நலமானகுழம்பதனிலிட் டுத்தாக்கே. (514)

தாக்கியேமதியிலொருநாழிகைக்குள் தருவானமதிமெழுகுதனை தாயாகும், 1 துக்கியேயப்பாகங்கண்டாயானால் அம்மெழுகையெடுத்து வொருபாண்டவிட்டு, வாக்கிலேயின்றுநின்மாலேதனியென் றுமடேளுன் மணித்தாய்பூசைசெய்துபதனம் பண்ணி, கோக்கியேசிவயோகத்துக்கு யிற்சென்று பிராணபமேட்டுக்குகிபாலவென்று வாழிட்டே. (515)

* ரவியென்பது சூரியன்.

பூட்டிபோவாசியொட்டிமவுனகுருபீடம் போதரவாயங்குநின்று
தம்பித்தாயானல், சாட்டியதும் காரசமணிபோலயா சதாசிவத்தி
னுங்கிணையிலடிபட்டுரும்பாரு, தாட்டிமையவேவாசைகண்டபோது
சதாகோடிபிதிர்கனெல்லாமற்றுப்போச்சு, பேட்டியாய்த்திரியாதே
பரப்பிரமந்தான் பிராஞயகொலுவினிடதெரிசனமாமென்றே. (516)

என்றுசுத்தெரிசித்துயர்ச்சித்தாக்கால் இயல்பானசோதிசுடர்
பிரபைபோற்றும், நன்றானபிரபையிலேவாசியொட்டி நலமானமணக்
கண்ணாற்பார்த்தாயானல், பன்றானவைம்பூதமிலேயுங்காணும் பாமிருக்
குந்தலங்காணும்பிரமங்காணும், பொன்றானபூசித்துதெரிசித்துநீயும்
புகழானவையனையும் பூசைசெய்யே. (517)

இரவிசெயநீர்

செய்யப்பாபுலத்தியனேமைசெயநீர்சொன்னோம் செயலானரவி
செயநீர்செப்பக்கேளும், உய்யப்பாரவியின்முப்பு சேர்தானென்று
வுபாயமதாய்ப்பீங்கானிலிட்டுநீயும், மெய்யப்பாசுத்தசல மூணிசெயநீர்
விபரமதாய்விதமொன்று பலந்தான்மூன்று, வையப்பாபீங்கானில்
செயநீர்விட்டு வளமாகக்கூட்டிமத்தியுண்டையாக்கே. (518)

சிவயோகபூசை

ஆக்கியேரவிதனிலேவைத்துச்சாமம் அருளாகப்பார்த்தையானு
விறங்கும்பாரு, வாக்கியேரவிசெயநீரெடுத்துப்பார்த்தால் மகத்தான
யிந்திரகோபமதுபோற்காணும், தாக்கியேசீசாவிலெடுத்துவிட்டுச் சம்
பிரமதாய்ச்சிவயோகக்குகைக்குட்சென்று, தூக்கியேதூபதீபனைவே
த்தியஞ்செய்து அதிபெறமேபதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (519)

இரவிமெழுகு

போற்றியேரவிசெயநீரிறங்கும்பீங்கான் புகழாகப்பூச்சானிலடி
யில்நின்ற, கோற்றியேகுழம்பதுவாய்நிற்குமூலக் குருவதனைத்தானெ
டுத்துரவிமுப்புபனைவிட்டதான், ஆற்றியேகுழம்பதனவி விட்டுத்தாக்
கித் அதிபெறவேரவிதனிலேயிருநாழிவைத்தால், ஊற்றியேரவிமெழு
குபாகும்பாரு நலமானமெழுகெடுத்துப்பாண்டில்வையே. (520)

வையப்பாசுத்தாமேயின்னங்கேளு வசனிப்போமெழுகினுடவ
நீதஞ்சொன்னோம், ஐயப்பாகாணுமிந்தப்படியேசொன்னே நருள்
பெறவேயகத்தியனென்று பேரும்பெற்றோம், செய்யப்பாரவிமெழு
கின்பெருமைதனைச்சொன்னோம் செயலதிக்குளித்தார்களேசெய்து
பாரீர், மெய்யப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தப்படியாக மேலானதிராவ
கத்தின்விதஞ் சொல்லக்கேளே. (521)

பஞ்சகாவியசூத்திர நூற்றொகையில்
சௌமியசாரசூத்திரத்தொகுப்பு

சொல்லுகிறோம் சௌமியசாகரந்தானும் சொல்லொண்ணாப் பொருள்களெல்லாஞ் சொல்வோமப்பா, வெல்லுவார் சித்தர்கள்தானி தனுடையகருவை வெகுவிதமாய்ச் சொல்லிவிட்டோ மலமையந்தான மிதுவாகும், கல்லுவார்கள்குச்சித்தேசமிதின்வண்மைகருத்தோங்கருவை யெல்லாங்கருதினோம்பார், அல்லவேயென்னோக்கல் திராவகத்தின் வண்மை அருளுகிறோமதிகமெல்லாமறிந்துப்பாரே. (522)

அறிந்துப்பார்வாதகாவியத்தைப்பாரு அருளினோம் வயித்திய காவியத்தைப்பாரு, வறிந்துபார்மாந்திரீககாவியத்தைப்பாரு மகத் தானஞானகாவியத்தைப்பாரு, வெறிந்துபார்லட்சண காவியத்தைப் பாரு விதின்கோர்வைசூத்திரங்களாய்த்துபாரு, மறிந்துபாரின் னாலு சௌமியந்தானே மகத்தானநூலினிட மகிமைதானே. (523)

மகிமையப்பாவாயிரத்திருநூறுமிட மாலையந்தான்சௌமியசாக ரத்தினோர்மை, குவிந்ததொருமூலமெல்லாங் கருவாய்ச்சொல்வோங் கூறினோமிந்நூலிற்கருக்கங்கேளு, அகிமையென்றவிதைக்கருவியென் னூற்சொன்னோம் ஆடலாமகாகோடாகோடிவித்தைதனமகிமையென்ற திரட்டைந்நூற்றீதசூட்சந் தெளிவானமுன்னூறுதிருவம்பாரே.

வியாதிவிபரம் இதற்கு இருநூற்றைம்பது

திருவானவிருநூற்றுவைம்பதுக்குள் செய்வினைநோயதற்கெல் லாமதிகஞ்சொன்னோம், மருவானமேகத்திராவுபதிலசந்தூர மாலைக் கண்ணேத்திரத்தின் மைமையச்சொன்னோம், வெருவாவேவெடிகுலை கண்டமாலை விற்புருதிசிலைபுண்கள் வழுவண்கட்டி, யருவானவாய்ப் புற்று சன்னப்புற்று மதிமணுக்கால்குதிக்கள்ளன் வாதையுமறை யாப்பே. (525)

ஈன்றானகரிக்கள்ளன் சத்துக்கள்ளன் கடுவிரணக்கள்ளன் தூமைக்கள்ளன், கன்றானதுடைவாழைசந்துவாழை கருவானவிக் கப்புழுகள்ளன்குத்து, அன்றானபுண்புரைகள்மேகக்கட்டி யருளான வெடிகுலைகண்டக்கட்டி, குன்றானநீர்கருகுன்மக்கட்டி குறக்கட்டி முதுபுண்கள் மாதக்கட்டியாமே. (526)

சௌமியசாகரம் சிவனுமையுங்கேட்டது

ஆமென்றவாதத்தாற்பித்தக்கட்டி அங்கதிலெய்துவரும் பித்தச் சூட்டால், சேமென்றசிலேட்டுமத்தினீக்கட்டி. தீராதகருமத்தால்

வருகோப்பெல்லாம், போமென்றமினாஸ்திரிபெண்ணெய்சிலைதான் போமகான்ருவித பெயரன்னெணய்சொன்னேனும், தாமென்றகத்தியரு பெருக்குத்திசையாசஞ் செய்யுமிறாவித்தைசொன்னேனும். (527)

விதமாவரிதற்சகன்மாமனிழ்தகுஞ்சொன்னேனும் விளங்கவெகியாழ மகாயகசியஞ்சொன்னேனும், சதமானகவிக்கங்கள்சன்னிக்கெல்லாஞ் சாற்றினேனிருநூற்றுமைப்பதுக்குள், சதமானலோக டண்டிதர்க்கா கத்தான்சொல்லிவிட்டோம்சௌமியத்தின் கருக்கங்காணும், புதமான வைதக்குமுக்கிறாமுஞ் சொன்னேனும் புகைப்பொருளாயதீதமெல்லாம் புகட்டினேனே. (528)

புகட்டினேனைம்பதுக்குள் முப்புத்தாணும் பூரணமாய்முப்ப துக்குள் சுத்திசொன்னேனும், சுகட்டினேனிவ்வளவுஞ்சொல்லிவிட் டோம் காசெப்பிசத்தோர்க்கேற்காதையா, வாட்டினேனமொன்று புத்திபொன்று வாழ்விக்தோர்க்கெய்துமென்று வருத்தோகமும், திகட்டினேன்திரைகடலின் புரத்தைத்தான் தெளிவதனுமுண்டதற் குட்செப்பினேனே. (529)

செப்பினேன்சௌமியத்தைதன்னுய்ப்பாடி சிவனுமைக்குயெதிர் நின்றுதெளிவாய்ச்சொன்னேனும், ஒப்பிதமாய்க்கேட்டு வைவருரை சொன்னார்பாரு டைலசாகரமென்றும் பேருமீய்ந்தார், இப்புவியிலறி வோர்களாருமில்லை சேயாவுபாமிர்தமுபுமையுங்கண்டோன், அப்பற வாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் சிவயோகிக்கு ஆண்டிமுறைமைமையைத் தான்சொல்லொணாதே. (530)

துன்மார்க்கருக்கு நூலீயாதே.

சொல்லொணாச் சௌமியத்தைவெளியிடாதே துன்மார்க்கப் பிசாசோபோடுறைவாகாதே, கல்லொணாப்பொருளதனைமைதில்லைத்துக் கன்மவினைமளைபுரிந்தசெய்திடாதே, புல்லொணாவென்றமனமொன் றாய்க்கொண்டு பூர்ச்சமாவில்வதைத்தானியேற்றி, வில்லொணாமன மதினைபுன்மைபாக்கை விட்டுவிடுரேசகத்தில்வாசிபூட்டே. (531)

பவியமாம் ரேசகம்.

பூட்டியேபரவியில்நின்றுமனதையுன்னிப் புனிதமாய்ச் சிக்கெனவ று ரேசகம்விட்டப்பால், பாட்டியே நம்பித்துமங்கலெண்ணெழும்பி பாய் ந்துவிடுபூரகத்தில்தாரியேயும், சாட்டிவிடுகுத்திரயோகரூபதிதான்பீடம் சதுர்முகந்தான் பலகோடிநிறமாய்க்காண்பார், காட்டியேகைகுவித் துத்தெரிசித்தாக்கால் கைலாசமுத்திபாலெய்துமப்பாரே. (532)

பூரகம் கும்பம்.

பாருகின்றசிங்கென்னுவாசியூட்டு பொருமியேபூரகமிட்டுப் பார்ப்பாய்காண், பொருந்துகின்ற கும்பகந்தானங்கேதோன்றும் கும்பித் துவங்கென்னுங் கும்பித்தாக்கால், வைகுகின்றயிராசரேசகவாயிட்டா ளம் நல்லமணிபூரகத்துக் கப்பார்நூறுண்டு, இதமின்ற யகாசகந்தான் விசத்திரானது. ஆக்கினையின்பீடகுக்காலங்காணே. (533)

நவகோடிசித்தி.

கானவேசதாசிவந்தானங்கோ ஆதரங் கனயோகதோடாகோடியி ட்டார்தோற்றும், கானவேயங்குகின்றதெரிசித்தாக்கால்கவகோடிசித்தி கள்தா னெய்தும்பாரு, ஒநவென்றவொருமனதாயறிவையொட்டி யோனிவாய்ச்சடலமதைக் கழட்டிப்போட்டு, தேகானவேமனகுரு நிலையைக்கண்டு துறிபெறவேகுளிகைகொண்டு செவுனம்பாரே.534

தெளிவு அறிவு பருவம்.

பாயுகின்றதெளிவினுட வறிவுஞ்சொன்னேன் பாடினேன்தாணி னுட தொகுப்புஞ்சொன்னேன், ஆயுகின்றதிராவகத்தின் கருவைக் கேளு அருளுகிறேன்மகனுடைய போக்கைத்தானும், வேயுகின்ற வதன்கூர்கேளாதிதவேகம் வெட்டவெளியாகவுதான் விளக்குவோம் பார், தேயுகின்றதேயுவப்பா மறிவையக்கேளு தேறுவோர்க்கிதமட சித்திதானே. (535)

புணர்ச்சி.

தவ்வென்றசித்திரைதான் பருவத்தன்னில் தனித்தமருகுஞ்சக்கி வாசவருக்கருகில், எவ்வென்றயிருவராகத்தனிதேவையைத்தாயிப்புவியிலெச் சாதி யாளுமேயா, கவ்வென்றவிகாலம் பூபாலகும் ராகுகாலம்வருமுன் பு புணர்ச்சிக்கேளு, தேவென்றல்நிதிபுருஷன் கூடினக்கால் தேய்வி னிடபார்வைவைத்து வெய்துமப்பாரே. (536)

வைகாசி.

பாசப்பாபுரத்திபனே மப்பாதிமேகேளு பட்சத்தில்ஞாயிறுதா னருக்குமுப்ப, ஆப்பாபுணர்ச்சிசெய்தால் ரவியானுதிக்கு மருணி ஞெம்மைகாணி யங்கான்கேளு, தேரப்பாவாயிருதுயிக்கினான்பார்வை தேவுஷி நடப்பான் பதினுமிடத்திலேயும், சாரப்பாபதினொக்குங் குள் ளேபுத்திரன் சாயுச்சியமிலேகண்டு வுறபாலப்பாமரமே. (537)

தலைப்பிள்ளை நாமம்.

ஆமென்றதலைப்பிள்ளை பரக்குநாமம் அப்பிள்ளையுற்பவிக்கு மூன்பதாக, நாமென்றபணக்குடத்தான் விழுகுமேயாக தனைதனிலே

தட்டாமல் குடத்திலிட்டு வாங்கி, காமென்ற பனிநீரு சேரொன்றிருந்தால் நாலுபலங் கடுக்காய்ச் சாராலமாய்க் கொண்டு, வாமென்றமாசமஞ்சுக்குள் காடிவாங்கி வசனிப்போங்காடிதனி லூறப்போடே. (538)

குடுக்காய்த்தூள்.

போட்டிருபருக்தனிலே முக்சாமம்வைத்து புகழ்பெறவேகடுக் காயை யெடுத்துக்கொண்டு, சாட்டுகின்ற கல்லுரலில் கடுக்காயிட்டுச் சார் பானயிருப்புலக்கைக் கொண்டுசாடு, ஆட்டுகின்ற யடியதைத் தூளதாக்கி யத்தூளை வடிக்கெடுத்து யிருபலந்தானுக்கி, வாட்டுபனிநீரில்தாக்கு நாற்சாமம் வளமானசுத்தபனி நீரதாச்சே. (539)

ஆண்பனிநீர் சிவகங்கை.

நீராகவாண்பனிநீர் சிவகங்கையாகும் கோரதுநூறு நாதங்கட்டும், ஆரணபண்டக்கல் பதில்சத்தியாகும் ஆதிமுதல்திராவகங்க ளிதனுலாகும், தோரணசாத்துசத்தி திராவகத்காலாடும் சிவகங்கை யிதனுலே முப்புமாகும், நாரணயின்சீருத் தெளிவைவாங்கி நலமான சீசாவிற் பதனஞ்செய்யே. (540)

செய்துசிவயோகமப் பூசைதனில்வைத்து செயல்தரவேபிரா ணய வாதிபொட்டி, கைதுனிக்கென்றுலட்சம் தம்பித்தாக்கால் நல்ல சிவகங்கையடா சாமம்போச்சு, பாதுசிவகொங்கையினைப் பதனஞ் செய்து பனிக்குடத்திலேவெனவே பகிர்ந்துநீயும், கைதுரேசகந்தாண் டி பூரகத்திலின்று கைலாசபதியதிங்கு கும்பகத்திலில்லே. (541)

சிவசத்திகங்கை பாசியிரவையிடம்.

கும்பகந்தான் சித்தித்தால் குளிகைசித்தியாகும் கூறினேமதன் பிறகுவெகுணசித்தியாகும் கும்பகந்தான் பனிநீருகன்றாய்ச்சொன்னேம் நல்லசிவசத்தியுடநீ ரதனைக்கேளு, வம்பகந்தான் மதிகால மாசியாகு மதியில்நிற்பானிக்கிரவும் பார்வையிடங்கேளு, உம்பகந்தானுக்கித னில்பிரசோற்பதிதான் மைமந்தாவுழதிபடுமொன்பதாம்விடந்தானுமே.

உத்திராடம் திங்கள்.

ஆதமோகாமுகிலைதா னிருபத்திரண்டு அருனிகேறுமுத்திரத்தான் திங்களாகும், பெருமேயிதின்பட்சம் சூரியனுகும் இயம்பினேம்சதி புருஷ னென்றாய்ச்சேர்வார், காருமோகதவிர்த்து சிவனிந்திற்சேரும் காதசத்திவிந்தநற்று காமமாகும், வாருமேயதுதலைச்சன் கடுஞ்சூலாகு மதிற்பிறவிபண்ணித்து வற்பவித்தகாமேனா. (543)

தலைச்சன் பெண் பனிக்குடம் நாதநீர் பாவுதல்.

காணவே பங்குனிதான் பட்சமாகும் கலைத்தசந்திரன் பார்வையுறும் நலமாய்க்கேளு, கோடாபதினைந்தா மிடமதாகும் தெசமிநாள் புதன்கிழமை திருவோணமாகும், கோவேலை அம்பரமாது குருவுமில காணுங் கூறிநேமென்கால போகதசியாகும், தானப்பதினென்று நாழிக்குள்ளே தலைச்சர்பற் பனிக்குடமெத்த தன்மையாமே. (544)

பாரப்பாவென்பிள்ளை யுற்பனிக்குடமுண்டு பனிக்குடந்தானுநீர் பரவும்பாரு, தாரப்பாதனைதட்டாப் பாண்டமொன்று தருவான நாதசத்தி கங்கையிலைதட்பிடித்து, சாரப்பாமுன் சொன்ன பாகமது வரகங் கடுக்காய்த்தூளிரண்டுபலம் சேர்த்துக்கு, பாரப்பாநாத சத்தி இவையைவிற்போட்டு வளமாகவொருநாள்முழுதும் வைத்திடுமே

மதி பனிநீர்.

வைத்துவொருநாட்சென்று மெடுத்தாயானால் மதிபனிநீர்கங்கை யமுர்த மதுவாகும், இந்தநீரையந்நீரை யெடுத்துப்பார்த்தால் அதிக வெளிவாகுமிது சீசாதன்னில், வைத்தஅந்நீரைவிட்டுப் பிரடைபோட்டு நாதசத்திகங்கையென்று நாமமதைவைத்து, கைத்துசிவயோகஞ் செய்யு மருகேவைத்து கண்ணுடிச்சுழிகளிலே வாசியோட்டே. ()

சலகங்கையமுர்தம் நாதசத்திநீர்.

ஓட்டியேபிராணடம் ஸ்திரீங்கென்றையா ஓருலட்சமவுணமதில் தம்பித்தாயானால், நாட்டியேநாதநீர் சாபமதுபோச்சு நாடிநிலைவாதிகளே கண்டாய்ச்சொல்வீர், கூட்டியேநாதசத்தி கெங்கையிதனாலே தேகசித்திவாசிசித்தி காயசித்தி, பாட்டிலேசொல்லவென்று மெண்ணவேண்டாம் பாவிகட்குயிந்நூலைக் காட்டொடாதே. (547)

சாப நிவர்த்தி.

காட்டவேண்டாமையா புலத்தியனே கேளு கருவாகச்சொல்லி விட்டோம் சிவமுப்புசத்தி, பாட்டுப்படப்பருவமதைப் பாகமாய்க்கேளு பருசடையபாலகனைப் பண்பையாய், நாட்டிவிட இறைவனிந்து நிற்க வேணும் நூணத்தில்மனதைவைத்து நிற்கவேணும், நாட்டிலேயிப் படியார் சொல்லுவாரோ நாம்சொன்னோம் நாதசத்தி நீரைத்தானே.

ஸ்ரீநெறிக்கும்பூமி.

தாணப்பூமி யெடுக்கச்சொல்வோம் சார்வானநிலப்பூமி தன்மைகேளு, மாணவசந்தகாலந் தன்னில் மாசிபங்குனிசித்திரை வைகாசியாகில், காலைமாதமதில் சுத்தமேகம் நலமாகமொன்றுபதி

னைத்தானந்தான், திருணையணிப்பெய்யும் வாலைத்தன்னில் தேசமதில் வைவையாற் கலையிற்றினே. (549)

சிவசத்தி பூநீறு.

கலையானவாறங்கே யிருக்கும்பூநீ றாகினிமேல்வெந்தவுண்டு கண்டுபோர்த்து, கலையானவசை வடதுதான் பூநீறேற்பொங்கி நனிவென்ற சந்திரன்போல் வெளுத்தையாகி, வலையானகருதீர்பூநீ றிதற்குப்பேரு மதனைருதேகமிவப்பூநீ றகர்ப்பிற்கனவும், அமைவானவாற்றோ மொரு பக்கத்தில் அதிகாருங்கலையாகிறது பூநீறுமே. (550)

சாப நிவர்த்தி.

நீறுணயர்நீலை கல்லவாரம் நீமதேவயாற்றோங் செவ்வுதாரணம், ஓராவதுப்பெயும் சித்தியென்றையா அருதலைசங்கமித்து மவுனமாக, சாருவெவரதுவார பங்கிருந்து சார்த்தாசச்செபித்திடவே சாபம்போச்ச, வெருமைவைப்பத்தி யிரண்டிநிதும் வெய்வேறேசனைக்குடுக்கை யடைத்திடவே. (551)

அடைத்திடச்சொன்னபடி பெருக்குமியும் அருளாகவேயிருக்கு மில்லறவேயாகி, படைத்திடப்பண்டமதில் சோண்டைய பண்மை பெறவிட்டுமே சொல்லவேகளு, கடைத்திடக்கொங்கை படிசோண்டு கவிழுவொம்பூநீறில் வார்த்திடத்தான், வடைத்திடக்காமதுவால் கரைத்தாயானால் மகத்தானமேல்லொன்றாம் வருதலாமே. (552)

நாதாத்திப்பூநீர் சுத்தசலம் வல்லாரைகட்டு.

வருதலாமேபோசனத்து பழுதுயமைதவைத்து மயுனாவிற்பாண்ட மதை பெருக்காயானால், அருமையாகத்தனிவு சுத்தசலமாகும் அச்சலத்தைச்சாவிற் பதனப்பண்ணி, அருதலாமச்சலத்தை வேணமட்டுங்கொண்டு மண்பாணிபோபாண்டமதில் விடுத்ததனைவிட்டு, வருதலாமதைப்போற்றிப் பாண்டமதைதா வல்லாரைக்கப்பதறு லக்கினியை மூட்டே. (553)

இரவியில் வைக்கவும்.

மூட்டிவேப்புச்சாம வெரிக்காயானால் மோசமென்றும்வாராது பூநீர்சலமாகும், காட்டிவேசாமமென்றுக்கெட்டுக் கொதிகொதிக்கும் சலத்தபுச்சாமங்கொதி கொதிக்குதானால், வாட்டிவேபாண்டமதை யிறக்கிவைத்து வாசனிதோப்பிங்களில் வார்த்திடத்தான், பூட்டியே வார்க்கப்பூநீர் சலத்தைக்கொண்டு பனியெமன்றாவிதனிலே வைத்திடவே. (554)

பூநீறெண்ணெய்கழட்ட பூநீறுப்பு.

வைத்திடீர்நாள்பத்து முழுதுமனைதனைவைத்தால் வளமானபூநீறி லெண்ணெயதுவயனுர், மத்திமமெடுத்தெடுத்தப்பாத்துப்பத்தாள்வீத மென்மகனேயிதுத்திடுவா யெண்ணெயதுவயனுரும், ஆர்க்கிடைதாகமு ன்றுல் சலசலப்பையாரும் அப்பிக்காளிதையப்பூநீ றுப்பதாகும், பேத்திடீர்பூநீறப்பை யெடுத்துக்கொண்டுபுகழ்பெறவேபிராணயமூல மதையோதே. (555)

பிராணயமூலம் பூநீர்சாபம் நிவர்த்தி.

ஓதடாபிராணய மூலமதைக்கேளு ஓம்ஸிங்ஹ் வ்றீயுமென்று வாசியதுவொட்டி, வாதடாகும்பித்துத் தம்பித்தாக்கால் மகத்தானபூ நீறு சாபமதுபோச்சு, ஆதடாயச்சாபம் நிவர்த்திசெய்து அருளான பூநீறுப்பு சிசாவிலிட்டு, நாதசடாதாரகுருபூசை வாலைபூசை செய்து நலமானபூநீருப்பில் சேரிரண்டுவாங்கே. (556)

பூநீர் திராவகம்.

வாங்கியேபூநீறு திராவகத்தைச்சொல்வோம் வளமானபூநீறுப்பு மண் கரகமதிலிட்டு, ஆங்கியேபூநீறு சலஞ்சேரொன்றிட்டு அருளான அருகினிட மெழுகுபணவிடைதான், தாங்கியேதாளகத்தின் மெழுகு பணவிடைதான் தருவானகரகமதி லிட்டுக்காய்ச்சி, வாங்கியேகட்டி யுண்டை பாக்கியேதான் நலமானகரகத்துக் கவசஞ்செய்யே. (557)

செய்தந்தக்கரகமதைப் பீங்கானில்வைத்து செயமானவியிலிரு சாமமதைவைத்தால், பெய்தந்தக்கரகமதின் மூக்கிலேயா பேருகவேயிட் டோடிப் பாயும்பாரு, போய்தந்தப்பூநீறு திராவகந்தானிறங்கும் புனி தமதாய்ச்சீஷாவில்நீ பதனஞ்செய்து, மைந்தமூலமதில் வாசிவொ ட்டி நலமானபிராணயங் கும்பித்துப்பாரே. (558)

சாபநிவர்த்தி.

கும்பித்துப்பூநீறு திராவகத்தின்சாபம் கூறுகிறேன்மூணும்கிலி யும் சவ்வுமென்று, அப்பித்துவானமதா யருக்கன் றன்னில் சாற்றுவாய் லட்சமுரு தம்பித்தாக்கால், அப்பிதத்திராவகத்தின் சாபம்போச்சு அருளினதோர்திராவகத்தா லனந்தமாகும், கம்பித்தால்கவிதங்கள் ளங்களாகும் நல்லபூநீர்திராவகத்தா லருக்கிவாங்களாமே. (559)

சிவமுப்பு.

ஆமப்பாசாக்குவையுமத்துகாண்டும் அருளிதேனெமழுகாகும் வை ப்புமாகும், வாமப்பவாலைரச மெழுகாக மகத்தானதிராவகத்தால்

சன்னமாகும், போமப்பா வெகுயிதி லொக்கமாடு மோகோகோகுணி
ஙக சாரிவைகளாகும், காமப்பாசிவப்பு நிறவத்திறமேலே நாடெல்
லாம்பொன்னாகும் கூவடுகாடிசித்தே. (560)

நாதசத்திப்பு.

இத்தானசித்தெல்லாம் பிகுநேனாகும் நிறவத்தின்மகிமையதை
நிறமாய்ச்சொன்னேன், சித்தாவசிவப்பு நிறவகத்தைச்சொன்
னேன் செப்புகிறேன்நாதசக்தி புப்பையங்கேளும், சித்தானநாதசத்தி
பூநீர்சேர்ந்து வெயபானபாண்டமதி விட்டுத்தாங்கி, சுத்தானநாத
சத்திப் பனிநீரையா கலமாகச்சேர்ந்து பாண்டத்திலவாமே. (561)

சத்திப்புநீர்சலம்.

பார்த்தப்பம் போமேயப்பே காமதுவார்க்கைக்கு மன்னுள்
தான்புழுதுப்பவைத்து மறுநாள்கசனில், பார்த்துவதையெடுத்து
வென்றால் பூநீர்சலமாகும் பன்மைபெறுமத்தெதனிவை மறுபாண்டத்
தில், வார்த்துவதையெடுத்துமன்றா பதனில்வார்த்து இடம்புவாய்பாண்
டமதை யடுப்பிலேற்றி, வார்த்துமருசொச்சிவிதன் கொம்பாலேயா
தான்புழுதுமங்கினியை மூட்டுவாயே. (562)

நாதசத்திப்பின் சாபநிவர்த்தி.

மூட்டியேயெரித்ததையென்றால் புகைத்தியனேஐயா மூர்ச்சமதாய்க்
கொதிவெழும்பும் சமயங்களு, எட்டியேயாருஜாமத்துக் கெட்டுதர
ங்கேளு இடைவிடாமலெரிக்கும்பா யங்கிர்தாணும், தாட்டியேயப்பா
கண்டாயானுல் கருவாகப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்து, காட்
டியேவைகாசுநு சிதறுமற்றான் சன்மணியேயாறவைத்துப் பீங்கா
னில்வாரே. (563)

வார்த்தானிறுக்கனிலே பத்துகாள்வீதம் வசனித்தோம்வைத்
துப்பதி வெளளியைதயிறுத்து, பார்த்துப்பத்துகாள்புழுது மென்
துருவி பண்பெறுகாதசத்தி புப்பதனிலாகும், காத்து
வையதிபானுல் பண்பெறுநாதசத்தி புப்பதனிலாகும் கலமானவுப்பெடுத்துச் சீ
மிக்கப்பிங்கானில்நிறைய வுப்புப்பாடும் கலமானவுப்பெடுத்துச் சீ
சாவிவிட்டு, பார்த்துக்குமோனையம் வாசிபதுவொட்டி கருவாகக்கும்
பித்து தப்பிப்பாயே. (564)

அப்பிப்பாய்வாசியதை நேசத்திப்பாட்டி தருவாகயங்குவின்று
நூசத்தைவொட்டி, கம்பித்துக்கும்பகத்தான் வங்கென்றெழும்பி கமனி
யபலும்நீம்பாக்கு ஷசாபாவென்று, அம்பித்துமவுனமதி லட்சாமுஞ்
செபித்தால் அதிதகாதசப்பின் சாபம்போச்சு, கம்பித்துப்பூசைசெ
ய்து பதனப்பண்ணிக் கடைத்தேறவாருமகைதாய்க் கருதுவாயே. ()

நாதசத்தியுப்புத் திராவகம்.

கருதிவாய்நாதசத்தி யுப்பைச்சொன்னோம் கருவாகச்சத்தியுப் பிற் றிராவகத்தைச்சொல்வோம், மருதிவாய்மண்கலம திலேகேளு மருவினதோருப்பில்சே ரிரண்டுதாக்கி, வருதிவாய்நாதசத்தி பனிநீர் சேரிரண்டு வளமாகக்கலசமதில் வார்த்தியும், கருதிவாய்காக்கமெழு கிராகனிடைகொண்டு கருவானரோமசெயநீரிற்பல மொன்றுவாரே.

மதுசலம்.

வாரப்பாவார்த்ததனைக் காமதிவாற்பினைசந்து மந்தித்துக்கூட்டி மத்தி யுண்டையாக்கி, காரப்பாகலசமதி லுண்டைவைத்துக் கரு வானவிந்ததனற் சீலேயெழுசெய்து, ஆரப்பாயதையெடுத்துப் பீங்கா னில்வைத்து அடவாகரவிமுகத்தி லிருசாமமையா, தோரப்பாவைத் ததனைப் பார்த்தாயானால் குபுகுவென்றுமதுசலம்போ லிறங்கும்பாரே.

இறங்கினதோர்திராவகந்தா னென்னசொல்வேன் ஏகவுபதிட தேவி யுப்பினாலே, இறங்கினதோரிதற்குப்பேர் சொல்லக்கேளு என் னசொல்வோம்நாதசத்தித் திராவகந்தான்பாரு, அறங்கினதோர்சீஷா வில் திராவகத்தைவிட்டு அடவாகயதற்குமைந்தா பிரபைபோட்டு, நறங்கினதோருனதருகே வைத்துநன்றாய் நற்சாபநிவர்த்திதனை நவி லுவோமே. (568)

திராவகத்துக்குச் சாபநிவர்த்தி.

நவிலுவோம்சாபமதி னிவர்த்திகேளு நயவசிம்ஓம்லுயு மங்குஷா யா, அவிலுவோமாக்கினியில் மனக்கண்ணோட்டி யங்குநின்றுபிரா ணயம் வாசியூட்டி, எவிலுவோமிடைகலையி லட்சமுருகச்சேபி யெய் தும்பாயதிதசித்தி சாபம்போச்சு, மவிலுவோம்நாதசத்தி திராவகத் தாலேயா மாண்டுபோம்சரக்குவறு பத்துநாலே. (569)

சிவமுப்பு.

நாலானசிவசத்தி திராவகத்தைச்சொன்னோம் நவிலுவோம்சிவ முப்புநேர்மையெல்லாம்,வேலானசிவவுப்பிலிரண்டுசேர்வாங்கி விளங்க வேபீங்கானி லிட்டுத்தாக்கி, வாலானசிவநீரைநயொன் றரைசேர்வி ட்டு மைந்தனே மத்தித்துக் கூட்டிமத்தித்து, மாலானமதிதனிலே வாசக்கொண்டையா மகத்தானசிவயோகநீரைக தெளிந்திடாயே. ()

மூம்மூலரோசகம்.

தெளிந்துமேவாரமது சென்றாலேயா சிவமுப்புபீங்கானில் நிறை யப்பூக்கும், நனிந்துமேமுப்பூவை யெடுத்துமீயும், நலமானசீஷாவில்

பதனஞ்செய்து, கனிந்துபோதாக்கொண்டு கலையிலெட்டி கண்ணூடி
சுழிதனிலே மனதைத்தைத்து, புனித்துமேபிராணய வாசபூட்டி மும்
மூலரேசகம்விட் டப்பாற்பாயே. (571)

சிவமுப்பு சாபநிவர்த்தி.

பாய்ந்திடவேசிவமுப்பு நிவர்த்திமைந்தா பாடுகிறேஞ்சாபமெல்
லாம் பறந்துபோக, ஆய்ந்திடவே-யகம்-சிவ-யசிவாவமென்று அங்
குஷாயாஜயுமென்று மவுனமேவி, நாய்ந்திடவேகும்பகத்தில் நிலைக்
கண்ணூட்டி நலமாகப்பூட்டிலட்ச முருந்தான்செபி, தாய்ந்திடவே
சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு சதாசிவத்தினுப்பதற்குவுயிர்தானுச்சே.

சிவமுப்புத் திராவகம்.

ஆச்சப்பாசிவமுப்புத் திராவகத்தைக்கேளு ஆச்சரியமாச்சரிய
மார்தான்செய்வார், வாச்சப்பாசிவமுப்புயிரண்டுசேர்வாங்கி வளமான
பீங்கானிலடைவாயிட்டு, தேச்சப்பாசிவகங்கையொன்றரைசேர்விட்டுத்
தேசிசெயபேதிலேபலமஞ்சிட்டு, நாச்சப்பாலிங்கமெழுவிராகனடை
யிட்டு நலமாகமத்தித்து அக்காரத்தாற்கூட்டே. (573)

கூட்டியேயுண்டைசெய்து காகமதிலிட்டுக் கூருகவிந்ததனுற்
சீலையெழுஞ்செய்து, காட்டியேபீங்கானில் நடுவேவைத்து நலமாக
வெடுத்தக்னி ராவியிற்றுலும், வாடியேயிருசாம மடவாய்வைத்தால் வச
னித்தோங்குபுருபென்று வருவிபாயும், சாட்டியேயப்பாகங் கண்டா
யானுல் சாதுரியமாகவல்லோ வெடுத்திடேரே. (574)

எடுத்துமேஷாவில் வார்த்தைதையயா யின்பமுடன்பிரடையதை
ப்போட்டுமேயுர், அடுத்துமேயருகுவைத்துப் பிராணயமொட்டி யர
காரேசகத்தில் யங்கென்றுகாட்டி, தடுத்துமனக்கண்ணாலே சுழிக்
கண்ணூட்டி சம்பிரமதாய்க்கும்பகத்தில் பாய்ச்தாயானுல், கடுத்துமே
யகோரசிவம் தெரிசனமுமாகும் நவகோடிசாபமதி னிவர்த்திகேளே.

சிவமுப்புத்திராவகத் துக்குச் சாபநிவர்த்தி.

கேளென்றசிவமுப்பு திராவகத்தின்சாபங் கிருபையதாச்சொல்
லுகிறேன் நிவர்த்திதானும், ஆளென்றசிமயவசிறியும் இறியுமென்று
ஐயும்மங்கிஷையாவென்று மவுனமேவி, வேளென்றதம்பித்து லட்ச
முருசாதி வெகுகோடி சாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு, நாளொன்றுஞ்
சொல்லாதவாதியோர்க்குலமான சிவமுப்புதிராவகஞ்சொன்னேமே

நாதசத்தி முப்பு.

சொல்லுகிறேன்நாதசத்திமுப்புவதுகேளு ஆடியானசத்தியுப்பில்
சேர்தான்ரெண்டு, அல்லுகிறேன்பீங்கானி லுப்பையிட்டு அருளான

நாதகங்கை யொன்றனைதான்சேரு, வல்லுகிறேன்வார்த்துதன்றாய்க்
இனிசெயநேர்பலமாம் வளமாகமத்தித்துக் காத்தாற்கூட்டி, நல்லுகிறே
ன்ரவிதனிலேபீங்கான் வைத்துநலமாகவாரமதுசத்திகங்கைமதெளிவே.

கும்பகசித்தி.

தெளித்ததன்றாய்ப்பாகமதாய்வாரஞ்சென்றெடுத்தால் திருவான
பீங்கானில் முப்பூபூர்க்கும், களித்ததன்றாயதினிமறைச் சத்திமுப்பு
கலிறுவோம்பூர்த்து யிருக்குமானால், வழித்ததன்றாய்ப்பூவை யெடு
த்தாயேபு மகத்தானசிஷரளிற் பதனஞ்செய்து, களித்தாயே தருதிக்கொண்
ணாற் றூமைமந்தா கருததேவெயாருமித்துப் பிராணயமோட்டே. ()

ஓட்டியே வங்கென்று ரேசகந்தான்செய்து ஓமோமோ கும்பகத்தி
லங்கூட்டி, காட்டியேபூரகத்தில் இங்கென்றுமியுத்தி நலமாயங்கு
நின்று வாசியொட்டி, மூட்டியேமூலமதில் வடகலையிறுமேல முமூலச்
சுழிமுனையில் குளிகைகாட்டி, ஆட்டியேநாதசத்தி முப்பூவுக்கு அங்கு
நின்றுசாபமதி னிவர்த்திசெய்தே. (579)

சத்திமுப்பு சாபநிவர்த்தி.

செய்யப்பாநாதசத்தி முப்புசாபம் செப்புவோநிவர்த்தியுட திற
த்தைக்கேளு, கையப்பாவசியமும் றீயும்ஸ்ரீயும் கலிறுவோம்பங்கெ
ன்று லட்சமுருவையா, மையப்பாமவுனமதில் கம்பித்தாயே மகத்தான
சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்வாய், பொய்யப்பாசொல்லவில்லை யகத்தி
ன்வாக்கு புகட்டினேம்புலத்தியனே நிவர்த்தியாச்சே. (580)

சத்திமுப்புத் திராவகம்.

ஆச்சென்றமுப்பினுடநிவர்த்திசொன்னேம் அடவாக சத்திமுப்
புத் திராவகத்தைக்கேளு, காச்சென்றசத்திமுப்புயிரண்டு சேர்வாங்கி
நலமானமுப்பதனைப் பீங்கானிலிட்டு, வாச்சென்றசத்திகங்கையொன்
றனைதான்சேரு வார்த்துஅதிலிங்கமெழுகு விராகனையெடையோடு,கோ
ச்சென்றகோமசெயநீர் பலமுமொன்று தன்மையதாய்மத்தித்துக்
காத்தாற்கூட்டே. (581)

கூட்டியேகாகமதி விட்டுத்தாக்கிக் குருவானவிக்கநேற்சீலை
யேழுசெய்து, சாட்டியேபீங்கானிற் காகமதுவைத்து சமர்த்தாக்கி
முகத்தி லிருசாமம்வைத்தால், காட்டிலேகவசித்தர்செய்யு முறைக்
கெல்லாம் நாதசத்திதிராவகத்துக் கீடுண்டாமோ, போட்டியாய்த்திரி
யாதே புலத்தியனேயையா போரனசிஷரளில் திராவகத்தைவாரே. ()

* ரவியென்பது சூரியன்.

முப்புத்திராவகச் சாபநிவர்த்தி.

வார்த்தமேபிரண்டையது கன்றாய்ச்செய்து வைமந்தனேயிருக்கும் சாலைதன்னில், கார்த்துமேயருகேவைத்து மவுனமேனி கனிலுமேவாம் விசுத்தியதில் வாசிகொண்டு, போர்க்குமேபூரகம்விட்டு ரேசகத்தை யோட்டி புனிதமாய்வடகலையில் வங்கென்றுகும்பி, பூர்த்தமலர்கும்ப கத்தில் மனதைநாட்டி பூரணமாம்நிலைகண்டு தம்பிப்பாயே. (583)

தம்பிக்கச்சத்திமுப்புத் திராவகத்தின்சாபம் சார்பாகநிவர்த்தி யுட நேர்மைசொல்வோம், கும்பிப்பாய்மனிவாய குருமயிரேரமென் று கூடியபாய் அங்கு அங்ஙூ மங்குலையாய, அம்பிப்பாய்ச்சக்கரத்தில் மவு னங்கொண்டு அடவானகும்பகத்தி லறிவைநாட்டி, நம்பிப்பாய்பூரகத் தில் கும்பிப்பாய்நீ நலமானரேசகங்கொண் டோடுதானே. (584)

காருகயங்குறின்று மவுனமாகித் தம்பிப்பாய்லட்சமுரு செபித் தாயானால், வேருகப்பரந்துவிடு மதிகசாபம் வெகுகோடாகோடியிதிர் நிவர்த்தியாகும், தேனுகச்சொல்லிவிட்டோம் சௌமியத்தில் திசை சித்தர்கவசித்தர்சாபம்போச்சு, பாருகச்சொல்லிவிட்டோ மறையோர் சாப மகாகோடிசாபமெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சே. (585)

சிவமுப்புச்சுண்ணம்.

நிவர்த்தியென்றசத்திமுப்புத் திராவகத்தைச்சொன்னேம் நேர் மையுறுஞ்சாபமதி னிவர்த்திசொன்னேம், அவர்த்தியென்றசிவத் தின்முப்பு அருளாக்கேளு அடவாகச்சொல்லுகிறேன் மதிதச்சுண்ணம் பவர்த்தியென்றவாயிரத் திருநூறுக்குள் பாடுகிறேன்கோடாகோடி கருக்களெல்லாம், மவர்த்தியென்றபுலத்தியனே ராசயோகி மகத்தான சுண்ணஞ்செய்யும் வகைகேளே. (586)

கேளப்பாசிவமுப்புச் சுண்ணந்தன்னைக் கெடியானமுன்னோர் கள் மறைத்தாரையா, காளப்பாசெல்லாது சௌமியத்தில் ஞானிகள் தானேகம்பேர் தேடினார்கள், வாளப்பாசிவயோகிக் கிந்நூல்வேண் டும் மவுனிகட்குத்தவசிகட்கு மிந்நூல்வேணும், கோளப்பாவாராது சித்தர்க்கெல்லாம் குயமாறுசௌமியத்தை வெளியிடாதே. (587)

குருசெயநீர்மெழுகு.

வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் சிவமுப்புச்சுண்ணம் வேதாந்த ஞானிகளே விளம்பக்கேளு, அளியாதமுப்பதிலே சீரண்டில்வாங்கி யடவாகக்குருசெயநீர் மெழுகுபலமாறு, சுழியாதபீங்கானில் மெழு கதனையிட்டு சுக்கானூறல் பலம் சுருக்காகவிட்டு, வெளியாகுமெழு கதனைப் பிசைந்திட்டுப் பொசனங்கையதுபோல் செய்திடவே. ()

குகையை ரவியில் வைக்கவும்.

செய்திடீர்குகையதனை ரவியில்வைத்துச் செயமாகக்குகையுணர்ந்தால் செப்பக்கேளும், ஐதிடீரக்குகையில் சிவமுப்பிட்டு அதன்மேலேகினிசெயநீர் மெழுகாலேயா, கைக்கிடீர்கவசமது நன்றாய்ச்செய்து நலமானவிந்ததனுற்சீலை யேழுஞ்செய்து, பைதிடீ ரவிதனிலேவைத்து காழிவைத்துப் பாவுமுகமலர்ந்துமென்றால் பரக்கேளே. (589)

புடபாகம்.

பகாக்கேள்முசற்புழுக்கைப் பெருங்கூடைகொண்டு பண்மைபெறக்கெசம்புடம்போல் பரிவாய்ச்செய்து, அகாக்கேளதநடுவில் குகையைவைத்து அக்கினியைமூட்டிபுடம் போட்டாயானால், தகாக்கேள்புடமாறி யெடுத்துமைக்கா நல்லகுகைக்கவசமதைச் சீலையேழும் வாங்கி, தகாக்கேள்பார்க்கைதனென்றால் புஷ்பமதுபோலாம் தன்கருபங்கோடாகோடி கனிதானுமே. (590)

வஸ்துதெளிவு.

ஆமப்பாயச்சுண்ணம் பரிட்சையதுபாரு அடவாணவஸ்துவதனில் கடுகு[?]வீதமிட்டால், காமப்பாசொல்லிவிட்டோ மமுர்தமதுவாகும் நாடதிலேயிதுவதிக நாம்சொன்னேம்பாரு, காமப்பால்திசையகற்று மிந்தச்சுண்ணங் காயசித்தி ஞானசித்தி மிதனுலாகும், தேகமப்பாதேகசித்தி யோகசித்தி தெளியலாம்வாசிசித்தித் தேறலாமே. (591)

அமுர்தம்.

தேறுமேவார்க்கிந்தசுண்ணஞ் செய்தாயானால் சௌத்திலேகோடாகோடி வேதையாடும், ஆறுமேவாஞ்சாக்கறு பத்தாகாக்கும் அகோடியில்மெழுகாகுங் களங்கமாகும், காறுமேவாம்வாதக மிதனுலேயாதருவாகச்சுண்ணமுமாஞ் செந்தூரமாகும், பாருமிதுசுண்ணமிதைச் செய்துக்கொண்டு பலகோடி ஸிமதியி லமுர்தமுண்ணே. (592)

அமுர்தமாஞ்சுண்ணமிதைச் சீஷாவிலிட்டு ஆக்கினையிலங்கதனையடவாய்ப்பூட்டி, மமுர்தமாமவுனமதை லுபிவைக்கொண்டு மகத்தானபிராணய வாசியோட்டி, வமுர்தமாங்குறின்று ரோசகத்திற்பாய்ந்து வளமானகும்பகத்தில் நின்றென்றுபூட்டி, நிமிர்தமாங்கும்பகத்திலொருமனதாய்நின்று தெளிவாகவர்ச்சித்துப் பூசிப்பாயே. (593)

சாபநிவர்த்தி.

பூசித்துரேசகத்தில் மவுனகுருபீடம் பிராணயசித்திபெறநிவர்த்திக்கேளு, ஆசித்துபவசிமக அரிதும்ஐயும்அடவாகறும்கிலியும்சிறியு

மென்று, தேகசித்தாச்சிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்கு தியானமூலசாப மதி னிவர்த்திதன்னை, வாசித்துத்தம்பித்து லட்சமுருச்செபித்தால் நவகோடிசித்திவாய்த்துஞ் சாபமதுபோச்சே. (594)

வாலைதியானம்.

போச்சென்றசிவமுப்புச் சுண்ணத்திற்குப் புனிதமதாய்ப்பூசித் துப் பதுணஞ்செய்து, வாச்சென்றயிக்கண்ணை மார்தான்செய்வார் வாசிசிவயோகஞ்செய்வோ ரவரோசெய்வார், ஆச்சென்றசுண்ணமடா மகத்தானசுண்ணம் ஆச்சரியம்வாலையுட தியானந்தன்னை, பாச்சென்ற சவ்வுங்கிலியுஐயுமென்று பண்மைபெறகிலியும்கிறியும்கிறீமென்னே.

பண்ணாவேயிராஜைய மூலத்தேகி யியம்புவாய்மவுனமதிலச் சுண் ணத்திற்கு, வென்னவேலட்சமுருத் தியானஞ்செய்தால் விவேகமதில் வாலைபிர சன்னமாவாள், உன்னவேயடிபணிந்து தெரிசித்தாக்கால் உனதுசெட்டுக்காயசித்தி பகந்தேசொல்வாள், நன்னவேநாம்சொன் னேம் வாலைதியானம் நாடிலேவாதிகட்கு நவிலுவோமே. (596)

நாதசத்தி முப்புச்சுண்ணம்.

நவிலுவோம்புலத்தியனே நாதசத்திமுப்பு நலமானமுப்பினுட சுண்ணமதுகேளும், அவிலுவோம்வெளிச்செயநீர் மெழுகுபலமாறு அன்பானமெழுகதனைப் பிங்கானிலிட்டு, பவிலுவோநாதசத்தி பல மைந்துபங்கை பரிவானமெழுகதனிற் பண்பாயிட்டு, குவிலுவோமத் தித்துக்கூட்டிக் காரமதுவால் கூறுநப்பிலைசந்து நட்டிக் குகையதுவாய்ச் செய்யே. (597)

புடபாகம்.

செய்துருகை ரவிபுலர்த்திச் சாமமதுவைத்துச் செயமானகுகை யதனிற் செப்பக்கேளு, மெய்யுசத்திமுப்பூவி லிரண்டுசேர்கொண்டு மூர்ச்சமதாய்க்குகையதனில் முப்பூவையிட்டு, மைதுவிந்தகணேசிலை யேமுசெய்து ரவியிலிருசாமமதை நன்றாகவைத்து, மைதுமானபுடக் கையது கடைசொண்டையா வசனித்தோங்கெசபுடம் போடுவாய்த் தானே. (598)

சுண்ண நிறம்.

தானென்றபுடம்போட்டு மாறியெடுத்தாக்கால் தவதாகநாதசத் திச் சுண்ணமதுவாகும், மோனென்றகுகையதனை யாறியெடுத்தப்பா கூரானசீலையதை மேமுமதைவாங்கி, வானென்றபிங்கானிற் சுண்ண மிதையிட்டு நலமாகப்புலத்தியனே பாருமதன்வருணம், தேனென்ற

பாலசந்திர னுதித்தாற்போலத் தெளிவானசத்திருப்புச் சுன்ன
மிதுகாணே. (599)

ரேசகம்

இதுவானசுன்னமிதைச் சிஷாவிவிட்டு இயமனைவாய்விட்டை
மூடிநன்றாய், இதுவானபூரணகருகே வைத்தீயப்பா வியல்பானபிர
ணையபீடஞ் சென்றையா, வதுவானவாசியதனாலே கும்பிப்பாய் வள
மானரேசகம்விட்டப்பாற் கும்பகத்தில், அதுவானபூரகப்பாய்ந் தப்
பாற்சென்று அங்கென்றுகும்பித்துத் தம்பித்துவில்லே. (600)

சாப நிவர்த்தி.

நில்லெனவேசிவசத்தி சுன்னமதற்கப்பா நிவர்த்திசாபமதிலே
ர்மை யதனைக்கேளும், அல்லெனவேசிவமாய ஓங்கிறுங்கிரியும் ஐயுஞ்
சவ்வுங்கிலியும் அறிந் அங்ஙாயா, மல்லெனவேபிராணய பீடஞ்சென்
றையா விளங்கவேகும்பித்து மவுனதிலெகொண்டு, மல்லெனவேமர்
சென்று ரேசகம்பாயந்து வாசியதைப்பூட்டிநீவங் கென்றுநில்லே. ()

நீங்கவேமவுனமதிலித் தியானங்கொண்டு நிராமயப்பூரணமேசழி
முனையில்நாட்டி, கற்கவேதம்பித்து வொருநிலையாய் நின்று கருதவே
லட்சமுருச் செபித்துநின்றக்கால், நற்கவேநலசாபந்திமை சாபம்
போச்சு நவகோடிசித்தியது மெய்தும்பாரு, அற்கவேவசித்தியானமூட்
டிணையா அளவில்லாச்சாபங்க ணிவர்த்தியதுவாச்சே. (602)

கைலாசசித்திமுத்தி பொதிகை.

ஆச்சுதேசிவசத்தி சுன்னமதின்சாபம் அருணிதேறியின்னமொ
ரு வடவதனைக்கேளும், வாச்சுதேயிச்சுன்னமார் செய்யப்போறார்
வசனித்தோமகத்தியனு நாம்செய்தோம்பாரு, காச்சுதேசுன்னமரு
வதினாலே கைலாசமுத்தியது சித்திபெறலாகும், பேச்சுதேசாத்
கறு பத்துநான்குந்தான் விளங்கவேசெந்தூர சுன்னமதுவாமே. ()

ஆமப்பாமெழுகோடி களங்கங்கள்கோடி அளவில்லாத்தயிலங்
கள் இரசவகங்கள்கோடி, தேமப்பாவெள்ளிபொன் வேதையில்கோடி
தெளிவானகற்பங்கள் செயநீர்கள்கோடி, நாமப்பாயிச்சுன்னங்கடு
களவுபட்டால் நாடெல்லாம்வைப்புமுறை நனிமடிதுவாகும், வாமப்
பாசிவசத்தி சுன்னமிதைச்செய்து வாழ்ந்தோபொதிகைதனில்
வெகுயுகந்தானே. (604)

சிவமூப்புச் செந்தூரம்.

தானனசிவமூப்புச் செந்தூரஞ்சொல்வோம் தருவாகநீகேளுபுல
த்தியனேயையா, மானனசிவமூப்புச்சேரிரண்டுகொண்டு வளமான

பீங்கானில் முப்புதனையிட்டு, தேனுடனேயரங்கைபல மைந்துசேர்த்து
செயலானதுருச்செயநீர் பலமூன்றுவாறு, வாறுணமதிசெயநீர்பல
மிரண்டிட்டு மத்தித்துக்கூட்டியே யுண்டையதுசெய்யே. (605)

சிவப்புச் செந்தூரவுண்டை.

செய்துமோசிறுகுறுதலா யதைச்செய்து செயமாகவெடுத்துநீ
செப்பக்கேளு, ஐந்துநீக்கினிச்செயநீர் மெழுகுபலமாறு அம்மெழுகு
பீங்கானிலேவாய் நீவைத்து, கைதுமோசிதனிலே நல்லதேங்கா யது
போலவேதான் செய்துவைத்து, மைதுமோசிதனிலேயொரு சாமம்
வைத்து மைத்தானகுகைபதனை யெடுத்துக்கொள்ளென்றே (606)

இரிஞ்சமெழுகு.

கொள்ளென்றசிவப்புச் செந்தூரவுண்டை குகைதனிலேவை
த்துநீ குருமெருகுகவசம், தெள்ளென்றவிந்தகுறுச் சீலையேழுசெய்து
செயமாகசிறுகுறுதலாய் வைப்பாய்நீ, அள்ளென்றவிருசாமமாகி
புடமைவைத்தால் அருணிறேமெழுமையது யதிகமதுவாகும், கள்ளமே
யில்லையது வப்பாகங்கண்டு கைபாகமாகவுநீ யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

செந்தூர வர்ணம்.

கொள்ளுவாயிரிஞ்சனுட வெருங்கூடைகொண்டு குமுறவே
கசபுடங் குகைபதனைவைத்து, அள்ளுவாயக்கினியை மூட்டியிருசா
மம் ஆலகாலவிஷம்போலத்தீ மூட்டுவாய்நீ, புள்ளுவாய்புடம்போட்டு
மாறியெடுத்தாக்கால் புதுமையென்ன வதனுடைய புகழதனைக்கேளு
கள்ளுவாய்குகைக்கவசஞ் சீலையதைவாங்கிக் கருவானபீங்கானிற்செங் (608)
தூரங்கொட்டே.

கொட்டியேசெந்தூரக் குருவதனைக்கேளு கூறினேனிந்திரகோப
மதுபோலாகும், நாட்டிலிங்கசெந்தூர மார்தான்செய்வார் காயசெய்
தோம்ஞானிகள் மவுனிசெய்வார்கள், காட்டினேனிந்தசெந்தூரம் புல
த்தியநீ கைபாகந்தவறிமற்பாகமதாய்ச் சொன்னேன், ஏட்டிலே
சொன்னதென்று மலையாதே யெடுத்துச்செந்தூரமிதைச் சேஷாவிற் (609)
போடே.

பூரணசித்தி சாபநிவர்த்தி.

போடப்பாமேல்பிரடை போட்டுநீமைந்தா பூரணமாகவேபிரா
ணுபிடம், சாடப்பாகுழிமுனை மணக்கண்ணுலொட்டித் தம்பித்து
அங்கென்றும் கும்பிடப்பாய்நீயும், நாடப்பாகும்பித்து ரேசமும்நாட்டி
நலமானகும்பசம் பாய்ந்திடர்தானும், ஆடப்பாயாக்கினை சதாசிவஞ் (610)
சத்தி அங்கென்றுதம்பித்துப் பூசிப்பாய்தானே.

தானென்றசிவமுப்புச் செந்தூரசாபந் தருவானிவர்க்கிப்புட இயானமதைக்கேளு, வானென்றுவயபசி ஓமென்றுபேயும் வளமான பிரணயம் வாசிகொண்டையா, மாமென்றமோசகமமுனங் கொண்டப்பா வளமாகத்தம்பிப்பாய் லட்சமுருவாக, ஆமென்றகும்பித்துப் பூரகம்பாய்ந்தால் அஷ்டசாபங்களனி வாத்தியதுவாச்சே. (611)

ஆச்சென்றசாபங்க ளிபர்த்தியாக அருளினேனிந்தியானமிது யார்சொல்வாரையா, காச்சென்றசெந்தூரஞ் சாபமதுபோச்சு நாடெல்லாம்பொன்வெள்ளி வேதைதயிலிலாச்சு, பாய்ச்சயமைா கூருவிதங் கல்மலைகளெல்லாம் பரிக்கங்கோடிகளி மாற்றமிகமாகும், எச்செசன்றசெந்தூரமிதை விட்டாலையா எய்தாதுவேதைகளினி சொல்லக்கேளே.

சிவசக்தி முப்புசெந்தூரம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனே யின்னங்குருவேகள் சொல்லுகிறேன் சிவசத்தி முப்புசெந்தூரம், வெல்லக்கேள்சிவசத்தி முப்பிரண்டு விளங்கவேபீங்கானி லிட்டுநீயப்பா, மெல்லக்கேள்தேனிசெயநீரு பலமாறு மேலாகசிவசத்தி க்கிருகபலமாண்டு, அல்லக்கேளிவ்வகைக ளிட்டுநீயப்பா அருளினேமத்தித்துக் காமதனுற்கூட்டே. (613)

மெழுகுவகை.

கூட்டியேயுண்டையாது செய்துநீஐயா கூருகாவிமுக பிருசாமம் வைத்து,காட்டியேயினிசெயநீர்மெழுகுபலமாறு கருணை பெறபீங்கானி லிட்டுநீமைந்தா, தேட்டியேசிவசத்தி சங்கைபிருபலந்தான் தெளிவாகவிட்டுஅதைமத்தித்தாலும், ஆட்டியேகுகையதுபோற் சீலைசெய்திடர்தாலும் அக்குகையையாவியுலா வைத்திடர்தானே. (614)

வைத்திடர்குகையதனை யுலாவைத்தெடுத்து வளமாகச்செந்தூரவுண்டையதைக்கொண்டு, கொத்திடர்குகைதனிலே யுண்டையதனை வைத்துக் கூறினேனினிமெழுகு கவசமதுசெய்து. ஐத்திடர்சித்துயதின் சீலையேழுசெய்து அழகானாவிமுக முலாவைசாமம், கைத்திடுரவியுலர வைத்தகுகைதன்னை கவிழுவோம்பசுஞ்சாணங் கெசபுடம் போடே. (615)

புடநிறம்.

புடமானகெஜபுடம் போட்டுநீயப்பா புனிதமதாய்ப்புடமாறியெடுத்துநீபாரு, அடமானகுகைக்கவசஞ் சீலைவாங்கி யருளினேன்பீங்கானிற் செந்தூரத்தைவிட்டு, சடமாகனிறந்தனையே சம்பிரமதாய்ப் பாரு சார்வாகுங்கஸ்தூரி யருணைவால்போலே, திடமானவகனிறந்தான் செந்தூரமாகும், சீனத்தபடிவேதைக ளிகுலாமே. (616)

சாபநிவர்த்தி.

ஆமெனவேசெந்தூரம் ஜொலிவிட்டு அருளானசிவயோகக்குகை
யருகேசென்று, வாமெனவேசெந்தூர மருந்துதனைவைத்து வசனித்
தோம்பிராணய வாசிதனையோட்டி, கும்மெனவேயெழும்பிரேசகந்தா
ண்டியப்பா கும்பித்துஅங்கொண்டு தம்பித்தப்பாரு, நம்மெனவேகும்
பகம்கொண் டோடிவாசி கல்மலைவனப்பதி தாண்டியேபோகே. (617)

போகவேயப்பதி தெரிசனமாகும் பூசித்துச்செந்தூரம்புகழ்
பெறவேதானும், ஆகவேசிவசக்தி பிரசன்னமாவாள் அடிபணிந்தங்
கனே கனகசபைகாணுஞ், சாகவேயொருநாளு மிறப்பதுமில்லை
சாயுச்சியபதவியுண்டாகு மிதுபாரு, வேகமாஞ்செந்தூரம் பூசித்தை
யாரு மெஞ்ஞானசாபமதி னிவர்த்தியதுசெய்யே. (618)

செப்பவேசிவசக்தி செந்தூரமாடச் செப்புகிறேஞ்சாபமதி
னிவர்த்திதனைக்கேளு, ஐயவேயநவசிம்ஹும்றீங் அறிங்கென்று அவ்
வுமங்குஷோயவென்றுரு லட்சஞ்செபிப்பாய், தப்புதவறில்லாமல்மவு
னங்கொண்டையா தமர்த்துச்செந்தூரசேர்வையதற்காணும், கப்பு
கிறேஞ்சிவசக்தி சாபமதுமீபாச்சு நவசித்தாள்சாபமது நிவர்த்தியதா
வாச்சே. (619)

ஆச்சப்பாசெந்தூரம் பூசித்துவைத்து அனைவருமறியக்கோடா
கோடிவேதை, வாச்சப்பாயிந்தசெந் தூரமிதனாலே வைக்கலாம்வெகு
கோடி வைப்புமுறைமைமந்தா, காச்சப்பாசிவசக்தி முப்புசெந்தூரம்
நாம்செய்தோம்நாடதிலே மனிதர்செய்பார்கள், பாச்சப்பாபரைக்கடுகு
செந்தூரந்தன்னைப் பாய்ச்சிறைபரியேமங்கோடி மாற்றுமுண்டே. (620)

சிவகேந்திர பூபதிசுண்ணம்.

மாற்றானசிவகேந்திர பூபதிசுண்ண மாட்டுகிறேமார்சொன்னார்
சௌமியத்தைப்போல, காற்றானசிவசத்திமுப்புசேரிரண்டு கருணை
பெறும்பீங்கானில் முப்பதனையிட்டு, சேர்த்தாகில்சிவசத்திகங்கைபல
மைந்து சிதறுமற்பீங்கானில்பதறுமல்வார்த்து, மூத்தானகுருசெயநீர்
இனிசெயநீரையா முனையாகவொவ்வொன்றுபலமிரண்டுவாரே. (621)

புருவெச்சம் புடம்போடவும்.

வார்த்துமத்தித்தாநீ காமதனுற்கூட்டி வசனித்தோமுளங்கைபல
மதுபோல, சேர்த்துநீவில்லையது அகலமதாய்ச்செய்து தேசிமெழுக
தனுலேசமதுசெய்து, பார்த்துநீயிந்தநிறுலேழுசிலேசெய்து பரி
வானசித்திரைமுன்னேழுாவியில், கார்த்துநீவில்லையதையுலர்நீசெய்து
கருதுவோம் புருவெச்சம்புடம்போடுவாயே. (622)

போடுவாய்பெருங்கூடை யெச்சமதைக்கொண்டு புடமூசகெசபுடம்போட்டுவில்லை, ஆடுவாயதனடுவில்வில்லைதனைவைத்து ஆலகாலமதுபோலேயக்கினியைமூட்டி, நாடுவாய்புடம்போட்டுமாறியெடுத்து தனை நற்கலசமதின்சீலேயெழும்வாங்கி, சாடுவாய்சிவகேந்திரபூபதி சுண்ணம் சமர்த்தாணபீங்கானிலெடுத்துப்போடே. (623)

சிவகேந்திர பூபதிகற்பம்.

எடுத்துமேக்குருவைப்பார்த்திடுவையா யென்னசொல்வேன இனிறமதனைக்கேளு, அடுத்துமேபார்த்திடிர்மாற்றதிகங்கோடி அநனி னேஞ்சந்திரனிறமதுவுங்காணும், தடுத்துவொருபணவிடைதான்சிவ கங்கைதன்னில்தானுமதையெடுத்து மண்டலங்கொண்டிட்டால், கடுத்துக்கொள்ளாதேயிதுபரமபதஞ்சேர்வாய் கைலாசமுத்திதனைச்சேர்க்குமிதுவாமே. (624)

சேர்க்குஞ்சிவகேந்திர பூபதிகற்பஞ் செகத்திலேதேயும்பேர் கொண்டிட்டாலையா, ஆர்க்குங்கிடையாதரிதாகுமிதுபாரு அருளினேனும் சட்டைதொண்ணூற்றாறுமதைக்கழட்டும், பூர்க்குமிதுகற்போலாஞ் சடலமதின்வாழ்க்கை பொன்னிறமதுபோலாம்பூபதியிதாகும், பார்க்குங்காயா இகற்பமிதற்கீடோ கனயுகயுகாந்தாங்கடத்தேறலாமே. 625

ஏறலாஞ்சிவசத்திசுண்ணமதைச்சொன்னேனும் என்போலேயாரா சொன்னாரசுவனிதான்சொன்னார், தேறலாமசுவனிதன்னூலதனைப்பாரும் இரட்டாயிரத்தைந்நூறதிசயத்தைக்காணும், பாறெலாங்கிரிந்தானுமகத்தியனூல்போல பாடல்கிடையாதரிதாகுமிதுபாரு, சேறேறீ பெண்மாய்கையோனிதனைவிட்டால் செய்வினையனுகாதுதீவினைதான் போமே. (626)

போமப்பாபுலத்தியனேசிவகேந்திரம் பூபதிகற்பமதைப்புகட்டினேம்பார், காமப்பாசொல்லிவிட்டோம் சௌமியம்போலுண்டோ நவசித்தர்பாடியதோர் நூல்களுக்கெல்லாம், காமப்பாயென்னூலுக கைராணுதா கருவெல்லாந்திறந்துயின்னூல்குருவாய்ச்சொன்னேம், ஏமப்பாயின்னூலுமரிதையாகே கெடுத்தோபேயாயிரத்தய்ருநூறுமே.

அகோரகாலாக்கினையின் கற்பம்

ஆமேதானின்னமொருகுருவைக்கேளு அகோரகாலாக்கினையின் கற்பங்கேளு, நாமேதான்சொல்லுகிறோம் சிவமூப்பிருபலந்தான்நாக சத்திசிவமூப்புயிருபலந்தானையா, தேமப்பாபீங்கானிலிருமூப்புபுட

மிட்டு விளங்கவேசிவகங்கைசத்திகங்கை ஓமேதாவொவ்வொன்றுயிரு
பலந்தானிட்டு உதிதமென்றசிவசுன்னஞ் சந்திசுண்ணங்காணே. ()

காணுகின்றவொவ்வொன்று பணவிடைதானிட்டுக் கருவான
குருசெயநீர்தேசிசெயநீர், தோணுகின்றகிளிசெயநீருசிசெயநீர் செய
லானரோமசெயநீர்விதம்பணவிடைதான், ஆணுகின்ற சிவமுப்புசெந்
தூரம் பணவிடைதான் அருளானசத்திசெந்தூரம் பணவிடைதான்,
காணுகின்றயிதுவெல்லா மொன்றயிட்டு நல்லகாமதுவாலேமத்திப்
பாயே. (629)

மதனப்பால்

மத்திக்கவயணமென்ன சொல்லக்கேளு மைந்தனேகரம்பட்
டால்வெந்துபோகும், கெத்தித்துச்செவ்வாமணக்கிலேச் சார்பிழிந்து
கிருமைபெறமுழங்கைதூரம்பூசியேயும், அத்தித்து அச்சாற்றில் மூன்
றுபலங்கண்டு அருளினதோர்வகையதனிலொன்றுய்ச்சேர்த்து, கத்
திக்குக்கூட்டிநீ மத்தித்தாக்கால் கருநாகப்பழமதுபோற்கற்பமாமே.

கற்பலேகியம்

ஆமப்பாகற்பமென்ற கருவைக்கொண்டு அருளினதோரவிதனி
லேயரைச்சாமம்வைத்தால், வாமப்பாலருவியது கசிந்துபாயு மகத்
தானவருவியடாமதனப்பாலு, நாமப்பாசொல்லிவிட்டோமப்பாலேத்
தான் நலமானசிஷாவிற்பதனஞ்செய்து, சேமப்பாலடியில்நின்ற வ
கோரகாலாக்கினைதான் செயகற்பந்தனேயமதியில்லையே. (631)

சிவயோகவாசி.

வைத்துமேதிதனிலேயிருநாழியானுல் மகத்தானலேகியம்போல்
வருதலாகும், வைத்துமேயப்பாகங் கண்டாயானுல் பரிவானசுரைப்
பரண்டில் பதனஞ்செய்து, வைத்துமேசிவயோகக் குகைக்குள்ளேகி
நலமானபிராணயபீடஞ்சென்று, வைத்துமேகற்பமதை யருகில்வைத்
துக் கண்ணுடிச்சுழிமுனையில் மவுனங்கொள்ளே. (632)

மகேசுரதெரிசனம்.

கொள்ளவேவாசியதனுலேயாகும்பித்து அங்கென்றுகும்பித்
தாக்கால், அள்ளவேரசகத்திற்பாய்ந்தாயானுல் அறுகோணமயேஸ்
வரத்தின்பீடங்காணும், வள்ளவேமனதிலெண்ணி மவுனங்கொண்டு
மகத்தானமகேஸ்வரனைத் தெரிசிப்பாய்நீ, கள்ளமேசொல்லவில்லை
கற்பபூசை கருணைபெறமெய்ஞ்ஞான பூசைசெய்யே. (633)

மவுனபூசைசாபநிவர்த்தி

செய்யப்பாபணிச்சென்று சோதிகாணுஞ் செகச்சோதியொளி யில்நின்று தெரிசிப்பாய்நீ, மையமேவுமவுனப்பால்பூசைசெய்யாச்சு மகத் தானகற்பசாபநிவர்த்திசேரு, ஐயவே-அறீம்-இறீம்-இலியும்-சவ்வும்- ஐயும்-பங்குஷாயாவென்றுமவுனமேவி, மையமேவுமிராணுபம் கும்ப கத்திலேயிருத் தம்பித்துலட்சமுருச் செபித்துப்பாரே. (634)

பாரப்பாசெபித்தையென்றால் சொல்லக்கேளு பரிவானசாப மெல்லாம் நிவர்த்தியாச்சு, காரப்பாகற்பங்கள்பலிதமாகுங் கைலாச முத்தியருள் பெறுவாய்நீயும், ஆரப்பாவறிவார்களிந்தகற்பம் அருளி னோமுன்னோர்கள்சாபம்போச்சு, வேரப்பாயிந்தகற்பஞ்சடலத்திற்கு வெகுகோடியுகாயுகந் திரங்கள்காணே. (635)

காணப்பாயகோரகாளைக் கிழங்கின்கற்பங் கருவானகற்பமதிற் பணவிடைதான்கொண்டு, ஆணப்பாமதனப்பால்பணவிடைதான்கொ ண்டு அடவாகமத்திக்குகாவிலேற்றி, கோணப்பாவாராமல் மண்டலந் தான்கொண்டால்கூறினேம்வாசியதையிழுத்துக்கட்டும், தோணப்பா தொண்ணூற்றுற்சட்டைதள்ளுந் தேகவச்ரகாயமதாயாக்குந்தானே.

ஆக்குமப்பாவாதாரம் நிலைத்துப்போகும் ஆயுசுதான்வளர்ந்தே போ மவுனியாவாய், தாக்குமப்பாதூரதங்கள் கடந்தேபோவாய்சதா கோடியுகமளவும் யோகஞ்செய்வாய், நாக்குமப்பாயிக்கற்பங் கொண் டாலையா நமனே துரட்டிலேசித்தனுவாய், வாக்குமூர்த்தஞ்செயசித்தி கற்பத்தாலே வாழலாங்கோடாகோடி யுகங்கடானே. (637)

தானென்றகற்பத்தாலட்டசித்துமாகுந் தாக்கானவழுபத்துநான் குசாரக்காடும், வேனென்றவேதையிலேயனந்தமாடும் வெள்ளிபொன் னூடதிலே காடகப்போகும், நானென்றஞானசித்தி யிதனாலாகும் நலமானசரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும், வானென்றசெந்தூரமெழுகு மாகும் வாதமெல்லாமிதனாலே செயமாமென்றே. (638)

செயமானயோகிகட்குமின்னூல்வேணுஞ்செயலானஞானிகட்கு மின்னூல்வேணும், மயமானமவுனிகட்குமின்னூல்வேணு மகத்தான சித்தருக்குமின்னூல்வேணும், நயமானதவசிகட்குமின்னூல்வேணுந் தபோதனர்க்குமுனிகளுக்கு மின்னூல்வேணும், வியமானரிஷிகளு க்குமின்னூல்வேணும் வேதாந்தியாவோர்க்கு மின்னூல்தானே. (639)

தானானவாதிகட்குமின்னூல்வேணுந் தருவானபண்டிதற்குமின் னூல்வேணும், காரணகாரியக்குருவுக்குத்தான் காரணக்குருவுக்கு

மின்றால்வேணும், தேனுனதேறும்போதேறுதோர்க்குந் தெளிவோர்
க்குயின்றாலுவேணும்பாரு, கோனுனகுருவின்மொழி சௌமியக்
தான் குவலயத்தில்சாகரமென் றிதற்குப்போமே. (640)

அண்டகாயாதிகற்பம்.

போரணயகோரகாலாக்கினியின்கற் பம் பேசினேனின்னமொரு
செய்திகேளும், ஆரணயண்டகாயாதிகற்பம் அருளுகிறேன்புலத்தி
யனேயடவாய்காரம், தேரானதெளிவுள்ளோராமிந்தபாரு தேகவதி
ன்சட்டையெல்லாங்கழட்டுங்கற்பம், பாரசப்பேபுலத்தியனே யிந்தகற்
பம் பாடுகிறேன்கருக்கிடையாய்ப் பாடக்கேளே. (641)

கேளப்பாயத்தினியினண்டமதுபக்குவிருமைபயென்றசங்கினியி
னண்டமதுபக்கு, கேளப்பாகித்தினியினண்டமதுபக்கு தெளிவான
பத்மினியினண்டம்பதினொன்று, காளப்பாகற்பத்தொன்றண்டங்
கொண்டு கலமானபீங்கானில்காதம்விக்குவாங்கி, கேளப்பாயண்ட
மதின்சவ்வதனைப்போக்கி கூறினேனண்டமதின் கோதைதனைப்
போக்கே. (642)

அண்டசவ்வு அண்டகோதைபோக்கவும்.

போக்கியேகல்லுாலிலண்டமதைவிட்டுப் புகழாகநாதவிக்கைதயெ
டுத்ததனிவிட்டு, ஏக்கியேயிருப்புலக்கைகொண்டுகாட்டி இனைவிடா
மிருசாமஞ்சாடுனுலையா, ஆக்கியேகடுஞ்சூலமாவழிபோவாரும் அம்
மாவைத்தோண்டியொரு பாண்டமதிலிட்டு, சேக்கியேசிவகங்கை
படியொன்றிட்டுச் சிவசத்திசத்தசலம் படியொன்றுவாரே. (643)

வார்த்துகாரமதனுலேகரைத்தம்மாவை வடிகட்டிமறுபாண்டமத
னிலிட்டு, மார்த்துமங்காள்முழுதும்வைத் ததனைமைந்தா மறுநாளில்
பாண்டமதை யெடுத்துபார்த்தால், சேர்த்தப்பாபாண்டமதில்தெளி
வதுவீராம் செயமாணீரதனை மறுபாண்டத்தன்னில், கார்த்துசலம்
விட்டதிலே யடுப்புமேலேற்றிக் கருங்காலிவிறகதனுல் தீமூட்டுவாயே.

மூட்டியேமுச்சாமக் கினியைமூட்டி முனைவிடாவிசிதறு தெரி
த்தாயானல், வாட்டியேநீரெல்லாம் வற்றிப்போகு மாமெழுகாகுமது
பாவதுபோல்காணீர், எட்டிலேயிவ்வண்ணஞ் சொல்வோராதான் இற
க்கியேபாண்டமதைச் சருகாமலையா, நாட்டியேபாண்டமதை யாற
வைத்து கலமானபீங்கானிற் கலையாமற்போடே. (645)

காயாதியமூர்த்தம்.

போடப்பாயம்மாவு மெழுகதனையையா புகழாகபீங்கானிற் போ
ட்டுவைமைந்தா, சூடப்பாசிவகங்கை சிவசத்திகங்கை சொல்லுவோ

மொவ்வொன்றுபலம்வீதமாய்வாரு, நாடப்பாவூசிசெயநீர் பணவிடை தான் நலமானரோமசெயநீர் பணவிடைதான், வாடப்பாருருசெயநீர் இனிசெயநீரையா வசனிப்போம்பணவிடைதான் வார்த்திடீரே. ()

வார்த்திடீர்தேசிசெயநீர் பணவிடைதான் மதிசெயநீரவிசெயநீ ரதுவுமிப்படிதான், சேர்த்திடீர்சிவுறப்புச்சுண்ணம் பணவிடைதான் சிவசத்திறுப்புசுண்ணம் பணவிடைதான்சேரு, ஆர்த்திடீர்சிவசெந் தூரம் பணவிடைதான் அருளானசத்திசெந்தூரம் பணவிடைதான், கார்த்திடீர்பீங்கானி லிவ்விதமெல்லாஞ்சேர்த்து காமதகுளிகைமுன்போ லே மத்திப்பாய்த்தானே. (647)

மத்தித்துக்கூட்டிபத மாக்கியையா மகத்தானரவிமுகம்சாமம் வைத்திட்டால், சுத்தித்துக்காயாதி யமூர்தமிறங்குங் கருவானசீஷாவி லெடுத்துவிட்டு, வொத்தித்துக்குருவினடி போற்றிப்பூசித்துக் குரு வானவமூர்தமதைப் பதனஞ்செய்து, பெத்தித்துப்பீங்கானி வழியில் நின்ற போனகாயாதி கற்பமதுகேளே. (648)

சிவன்சொல்ல உமைகேட்க உபதேசம்.

கேளப்பாயவ்வழியில் பீங்கானில்நின்ற வெணவமுதகாயாதி யண்டலேகியமாம், காளப்பாகருநாகப் பழமதுபோற்காணும் காயா திகற்பமதை மதிதனிலேவைப்பாய், ஆளப்பாயரைச்சாமஞ்சென் றதனையெடுத்தால் அதுவென்னவெகுபெருமை யாருஞ்சொல்லார், கேளப்பாமுப்புறமெரித்தசிவன் சொல்லவெகு விசத்தியுமையவளும் விளங்கினள்பாரே. (649)

விளங்கினள்நந்தியவர்க் குபதேசஞ்சொன்னாள் விபரமதாய்நந்தி சர் தன்வந்திரிக்கருள, வழங்கினார்தன்வந்திரி பகவானையையா வச னித்தாரசுவனி தேவருக்கருள, உளங்கினாரசுவனி தேவர்தானு முப தேசமெந்தனைக் கருளினார்பார், புளங்கிநானுமென்பெய ரகத்தியன்று னையா புலத்தியனேயுந்தனுக்குப் புகட்டினேம்காமே. (650)

கற்பூசை யமூர்தபூசை மவுனபூசை.

புகட்டினேனென்னவென்றால் புலத்தியனேயையா பூதலந்தன் னிலே தேறும்போர்க்கெல்லாம், புகட்டினேங்காயாதி லேகியந்தன் னைப் புகழானசமைப்பாண்டில் பதனஞ்செய்து, புகட்டினேஞ்சிவ யோகம்செய்யும் குகைதன்னில் போனவமூர்தலேகிய மிரண்டுமை யா, புகட்டினேம்பிராணய பீடஞ்சென்று போனவாசிகொண்டிழு த்துத் தம்பிப்பாயே. (651)

கொண்டுநீவங்கென்று ரேசகமொட்டிக் கூறுஞ்சுழிமுனையருகே
மன்னாக் கண்ணைநாட்டி, கொண்டுநீயங்கென்று தம்பித்தாயானால்
குருவினடி தெரிசனமாகும் புலத்தியனே, கொண்டுநீகும்பகம் பூரகம்
பாய்ச்சு குருபூசைபாரபூசை சிவபூசைசெய்தால், கொண்டுநீயமூர்த
லேயிடதற்கையா கூறினேனவ்வனபூசை யதுசெய்யே. (652)

சாபநிவர்த்தி.

செய்துநீயகண்டாகா யாதிகற்பம் செயசித்தியாவதற் கருளுவோ
ம்பார், செய்துநீயச்சாப நிவர்த்தியைக்கேளு செப்புகிறேன் ஓம்ஸிறீம்
ஸிறியும் மூன்றெழுத்தை, முய்துநீமும்மூலம் வாசியதையொட்டி மூர்
க்கதாய்ப்பிராணுபன் கொண்டுநீயப்பா, சைதுநீசித்தியாணம்லட்ச
முருச்செபி நவசித்தாள்சாபமது நிவர்த்தியாச்சே. (653)

மண்டல முண்ணைவும்.

ஆச்சுதேகாயாதிகற்பமதற்கையா அருளினேனுஞ்சாபங்கணிவர்த்
தியாச்சு, பேச்சுதேசிவயோகஞ் செய்யுங்காலம் போானகாயாதிகற்
பம் பணவிடைதான், வாச்சுதேகாயாதியமுர்தம் பணவிடைதான் மத்
தித்துக்கரமதனுற் கூட்டியேசென்று, ஓச்சுதேயோங்கார மூலசுழி
யேகி யொருமித்துமண்டல மிருபோதுண்ணே. (654)

உண்ணையிலேலாவிமதி யிதுபோதுண்டா லுடற்கூடுபுறச்கூடு மூ
லக்குடையா, அுண்ணையிலேசெய்வினை கன்மச்சூடுந்தான் அற்றுப்போ
மொருபோது அன்னமுண்டு கண்ணையிலேகனயோகஞ் சிவயோகஞ்
சித்தி கருதகேவஞானமெஞ்ஞான மதுசித்தி, மண்ணையிலேமண்டலமு
முண்டபோதையா மகத்தானதோற்சட்டை கழன்றிடுந்தானே. ()

நமனுக்கு நமனுவாய்.

ஏறலாமண்டமிரு பதுகொண்டால் யெமன்பார்வையற்றுபோம்
நமனுமேபோவாய், ஏறலாமிந்தக்காயாதி யுண்டோர்கள் இயல்செல்வபூப
திபென் றதையலாம்பார், தேறலாமண்டலங்கொண்ட போதையா
கொடியவயதாகிலுங்காயம்பிலப்படுங்காண், பாரெலாந்திரிந்தலையாதே
யிந்நூலைப் பார்பாடினேனும்சௌமிய சாகரமிதாமே. (656)

குன்றின்மணிப்பிரமாணம் கொண்டபேதே சட்டைகழட்டும்.

ஆமென்றகுன்றின்மணிப் பிரமாணங்கொண்ட லதிதமொன்ற
போதையாவோர்சட்டைகழலும், தாமென்றகுன்றிமணி தொண்ணூற்
றாறுண்டால் தோற்கருவிதொண்ணூற்றாறுமுறியும்பாரு, தாமென்ற

குன்றிமணிநூறுமணியுண்டால் நன்மையதுவாகிலும் நூறுகோடி வயதாம், பாமென்றபத்துநூறுகுன்றிமணியுண்டால், பாடிலேனும் லோகாதிகர்த்தனீடாமே. (657)

ஆமேபுலத்தியனே காமாயிரமணிதான் அடவாகக்கொண்டோம் பொதிகையகஞ்சேர்ந்தோம், தேமேவெகுட்சணைப்புறங்கர்த்தனுமானேம் திசையுகாயுகாந்தாம் புவனங்கள்பாய்ந்தோம், காமேபுலத்தியனே கேளநந்திசர்கற்பம் நன்றாகமூந்நூறுமணியுண்டார்பார், தாமேதன் வந்திரிபகவானுமையா தனதாகவதிற்பாதியுண்டார்கள்பாரே. (658)

பஞ்சநாதாக்கள் தொகுப்பறியவும்.

பாரப்பாயசுவனிதேவரையாகேள் பண்மைபெறவதிற்பாதியுண்டார்களையா, ஆரப்பாவவர்களுடதபோபலத்தாலே ஆயுசுமிப்பெருகவளர்ந்திருமையா, காரப்பாகற்பத்தால் கனயோகஞ்செய்தோம் நவகோடியென்னுடையசிஷர்தானையா, காமப்பால்மாய்கைதனை விட்டாலேயா கருதவேவெகுகாலம்வாழ்ந்தார்கள்பாரே. (659)

சிவன்கொண்டகற்பம் பாஷாணகற்பம்.

வாழ்ந்தார்கள்சிவன்கொண்ட கற்பமதைக்கேளு வசனிப்போம் ரவிசெயநீர்மூன்றுவாங்கி, தாழ்ந்தார்கள்பிங்கானிற்செயநீர்விட்டு நலமானபாஷாண மெழுகுசேரண்டு, சாழ்ந்தார்கள்சிவசெங்கை பலமஞ்சிட்டு சாக்கொன்றைசாரதிலேமூன்றுபலமிட்டு, கேழ்ந்தார்கள்குரு செயநீர்பலமைந்துவாங்கி கெடியானகடுக்காய்தான்பலமாறுபோடே.

போட்டதிலே சாமமொன்றரைவைத்தாக்கால் பொடியாகுமதுவுடையவேகம்பட்டடா, காட்டியேப்பொடியைப் பிங்கானிலிட்டு நாகசத்திமுப்புசுண்ணம்பணவிடைதான்போட்டு, காட்டதிலேபோட்டுமீமத்தித்தாயானால் கருநாகப்பழமதுபோலாகும்பாரு, சாட்டுமீரவிதனிலேவைத்துநீசாமமைசதன்னியப்பாஷாணகற்பமெடுத்தாடே.

மண்டலமிருபோதுண்ணை.

ஆடுவாய்சிஷாவிற்பதனமதாய்வைத்து அடவானகனயோகஞ் செயுங்காலந்தன்னில், தேடுவாய்பிராணயபீடஞ்சென்றையா தெளிவாகவங்கென்றுகும்பித்துப்பூசி, நாடுவாய்குன்றிமணிப்பாஷாணகற்பம் நலமானசிவசெங்கைசலந்தனிற்குழைத்து, சாடுவாய்நாவினிலே பெத்தியுட்கொள்வாய் சார்பாகமண்டலமிருபோதுகொள்ளே. (662)

கொள்ளவேசிவன்கொண்டபாஷாணகற்பம் குருவானகற்பமதைக்கொண்டிடும்போது, துள்ளவேதொண்ணூற்றாற் கருவிகளுக்

தோன்றும் தாதிபொறவேகட்டிபொன்னாசியமைதக்கட்டும், நள்ளவேதேக
மதிற்சட்டதனைப்போக்கும் நவநீதமதுபோலேதேகநிரமாகும், மன்
னமேமண்டலமிருபோது கொண்டால் மகத்தானயுகாயுகங்கடந்தேற
லாமே. (663)

சிவசத்திகொண்டகற்பம்

ஏரலாமிருமுபனிரண்டுவரையு மியல்பானபாஷாண கற்பமிதனை
லே, சேறலாஞ்சிவன்கொண்டகற்பமிதாகுஞ் செயலானவுமைதேவி
கொண்டகற்பங்கேள், சேறலாம்பரமபதஞ்செயசித்தியாகுஞ் சிவசத்
திகற்பமதைச்சொல்லக்கேளையா, பாறலாந்திரிந்தலையாதே நீகேளும்
பண்மைபெறும்பெரியோர்கள் சொல்லுமொழிவாக்கே. (664)

வாலைரசம்.

வாக்காயுமைதேவிகொண்டகற்பங்கேள் வசனிப்போம்வாலைரச
மெழுகுசேரிரண்டு, காக்கானவாலைரசகற்பமதாற்செய்வார் நாம்செய்
யோம்புலத்தியனேயென்றுகக்கேளும், சாக்கான ரசமெழுகுபீங்கானி
லிட்டுச் சார்வானசிவசத்திகங்கைபலமஞ்சு, ஆக்கானவானகெங்கை
பலமூன்றிட்டு அருளிநேரும்ரோமசெயநீர் பலமொன்றே. (665)

குருசெயநீர் ஊசிசெயநீர்.

ஒன்றானகுருசெயநீர்பலமொன்றுவாறு ஊசிசெயநீர்பலமேகோ
கோவாறு, அன்றானகினிநீர்பலமொன்றுவாறு அடவானமதிசெயநீர்
பலமொன்றுவாறு, சென்றானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாறு தேசி
செயநீர்பலந்தெளிவாகவாறு, மூன்றானவுருர்தமதிசேர்கொண்டுபீங்
கான் முனைகுசோதிலிட்டுஆறவைப்பாயே. (666)

ஊறநீமினவதனை வைத்தீராகில் ஓர்சாமம்மதற்குள்ளே பொடி
யாகும்பார், ஆறவைத்ததனையேயெடுத்துயேப்பா அருளினதோர்முன்
சொரணபீங்கானிலிட்டு, ஏறவைத்தெழுத்தாணிபச்சிலைச்சாறு இயல்
பாகப்பலமூன்றுபீங்கானிலிட்டு, கூறவைத்ததனையேமத்தித்துக்கூட்டி
குருவானரவிதனிலேவைத்திடீர்தானே. (667)

வைத்திடவொருசாமம் வைத்தீராகில் மலைமஞ்சனிறமது போ
லேயாகும், ஐத்திடரவிதனையே யெடுத்துயேப்பா அடவானசீஷாவிற்
பதனஞ் செய்தையா, வைத்திடர்பிராணய பீடஞ்சென்றையா நவிலு
வோம்அங்கென்று கும்பிப்பாயியும்,செத்திடவேசகங்கொண் டங்கே
யோடுஞ் செயலானவாசியைச்சிங் கென்றுநாட்டே. (668)

சாயுச்சியபதவி.

நாட்டியேசிவயோகஞ் செயுங்காலந்தன்னில் ரசமெழுகுவாலை யுட கற்பமதைக்கொண்டு, பூட்டிடுகுன்றுமணி மண்டலமிருபோது துறுதிபெறுஞ்சிவசத்திகெங்கை பணவிடையில், சாட்டிடுமத்தித்து நாவதனிலேற்ற சட்டையதுதொண்ணூற்றாறு மதுகழட்டும்,மீட்டியே நாளொன்று மிருபோதுண்டால் மேலானசாயுச்சியபதவிபெறுவாயே.

நந்தீசர் கொண்டகற்பம்.

பெறுவதற்கின்னமொரு கற்பமதைக்கேளும் பேரானநந்தீசர் கொண்ட கற்பங்கேள், அறிவதற்கின்னமொன்று சொல்வோமையா அவர்கொண்டகற்பமது யார்கொண்டார்பார், நறுவதற்கருளுவோம் நந்தீசர்கற்பம்நாம்சொல்வோம்புலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு,வெறுவதற்கருளுவோம்வீரமெழுகையாவிளங்கவேயிரண்டுசேர்கொண்டுபாரே.

கொண்டுநீவீரமெழு கற்பமதைக்கேளுங் குருவானநந்தீசரவர் மகிமைமெத்த, கண்டுநீபீங்கானில் வீரமெழுகிட்டுக் கருவானசிவகங்கை பலமாறுவிட்டு, அண்டுநீசிவசத்தி கெங்கைபலமஞ்சு அடவான குருசெயநீர்பலந்தான் யெழுகோர்பலந்தான், துண்டுநீயோகாமலே யச்செயநீர்பலந்தான் துருவானரோமசெய நீருபலமொன்றே. (671)

நந்தீசர்கற்பம் சாமீபம்பெறுதல்.

ஒன்றானயன்னீரு மெழுகுபலமொன்று ஓகோகோகிளிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, நன்றானயன்னீரு மெழுகுபலமொன்று நலமான கெந்திசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, குன்றுமலன்னீரு மெழுகுபல மொன்று கூறிரேம்ரவிசெயநீர் பலமொன்றுவாரு, சென்றானயன்னீருமெழுகுபலமொன்று செயலானமதிசெயநீர் பலமொன்றுவாரே.

வாரப்பாரவிமெழுகு பலமொன்றுபோடு வசனிப்போம்மூசிநீர் பலமொன்றுவாரு, ஆரப்பாயதன்மெழுகு வொன்றுபோடு அடவான முப்புசுண்ணம் பணவிடைதான், பாரப்பாசிவசத்திசுண்ணம் பண விடைதான் பரிவானசிவசெந்தூரம் பணவிடைதான், நாரப்பாசிவ சத்தி செந்தூரமப்படிதான் நவிலுவோஞ்சிகேவி சாறுபலமூன்றே. ()

மூன்றானயச்சாறு பீங்கானில்வார்த்து மூசிநீர்பலமஞ்சில்சேங் கொட்டைகேளு, ஆன்றானயக்கொட்டை பலமெட்டுவாங்கி அந்நீரில் நாள்முழுது மூறிநூலயா, தான்றானபொடியாகு மப்பொடியைத்தா னும் அதிபெறவேயவ்வகையி லொன்றாகச்சேர்த்து, கன்றாகமத்தித் துக்கரமதுவாற்கூட்டி கருதவேரவிமுக மிருசாமம்வையே. (674)

தன்வந்திரியுண்டகற்பம்.

ஐயப்பாயிருசாமம் வைத்திரேயாகில் வளமாகசங்குநிற மது
போலாரும், பொய்யப்பாபுலத்தியனே சொல்லவில்லைபாரு புகழான
லேகியம்போ லதுவுமாகும், ஐயப்பாநீபாகங் காண்பீரேயாகில் அப்
பீங்கான்லேகியத் தடவதனைக்கொண்டு, மெய்யப்பாசீஷாவி லேகிய
மிட்டு மேல்பிரடைபோட்டுநீ மேவிநிற்பாயே. (675)

மேவுவாய்வீரமெழு சற்பமதைக்கொண்டு மேலானசிவயோகஞ்
செயுங்காலத்தில், பேவுவாய்பிராணய பீடமேசென்று பேரானசுழி
முனையில் வாசிகொண்டிழுத்து, ஆவுவாயங்கென்று ரேசகமொட்டி
அதுகடந்தப்பாலே பூரகம்பாய்ந்து, நாவுவாய்கும்பக மூலமருகேகி
நண்பாகமவுணகுரு பீடமதுகாணே. (676)

காணவேசிங்கென்று கும்பகம்பாய்ந்தால் கருதவேகுருவினடி
காணும் புலத்தியனே, தேணவேதெரிசித்துப் பூசித்தாயானால் தெளி
வாகசெயசித்தி யாகும்புலத்தியனே, தேணவேவீரமெழு கற்பமதைக்
கொண்டு விளங்கவேமண்டல மிருபோதுமை, கூணவேகுன்றிமணிப்
பிரமாணமையா குருவானசிவகெங்கையதனில் குழைத்திடீரே. (677)

குழைத்ததைகாவதனி லேற்றிவையையா கூராகமண்டலமுண்
டிரேயாகில், தழைத்தசடமேற்றேறு சட்டைதொண்ணூற்றாறு தரு
வாகக்கழட்டிடுந் தங்கம்போற்றிரேகம், அழைத்ததொரு பிராணய
வாசியதுதானும் அடங்கியேயொருமித்து வொடுங்கியதுபோச்சு,பழை
த்தவாதாரமே லாதாரமாகில் பனிரண்டுமொடுங்கியே பண்மைபெறுந்
தானே. (678)

பண்மைபெறுமண்டல மிருபோதுங்கொண்டால் பரிவானவாயு
ணுக்கழி வில்லைமைந்தா, தண்மையிதுகொண்டு தபோபலமாகில் தரு
விக்கும்யுகாயுகந்திரங்கள் நிலைகாண்பாய்,வண்மையிதுவீரமெழு கற்ப
முண்டாக்கால் வாதசித்திகைகூடுமிது மிகவும்பாரு, நண்மைபெறும்
நந்திசருண்டகற்பந்தான் நாம்சொன்னோம்சாமீப நளினமிதுவாமே.

சாதிலிங்கமெழுகு.

வாமென்றதன்வந்திரியுண்ட கற்பங்கேளும் வசனிப்போம்புலத்
தியனே வண்மையிதுபாரீர். நாமென்றசாதிலிங்க மெழுகுகற்பம் நவி
லுவோம்நன்றாக நளினமிதுவாகும்,பேமென்றபீங்கானி லிங்கமெழுகு
கேளு போகரெண்டுசேர் கொண்டுமையயாகேள், ஆமென்றபீங்கானி
லிங்கமெழுகிட்டு அடவானசிவகெங்கைபல மஞ்சுவாரே. (680)

அஞ்சானசிவசத்தி தெங்கைநபலமஞ்சு அருணிறேனும்ரோமசெயநீ ருபலமொன்று, வஞ்சானயதன்மெழுகுபலமொன்றுவாரு வகையான குருசெயநீர்பலமொன்றுவாரு, கஞ்சானவதன்மெழுகுபலமொன்று வாரு கருவானகினிசெயநீர்பலமொன்றுவாரே, கஞ்சானதேசிசெயநீர் பலமொன்றுவவிலுவோமிதின்மெழுகு பலமொன்றுபோடே. (681)

பலமானவூசிசெயநீர்பலமொன்று பரிவானவதன்மெழுகுபல மொன்றுபோடு, சலமானரவிசெயநீர்பலமொன்றுவாரு சார்வானவ தன்மெழுகுபலமொன்றுபோடு, அலமானதிதிசெயநீர்பலமொன்று வாரு அதன்மெழுகுபலமொன்றுவளமாயதிற்போடு, வலமானமதிய மூர்தம் ரவியமூர்தமப்பா மடவாகயொவ்வொன்றுபலம்போடுவாயே.

போடுவாய்சிவசுண்ணம்சிவசத்திசுண்ணம் புகழானசெந்தூரஞ் சிவசெந்தூரம், ஆடுவாயொவ்வொன்றுவீதம்பணவிடைதான் அட வானதிறியானின்கைதயின்சாறு, சாடுவாய்முப்பலஞ்சாற்பிழிந்தை யா சைதன்னியமாகவேபிங்கானிலிட்டு, வேடுவாயிவ்வீதமொன்றாகச் சேர்த்து விளங்கவேவிஞ்சிசேர் விசிதமதாய்க்கொள்ளே. (683)

கொள்ளவேயிஞ்சிதனை ரவியுலரவைத்துக் கூறாகக்கல்லுரலிற் குணமாகயிட்டு, வள்ளவேயிருப்புலக்கைகொண்டுமேயயா மாசிதற யிடித்துமேதூளதாக்கிமைமந்தா, முள்ளவேமுன்சொன்னபிங்கானிலி ட்டு மூதண்டமாகவேமத்தித்துக்கூட்டி, கள்ளவேயில்லையிதூரவிசாமம் வைத்தால்கருதவேசெழுமைமிற கற்பமிதுவாமே. (684)

இதுவானசாதிலிங்கமெழுகுகற்ப மியம்பினேஞ்சீசாவிற்பதனஞ் செய்து, அதுவானசிவயோகஞ்செயுங்காலத்தில் அடவானபிராணைய வாசிதனையொட்டி, சதுவானரேசகஞ்சிங்கென்றுநாட்டிச் சம்பிரமதா கவேமவுனகுருபீடம், கதுவாகத்தம்பித்துக் கும்பித்தாயானால் கரு வாகமவுனகுரு தெரிசனமாமென்றே. (685)

சிவயோகம்பூசித் தடிபணிதல்

தெரிசித்தயங்கென்றுகும்பகமேனித் தெளிவாகலிங்கமெழு கற் பத்துக்கையா, அரிசித்துப்பூசித்து அடிபணிந்தாகில் அடவானசித்தி முத்தியங்கேயெய்தும், பரிசித்துச்சாதிலிங்கமெழுகுகற்பம் பரிவாகக் குன்றிமணிப் பிரமாணங்கொண்டு, தெரிசித்துச் சிவகெங்கைநபண விடைதன்னில் இருமையதாய்க்குழைத்துநீ மண்டலங்கொள்ளே. ()

கொள்ளவேமண்டலமிருபோதுங்கொண்டால் கூரானசடலமித ற்கழிவோயில்லை, துள்ளவேதொண்ணூற்றாறுசட்டையுந்தான் தொகு

திபெறமண்டலத்துரித்தங்கேபோகும், வள்ளலேவாஇயலைதயிழுத்தங்
கேகட்டும் வசனித்தோம்தேகமதாகற்போலாகும், தெள்ளவேதேகவச்
சிரகாயமாகும் செணப்போதிற்காயசித்துவதுவாமே. (687)

வாகுமேமண்டலமிருபோதுண்டால் வாழுலாம்யுகாயுகாந்திரங்
களிதுவாகும், சாகுமேபிதுர்க்களெல்லாமோடிப்போகுஞ் சாயுச்சிய
பதிவிவந்தெய்துமிதுபாரு, நாகுமேநவநீதமமுர்தமதுபாயும் நலமான
குளிகையதுசித்திக்கும்பாரு, ஆகுமேதன்வந்திரி கொண்டகற்பந்
தான் ஆர்செய்தார்நாம்செய்தோ மவர்செய்தார்பாரே. (688)

செய்ததொருசுமபோபலமிருந்ததேயாகில் சித்திக்குஞ்சாதிலிங்க
மெழுகுகற்பம், வைததோருகற்பத்தால்நவகோடிசித்தர் நலம்பெறவே
காயசித்தியதுவானார், எய்ததொருயிக்கற்பம் நன்றாய்ச்சொன்னேம்
யென்குருவசுவனிதேவருடகற்பம், பொய்ததொருபூமலர் வாசமது
போலப் புகழாகவசனிப்போம்புலத்தியனேகேளே. (689)

அசுவனிதேவருண்டகற்பம் கெந்திமெழுகுகற்பம்.

கேளென்றவசுவனிதேவருண்டகற்பம் கெடியானகற்பமதைக்கி
ருபையதாய்ச்சொல்வேன், நாளொன்றுஞ்செல்லாது நாம்செய்தோம்
பாருநலமானவசுவனிதேவருடமகிமை, தேளென்றகொட்டுதல்போ
லேபிக்கற்பம் செய்கற்பமகிமைதனைச்செப்புவோமையா, பாழொன்
றும்வாராதுகெந்திமெழுகற்பம்பாடுகிறேன்நன்றாகப்பாரிலாய்க்கேளே.

பரிவானகெந்திமெழுகிரண்டுசேர்கொண்டு பண்மைபெறும்பிங்
கானில்மெழுகதனையிட்டு, வரிவானகாந்தமெழுசேரதுதானிட்டு வள
மானதுரிசிலுட மெழுகுசேரிட்டு, வரிவானதாளகமெழுகுசேரிட்டு
விதமானகுருசெயநீர்பலமொன்றிட்டு, அறிவானயதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோட்டு அருணிகேணஇளிசெயநீர்பலமெழுகுவாரே. (691)

ஒன்றானயம்மெழுகுபலமொன்றுபோல ஓகோகோ ரோமசெய
நீருபலமொன்று, அன்றானமெழுகுபலமொன்றுபோடு அடவானஇளி
செயநீர்பலமொன்றுவாரு, வன்றானவம்மெழுகு பலமொன்றுபோடு
வசனிப்போமூசிசெயநீருபலமொன்று, குன்றுமலதன்மெழுகுபல
மொன்றுபோடு கூறினேம்தேசிசெயநீருபலமொன்றே. (692)

நீரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு நீமகனேரவிசெயநீர்பல
மொன்றுவாரு, மாரானவம்மெழுகுபலமொன்றுபோடு மதிசெயநீர்
பலமொன்றுவம்மெழுகுபலந்தான், வாரானரவியமுர்தம்பலமொன்று
வாருவசனிப்போமதியமுர்தம் பலமொன்றுவாரு, சேரானசிவகங்கை
சிவசத்திகங்கை செப்புவோமிரண்டுபலஞ் சேர்த்தங்குவாரே. (693)

சாதிக்காய்த்தூள்.

வாரப்பாசிவமுப்புச் சுண்ணம்பணவிடைதான் வசனிப்போம் சிவசத்திசுண்ணம் பணவிடைதான், சேரப்பாசிவசெந்தூரம் பணவிடைதான் சிவசத்திசெந்தூரஞ்செப்பும் பணவிடைதான், காரப்பாயழகண்ணிச் சாறுபலமஞ்சு கருதவேவலைகையெல்லா மொன்றாகச் சேர்த்து, சாரப்பாசாதிக்காய் பலமாறுவாங்கி சார்வானகல்லுரலிற் போட்டங்குகாணே. (694)

காணவேசொல்லுகிறேன் மிருப்புலக்கைகொண்டு கருதவேமாவதுபோல் தூளதாயிடித்து, வாணவேவடிகட்டித் தூள்கொண்டுநீயும் மகத்தானமுன்சொன்ன முறையதனிற்போடு, சாணவேமத்தித்துக் கூட்டியேயப்பா சார்பானரவிமுகஞ் சாமம்வைத்தாக்கால், காணவே கருநீலி வன்னமதுபோலாம் கலமானலேகியம் வருதலதுகாணே. ()

சிவயோகபூசை.

வருகலதுகண்டுநீ பிங்காவெடுத்து வளமானசிஷாவிற்பதனமதாய்ச்செய்து, அருகலதுபோகாமல் பிராணயமேவி யங்கென்றுரேசகம் கும்பித்தாயானால், குருகலதுகாணுமது சிவயோகந்தன்னில் கும்பித்துக்குருவினடி போற்றிநீசெய்து, கருதலதுவாகவே மவுனங்கொண்டையா நந்திபதம்பணிந்துநீ பூசிப்பாய்த்தானே. (696)

பூசித்துச்சிவபூசை செய்யுங்காலத்தில்புகழாகக்கெந்தியுட கற்பமதைக்கொண்டு, வாசித்துயிருபோது மண்டலமுறைமையா வசனித்தோங்குன்றுமணிப் பிரமாணங்கொண்டால், காசித்துகந்தியொளிபிரசன்னங்காண்பாய் நரைதிரையுமற்றுப்போ மண்டலந்தன்னில்,பாசித்துப்பரமபத மரைநொடியிற்காண்பாய் பசுபதிபாசவுபரிட மதனைக்காணே. (697)

மதுவானகற்பமதை யுண்டுநீயப்பா மகத்தானசிவயோகம்பிராணயமொட்டி, வதுவானரேசகம் வாசியதைக்கொண்டு வங்கென்றுயிழுத்துநீ கும்பித்தாயானால், கதுவானமுத்தியது காயம்பெலப்படும் காயசித்தியாகுமது தேகசித்தியாகும், அதுவானசடலமது கற்போலேகட்டும் ஆயுசுக்கழிவில்லையெமன் பார்வைபோச்சே. (698)

போச்சென்றகெந்திமெழு கற்பமேயுண்டால் பொன்னிறம்போலே தேகமதுவாகும், வாச்சுதேவாதமே சித்தியதுவாகும் வாசிசித்தி காயசித்தி தானுமதுவாகும், எச்சென்றயெழுகுவச்சிர காயமாகும் என்னசொல்வேன்கோடா கோடிவயதாகும், தூச்சுதேதொண்ணூற்

றூறு சட்டையதுதன்னுந் தொகுதிபெறக்கழட்டிவிடுஞ் சுருதிசொன்
னேமே. (699)

சொன்னபேகெந்திமெழு கற்பமதையா சொல்லுமசுவனிதேவ
ருண்டகற்பந்தான், அன்னேமேயவர்கொண்ட கற்பமதனுலே அதீத
முறைகற்பங்க ளகத்திலும்கொண்டோம், முன்னேமேகொண்டதொ
ரு முன்னோர்கள்கற்ப முறையாகச்சொல்லிவிட்டோம் பாருநீமைந்தா,
வன்னேமேயின்றாலு சௌமியந்தன்னில் வசனிப்போம்வாதமுறை
சவர்க்காரபோக்கே. (700)

சவர்க்காரம் பசுமைநிறப்பூமி ஏலகிரிதேசம்.

போக்கானசவர்க்கார வைப்பைக்கேளு பூதலந்தன்னிலே பசு
மைநிறப்பூமி, வாக்கானயப்பூமி தேசமதிலுண்டு வளமானதேசமடா
யேலகிரிராச்சியம், தாக்கானயக்கிரி சாரலடிவாரந் தருவானகுளமேரி
மடுவுதனிலையா, சாக்கானகிளியூற லேரியெதிர்வாயில் தன்மொழிபோ
ல்பாவும்கிளி யானையாமே. (701)

ஆனகிளிநீளஞ் சாணஞ்சாறுகொண்டு அருளுவேமதனேடுகத்
தி கொண்டெடுத்து, வானமதினுனையுட சவ்வதனைப்போக்கி வள
மானகோரையது நஞ்சதுவும்வாங்கி, கானகிளியானையைநீ கல்லுர
விற்போட்டுக் கருகவேயிருப்புலக்கைநீ கொண்டுமேதான், மானமுட
ன்சாடிபொருபாண்டத்திலிட்டுமகத்தான சிவசத்திகங்கையதில்வாரே.

வார்த்துகரமதனுலே கரைத்தீரேயாகில் மாக்குழம்பதுபோலே
பாகமதுவாகும், மூர்த்துமுன்சொன்னதொரு சிவசத்தியுப்பு மூதண்
டவுப்பதனிற் சேர்கொண்டுநீயும், கார்த்துமுன்கரைத்தகுழம் பதுவு
ஙுப்பிட்டுக் கருதவேகுருசெயநீ ராறுபலம்விட்டு, சேர்த்துவெட்பா
லை விறகுகொண்டையா செயமாகவடுப்பேற்றி யவித்திடாய்தானே.()

தானுகவவித்திட்டுச் சாமமதுவானல் தருவானபாண்டமதை
யிறக்கியேநீயும், ஆனகவப்பாண்ட மாறவைத்ததனை அதுவாகப்பார்த்
தனைத்தியமாமனிற்கேளு, பானகப்பாறையது போலேயதுகட்டும் பரி
வாகவதனையே கல்லுரவிலிட்டு, ஏனகக்கினிசெயநீர் சேர்கொண்டுநீ
யும் இயம்புவோமுறால்தனி லின்னீருவாரே. (704)

ஐந்துமாதக் கடுஞ்சூல பனிக்குடம்.

வாரப்பாயன்னீரு வார்த்துக்கல்லுரவில் வளமாகவிருப்புலக்கை
கொண்டுமேநீதான், ஏரப்பாசாமமது யிடித்ததனைக்கேளு இயல்பாக
க்குழியது பிசினிபோலாகும், ஆரப்பாயப்பாகங் கண்டபோதையா

அதைத்தோண்டிப்பாண்டமதி லடைவாகவிட்டு, மாரப்பாமாதகஞ்ச மதனிற்கேளு மகத்தான கடுஞ்சூலு பாலன் பனிக்குடமே. (705)

குடமான பனிநீரைச் சுத்தசலமாக்கிக் கூறுவோம்சவர்க்காரம் பாண்டமதிலிட்டு, மடமாகமத்தித்துக்கூட்டிப் பேறுயாமலையாமற்பிசை ந்ததனைப்புண்டைசெய்வாய்நீ, படமானபக்குவமதிற சவர்க்காரமாச்சு பரப்பிரமவஸ்துதனைப் பணிந்துபூசித்து, திடமாகச்சிவபூசையோகஞ் சாதித்துத் தீபவொளிசோதிதனில்நேமஞ்செய்திடுமே. (706)

பிராணாயபூசை ஞானமூலம்.

செய்திடவே வாசியைநீபிராணயமோட்டி செயகும்பரேசகம்பூரக மூம்பாய்ந்து, கைதிடவே கருணைபெறக்கமலவிதழ்தனிலே கைகூவித் தடிபணிந்தருள்பெறவே மூட்டி, கைதன்னியகிலேகன்று கும்பமலர் சாற்றி தாயானமனோன்மணிபாதமர்ச்சித்து, முய்திடவே சவர்க்காரஞ் செயசித்திபெறவே மூலமுதலாறுவகைஞானப்பொருளோதே (707)

ஓதவே சிமசயவ ஓம் சிவமென்று பூட்டுவாய்லட்சமுருஸ்தாபித் தாலேயா, வாதவெசித்தியமுத்தியதுவாகும் மவுனமெஞ்ஞானமுதல் செயசித்தியாகும், சேதமொருநாளுமிதுவாராதையா செயமானசவர்க் காரஞ்செப்பினேனும்பாரு, பூதமேலைம்பூதபிறிதிவியிலே பூநீறைக் கைவிடலாகாதுபாரே. (708)

பிண்டசவர்க்காரம் சகதேவி துருவம்.

பூநீறேகுருவொழியவேறொன்றில்லை பூதலந்தனிலேசகதேவி து ருவம், காணீரோயத்தேசம்வெகுமைமிறப்பூமி கருகவேயகத்திசாரல டிவாரம் தென்மாரிபொழியும்பனிவெகுதூரமையா செயமானசவர்க் காரஞ்செப்பினேனும்பாரு, போநீரேயாமாஇல்சாரலடிவாரம் புகழான சித்தராறுயிரம்பேரே. (709)

அடிவாரசித்தர் ஆறுயிரம்பேர்.

போனசித்தராறுயிரம்பேரும் பெருமையதாய்க் கிரிசையவிட்டி றங்குவார்பாரு, வானகாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்தங்குகூட்டி வாருவார்பூ நீறைவசனித்தோரு, ஆரானயச்சார்புமலையடிவாரம் ஆயுருணமேரி யெதிர்வாயலதுகேளு, போனபூநீறுமெத்தவுண்டங்கே புகழாகப்பு லத்தியனேவேணமட்டையா, சூரானசூரக்குடுக்கைகொண்டுநீபோய் ஜயம்பெறவேபூநீறையெடுத்தங்குவாயே. (710)

பூநீறு ஆறுமாதப்பிண்டமாக்கறு.

எடுத்துவதைநீயிருக்கு மில்லஞ்சென்று இசைவானபிண்டத்தி லிட்டுநீதாக்கி, அடுத்தவாறுமாதங்கடுஞ்சூலுபாலன் தருவானபனிக்

குடஞ்சலங்கைகவாங்கி, சுடுத்துநீசெங்கா கஞ்சுகத்திசெய்து கரு
தவெழுநீர்ப்படிமூன்றுமங்கை, வெடுத்துக்கொள்ளாதே பதில்விட்டுநீ
கரைத்து விளங்கவே முழுதுமொருநாள் தெளியவைவையே. (711)

பிண்டக்கரு சவர்க்காரவுண்டை.

வைத்துமைமுகான்தனிலேதெளிவைவாங்கி மறுபாண்டங்கொண்
டுசேர்த்துநீஜயா, வைத்துமெப்பேற்றியே பாண்டமதையும் தருவா
கவைத்துமேயெரித்திடுவாய்சாமம், வைத்துவதில்வாராது பாகமது
போலாகும்பாகமதைக்கண்டேபாண்டமதையிறக்கிஐந்துமாறுமாதம்
கடுஞ்சூலைபாலன் அடைவாகவுருகுலையாதெடுத்துகுடல்வாங்கே. (712)

வாங்குவாயுள்மூலமூத்திரப்பையை மகத்தானபெருக்குடல்மல
ப்பையைவாங்கு, தாங்குவாய்பிச்சதின்சலப்பையையவாங்கு தருவான
பண்ணீரல்கவிச்சதனைப்போக்கு, பாங்குபெறக்கோரையதின் சவ்வ
தனைப்போக்கி பாறுவென்றவிதனிலே சாகதுவாயுலர்த்தி, காங்கு
வய்யல்துரவில்மாவதுபோலிடித்து கருவானமாத்தோண்டிவடித்துக்
கொள்வாயே. (713)

கொள்ளவேசீஷாவில்மாவதனையிட்டுக் கூறுகவம்மாவில்சேர்கொ
ண்டுமேயும், முள்ளவேமுன்சொன்னநீறுபாகை மூதண்டமாகவேகல்
துரவிலிட்டு, தெள்ளவேயிட்மாவைக்கூட்டிசேர்த்துத் தேஇசெயநீர
இலேசேர்கொண்டுவார்த்து, எள்ளவேயிருப்புலக்கையிற்கொண்டை
யாயிருசாமமிடித்திடவே பிண்டக்கருவாமே. (714)

ஆமென்றபிண்டக்கருயின்போலாகும் அக்கருசீஷாவில் பத
னமதாய்ச்செய்து, சேமென்றகருவதனில் சேரெட்டுகொண்டு சிவக
ங்கைமூன்றுசேர்கருவதனிலிட்டு, மாமென்றுமத்தித்துக்கூட்டிப்பி
சைந்தாக்கால் மகத்தானபிண்டசவர்க்காரமதுவாகும், ஊமென்று
சவர்க்கார முண்டையதாய்ச்செய்து உருட்டியேயுண்டைதனைப் பத
னஞ்செய்வாயே. (715)

மூலதியானம்.

பதனமதுசெய்துநீசிவயோகமேனிப் பண்பாலபிராணய வாசி
தனையோட்டி, சதனமதுரேசகத்தில்சிங்கென்றுகாட்டி சதுர்முகப்ப
ரப்பிரமவொளிவதனிலேகி, வதனமதுவாய்வுயபானமேலேறி வரு
ஷித்துக்கும்பித்துப்பூரகம்பாய்ந்தால், மதனமதுலேகியரிபோல் வரு
ஷிக்கும்பாரு வயகமசி ஓம் ஸ்ரீரிமடவாய்ச்செபிலட்சம். (716)

அடவாகமேவுமிந்த பூனைப்போல்தோற்றும் அழகாகயங்கென்
று தெரிவிப்பாய்த்தானே, அடவான பூமலர்மேலிருந்தாளும் அறி
மென் அநுகூத்துயர்ச்சிப்பாய்யேயும், நடமான மகேசன்மணித்தாய்பிரச
ன்னமாம் நூங்கென்றுசுவர்க்காரப் பிண்டமதனைத்து; நடமாடுந்
தேவியையத்தியானமதாகவே தருணனித்திலைக்குள்ளாகுமிதன் குறியே

குறியானபிரிதிவியின் கூறிதனிலே குறிப்பாமென்டபிண்ட மதின்
கூறுகும், சிறியானஇவ்விந்து ஆரறியப்போகுர் சிறப்பானவாச்சரிய
மாதலிந்தனுல், பிரியமாகவொருக்காலு மதிலிதனைவிட்டால் பிரிய
மோசவிசம் போசொண்ணுது, தறியானமட்டமட்டை யுலைப்போய்
காணுர் தமைசவிந்தக்கிலத்தின் தன்மையறிவாயே. (718)

அண்டசவர்க்காரம் எட்டுத்திங்கள் பிண்டம்.

அறிவோர்க்குமின்னமொரு சவர்க்காரங்கேளு அண்டசவர்க்
காரமதின் அறிவுதனைப்பாரு, பிரியாதமாதமது வெட்டுதனிற்கேளு பேச
வொண்ணுக்கருவதனைப் பேசவோகாமும், தெரியாதகருவப்பாவறியா
ருலகோர்கள் தெரியும்படியகத்தியனுங் தெளிவதனாற்சொல்வோம்,
குறியாகமுன்சொன்ன அருசுமெழுகையா கூறினேம்பணவிடைதா
னெடுத்துக்கொள்வாயே. (719)

கொள்ளுவாய்குருசெயநீர் பணவிடைதான்வாங்கி குருவான
மெழுகதனைக் குழைத்துநீயப்பா, தள்ளுவாய்கருப்பாற்றும் ஸ்திரீசாதி
கெற்பந் தனைக்கழட்டவுபாயமதாய்த் தருவிப்போம்பாரு, மெள்ள
வேபேரீச்சம் பழத்துள்வைத்து விளங்கவேயுன்னுக்குக் கொடுத்திடு
மைந்தா, கள்ளமேயில்லையிது குருவானைசொன்னேன் மைப்பாகம்
பிசகாமல் கருவதனைவாங்கே. (720)

கெற்பக்கழட்ட மருந்துகியாழம்.

வாங்கவேயொருநாழி சென்றதுவுமாறுல் வசனிப்போம்சிவகங்
கை சேர்கொண்டுமேயும், தாங்கவேசட்டிதனிற் சலகங்கைவிட்டுத் தறி
பெறவேசக்குவகைப் பலம்கருக்கிப்போட்டு, ஆங்கவேயடுப்பேற்றி
யதன்மேற் சட்டிவைத்து அரைச்சேருசிவகங்கை யாகுமட்டுமெரிப்
பாய், எங்கவேயெரித்ததனையிறக்கிவைத்து இயலானஸ்திரீசாதிக் குட்
கொடுத்தே. (721)

ஜல்லியவித்தை.

கொடுத்துவரைநாழிகைக்குள்கடுஞ்சூலபாலன் கூறினேம்விழிட்
டுப் பூமிதனில்விழும், அடுத்ததன்மேல்மாக்கரு வென்னசொல்வோம்

அரைதவழித்துச்சுரைப்பாண்டில் பதனஞ்செய்து, இடத்தணமாய்த்
திரியாதே சல்லியவித்தை யிதனாலேயாடுமடா வியம்பினேம்பார், கடுத்
தாமிதில்லாதே குருசெயமீர்பலத்தான் கருவானமாககருவில் விட்டு
மத்தித்தே. (722)

மத்தித்துபெக்கலா தேவியுடனியானம் மண்டலமிருபோதும் வச
ணிக்கக்கேளு, அத்தித்துமுஞ்சிங்கமுமிங்ஙன் ஐஓயவசிமக கிலியும்சவ்வும்
வாவாதேவி, எத்தித்துபெக்கலாதேவியைத் தான்றெழுது இயம்பி
னேமிருபத்தை யாயிரஞ்செபித்து, வத்தித்துவந்துமுன் பூவைப்போ
ற்றேன்றும் வாவாவாதேவிபெண வசியங்கொள்வாயே. (723)

எட்டாந்திங்கள்.

கொள்ளுவாபெட்டாமாதங் கடுஞ்சூலபாலன் கூறுவோமதைக்
கொண்டு சொல்லக்கேள்மைந்தா, கள்ளுவாயொருநாழிக் குள்ளே
தான்வேளு நாவறண்டுவுயிரதுவும் போய்விடும்பாரு, அள்ளுவாயதைத்
க்கொண்டு கத்தியினாற்கீறி அதன்குடல்மூத்திரப் பையைநீவாங்கி,
மள்ளுவாய்மலப்பையையும் பிச்சுசவ்வும்போக்கி மகத்தானகோரையதி
னஞ் சதுவும்வாங்கே. (724)

நாட்டுசலசுத்தி.

வாங்கியேநாட்டுசலங் கொண்டுசுத்திசெய்து வளமானபொட்டி
லுப்பு படிகாரவுப்பு, தாங்கியேகறியுப்பு மூன்றுப்புங்கொண்டு தரு
வாகத்தூளாக்கி மஞ்சள் தூக்கி, ஆங்கியேயதன்வாயி லுப்புத்தூளிட்டு
அடவானவயிறதனிற் றாளுமிட்டு, நாங்கியேசதம்பகஸ்தூரி கந்தகம்
ஈவிலுவோமுட்கொண்டு பூசிட்டாயே. (725)

பரிமளவாடை.

பூசியேமணிதருடஅரவம்படாத பூமிதனில்வைத்துரவி சாரூல
ரச்செய்து, பாசியேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா பருத்தயிருப்புலக்கையத
னுற்சாடு, காசியேமுச்சாமஞ்சாடினலையா சம்பிரமதாகவேயண்டமாத்
தூளாம், வாசியேவடிகட்டி மாவதனையெடுத்து வளமானசீசாவிற் பத
னஞ்செய்யே. (726)

அண்டமாக்கரு.

பதனமதாய்ச்செய்தாநீ யண்டமாத்தூளில் பண்மைபெறச்சேர்
கொண்டு மாவதனையெடுத்து, விதனமதாயிரசேக்முன் சொன்னபாகி
ல் விளங்குவோமூன்றுசேர் விபாமதாய்க்கொண்டு, கதனமென்றகல்

ஹூரலே லதனையிட்டுக் கைப்பாகமாகவே குருசெயநீர்சேர்தான், அதனை மதாய்முச்சாமஞ்சாடிகுலையா அண்டசவர்க்காரமெனும் பிசின்போலாமே. (727)

அண்டப்பிசின் அண்டசவர்க்காரம்.

ஆமென்றசவர்க்காரப் பிசினதனைத்தானும் அருளுமேவாஞ்சீசாவிற் பதனஞ்செய்யையா, வாமென்றஅண்டக்கருவிதற கெதிருண்டோ வசனிப்போமிக்கருவில் மூன்றுசேர்கொண்டு, போமென்றபாண்டத்தில் கருவதனையிட்டுப் பெருமைபெறவூசிசெய நீருசேர்வார்த்து, கோமென்றுகாமதனுற் கூட்டிமத்தித்தால் கூறுமேவாமண்டசவர்க்காரமிதுவாமே. (728)

பிண்டசவர்க்காரவைப்பு.

மிதுவானசவர்க்காரப்பிசினைத்தானும் மேலானவுண்டையதாகிளங்காய்போலச், சிதறுமற்செய்துநீயுடையதாய்ச்செய்து சிவயோகவாசிகொண்டிழுத்துப்பூசிப்பாய், வதுவானரேசகமுறனை சுழியிலையாவங்கென்றுபாப்பிரமவொழிவதனிலேகி, நதுவானகும்பகம்பிராணயமொட்டி நங்கென்றுபூசித்துயர்ச்சிப்பாய்தானே. (729)

அர்ச்சித்து அண்டசவர்க்காரவைப்பை அறுஇனமுமாயிபதமவள்பதமேவைத்து, யர்ச்சித்தவவள்பதமேபணிந்திட்டாலையா பரமபதமுனக்களிப்பாலவள்தான்பாரு, தூர்ச்சினவுலகறுறமாற்கறிவாரோ றுசிபெறலாமண்டசவர்க்காரமதனாலே, வர்ச்சித்தசவர்க்காரவுண்டையதைத்தானும் வசனித்தோம்பதனமதாய்ச்செய்திடீரே.730

மலைப்பாடி துருகம்.

செய்திடீர்புலத்தியனே யின்னமொருகாரஞ் செயலானபிண்டமதின் சவர்க்காரவைப்பை, தைதிடீர்நாம்சொல்வோம் நாடதிலேகேளு நலமானகிரியொன்றுமலைப்பாடிதுருகம், மைதிடீரதில்வாழுஞ்சித்தரவர்கேளுமக்களேயவர்பெருமைமனிதறறிவாரோ, எய்திடீரேழாயிரம்பேர்களையா இறங்குவார்கிரிவிட்டுயின்னஞ்சொல்வோமோ. (731)

மஞ்சள் நிறப்பூமி.

சொல்வோம்காமக்கிரிமலையடிவாரஞ் சொற்பெரியகுளமடுக்கள்தானுண்டு, அல்வோம்காம்குளமெரிவாிர்வாயில் அலர்ந்தசெந்தாமரையதுமகிமைத்த, நல்வோம்காம்புலத்தியனேயம்மலைராச்சியம் நலமானமஞ்சணிறப்பூமியதுவாகும், சொல்வோமேயம்மலைராச்சியந்தன்னில் செயலானகருவேங்கை யதுமகிமைகாணே. (732)

பூநீறுநாதம்.

காணுநீகருவேங்கைப்புலியதுவுமாகில் காணார்களுலகமதில்மானிடர்களோனும், சேனுநீசித்தரவர்காணுமவராகில் செயலானயக்கிரிச்சாரவடிவாரம், தோணுநீசிறியாங்கையதனேகம் தேவிநாதசத்திப்பூநீறுவினையும் ஆணுமேயக்நீறுபூநீறுநாதம் அப்பூநிநாதமகினருடனேப் பாரே. (733)

பாருநீசித்தரேழாயிரம்பேரும் பண்மைபெறுஞ்சித்தராயில்கிரி விட்டிழிவார், ஏருநீகிரிவிட்டுப்பூநீறுநாத மெடுப்பார்கள்நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்தங்கேமைந்தா, கூருநீசுரைக்குடுக்கையதனிற்பூநீரைசேரவதிற்பூநீறடைத்துக்கொண்டையா, வாரிநீயெடுத்தங்கனேமலைப்பாடி அருகம் வசனித்தோங்குகைகயேகிச் சொல்லுவார்பாரே. (734)

மூன்றுதிங்கள் பனிக்கும்.

பாரப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளாயா பரிசுடையபூநீற்றை வேணமட்டுங்கொண்டு, சூரப்பாசுரைக்குடுக்கையதனில்ரெப்பி சிவயோகக்குகைக்குநீசென்றங்குயேகி, மாரப்பாபாண்டமதிற்பூநீற்றை யிட்டு மகத்தானமூன்றுதிங்கள் பனிக்குடங்கேளு, மூரப்பாமுன்சொன்ன அருகமெழுகூட்டி மூலமாதர்க்கியாமற்பனிநீரைவாங்கே.

வாங்கியேபாண்டந்திலன்னீரைவிட்டு மத்தித்துக்கூட்டிகாவளமாய்க்கரைத்து, ஆங்கியேயங்காள்முழுதுந்தெளியவைத்ததனை அருவிநேமறுநாளில் பாண்டமதையெடுத்துநீ, தூங்கிநீஇரியாதேபத் தெளிவைத்தானுந் துதிபெறவேமறுபாண்டந்தெளிவிறுத்துநீ, தாங்கியேயடுப்பேற்றி யதுமேற்பாண்டம்வைத்து தணல்மூட்டிமுச்சாமமெரித்திடுவாய்நீயே. (736)

எரித்துயப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்ததனை இயல்பாகவாறினலதுபாறையாகும், மறுத்துநீயெடுத்தனைக்கல்லுரலிலிட்டு மகத்தாகமுன்சொன்னமாக்கருவையா, தரித்துநீயிரண்டுசேருரல்தனிலிட்டு தனமாகத்தேசிசெயநீருசேரொன்று, குறித்துநீவிட்டஇலேயுலக்கைகொண்டையா கூறுகமுச்சாமஞ் சாடுவாய்த்தானே. (737)

சாடவேமிகின்போலவருநலாகும் சார்பாகவதைக்கண்டு தோண்டியெடுத்ததனை, ஆடுவாயண்டமதிலிட்டுநீயப்பா அருளினேங்குருசெயநீருசெயநீர்தான், வாடவேயொவ்வொன்றுசெயநீர்பலமாறு வசனித்தோம் பாண்டமதில்வளமாகவிட்டு, ஈடவேமத்தித்துபிசைந்ததனையையா ரவியிலரைச்சாமம்வைத்திடீர்தானே. (738)

ஆருதாரபூசை அட்டமாசித்திமூலசுழிவாசிபதம்.

வைத்திடவே கற்போலாம் பிண்டசவர்க்காரமதையெடுத்துவுண்டையதாய்ச்செய்திடனையா, ஐத்திடவேபிண்டசவர்க்காரமதுவாச்சு அருளினேனும்பதனமதாய்வைத்துநீர்பாரீர், சைத்திடவேபிராணயவாசிதனையோட்டி கருணைபெறரேசகமங்கென்றுகாட்டி, முத்திபெறமூலசுழிமுனைபருகுமின்று மூலமுதலாறுவனைப்பூசிப்பாய்தானே. (739)

பூசித்துநயனமிரு மனக்கண்ணாலொட்டிப் பூரணமாம்வாலைமனோன்மணிபாதம், ஆசித்துவவள்பதமேதெரிசித்தாயானால் அட்டமாசித்தியுனக்கருளுவாள்பாரு, பேசித்தத்தவப்பொருளிருந்தயாகில் பிண்டசவர்க்காரமது நித்தியதுவாகும், மூசித்தயதுசாரூபமுனக்கெய்தும்பாரு மூலசுழிமுனையருகில் வாசியதுதானே. (740)

தானுமீபிண்டசவர்க் காரஞ்சொன்னேம் கருணைபெருஞ்சித்தர்களே கைலாசமூர்த்தி, தானுமேவாசிபதந் கண்டதேயாகில் நால்மறையின்கருவினுட குருவினருள்காண்பாய், ஆனுமீபுலத்தியனேயதுவைப்படியென்றால் அருளுவேமின்னமொரு சவர்க்காரங்கேளு, வானுமீபிறிதிவியின் வலுவமையினாலே வஸ்துவுடமகிமைதனை வசனிப்போங்கேளே. (741)

பத்மினிசாதியில் நாதம்வாங்க.

வசனிப்போம்பிரமருல வங்கிஷந்தன்னில் வடிவானபதிவிருதா பத்மினிசாதி, அசனிப்போம்சாதிதலைச் சனதுவாகும் அடவாகப்பத்தானுள் மெத்தநன்று, கசனிப்போங்கன்னியுட நாதமதைக்கூட்ட கருதுவோம்விரமெழு பணவிடைதான்கொண்டு, நசனிப்போம்புனியாரைத் துவரைப்பலந்தா னதற்குள்ளேயெழுதனை நவிலுவோங்கேளே. (742)

கேளப்பாபுலத்தியனே யெழுகதனைக்கொண்டு கெடியாகவதிகாலை மூட்டிவையையா, வாளப்பாயவ்வுண்டை யுண்டுவரைநாழி வளமாகக்கெடுவீத மானுலதுகேளு, சூளப்பாமுன்சொன்ன சுக்குரக்கியாழும் அடியாகவுள்ளுக்குக் கொடுத்திட்டுமேயும், ஆளப்பாவதன்பிறகு புலத்தியனேகேளு அருளுவோங்குய்யபீடம் பிங்கான்வைக்கச்சொல்லே

புவனை மூம்மூலத்தியானம் நாதக்குரு.

சொல்லவேபிங்கான்வைத்திட்டாலையா சொரியுமதுவருவிபோல் நாதவிந்தையா, அல்லவேயவ்விந்து சொரியுமதன்பிறகு அப்பிங்கான் வாங்கியொரு சீஷாவிற்கேளு, நல்லவேநாதமதைச் சீஷாவிலிட்டு நவி

னுவோம்புவனையுட மும்மூலத்தியானம், உல்லவேழுந்தீயும் அவ்வும் உவ்வும் நவ்வென்றவுருலட்சஞ் செபிப்பாயே. (744)

செபித்தபின்புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா செப்புவோம்பற் பிணிகளை வந்தகலய்தாம், அபித்துமுன்சொன்னதொரு சிவகங்கையத னி லாறுபலங்கொண்டுபசும்பா லரைப்படிதான், ஒபித்து அதையொ ன்றாகக் கலந்தவுள்ளுக்கு ஓகோபார்கொடுத்துவிடக் களைதெளியும் பாரு, தபித்ததொருமுன்சொன்ன மாங்கருசேரண்டு தருவானபாகு சேர் சரிவிதமாய்த்தானே. (745)

சவர்க்காரவுண்டை.

தானுனதல்லுாலி விரண்டையுமிட்டுத் தருவானபத்மினி நாத மதுசேர்தான், வேணுகவிட்டஇலே யிருப்புலக்கைகொண்டு விதித்த தாய்முச்சாமம் விளங்குவாய்பாரு, காணுகக்கருப்போலா மப்பாகங் கண்டு கருணைபெறநாதகரு சிஷாவிவிட்டு, துனை தூபதீப மது கொடுத்து தூவிபெறவேயதில்சேரிரண்டுவாங்கே. (746)

வாங்கியேபாண்டமதிலிக் கருவைவிட்டு வளமாகக்கினிசெயநீர் பனிரண்டுபலந்தான், ஆங்கியேயக்கருவி விஞ்னீரைவிட்டு அருள் பெறவேமத்தித்துக் கூட்டிநீவாங்கி, வாங்கியோரவிமுக மிருநாழிவைத் தால் கவிலுவோமதன்கசிவு ரத்தம்போலிறங்கும், தாங்கியேபாண்ட மதிற் கசிவையிறுத்துத் தருவாகவுண்டையதாய்ச் செய்திடாமே. ()

ஆமப்பாபுலத்தியனே நாதசவர்க்காரம் அதனுடையமகிமைத னை யாரறிவார்பாரு, ஓமப்பா சொல்லிவிட்டோம் சிவயோகஞ்சென்று ஒருமித்துவாசியதைப் பிராணாயமொட்டி, வாமப்பாவங்கென்று கும்ப கம்காட்டி வசனித்தோங்கும்பித்துத் தம்பித்தாயானால், கோமப்பாவர மப்பால்வழிக்கருவிபாயுங் குருபூசையங்கென்றுதெரிசிப்பாய்தானே.

தானென்றகுருவினடி கண்டசேயாகில் சவர்க்காரசித்தியதற் கெய்துமதுபாரு, நானென்றகுருமொழிதான் யோகிகட்கையா னினை மதாய்ச்சௌமியமாய் நண்பாகச்சொன்னேனும், ஏனென்றவித்தமொழி யாக வெய்துமப்பாரு என்போலமனமுடையோர்க் கெய்துமின்னால் தான், மானென்றமொழியுடையோ ரறிவாளியாகில் மவர்க்கெய்து மொன்றுமே கேளியிதுபாரே. (749)

வைசியகுலம் மீனராசி சுவாதி புருஷர் விந்துவாங்கயிடுமருந்து.

பாருமிதினுடையபெருமை தனைக்கண்டோம் பாடினேம்நா தசவர்க்கார மதைச்சொன்னேனும், ஆருமறியார்களின்றல் பொருடனை

யோகாளுர் அசடர்மெத்தவுலகமதி லனேகம்பேருண்டு, கூறுமவரோ
டேயொரு காளுஞ்சேராதே அரும்பர்சண்டாளருட பேச்சுக்கேளா
தே, தேறுஞ்சிவயோகியுட மறு மமதையறியுத் தெளிவதற்கவருடைய
திறத்தையறிவாயே. (750)

திறமானகாரமிது சாரமிதுபோலச் செகத்திலேமனிதாறி யார்க
ளிதுபாரு, வறமானவைசியகுல மீனமில்ராசி வசனித்தோருஞ்சோதி
சுக்கிர வியாழமாகும், பரமானபங்குனி சோமசூரியனும் பண்மை
பெறுமிந்திரனுட பார்வையதுகேளு, சரமானவங்காளில் வைசியகுல
பாலன் சம்பிரமதாயுற்பவிக்குந் கைதன்னியர்களே. (751)

கைதன்னியமென்றபதி ளுறுவயதானுல் கருவாகபவரைநீ கல்ல
குணமாக, கைதன்னியருருவிடங் கொண்டுமேயேகித் தாயானமனோ
ன்மணிபூசை யதனில்தான், கொன்னியமென்றவரைநீ கொண்டுசெ
ன்று கூறிலேளுமானதமாம் பூசைதனிலே, கன்னியமாம்பூரணுதி செந்
தூரம் கருதவேபணவிடை கொண்டுசேளே. (752)

கொண்டுசெந்தூரமதை முன்சொன்னமெழுகு குருவானமெழு
கதனில்பணவிடைவாங்கி, செண்டுசெந்தூரமதைமெழுகினில்வைத்
துச் செயலானபுனியாரைத் துண்டையதற்குள், கண்டுகையாகமா
யவரைநீ யழைத்துக் கருதவேயுள்ளுக்கு மெள்ளக்கொடுப்பாய்,
வண்டுநீகொடுத்தவரை முன்சொன்னவியாழம் மைந்தனேகொடுத்து
விடு வளமாகத்தானே. (753)

சலவிந்து

கொடுத்துஅரைநாழியது சென்றதேபானுல் கூறுவோமமைரயுட்
காரவைத்துப்பீங்கான், அடுத்தபீங்கான்வைத்து அடுத்தவாகேள்
அருவியதுமலசலம்போல் குபுகுபெனப்பாயும், வெடுத்தவொருவிந்
ததுவும் வீழிட்டுப்பாயும் விளங்கிளும்விந்தனில் சிவபுட்புச்சுண்
ணம் தடுத்துஅரைபணவிடைதானிட்டமானுல் கைதன்னியசத்தசலம்
விந்துவாமே. (754)

ஆமென்றவிந்ததனைச் சிஷாவிலிட்டு அடவானதேவிபுடபூசை
செய்தப்பா, ஓமென்றமுன்சொன்னமாக்கருவையா ஓர்க்கமதாய்ச்
சேரெண்டு கல்லுறவிவிட்டு, பாமென்றபூநீறுபாகுசேரண்டு பண்மை
பெறக்கூட்டிசேர்த்துமேவையே, வேமென்றவிந்துசேர்விட்டதிலேநீ
யும் விளங்கவேயிருப்புலக்கையதுவுமாமே. (755)

கசிவிறுக்க.

அதுவா முச்சாமஞ்சாடியதைத்தோண்டி அன்பானபாண்டமதி
லிட்டுக்கேளு, விதுவானகுருசெயநீர்தேசிசெயநீர் வீதம்பலமஞ்சு

யோகாஞர் அசடர்மெத்தவுலகமதி லீனகம்பேருண்டு, கூறுமவரோ
டேயொரு காளுஞ்சேராதே ஏருடம்பர்சண்டாளருட பேச்சுங்கேளா
தே, தேறுஞ்சிவயோகியுட மூலமதையறியுந் தெளிவதற்கவருடைய
திறந்தையறிவாயே. (750)

திறமானகாரமிது சாரமிதுபோலச் செகத்திலேமெனிதாறி யார்கு
ளிதுபாரு, வுறயானவைசியகுல மீனமதின்ராசி வசனித்தோஞ்சோதி
சுக்கிர வியாழமாகும், பரமானபங்குனி சோமசூரியனும் பன்மை
பெறுமிக்கிரனுட பார்வையதுகேளு, சாமானவங்காளில் வைசியகுல
பாலன் சம்பிரமதாயுற்பவிக்குஞ் சைதன்னியர்கேளே. (751)

சைதன்னியமென்றபதி ஞானவயதானல் குருவாகயவரைநீ நல்ல
குணமாக, சைதன்னியகுருபீடங் கொண்டுமேயேகித் தாயானமனோ
ன்மணிபூசை யதனில்தான், கொன்னியமென்றவரைநீ கொண்டுசெ
ன்று கூறிலேறுமானதமாம் பூசைதனிலே, கன்னியமாம்பூரணாதி செந்
தூரங் கருதவேபணவிடை கொண்டுநீகேளே. (752)

கொண்டுசெந்தூரமதை முன்சொன்னமெழுகு குருவானமெழு
கதனில்பணவிடைவாங்கி, செண்டுசெந்தூரமதைமெழுகினில்வைத்
துச் செயலானபுளியாரைத் துண்டையதற்குள், கண்டுகைபாகமா
யவரைநீ யழைத்துக் கருதவேயுள்ளுக்கு மெள்ளக்கொடுப்பாய்,
வண்டுநீகொடுத்தவரை முன்சொன்னபியாழம் மைந்தனேகொடுத்து
விடுவனமாகத்தானே. (753)

சலவிந்து

கொடுத்ததுஅரைநாழியது சென்றதேயானல் கூறுவோமதையுட்
காரவைத்துப்பீங்கான், அடுத்தபீங்கான்வைத்து அடுத்திடவாகேள்
அருவியதுமலசலம்போல் குபுகுபெனப்பாயும், வெடுத்தகொருவிந்
ததுவும் வீறிட்டுப்பாயும் விளங்கிநோம்விந்ததனில் சிவமுப்புச்சுண்
ணம் தடுத்துஅரைபணவிடைதானிட்டாறல் சைதன்னியசத்தசலம்
விந்துவாமே (754)

ஆமென்றவிந்ததனைச் சீஷாவிலிட்டு அடவானதேவிபுடபூசை
செய்தப்பா, ஓமென்றமுன்சொன்னமாக்கருவையா மூர்க்கமதாய்ச்
சேரெண்டு கல்லுறவிட்டு, பாமென்றபூநீறுபாருசேரண்டு பண்மை
பெறக்கூட்டிச்சேர்த்துமேவையே, வேமென்றவிந்துசேர்விட்டதிலேநீ
யும் விளங்கவேயிருப்புலக்கையதுவுமாமே. (755)

கசிவிறுக்க.

அதுவரை முச்சாமஞ்சாடியதைக்கொண்டு அன்பானபாண்டமதி
லிட்டுக்கேளு, விதுவானகுருசெயநீர்தேசிசெயநீர் வீதம்பலமஞ்சு

சேர்த்துவிதைக்கல்லுமலிவிட்டுச் சிவகங்கைசெப்பும்வகைகே
ளொன்றுவார்த்துதீயப்பா, கார்த்துநீயிருசாமஞ்சாடுணுலேயப்பா கருப்பத்
துமதின் சீனக்கடாகக்காண்பாய், கார்க்குசலமதனுடேசாமநீக
மாட்டி வெமானகுருசெயநீர்சேர்கொண்டுவையா, வார்த்துநீக்கல்வம
இல்மதூதாறுஞ்சாமம் வைக்கவேயாட்டிவழித்திடுவீரதுபாரே (76)

பாருநீதனொருபாண்டமதனிலிதனைவைத்துப் பண்மைபெறுமேற்
கவசச்சீலையேழுஞ்செய்து, ஆறுநிலைகுழியாமற்குழிதோண்டியரு
வை யதற்குள்ளேபாண்டமதை யருள்பெறவேவைத்து, ஏருபதி
னொருவடுக்கி சமாதியக்குழையில் மேன்மைபெறவாலையுடனியாமம
தைச்செய்வாய், மாதமதின்மண்டலம் பாண்டமதுவிருந்தால் மகத்
தானசீனக்கார வைப்பதுதாநுச்சே. (763)

வைப்பானசீனமது பூர்த்துவைப்பாகும் மப்பாகக்கண்டுநீ பா
ண்டமதைபெடுத்து, கைப்பானகவசமது சீலையேழும்வாங்கிக் கருணை
தருஞ்சீனமதைச் சேகாவிவிட்டு, செப்பானதிதியுமென்று வுருவட்
சம் செபித்ததனைச் சித்திபெறமுத்திபுண்டாக்கி, மப்பானபிராணுய
வாகியதைபொட்டி வங்கென்றுயிழுத்துநீ தெரிசிப்பாய்த்தானே. ()

வெண்கார வைப்புவகை.

காலென்றவெண்கார வைப்பதனைக்கேளு காரணியிதொமிவார்
தவசிகள்தான்கண்டார், வேலென்றதிதிதிவுதான் பூமியுடனேதம் வி
ங்குன்றகொடமடா பூசாரும், காலென்றகாரமது சாரமதுவாகும் கரு
வாகுங்குருவாகு முருவதுவுமாகும், தேலென்றதெளிவாகு மத்தெளி
விறுலே தேறினதோர்கல்லுப்பு தேசியதுவாமே. (765)

வெண்காரப்பலகை.

வதுவானகல்லுப்பு விலவுப்புகேளு மகத்தானவழலைபடாமதி
யுப்புமூன்று, ஒதுவானவொவ்வொன்று சேரதுதான்கொண்டு ஒரு
மித்துக்கல்லுரலி விட்டுநீஜயா, சதுவானசிவகங்கை தேசிசெயநீரு
சார்வாகவொவ்வொன்று பலமாதுவாங்கி, சதுவானவுரல்தனிலிரு
நீருமிட்டுக் கருணைபெறமூச்சாம மிடித்துநீசாடே. (766)

சாடயிலேகருப்போலமாக் கருவைத்தோண்டி சம்பிரமதாய்ப்
பாண்டமதி லிட்டுநீதாக்கி, ஆடயிலேசிவசத்தி யிருசேருவிட்டு அப்
பாண்டமதிலிட்டுக் கரைத்துநீயப்பா, மடயிலேயடுப்பேற்றி பக்கனி
யைமூட்டி வளமாகயிருசாம மெரித்திடாய்பாரு, வேடயிலேயோர்
கொதிகொதிக்குமதுபாருவிளங்கிடேனும்பாண்டமதையிறக்கிவையே

வைத்ததினையண்டர்இல் சாய்த்திரேயானால் மருவிப்பாய்ந்தது போலே யருகியதுவாயும், வைத்ததனையிருநாழி சென்றெடுத்தாக்கால் பண்மைபெறும்வெண்காரப் பலகையதுவாகும், வைத்ததனையிப் பலகை கொண்டுநீயையா நலமானசிவபூசை செய்திடர்தானும், கைத்துவதின்வெண்காரப் பலகைதனைக்கொண்டு கருதவேபதனமதாய் வைத்திடர்காணே. (768)

பூரவைப்பு.

காணப்பாவெண்கார வைப்பதனைச்சொன்னோங் கருதவேபூரமதின் வைப்பதனைக்கேளும், காணப்பாசொல்லுகிறேன் நாம்வெளியதாக நலமானசௌமிய சாகரமின்னூலில், சேணப்பாசினைகாரஞ்சேரொன்றுதானும் செயலானவெண்காரஞ் சேர்கொண்டுநீயும், வாணப்பாசிவவுப்புபல் மாறுகொண்டு வசனித்தோமிதுமூன்றுங் கல்லுரலிற்றுறங்கே. (769)

மாவைபிரமகுலநாதம்.

நாக்கியேபிரமகுல நாதவிந்தையா சைதன்னியநீரதிலேசேர் கொண்டுவார்த்து, ஆக்கியேமாவதுபோல் தூளதாயிடித்து அம்மாவைக்கொண்டுவொரு பாண்டத்திலிட்டு, நாக்கியேகுருசெயநீர் இவகெங்கையிரண்டும் கவிழுவோமொவ்வொன்றுக் காறுபலந்தூக்கி, பாக்கியேபாண்டமதிலிந் நீரைவிட்டுப் பண்மைபெறமத்தித்துக் கூட்டியதைக்காணே. (770)

கலசம் தாளியம்.

காணவேயதைக்கொண்டு கலசமதிலிட்டுக் கருவானயண்டமெழு கவசமதுசெய்து, சேணவேசிலைபதுநீ யேழுஞ்செய்து செயலாகமறுபாண்டஞ் செயமாகக்கொண்டு, மாணவேமணக்கத்தை நெல்லதுதான்கேளு வளமாகயிருபத் தைந்துபடிநெல்லு, ஏணவேயிட்டதனில் சலமாறுபடிதான் இயல்பாகவார்த்ததனிற் கலசமதைவையே. (771)

மாவிற்கு.

வைத்துமேவடுப்பின்மேற் பாண்டமதைவைத்து மாவிற்குகொண்டுநீ யிருசாமமாகில், எத்துபடவெரித்துதனை யிருசாமமூட்டி என்னசொல்வேன்பூரவைப் பதுவுமாகும், மத்துபெறவித்ததனைப் பாண்டமதையிறக்கி மடவானகலசமதின் சீலையதைவாங்கி, புத்துபெறப்பார்த்திரே யாமாகிலையா பூரவைப்பிதற்கிடோ புவிதனிதுவாமே. ( )

பூரவைப்பின் பெருமை.

புனிதமென்னும்பூரமதை சீஷாவிலிட்டுப் பூரகந்தட்டடீ வாங்கியதைக்கொண்டு, உனிதமெனும்டங்கென்று நம்பித்தாயாருல் உறுதி பெறப்பூரமது சித்தியதாகும், வனிதமெனும்வங்கென்று ரோசகமொட்டி வாலைமனோன்மணியினுட பூசைபதுசெய்து, கனிதமெனுங் கருணைபெறப் பூரணமதற்கையா கைதொழுதருள்பெறவே கருதுவாய்த்தானே. (773)

கருதுமதின்பூரகத்தின் வைப்பின்பெருமை காணுவர்களுலகமதிற் கவசடாவர்களும், விருதுபெறும்பூரமதை விட்டாலொன்று மாகாவிசையானவேதைக்குப் பூரமிதுவேணும், வருதுமிதுவழலைக்குமிப் பூரம்வேணும் வளமானமுப்பூவுக்கிப் பூரம்வேணும், சருதுமிதின்சாரத்துக்கிப்பூரம் சவர்க்காரமிதற்குமிப் பூரந்தானே. (774)

நாமென்றமுப்பூவுக்கிப் பூரம்வேணும் சாரமானசெயநீருக்கிப் பூரம்வேணும், மூவென்றவாசியதற் கிப்பூரம்வேணும் மூலமானரயாதுக்குமிப்பூரம்வேணும், தேமென்றதிராவகத்துக்கிப் பூரம்வேணும் செயலானசுண்ணமதற்கிப் பூரம்வேணும், சேமென்றகற்பமதற்கிப் பூரம்வேணும் செந்தூரமிதற்கெல்லா மிப்பூரந்தானே. (775)

தானானதொழிலெல்லாமிப்பூரத்தாலே தருவானசித்துகளுமிப் பூரத்தாலே, ஞானமானஞானமதுமிப்பூரத்தாலே நலமானமவுனமதுமிப் பூரத்தாலே, கோனானயோகமதுமிப்பூரத்தாலே குருவெல்லாமிதனாலேகூடிமேலும்பாரு, காணானகாயசித்தியிதனாலேதானும், கனயோகமிதனாலேகருவுமிதனாலே. (776)

காலானசதாகோடிவித்தைநமிதனாலே நவகோடிசித்துகளும்பூரமிதனாலே, வேலானவேதமகாபூரத்தினாலே விளங்கினோமன்றிசித்துமிதனாலே, கோலானபூரமிதைக்கைவிடலாகாது கூடினோங்கைவிட்டால் குருசித்தியில்லை, மாலானமப்பூவுமுப்பூமதனாலே வசனித்தோம் பூரகத்தின்வைப்பிதுவுமாச்சே. (777)

ஆச்சப்பாபூரமதின்வைப்பிதோசொன்னேன் ஆராமிவார்வையகத்திலாருமறியார்கள், பேச்சப்பாவெறும்பேச்சு பேசினியேதிரிவார் பேரின்பசாத்திரமிதின்மகிமையறியார், வேச்சப்பாவெறும்பேச்சாய் வேடங்கள்பூண்டு வேதாந்திபவர்போலவிளங்குவாரையா, வாச்சப்பாயனேகம்பேருலகமதிலுண்டுமயங்கியேதிரிவார்கள்வைப்பையறியாரே

குருவின்மகிமை மவுனகேசரக்குளிகை.

அறிவானகுருவதனைச்சொல்லக்கேளையா ஆரணியிலெளியோர்போலதீதமாய்த்திரிவார், வறிவானவுலகமதில் பிச்சையுண்டேடுப்

பார்மாய்கையிலேயதிகமதாய் மாராட்டஞ்செய்வார், குறிவானகுருவவர்தானவர்மகிமைமெத்த கூறினேனுங்காணரிதுகண்டதேயாகில், மறிவானமையதனைத்திலர்தங்கொண்டையா மவுனகேசரக்குளிகைபாய்வாரவர்தானே. (779)

கருநாய் மை.

அவரானயவர்மகிமைகாணவொருமைதான் அருளுகிறேன்புலத்தியனேயன்பாகக்கேளும், சவரானதலைச்சனுடகபாலவோட்டையாசைதன்னியமாகவே பெரும்பாடாய்க்கொண்டு, சவரானகருநாயின்பிச்சதின்கண்ணும் கருதவேயதனுடைய கொழுப்பைமிகக்கொண்டு, பவரானநாலுகனசட்டிதனிலிட்டுப் பனிநீருபலஞ்சட்டிதனில் மிகவும்வாரே. (780)

வார்த்தைநயடுப்பேற்றியே சட்டிதனைவைத்து வளமாகவேயாழிஞ்சிக்கம்பதனுலையா, ஆர்த்துவநினக்கினியை மூட்டியொருசாமம் அடவாகப்புலத்தியனே யதைதன்றாய்க்கருக்கி,சேர்த்து.அதைநீருக்கிப்பாகமதாய்க்கொண்டு கிமிஷத்திலெடுத்ததனைப்பிங்காணிலிட்டு, சேர்த்துநீவைசெந்தூரபூபதியே செணத்திலேவிராகனெடை பிங்காணில்தாக்கே. (781)

தாக்கியேகருசெயநீர் சேர்கொண்டுமிட்டுத் தருவாகமத்தித்துக்கூட்டிக்கரமதுவால், ஆக்கியேயயச்செம்புவகல்தனிலேவார்த்து அடவானசெந்தாமரை நூலைத்திரியாக்கி, மாக்கியேயக்கருவில்தோய்த்துநன்றாக வசனித்தோஞ்செப்பகதில் திரியதனையிட்டு, காக்கியேதீபமதையேற்றிமிகநன்றாய் கவிழுவோங்கபாலவோடதனின்மேற்கவிழே.

கவிழ்த்துநீயிருசாமந் தீபமதையையா கருணைபெறவேற்றியேயெரித்தாயேயானால், அவிழ்த்துமேயவ்வோடு அதன்மேலவைதான் அருளினேனும்பற்றுமதுமையினுடபெருமை, தவிழ்ந்துயதைவழித்துமான் கொம்புபரண்டியில்தான் தருவாகப்பதனமதாய்வைத்துநீகேளு, பெவிழ்த்துநீபிராணயவாசியதையொட்டிப் பேறுக ஓங் சிங் அறியும் ஐயுமென்னே. (783)

மை

என்னவேயிவ்வெழுத்தோதவேகாது மியம்பினேனும்லட்சமுருவேசகுறமொட்டி, நன்னவேகும்பித்துச்செபித்துமிகப்பாரு நலமானகருநாயின்மைசித்தியாகும், புன்னவேபூவைப்போலக்கணேதோற்றும் பூசித்துவாலையைத்தெரிசிப்பாய்நீயும், கன்னமொழிமாதுசிரோன் மணிவாலைதானும் கனவசியமாய்விடுவள்கண்டுநீயாரே. (784)

கண்டுநீதூபதீபமதுகொடுத்துக் கருணைபெறக்கருவாயின்மையதனைக்கொண்டு, செண்டுநீசிவகெங்கைதடனைவிடைதான்வாங்கிச் செயலான மையதனையுருத்திசிவீதமெடுத்து, துண்டுபோகாமலேமைத்தித்துக்குழைத்து துதிபெறவேஸ்ரீயுமென்று நூற்றெட்டோதி, வண்டுநீநெற்றிதனில் இலர்தங்கொண்டையா வளமானசுகரோகியேநீயேசெண்ணே. (785)

செண்டுநீபோவதற்கின்னமொன்றுகேளு சித்தருடமறைப்பெல்லாஞ்சுணத்திலேகாண்பாய், மண்டுதற்கின்னமொரு மையெதிருமுண்டோ மாற்றமாமென்றதொருமைகளுக்கெல்லாம், அண்டுமேமீமாற்றமையதனையிட்டு அனேகம்பேர்திரிவார்கள் சித்தரவரையா, தொண்டுசெய்யவேண்டாங்குருமையிதாகுந் தொகுப்பாகக்கோடாகோடிகாண்பாரே. (786)

வாசி சித்தி.

காண்பார்கள்சித்தர்வுனைக் கண்டுகைதொழுவார் கருவாயின்மையிவடபொருள்தனையேகேட்பார், வீண்பாகச்சொல்லாதேதலைதெறிக்குமப்பா விருதானசித்தரவருனைக்கடுமையாவார், சாண்பார்களிம்மையாற்சகலமைசித்து தறிக்கலாம்வெள்ளரிக் காய்கள்போல, ஆண்பார்களவருடைய பொருளெல்லாங்கேளு அருளுவார்வாசி சித்தியது தானே. (787)

தானென்றவாதசித்தியதைச்சொல்வார் தருவானஞானசித்தின் கருவதனைச்சொல்வார், பேனென்றபெருமையா யதனைச்சொல்ல போனமவுனகுரு நிலையதனைச்சொல்வார், வானென்றமுப்புக்கருவுவக் கருவிலாச்சு, மகத்தானகோடிவித்தை யிதிலேதோன்றும், கானென்ற கருக்குருவுங் கைபாகஞ்சொல்லிக் கனயோகஞ்செய்யும்விதங் காண்பிப்பாரே. (788)

பாரப்பாவாதத்தின் குருவதனைச்சொல்வார் பண்மைபெறுந் தெசதீட்சை பகருவார்மைந்தா, போப்பாயவர்பெருமை மகிமைதனைச்சொல்வார் போனகெவுனகேசர குளிகைசொல்வார், தோப்பாரசகுளிகை காயாதிகற்பந் தெளிவானயட்டமாஞ் சித்துமவாரளிப்பார், பாரப்பாவறுபத்து நான்குகலைசொல்வார் பண்பாகயாதாரமேலாதாரஞ்சொல்வார். (789)

மறைப்புமை.

சொல்லுவார்சகலசித்து முனைக்களிப்பார் சொல்லவொண்ணுக் கருவெல்லாஞ் சொல்லுவாரையா, அல்லுவார்யுகாயுகாந்தரங்கள் மிக

வாழ்வார் அருளுவார்சாயுச்சிய மென்றும்பதிஞாய், நல்லுவாரவரு
டைய கருவெல்லாஞ்சொல்லி நவிலுவார்கருநாயின் மையதனைக்கேட்
பார்,சொல்லொணாப்போறாய்நீ யின்னமொருசேதி சொல்லுகிறேன்
புலத்தியனே நன்றாகத்தானே (790)

நன்றாகக்கருநாயின் மையிலெள்ளிடைதான் நலமானதேகிசெய
நீரு முனுந்திடை தான், நன்றானவுள்ளங் கரமதனில்வைத்துக் கருத
வேமந்தித்துக் குழைத்துநீமைந்தா, நென்றானநெற்றிதனில்இலர்தங்
கொண்டையா நீமகனே குளிகை டேறுவாய்கேசரம், வன்றானவன்
போக மாகவேபதி வசனிப்போப்பொதிகைதனில்வந்துவிடுவாயே.

பொதிகை கிரிச்சாரல் கருவேங்கைமரம் தியானம்

வந்துநீபொதிகைகிரிச் சாரலடிவாரம் வசனிப்போக்கருவேங்
கை மாமரமுவென்டு, அந்துநீபம்மா மடிவாரந்தன்னில் அடவானயா
சனமாக் கோவின்றிதில், குந்தியுட்கார்ந்துநீயென் னுடையதியானங்
கூறுவீர்லுவ்வசிய நமவென் றுதானும், அந்துநீ அறிம்ஹயும் கிலியுங்கிறி
சவ்வும் அருளுவாய்கிலியும்அங்கு ஷாயாவென் றுருவே. (792)

நவகோடிசித்து.

உருவான தியானமது நூற்றெட்டாக உச்சரிப்பாய்நீயும் புலத்தி
யனேகேளுக், கருவானகரடிபுலி சிங்கம்வெருயாளி கண்டபேரண்ட
மிருக மெல்லாந்தான், குருவானயென்னுடைய தியானஞ்செபித்தால்
கூறிநேறு நிருங்க ளோடிவிடும்பாரு, சருவானயென்னுடைய பொதி
கைபயமபீடஞ் சார்வாகவாரும் புலத்தியனேநீகேளே. (793)

கேளப்பாயென்னிடம் வந்தையாவென்றக்கால் கிருபைபெறுஞ்
சாயுச்சிய பதவியுனக்கீய்வேன், சாளப்பாசௌமிய சாகரத்தின்பொ
ருளைச் சார்வாகவெளியரங்க மாகவுநாம்சொல்வோம், ஏளப்பாகுரு
வானை யென்மீதிலானை பேறும்பிராணயபீட கருசொல்வேன்,நாளப்
பாசெல்லாதநவகோடிசித்து நவதீட்சைகுருதீட்சைசாமனிப்போமே.

அனிப்போமேயாதாரம் நிராதாரஞ்சொல்வோம் அதனுடைய
வுபதேசமருளுவோம்பாரு, நனிப்போகாம்ஞானகருமவுனக்கருசொல்
வோம் நவகோடியுநாந்திரங்கள் நிலைகள்திகச்சொல்வோம், தனிப்போ
மேசாகரத்தி லநேகவிதப்பேறு கருவிதொண்ணூற்றாறு தத்துவமுஞ்
சொல்வோம், அனிப்போமேமகத்தான பொருள்களெல்லாந்தானகத்
தியனைப்போலேநாம் வாழ்விப்போங்காணே. (795)

காணப்பா கருநாயின் மைபெருமைமெத்த கண்டாக்கரலவன் யோகி சித்தனவனுகும், நாணப்பாநாம்சொன்னேம் கருநாயின்மைமை நாடதிலேமனிதர்செய்வா ரறிதாகுமையா, வீணப்பாமற்றொருமை யெல்லாமைந்தா விருதாகுமிம்மைபோ லொருமைமிகயுண்டோ, ஆணப்பாயிம்மையைச் செய்வரேயாகில் அவர்தான்பார்சித்தருட மாய்கையறிவாரே. (796)

வெண்காரவைப்பு சந்திரன்வாளம்.

அறிவதற்கின்னமொரு கருவதனைக்கேளு அருளுவோம்வெண் காரஞ் சந்திரன்போல்வர்ணம், அறிவதற்கருளுவோம் வெண்காரவைப்பு அறைகிறேன்புலத்தியனே வண்மையிதுபாரீர், தரிவதோராருமறி யார்கனிதுபாருஞ் சைதன்னியமாகவே சொல்லக்கேளையா, தறிவதிதுவெடியுப்புமாக்கருவையா கலமாகமுன்சொன்னபாகுவதுவாமே.

ஆமேதாவொவ்வொன்று சேர்கொண்டுநீயும் அருளானகல்லுரலி லிட்டுமிகதாக்கி, நாமேதான்முன்சொன்ன வெண்காரஞ்சேரு நவிலுவோமதுகூடயிட்டுநீதாக்கி, சேமேதான்சிவகெங்கை யிரண்டுசேர்விட்டுச் செயமாகவிருப்புலக்கை கொண்டுமையா, வாமேதானிடித்ததனை மாத்தூள்போலவசனித்தோம்தோண்டியொருபாண்டமதிற்போடே.

போடப்பாபுலத்தியனே சிவசத்திகெங்கை புகழானபூசிசெயநீர் குருசெயநீரு, சேடப்பாவொவ்வொன்று பலம்நாலுவாங்கிச் செயமானபாண்டமதி லிட்டுநீகேளு, நாடப்பாமத்தித்துக் கூட்டிகாமதனுல் நவிலுவோங்கரைத்துநீ கண்பாகக்கேளும், ஆடப்பாயடுப்பின்மேல் பாண்டம்வைத்து அருளுவோங்குறிசல் விறகுநீயெரியே. ()

எரித்துநீமுச்சாமமிவ்விதமானல் யென்சொல்வேனப்பாவெரிதிகொதிக்கும்பாரு, அரித்துநீயப்பாண்டமிறக்கிநீவைத்து அண்டயச்சிலைதச்சாய்த்திடாய்மைந்தா, சரித்துநீயப்பாண்டஞ்சாய்த்ததேயாகில் சலநீருவற்றியொருபாறைபோலாகும், மரித்துநீயப்பாறையாரிணதோர்பிறகு மகத்தானவெண்காரவைப்பையெடுத்திடாயே (800)

வாலைபூசை காயசித்தி.

திடமானயிப்பாறைவெண்காரவைப்புச் செந்திலேயார்வைப் பார்செப்பினேன்மைந்தா, மடமாதுதேவிமனோன்மணிவாலையையா மவள்பதம்வைத்துநீபூசிப்பாய்பாரு, நடமாடுஞ்செகமாயியவளுடையதிருடைய நாள்தோறுமவள்பதந் தெரிசிப்பாய்மைந்தா, செடமானதிரேகமதுசெணப்போதிலேயா செயலானகாயசித்தியதுவாமே. (801)

மெய்ஞ்ஞானபரகெதி.

சித்திக்கயின்னமொருவயணமொன்றுகேளு செப்பியதோர்வெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு, முத்திதருமெய்ஞ்ஞானப் பிராணாய பீடம் மூலமுதலாறுவரை சிமயவவென்று, சித்திதரும்ரேசகம்பிராணாயத்தோட்டி சரமாகத்தம்பித்துக்கும்பித்தாயானால், வெத்திகரு சகலசித்தியுனக்கெய்தும் மெய்ஞ்ஞானபரகதியுமிகவெய்தும்பாரே.

கார வைப்பு.

பாருமிதுவெண்காரப்பலகைதனைக்கொண்டு பதனமதாய்வைத்துநீபணிந்துபூசித்து, தேறுநீகாரவைப்பதனைக்கேளு செகத்திலே யார்செய்வார் செப்புகிறேன்பாரு, சேருநீசிவவுப்பு சிவசத்தியுப்புச் செயலானவிரண்டுப்பு மொவ்வொன்றுசேர்தான், பாருநீசவர்க்காரவுண்டைபதிற்சேர்தான் பரிவாகயிவ்வகைகள்கல்லுரலிற்றாக்கே.

தாக்கியேசுத்தசலப்படியொன்றிட்டுத் தருவானவிருப்புலக்கைகொண்டையா, சாக்கியேமுச்சாமஞ்சாடினாலதுவுஞ் சார்வாகப்பிசினதுபோலதுவுமாகும், வாக்கியேயதைக்கொண்டிப்பாண்டத்திலிட்டு வளமானரோமசெயநீர்சேரொன்று, ஆக்கியேயகினிசெயநீர்சேரொன்றுவார்த்து அதைக்கூட்டிமத்தித்துக்கரமதனால்வாரே. (804)

கரைத்துநீகரைத்தொருபாண்டமதைக்கொண்டு கருதவேயடுப்பின்மேலேற்றியேயப்பா, நிரைத்துநீயக்கினியைமூட்டிநீநன்றாய் நிலைபெறவேதணல்மூட்டி யெரித்திடாய்பாரு, வரைத்துஅந்நீர்வற்றி மாக்குழம்புபோலா மடவாகச்செய்வோர்கொதிக்குமதுபாரு, இரைத்துநீயப்பாண்டமெடுத்துநீயையாஇயலானயண்டச்சில்சாய்த்திடரே

சாய்த்திடர்சாய்த்திடுமப்போதுமையா சார்வாகக்காரமது பலகைபோல்பாயும், ஆய்த்திடராறினதோர்பிறகெடுத்ததனை யருளான சிவயோகக்குகைக்குட்சென்றையா, பார்த்திடர்பிராணாயபீடமேசென்றுபருவாசியரைரேசகம்வங்கென்றுநாட்டி,ஏர்த்திடரொழுத்துக்கும் கும்பித்தால்தானும் யேகவுபதெரிசனமாமிதுதான்பாரே. (806)

பாரப்பாபுலத்தியனேயங்கென்றேகிப் பரபூசைகுருபூசைபணிந் இட்டுநீயும்,காரப்பாபதனமதாய்க்காரவைப்பதனைக்கருணைதரப்பூசித்துக்கனிந்துபாரையா, நாரப்பாகாரவைப்பதனைச்சொன்னோம் நாட இலேஞானிகளேசெய்துபாரிதனை, வேரப்பாவேதைக்குவேகமிது பாருவெட்டவெளியாகவுநாம் விளம்பினோங்காணே. (807)

சாரவைப்பு.

காண்டாசாரவைப்பதனைச்சொல்வோம் காரஞ்சேர்கல்லுப்புச் சேரொன்றுவாங்கி, வேண்டாமெடி யுப்புச்சேர்கொண்டுமேயும் விளம்பு வோங்கம்பியுப்புசேரொன்றுகொண்டு, காண்டாயிவ்வகைகள்கல்லுர விவிட்டுகொதிநீர்சேரொன்றுகண்பாகவார்த்து, கோண்டாவார்த்துமே யிருப்புலக்கைகொண்டு குமுறவேமுச்சாம மிடித்துத்தூளாக்கே. ()

ஆக்கியேயத்தூளைத்தோண்டிபொருபாண்டம் அடவாகத்தூள தனைப்பாண்டத்திலிட்டு, தேக்கியேதேசிசெயநீருசேரொன்று தெளி வாகப்பாண்டமதில்தன்பாகவிட்டு,வாக்கியேகரைத்ததனைக்குழம்பு போலாக்கி வடுப்புமேலிப்பாண்டம்வளமாகவேற்றி, காக்கியேயக்கி னியைமூட்டிநேன்றாய் கலங்கப்பெறவேமுச்சாமமெரித்திடாய்தானே. ()

எரித்திட்டுப்பாண்டமதையிறக்கியேநீதான் இயல்பெறவேயண் டச்சில்சாய்த்துநீபாரு, அரித்திட்டுவாறினபின்னெடுத்ததனைப்பார்த் தால் அதன்பெருமைமெத்தவுண்டு யாருமிதைச்சொல்லார், குறித் திட்டசாரமதின் வைப்பதனைக்கொண்டு குருபூசைபராபூசைசெய்து நீயப்பா, பறித்திடவேவைப்பதனைப்பதனமதாய்ச்செய்து பணிந்து நீவாலையைத் தெரிசிப்பாய்த்தானே. (810)

தெரிசித்துவாலையை யர்ச்சித்தவள்பாதம் இணையவள்கமலபதம் பணிந்துநீபோற்றி, வரிசித்துப்பிராணயவாசிகொண்டையா வசனித் தோம்ரசசம்வங்கென்றுகாட்டி, தரிசித்துக்கும்பித்துத்தம்பித்தாயா னால் தலைமாறுதெரிசனமுந்தான்காணும்பாரு, உரிசித்தவுன்மூல தெரி சனமேயாச்சு ஓதோகோகாரத்தின் வைப்பதுவுமாச்சே. (811)

மூப்பூவின்மார்க்கம்.

ஆச்சென்றபின்னமொருகருவதனைக்கேளும் ஆச்சரியமாறிவா ருட்பிலுடைகேர்மை, மூச்சென்றமுப்பூவின்மார்க்கமிதைபாரு முறை யாகக்காணூர்கள் காணக்காருச்சொல்வோம், வாச்சென்றவெள்ளைக் கல் கல்லினேர்மை வளமானபிரமகற்பமதுதான்பாரு, மூச்சென்ற மூலமது வருளையாகும் முறுமிபெறுங்கோசபீச மதுதான்பாரே. ()

பாரப்பாயப்பீசம்அகாரமதுவாகும் பண்மைபெறுங்கோசமது உகாரமதுவாகும், தேரப்பாகருவுருவோங்காரமதுவாகும் திருவான ககாரமது வுயிரதுதானாகும், பேருமதுபிண்டமதுவகாரமதுவாகும் பேரொளிபோலின்றதொரு மகாரமதுவாகும், ஆருமறியார்கள்இது பிரமவொளிகாணூர் அகாரமதுஅண்டக்கல் வடிமுடிகுவோமே. (813)

ஆமென்றவிந்ததுவும்அகாரபீசந்தான் ஆனைரசவிந்ததுவு மதற்
குட்பீசந்தான், நாமென்றநாதமதுவுகாரபீசந்தான் நாதவிந்துமூல
மதற்குட்பீசந்தான், ஓமென்றவோங்காரபிண்டபீசந்தான் உட்காரு
நகாரமெனுமுருள்பீசந்தான், பேமென்றசரூபமதுயெங்குமிலைகாணோர்
பேரானவண்டக்கல் பேசாவுயிராமே. (814)

உயிரானகல்லுக்குப் பேர்தானுமென்ன உடன்சேர்ந்தகருவுக்
குப்பேர்தானுமென்ன, உயிரானகல்லதுவும்அண்டக்கல்லாகும்உடன்
சேர்ந்தகருவதுவும் நாதவிந்தாகும், உயிரானவடிவென்னவுப்புக்கரு
வென்ன வுறுதிபெறுமுடியென்ன மூலநடுமென்ன, உயிரானமுடி
விந்துவென்னநிறமாகும் ஓகோகோநாதமது மஞ்சளதுவாமே. (815)

கோழிமுட்டை மனிதர்கருபூமி பூநீறு.

அதுவான அண்டமென்றுஞ்செனனமெத்த அதுவாறுயெங்குரு
வேயருளுவீர்தானும், பதுவானபுலத்தியனே பாகமாய்க்கேளு பாடு
கிறேன்சௌமியசாகரமிந்நூலில், நதுவான வெண்கருக் கோழிமுட்
டைப்பார் நாதவிந்ததுவுமனிதருடகருபார், சதுவானபிறிதிவுதான்
பூமியதுவாகும் சார்வானபூநீறிது தான்படருமென்றே. (816)

மேலகவி முறையாவன.

என்றனையிதுமூன்றுல்முப்பூவுமாச்சு யேமென்றபரியேமமதுவு
மாச்சு, கொண்டனைகோழிமுட்டையென்பார்சிலபேர் குருடர்களே
வயித்தியத்துக்குருவதுவுமாச்சு, உண்டனவுன்றனையென்றனையது
தான் ஓகோகோபாரினூலேவயித்தியஞ்சித்தி, கண்டனபனிநீருசத்த
சலங்கேளு கருவிதொண்ணூற்றுறில் பனிநீருமாச்சே. (817)

ஆச்சப்பாமனிதருடசடலமதிலுண்டு அருளினேம்பனிக்குடம்
பெண்ணுடலிலாகும், பேச்சப்பாகுருவானை யிதைவிடப்பனிநீர்,
பேரானவுலகதனிலில்லைபாரு, போச்சப்பாபூநீறுபூமிதனிலுண்டு பிறி
திவியின்சாரமது பூமிநாதந்தான், வாச்சப்பாயிதுமூன்றுல்சகலசித்து
மாச்சு மாராட்டமாய்ச்சொன்னார் முன்னோர்களாமே. (818)

முன்னோர்கள்பாடியதோர் நூலெல்லாந்தான் முறையதனைச்சொ
ன்னோர்கள் கருவதனைமறைத்தார், வன்னோர்கள்பாடியதோர் நூன்
முறைக்கெல்லாம் வசனித்தோம்சௌமியசாகரமிதாகும், பின்னோர்
கள்கருவதனைக்கண்டுகொள்ளையா நீடுலகுசித்தருக்கு நிலைபெறவே
சொன்னோம், அன்னோர்களிம்முறை மூன்றதுவினாலே அருளுவோர்
கோடாகோடி யுப்புமுறையாமே. (819)

உப்புப்பீங்கானெட்டு.

முறையானதிங்களெட்டினிலையாகேளு முன்சொன்னபனிநீரு மூன்றுபடிகொண்டு, அறையானவிந்துசேரதுதான்கொண்டு அடவானபெண்விந்து நாதஞ்சேர்கொண்டு, பறையானயிந்நீருவிதமெல்லாந்தான் பண்மைபெரும்பாண்டத்திலிட்டுநீதாக்கி, வெறையான வெண்கோழியஸ்தியாகும் விளங்குவோமதினண்டம்பதினாறுவாங்கே

வாங்கியிருபீங்கானில்விந்துநாதத்தை வளமாகவெவ்வேறுவாங்கி தாக்கி, ஆங்கியேயண்டோட்டின்சவ்வதனைப்போக்கி அடவானகல்லுரலிலிட்டுநீதாக்கி, மூங்கியேமுன்சொன்னபூநீர்சேரண்டு மூர்க்கமதாயண்டோட்டில்கூடநீசேர்த்து, நாங்கியேமூன்றுதிங்கள் பனிநீரிருசேரு நலமாகவதன்கூட வார்த்துநீதாக்கே. (821)

தாக்கியேமுச்சாமமிருப்புலக்கைகொண்டு தருவாகயிடித்துமாத்தூள்போற்சாடி, ஆக்கியேமுன்சொன்னபாண்டப்பனிநீரில் அடவானயித்தூளைத்தோண்டியதிலிட்டு, சாக்கியேகரமதனுற்கரைந்ததனை மைந்தா சார்வாகவந்நாள்முழுதும் வைத்துமறுநாளில், தேக்கியே பார்த்தாக்காலையாகேளு தெளிவாகுமத்தெளிவை மறுபாண்டத்தில் வாரே. (822)

வார்த்ததனைப்பாண்டமதையடுப்பிலேற்றி வளமானசிச்சிலிவிறகுதனுலே, ஏர்த்ததனையிருசாமமெரித்துநீயப்பா மியம்பிளேறுங்கொதிகொதித்தானபிறகையா, பார்த்ததனைப்பாண்டமதை யிறக்கிவைத்தந்தப் பரிவாகவாறியதுசமயம்தகண்டு, வேர்த்ததனைப்படத்துபீங்கானதனிலிட்டு விசிதமதாய்ரவிமுக மெட்டுநாள்வையே. (823)

வைத்திடவேநாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்து வசனித்தோமதைக்கொண்டுபார்த்தாயாகில், முத்துப்போலெண்ணெய் கசிவதுதானிறங்கும் முறையாகயிவ்விதம் பத்துமுறையையா சத்துமதையிழுத்துப்போ டொத்தவுப்பாகுஞ் சார்வாகவாரமது யிவ்விதமாய்ச் செய்தால், உத்துப்பீங்கானைப் பார்த்துநிறையப்பா மோகோகோ பீங்கானெட்டுமெடுத்திடே (824)

சதுர்முகசித்து.

எடுத்திட்டுப்பீங்கானதையெட்டுங்கொண்டையா யியம்புவோம் பசிவயந-கிலியுங்-கிலிரிம்ஓமென்று, தடுத்திடாய்பிராணயம்வாசியதை நாட்டி தனையேறிகும்பகம்பூரகம்பாய்ந்து, நடுத்தாநீயித்தியானம் நூற்றெட்டோதி நவப்பிரமசதுர்முகனைப் பணிந்துபூசிப்பாய், அடுத்து

அவர்பிரசன்ன மாவார்சதுர்முகனும் அதிதசித்தியுனக்களிப்பா ரவர்
தான்பாரே. (825)

வெடியுப்பு வைப்பு.

பாரும்புலத்தியனே நீயின்னங்கேளையா பரிசுடையவுப்புமுறை
வைப்பதனைக்கேளும், ஆருமிதையறிவார்கள் வெடியுப்பினோர்மை
அடவாகமுன்சொன்ன வெட்டுப்பிங்கானில், ஊருமொருபிங்கானது
வெடுத்தையாகேளு ஓகோபார்கல்லுரசிலுப்பதனையிட்டு, வாருபெற
முன்சொன்ன மாக்கருவுசேர்தான் வாங்கியேயுப்பதனிற்கூடவதைச்
சேரே. (826)

சேர்த்துநீசிவகங்கை குருசெயநீரையா செயலாகவொவ்வொன்
றுவைத்துபலம்வாங்கி, ஊர்த்துநீயுரலிலிட்டு அந்நீரைவார்த்து ஓகோ
பாரிருப்புலக்கை யதனிலிருசாமம், வார்த்துநீசாடுவாய் சாடையிற்
கேளு மகத்தான தூளாமாவதுபோல்மைந்தா, கார்த்துநீயம்மாவைத்
தோண்டியொருபாண்டங் கைபாகந்தவறுமலதிலிட்டுநீபாரே. (827)

இட்டுநீசிவகங்கைநாதநீரொவ்வொன்று இன்பமுடன்சேருவீத
மாகவதிலிட்டு, செட்டுநீசெயசித்தியதுபலிதமதுவாகச் செயலானகர
மதனுல்கரைத்ததனைமைந்தா, வட்டுமதுபாண்டமதையடுப்புமேலே
ற்றி வசனித்தோமிருசாமதணல்மூட்டிட்டு,எட்டுநீயெரித்திடுவாயோர்
கொதிகொதிக்கும் இயல்பாகவப்பாகங்கண்டுமிதைபிறக்கே. (828)

ஐங்கோல நீர்.

இறக்கியேயாறவைத்ததனையேகேளு இயலானபிங்கானிலிட்டுநீ
தாக்கி,வறக்கியேவார்த்ததனைரவிபத்துநாளும்வளமாகவிருசாமம்வைத்
திரானல், புறக்கியேயைவங்கோலரவிநீரிறங்கும் புனிதமதாய்ப்பாண்ட
மதிலருவியகைவிருப்பாய், நறக்கியேயிவ்விதம்பத்துநாளுந்தான் நல
மாகவைங்கோலநீரிறக்கிடீர்பாரே. (829)

இறக்கிட்டுப்பார்த்திடவேபத்துநாளானல் இயல்பானவெடியுப்பு
மல்லிகைப்பூப்போலே, பிறக்கிடவேபூர்க்கும்பூவைத்தானும் புனித
மதாய்ச்சீஷாவில்பதனமதாய்ச்செய்வீர், அறக்கிட்டுமூலாதாரமேபுக்கி
யருளானவெடியுப்பை யருகுநீவைத்து, வறக்கிட்டுஓங்கென்று வாசி
யதைக்கொண்டு வருஷிப்பாய்ரேசகம் தம்பிப்பாய்தானே. (830)

தானனதமர்வாசல்மூலமேபுக்கித் தம்பித்துவொருநிலையாய்க்கும்
பித்தாயானல், ஆனைகுண்டலிதாய்பிரசன்னமாவாள் அவள்பதமே

பூசித்தாலெல்லாஞ்சித்தி, ஓஙுமென்றசித்திதனையுரைக்கிவான்பாரு ஓ
கோபோவெடியுப்பின் பர்மங்கள்செய்வான், லேஙுமென்றவொருடந்
தாட்சிப்பானப்பா விளம்பினேனும்வெடியுப்பின் வைப்பிதுவுமாச்சே

பொட்டிலுப்பு வைப்பு

ஆச்சப்பாவெடியுப்பின்வைப்புமுறைசொன்னேன்பருகுவோம்
பொட்டிலுப்பு வைப்பினைதக்கேளும், பேச்சப்பாபின்னுமொரு பீங்கா
னிலுப்பைப் போகக்கொண்டுநீ கல்லுரலிலிட்டு, ஆச்சப்பாமுன்
சொன்ன மாக்கருசேர்தான் ஆமண்டமாகவேயுப்பதனிலிட்டு, பாச்
சப்பாசிவசத்தி கன்னைடதிற்சேரு பண்பாகவூதிசெய நீருசேர்வாரே.

வார்த்துமேயிருப்புலக்கை கொண்டாலேயா வளமாகயிருசாமஞ்
சாடிலேப்பா, மார்த்ததுவுமாப்போலா மம்மாவைத்தோண்டி வசனித்
தோம்பாண்டமதில் விட்டுநீதாக்கி, சேர்த்துமேபெட்டுஇங்கள் பணிநீரு
சேரு செயலானகாதலிந்து வெவ்வொன்றுசேர்தான், கார்த்துமேமோட்
டாடபாண்டமதிலிட்டுக்கருவை பெறக்காமதனுற்கலிங்கியபடுப்பேற்றே

ஏற்றியேயிருசாமப்புறகிட்டையா யெரித்திடவேயாமாகிலோர்சொ
திகொதிக்கும், வாற்றியேயப்பாகங் கண்டுநீமைமந்தா வளமாகப்பாண்
டமதை யிறக்கியாறவைத்து, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவே பீங்கானில்
வார்த்து கல்லாவிபத்துநாள் வைத்துயிருசாமம், பூர்த்துமறுப்பாகு
மைமங்கோலநீரு புகழ்பெறவேயிருக்குமது யிறுத்திடீர்காணே. (834)

காணென்றமுன்பாண்ட நீரதிலேயையா சைதன்னியமாகவே
பத்துவிசையிருப்பாய், பாணென்றபத்துவிசை யிருத்தீராவில் படரு
மதுபொட்டிலுப்பு பீங்கானிலுறையத்தான், வாணென்றயப்பூவை யெடுத்
துமேசீஷா வளமாகவுதிலிட்டுபிரடையதுபோடு, காணென்றபிராணுய
கொண்டையா கல்லாசவாதிட்டாணம் நன்கென்றுபோசே. (835)

ஏகியேஓம்நமசி வாயமென்றிருநாம இயம்பினேன் சேசகம்
கொண்டுசெபித்தால், பாகியேபாப்பிரமம் பிரசன்னமாவார் பணிபு
மலர்கமலபதந் தெரிசிப்பாய்நீயும், தேகியேதெரிசித்து யர்ச்சித்தா
யானால் தெளிவாகமவுனசித்தி யதுதருவார், காகியேகவுனகுளிகை
யதும்வார் கலமானவாதசித்தி தான்தருவாயே. (836)

படிகாரவைப்பு.

கருகவேயின்னமொரு வைப்பைக்கேளு சைதன்னியமாகவே
படிகாரவைப்பு, கருகவேகாம்சொல்வோம் புலத்தியனேயையா நாட
இதையிவ்வைப்பு பெவர்செய்வார்பாரு, புருகவேயின்னுமொரு பீங்

காணி லுப்பை புனிதமதாய்க்கொண்டுநீகல்லுரலிலிட்டு, சருகவேமுன்
சொன்ன மாக்கருமைமந்தா சார்வாகச்சேர்கொண்டுகல்லுரலிற்றுக்கே

தாக்கடாரோமசெய நீருசேரொன்று தருமானகாதலித்து பலமு
மஞ்சு, சேக்கடாசிவகங்கை சேரொன்றிட்டு செயலானயிருப்புலக்கை
யதனினாலே, காக்கடாயிருசாபந் தாக்கினாலேயா நல்லமாத்துள துபோ
லாகுமிதுபாரு, வாக்கினாலமுர்தமதாய்நாம் சொன்னேம்பாரு மப்
மாவைக்கொண்டியொரு பாண்டமதிற்போடே. (839)

போட்டுநீமாசமெட்டில் பனிநீரையா புனிதமதாய்ச்சேரண்டு
பாண்டமதில்வார்த்து, காட்டிநீசிவசத்திகெங்கைபலமாறு நலமாக
விருநீரும் விட்டுக்கரைத்திட்டு, திட்டமதாய்ப்பாண்டமதை யடுப்பின்
மேலேற்றிதீ யெரிப்பாயிருசாமம் நீயுமதுவாக, காட்டுயேத்தணலெரித்
தநேயாகில் நல்லநொதிகொதிக்கும்பார் பாண்டமதையிறக்கே ( )

இறக்கியேயாறவைத்துதனையையா இயலானபீங்கானிலதையெடு
த்து வார்த்து, நறுக்கியேபாகிமுகம்நாள்பத்துவீதம் நல்லவொருநாளு
மிருசாமமதுவைத்தால், அறக்கியேபீங்கானிலேங்கோலநீ ரதுவேபோ
லிறங்குமது முன்பாண்டந்தனிலே, நிறக்கியேநீரோடேநீரதனைவார்
த்து நிலையாகபத்துமுறையிப்படியேபிழுத்திடே. (841)

இழுத்திட்டுநாள்பத்துஞ்சென்றதேயாகில் என்னசொல்வேனதி
ற்பீங்கான்றனிலே, பழுத்திட்டபடிகாரவுப்பதுவும்பூர்க்கும் பனிச்செ
ன்றுசந்திரன்போல்வர்ணமாகும், அழுத்திட்டுவப்பாகங்கண்டிராநல்
அருளானபடிகாரவுப்பதனைக்கொண்டு, செழுத்திட்டச்சீசாவிலுப்பத
னையிட்டுச் செயலானமேல்பிரடைசெப்புவீராமே. (842)

செப்புவோம்புலத்தியனே மணிபூரஞ்சென்று சிவயவலும்மெ
ன்று வாசிபதையொட்டி, கப்புவோம்பிராணப பீடமேசென்று நல
மாகமங்கென்று ரேசரம்பாய்ந்து, அப்புவோமங்குநின்று தம்பித்தா
யானால் அருளானவிஷ்ணுவும் பிரசன்னமாவார், சப்புவோமவருடைய
கமலபதமேவிக் கைதொழுதர்ச்சித்துப் பூசிப்பாய்த்தானே. (843)

பூசித்தால்விஷ்ணுவும் வேணதுமளிப்பார் புகழானபடிகாரசித்
தியுமளிப்பார், ஆசித்தாலாதார முத்தியுங்கொடுப்பார் அடவானவாத
மே சத்தியுங்கொடுப்பார், காசித்தால்காயாதி கற்பமுமளிப்பார் காய
சித்திகைகூடும் பொருளதுவுஞ்சொல்வார், வாசித்தால்வாதசித் தியு
மளிப்பார் வாசிசித்திகெவுனகுளிகை யதைக்கொடுப்பாரே. (844)

இந்துப்புவைப்பு.

பாரப்பாபுலத்தியனே படிகாரவைப்பு பண்மைபெறச்சொல்லி விட்டோ மின்னமொன்று, வாரப்பாயிந்துப்பு வைப்பதனைக்கேளும் வசனிப்போமின்னமொரு பீங்கானிலுப்பை, தோப்பாயவ்வுப்பைக் கொண்டுநீமைந்தா தெளிவானகஸ்தூரி விட்டுநீதாக்கி, சேரப்பா யெட்டுதிங்கள் மாக்கருத்தான் செயலாகச்சேர்கொண்டு வுப்பதனிற் சேரே, (845)

சேர்த்துநீவிளிசெயநீர் சேர்கொண்டுவார்த்து செயலானநாத விந்து சேர்வார்த்து, பார்த்துநீயிருப்புலக்கைகொண் டிருசாமஞ்சாடு பரிவானமாத்தாளு போலவாகும், கார்த்துநீயம்மாவைப்பாண் டத்தி விட்டுக் கருவானவைத்துதிங்கள் பனிநீருமேதான்,வார்த்துநீரதிசெய நீர் கொண்டுதாக்கி வளமானகரமதனாற் கரைத்திடீர்பாரே. (846)

கரைத்ததம்பரவிருந்த பாண்டமேகொண்டு கருணைபெறவடுப் பேற்றித் தீபமிடுமையா, தெரைத்ததீமூட்டியே யெரிப்பாயிருசாமந் தெளிவாகசோர் கொதிகொதிக்குமதுபாரு, அரைத்ததீகொதித்ததே யாமாகிலையா அப்பாண்டமிறக்கியே யாறவைத்ததனை, பொரைத்த பீங்கானிலேவார்த் ததனையையா போராகநாள்பத்து * ரவி முகமே வையே, (847)

வைத்துநீகாளொன்றுக் கிருசாமம்வைத்தால் வளமாகவைவ் கோலநீ ரவிபாயும், வைத்துநீமுன் பாண்ட நீரிலிந்நீரைப் பரிவாகவிறு த்துவிடு பண்மையதுவாக, வைத்துநீநாள்பத்துமிவ் விதமாயிருந்தால் ஜலமானயிந்துப்பு பூர்க்குமிதுபாரு, கைத்துநீயிவ்வுப்பு பீங்கானிறை யத்தான் கருணைபெறப்பூர்க்குமது கைபாகமறியே, (848)

அறியவேயப்பீங்கானெடுத்துமேவையா அருளானயிந்துப்பைச் சீஷாவிலிட்டு, மறியவேயச்சீஷா யருகுநீவைத்து மகத்தானவாசியை யனுகதமொட்டி, நெறியவேசிவயகம வென்றுவுருநூறு நேரானநேச கங்கொண்டுநீயொட்டி,வறியவேயங்குமேசின றுகும்பித்து வளமாகச் செபிப்பாய் ருத்திரனைத்தானே. (849)

செபிக்கக்கேருத்திரனும் பிரசன்னமாவார் தெரிசிப்பாயவரைநீ பூசிப்பாய்மைந்தா, செபிக்கவேயவரொளிவு நன்றாகக்காணுந் தேக சித்திகாயசித்தி யளிப்பாமிகபாரு, நசிக்கவேயிந்துப்பு மகாசித்தி

* ரவியென்பது - சூரியன்.

யாகும் நவகோடிசித்தியுமுனக் களிப்பார்பாரு, கபிக்கவேயவரைநீ
கைதொழுதுமைந்தா கருணைபெறயிந்துப்பைக் கைதொழுவாயே ()

வளைகிலுப்புவைப்பு.

கைதொழுவாயிந்துப்பின் வைப்பதனைச்சொன்னோம் கருது
வோம்வளைகிலுப் பினதுவைப்பு, கைதொழுவாய்புலத்தியனே யின்
னமொருபீங்கான் கருவானபீங்கானிலுப் பதனைக்கொண்டு, கை
தொழுவாய்கல்லுரளி லுப்பதனையிட்டுக் கருணைபெறுஞ்சாரஞ்சேர்
கூடச்சேர்த்து, கைதொழுவாய்நாதவிந்து பலமாறுவிட்டுக் கைபாக
மாகவே சுத்தசலஞ்சேரே. (851)

சேரானரவிசெயநீர்சேர் கொண்டுவார்த்து செயமானமாக்கரு
சேர் கொண்டுவிட்டு, ஏரானயிருப்புலக்கை யதனாலேயான் யிருசாம
மாவதுபோல் சாடுவாய்மைந்தா, காரானசாடியிலே மாத்துள்போ
லாஞ் சமர்த்தானவம்மாவைத் தோண்டிநீயையா, வாரனபாண்டமதி
லிட்டுநீதாக்கி வளமானசிவகங்கை வார்த்துச்சேர்கரையே. (852)

கரைத்திட்டுவடுப்பின்மேற் பாண்டமேற்றிக் கனலானதீமூட்டி
யிரு சாமமெரித்தால், அரைத்திட்டகுழம்பாகுமோர் கொதிகொதிக்
கும் அப்பாகங்கண்டுநீ பாண்டமதையிறக்கி, வரைத்திட்டவாறின
பின் பிறகதனைக்கேளு வளமானபீங்கானில் வார்த்துநீமைந்தா, கரைத்
திட்டரவிபத்துநாள் மூன்றுமுறைதான் நண்பாகவைத்ததனை யைங்
கோல்நீயே. (853)

நீரானநாளொன்றுக்கிரு சாமம்வைத்தால் நேர்மைபெறுமைங்
கோல்நீ நிறங்கும்பாரு, ஆரானயந்நீரைமுன் பாண்டநீரில் அருளி
னோம்நாள்பத்துமுறை யிவ்விதமாயிறுத்தால், சேரானவுப்பதுவுமிதுக்
குள்ளேயாச்சு செப்புவோம்வளையலுப்பு விதிறப்படரும், வோரான
யவ்வுப்புப் பூர்த்துப்பீங்கானில் மேல்நிறையநின்றுவிடும் வளையிலுப்
பாமே. (854)

உப்பானவுப்பதனை யெடுத்துசீஷாவில் ஒகோகோயிட்டுநீ சொ
ல்லக்கேளையா, அப்பானயிவ்வுப்பை யருகினில்வைத்து அருளுவோ
ம்மயவகி ஓம்சவ்வும்ஜுயும், செப்புநீயிருநூறு சிசத்தியதுயேகிச்
செயலானபிராணுப பீடமதிற்சென்று, வப்பானவாசியதை விசுத்தி
யதிலொட்டி வங்கென்றுரேசகமேகிச் செபிப்பாயே. (855)

செபித்துநீகும்பித்தா லங்குநின்றையா செயலானமகேசரனும்
பிரசன்னமாவார், கபித்தவரைக்கைதொழுது தெரிசிப்பாய்மைந்தா

கருணையவர்கூர்க்குனக்கருள் செய்வார்பாரு, குழிக்கவளைபூசிக்குத் தெரிசித்தாயானால் கூறுவாரதீதசித்தி யதுபாரு, பழித்துநீவளைகிலுப் பதனையப்பா பணிந்துநீபதனமதாய் வைத்துநீபோற்றே. (856)

ஐங்கோலத் தயிலம்.

போற்றியேவளைகிலுப்பி னிடைவைப்பு புனிதமதாய்ச்சொல்லி விட்டேனரம்பாரு, ஏற்றியேயின்னமொரு கருவதனைக்கேளு மியல் பானவைங்கோலத் தயிலமதனையயா, சோத்துமுன் சொன்ன பாண்ட மதிநீரைக் கருவானபீங்கானி லெடுத்துநீவிட்டு, ஆக்கியேயாக்கரு சேர் கொண்டுவிட்டு அருளானபிண்டக்கரு சேரிற்றுக்கே. (857)

ஆக்கியேபத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து கருவானகல்லுரலி லிட்டுநீயப்பா, மூக்கியேமுன்சொன்ன பொட்டிலுப்புசேரு முறையான படிகார வுப்புசேரையா, காக்கியேவெடியுப்பு யதிலொருசேரு கல மானவிந்துப்பு வதிலொருசேர், வாக்கியேவளைகிலுப் பதிலொருசேர் வளமானமுப்பூவு மாறுபலமாமே. (858)

பலமானசிலவுப்பு வதிற்பலமைந்து பண்மைபெறுஞ்சிவசத்தி யுப்புபலமஞ்சு, சலமானசிவகங்கை யாறுபலமாகுஞ் சார்வானசிவ சத்தி கங்கைபலமாறு, புலமானபூநீறுபாரு பலஞ்சேர்தான் புனித மென்றதாவிந்து பலமிருமேவைத்து, அவமானவானவிந்து பலம் பத்துமாகும் அருணிறைமுப்புசுண்ணம் பலமொன்றுசேரே. (859)

ஒன்றானமுப்புசெந்தூரம் பலந்தானாறு உறுதிபடுஞ்சிவசெந் தூரம் பலந்தான், என்றானரவிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும் கலமான மதிசெயநீர் மூன்றுபலமாகும், வன்றானஞ்சக்கொடி அன்னம்பலந் தான் வசனித்தோமாகவகை யிருபத்தொன்றையா, குன்றுமற்கல்லுர லிலிட்டுநீதாக்கி கூறுவோமிருப்புலக்கை யதுதானே. (860)

ஐங்கோலமெழுகு.

தானானவுலக்கைகொண் டிருசாமஞ்சாடச் சாதுரியமாகவேமாத் தூளுதபோலாம், தேனானவம்மாவைத் தோண்டியொருபீங்கான் செய லாகவிட்டதனில்குரு செயநீரையா, மானானமுச்சேருவார்த் ததிலே தான் வளமாகமத்தித்துக் கூட்டிப்பிசைந்து, ஆனானரவிதனிலேமுச் சாமம்வைத்தால் அருளுவோம்வீறிட்டுப் பாயுமதுதானே. (861)

ஐங்கோலமெழுகு.

பாயுமதுவருவிபோலத் தயிலமதுயிறங்கும் பரிவாகவெடுத் ததனையேஐயா, சேயுமதின்சிஷாவிற் றயிலமதையிட்டுச் செயமாகவடி.

யில்நின் றகுழம் பதனைக்கொண்டு, தேயுமதின்தேசிசெயநீ ரதனிற் சேர்தான் செயலானமதியமுர்த மாறுபலமாகும்,பேயுமதின்பீங்கானி லிவ் வகைகளிட்டுப் பெலமாகமத்தித்து ரவியில்வைத்திடலே. (862)

வைத்ததனையிருநாழி சென்றதேயாகில் வளமானவைங்காய மெழுகதுவாகும், செத்ததனைச்செப்புப் பாண்டில்வைத்துச் செயலானவைங்கோலத் தயிலமிதிரண்டும், எத்தகனையீயுமிருக்கு மில்லத் திம் என்மகனேசென்றுநீ யருகிதைவைத்து, மைத்தனையறுபத்து நான்குமித்துமாட மசயவிசிறிஜையுங்கிலியும் சவ்வென்னே (863)

என்னப்பாபுலத்தியனே பிராணபீடம் யேகியேவாசிகொண் டிழுத் ததனையையா, கன்னப்பாரேசகங்கொண் டறிவதனைக் கருது வாசித்தியான மவுனங்கொண்டையா, தன்னப்பாதம்பித்துச் சுட ரொளியில்நின்று தருவாகநூறுச் செபித்தாயானல், பொன்னப்பா யாக்கினையில் சதாசிவஞ்சத்தி புரிவாரவர்பிரசன்னம் பூசிப்பாய் தானே. (864)

பூசித்தாலென்மகனே புலத்தியனேகேளும் புரியட்டம்நீக்கியே யுப தேசஞ்சொல்வார், ஆசித்துவுபதேசமருள் தருவார்பாரு அறு பத்துநான்குமித்து மாடத்தான், வாசித்துவுபதேசம் வாங்கிநீமைந்தா வளமாகயவர்பதமே பணிந்துநீபோற்று, தெரிசித்துவவருடைய கமல பதந்தன்னில் தினந்தோறுமவர்பதமே பூசிப்பாய்தானே. (865)

பதமானவைங்கோலத்தயிலமிதைச்சொன்னோம் பரிவானவைங் காயமெழு கதனைச்சொன்னோம், அதமானவைங்காயமெழு கதனாலே ஆடலாமட்டமாசித்து மூதற்கொண்டு, மதமானமாரணமித னாலேயா கும் மவுனகேசரம்பாய் வாருமிதனாலேதான், சதமானவைங்கோலத் தயிலமதனாலே சதாகோடிசித்துவிளை யாடலாம்பாரே (866)

நந்தீசர் கலைக்ஞானம் பார்க்கவும் தன்வந்திரி காவியம்பார்க்கவும்.

ஆடினார்சிவன்சொல்ல வுமையவள்கேட்டு அருளினாள் நந்தீசர்க் குபதேசஞ்சொன்னாள்,சாடினார்நந்தீசர்சகல கலைக்கியானம் சரமாகத் தொந்தங்கொண் டேரினார்பாரு,வாடினாரன்னூலுக்கின் னூலும்பாரு மகத்தானவன்னூலின்பூட் டெல்லாந்தோற்றும், காடினார்நந்தீசரருளி னார்பாரு கலைமானதன்வந்திரிக் கருளினார்பாரே. (867)

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லக்கேளையா பாடினார்தன்வந்திரி காவியகன்னூலு,ஆரப்பாயன்னூலுக் கென்னூல்காவியம் ஆயிரத்தறு

னூற்றுச் சொச்சமுநீரறிவீர், ஏரப்பாமகாநூலுதொந்தங்கள்கோடி யென்னுடையவாத காவியமறிவீரே, நேரப்பாமகாகருநல்வெளிச் சொல்லுமல்ல தேறுவோமவுனச்சொல் தெளியலாம்பாரே. (868)

தெளியவேமவுனச்சொ லறியவேண்டுந் தியானமந்திரசித்தி மவுனமாலாச்சு, களியவேபொருளெல்லாமவுனமதாலாச்சு கருவுகுரு வுருவுமுதல் மவுனமதாலாச்சு, சளியவேசிவயோக ஞானசித்திமுதல் சைதன்னியப்பொருள்களெல்லா மவுனமதாலாச்சு, பொருளியவே பொதிகையெட்ச ணுபனென்பேர் புனிதமென்றதமிழ்க்குடையவனு னே. (869)

எந்நூலாகிய வாதகாவியம் ஞானகாவியம் பார்க்கவும்.

நாவென்றபோதினு லுலகமாச்சு நல்லபதினெண்பேரு மென் போராலாச்சு, வாவென்றமறைநாலு வேதமதாச்சு வளமானபதினெட் டுப் பாஷையதுவாச்சு, ஏவென்றஅறிமென்றுமென் குருவாலாச்சு யெடுத்தவுரையருத்தமுத லென்குருவாலாச்சு, கோவென்றகுருவின் மொழி யறிவின்மொழியாலே குலமொன்றுயின்னமொன்று சாதி யொன்றுச்சே. (870)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேரு அசுவனிதேவருடவனுக் கிரகமதனாலே, வாச்சென்றதன்வந்தி யசுவனிக்குருள வசனித்தோ ரசுவனிபதி னெட்டுலட்சம், காச்சென்றவவருடைய காவியம்பார்த் துக் கரையில்லாத்தொந்தங்கள் கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொ திகைகிரி யகத்தியனென்பேர் பாடினேம்சௌமிய சாகரமிதாமே. ()

ஆமென்றவென்பே ரகத்தியனுக்கும் அருளினேமென்னுடைய சிஷர்பதினெண்பேர், தேமென்றதென்பொதிகைதென் கயிலைசிஷர் தேறினரிவர்பெருமை தேசமதிற்செல்லார், வாமென்றவர்சித்தர் நவ சித்தராகு மருளினேமதில்மூன்று யென்னுடையசிஷர், பாமென்ற பதினெட்டுபே ருக்குமவர்தான் பண்மைகுருமூன்றுபேர் பதினென் பேர்க்கென்றே. (872)

கைலாச சட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்தி பிரிஷி

பேரானபதினெண்பேர் பிரபலியங்கேளு பேசுகிறேங்கைலாச சட்டைமுனியாகும், காரானகைலாசபரு வதந்தன்னில் காயசமுதற் கொண்டுவேடமுதலெல்லாம், மூரானமுபதேசகாம்சொன்னேம்பாரு மூலமிடதம்பதிபாசமுறுதியவர்பெற்றார், பாரானபதினேழுசித்தருக் குந்தான் பரிபாஷைமுதலானகுரு வவர்தானென்றே. (873)

குருவானசட்டைமுனி சீஷரவர்கேளுங் கூர்மைபெருஞ்சுந்தர
மூர்த்தியவராகும்,கருவானபரிவெல்லாமவர் சொன்னார்பாரு கைவல்
லியமென்னாறு நூல் பெருமைமெத்த, மருவானகமலமலர்வாசமது
போல வசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும், அருவானயன்னாலிலனே
கம்பேர்சித்தர் அருளினார்வெகுநூலு தேறினார்பாரே. (874)

பாரப்பாசுந்திர மூர்த்தியுடசீஷர் பரிவானபிரமரிஷி யவர்பெரு
மைமெத்த, நேரப்பாயாயிரத்தைந்நூறுசொன்னார்திரட்டியோராயிர
மிரண்டாயிரந்தான், மூரப்பாயின்னாலுமூன்றுங்கருவிளங்கமூதண்ட
மாகவே யவருடைய நூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள் சித்தர்வெகுபேரு
அறிவாகத்தேறினாரவர் பெருமைதானே. (875)

சொரூபானந்தரிஷி.

தானென்றபிரமரிஷியவருடையசீஷர் தாசியடாசொரூபானந்த
ருடபெருமை, ஆமென்றசகலகலைக்ஞான மாயிரந்தான் அருளினார்
காவியமென்னாறுமாகும், ஏனென்றயிருநூறுக்கரு விடையமாகும்
யேறினாரனந்தம்பேர் தேறினார்வெகுபேர், வானென்றமொழிபெரு
மையதிதமதுவாகும் வசனித்தநூல்களில்மறைவில்லைதானே. (876)

சோதிரிஷி

மறைவில்லாமொருசொன்னார் நூல்பெருமைகேளு மகத்தான
சொரூபானந்த சீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச்சோதிரிஷி யாயிரந்தான்
கருவானசோதிய மாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னாறு கற்பமுறை
சொன்னார் திரட்டாகக்குறுக்கியொரு முன்னூறுசொன்னார், பறவி
லாப்பொருளாகு மின்னாலுதானும் பாடினார்கருவிடையந் தேறினார்
கோடி. (877)

வேதரிஷி

தேறினார்சோதிரிஷி சீஷரவர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர்
பெருமைமெத்த, வாறினாரஞ்சாறு கருவதனாலே வசனித்தாரெண்
ணூறு மகாபூட்டெல்லாம், ஏறினாராயிரத் தெண்ணூறுபீடம் இயல்
பான காவிய மதிதமன்னாறு, சாறினார்னானூறுமுன் னாறிலேயா சாடி
னார்கருக்குருவுஞ் சமர்த்தாககாணே. (878)

காணப்பாயவர்தந்தை வேதவியாசர் கருதினாரவருடைய பிள்ளை
யென்றிட்ட, வேணப்பாவித்தையது நான்குங்கற்பித்தேன் வேத
முனியென்றும்பேர் விளங்கினேம்பாரு, ஆணப்பாயவருடைய நூல

னூற்றுச் சொச்சமுநீரறிவீர், ஏரப்பாமகானூலுந்தொந்தங்கள்கோடி யென்னுடையவாத காவியமறிவீரே, தேரப்பாமகாகருதல்வெளிச் சொல்லுமல்ல தேயுமேவாமவுனச்சொல் தெளியலாம்பாரே. (868)

தெளியமேவமவுனச்சொல் லறியவேண்டுந் தியானமந்திரசித்தி மவுனமாலாச்சு, களியமேவபொருளெல்லாமவுனமதாலாச்சு கருவுகுரு வுருவுமுதல் மவுனமதாலாச்சு, சுளியமேவசிவயோக ஞானசித்திமுதல் சைதன்னியப்பொருள்களெல்லா மவுனமதாலாச்சு, பொருளியமே பொதிகைதெட்சணாமனென்பேர் புனிதமென்றதமிழ்க்குடையவனு ஞானே. (869)

எந்நூலாகிய வாதகாவியம் ஞானகாவியம் பார்க்கவும்.

நாவென்றபேரிரு வுலகமாச்சு நல்லபதினெண்பேருமென் போராலாச்சு, வாவென்றமறைநாலு வேதமதாச்சு வளமானபதினெட் டுப் பாஷையதுவாச்சு, எவென்றஅறிமென்றுமென் குருவாலாச்சு வெடுத்தவுரையருந்தமுத லென்குருவாலாச்சு, கோவென்றகுருவின் மொழி யறிவின்மொழியாலே குலமொன்றுமின்னமொன்று சாதி யொன்றுச்சே. (870)

ஆச்சென்றகாரணகுருவென்றும்பேரு அசுவனிதேவருடவனுக் கிரகமதனாலே, வாச்சென்றஅன்வந்தி யசுவனிக்கருள வசனித்தோ ரசுவனிபதி னெட்டுலட்சம், காச்சென்றவவருடைய காவியம்பார்த் துக் கரையில்லாத்தொந்தங்கள் கோடாகோடியாக, பாச்சென்றபொ திகைகிரி யகத்தியனென்பேர் பாடினேஞ்சௌமிய சாகரமிதாமே. ()

ஆமென்றவென்பே ரகத்தியனுக்கும் அருளினேனென்னுடைய சீஷர்பதினெண்பேர், தேமென்றதென்பொதிகைதென் கயிலைசீஷர் தேறினரிவர்பெருமை தேசமதிற்செல்லார், வாமென்றவர்சித்தர் நவ சித்தராகு மருளினேமதில்மூன்று யென்னுடையசீஷர், பாமென்ற பதினெட்டுபேருக்குமவர்தான் பண்மைகுருமூன்றுபேர் பதினெண் பேர்க்கென்றே. (872)

கைலாச சட்டைமுனியார் சுந்திரமூர்த்தி பிரசிஷி

பேரானபதினெண்பேர் பிரபலியங்கேளு பேசுகிறேன்கைலாச சட்டைமுனியாகும்,காரானகைலாசபரு வதந்தன்னில் ஞாயசமுதற் கொண்டுவேடமுதலெல்லாம்,ஊரானமுபதேசகாம்சொன்னேம்பாரு மூபாதிடதம்பதிபாசமுமறியவர்பெற்றார், பாரானபதினேழுசித்த ருக் குந்தான் பரிபாஷைமுதலானகுரு வவர்தானென்றே. (873)

குருவானசட்டைமுனி சீஷரவர்கேளுங் கூர்மைபெருஞ்சுந்தர மூர்த்தியவராகும், கருவானபரிவெல்லாமவர் சொன்னார்பாரு கைவல்லியமென்னூறு நூல் பெருமைமெத்த, மருவானகமலமலர்வாசமது போல வசனித்தார்காவியமாயிரமதாகும், அருவானயன்னூலிலனே கம்பேர்சித்தர் அருளினார்வெகுநூலு தேறினார்பாரே. (874)

பாரப்பாசுந்திர மூர்த்தியுடசீஷர் பரிவானபிரமரிஷி யவர்பெருமைமெத்த, தேரப்பாயாயிரத்தைந்நூறுசொன்னார்திரட்டியோராயிரமிரண்டாயிரந்தான், மூரப்பாயின்னூலுமூன்றுங்கருவிளங்கமுதண்டமாகவே யவருடைய நூலில், ஆரப்பாவறிவார்கள் சித்தர்வெகுபேரு அறிவாகத்தேறினாரவர் பெருமைதானே. (875)

சொரூபானந்தரிஷி.

தானென்றபிரமரிஷியவருடையசீஷர் தாசியடாசொரூபானந்தருடபெருமை, ஆமென்றசகலகலைக்ஞான மாயிரந்தான் அருளினார் காவியமென்னூறுமாகும், ஏனென்றயிருநூலுக்கரு விடையமாகும் யேறினாரனந்தம்பேர் தேறினார்வெகுபேர், வானென்றமொழிபெருமையதிகமதுவாகும் வசனித்தநூல்களில்மறை வில்லைதானே. (876)

சோதிரிஷி

மறைவில்லாமொருசொன்னார் நூல்பெருமைகேளு மகத்தானசொரூபானந்த சீஷர்கள்தான், கறைவில்லாச்சோதிரிஷி யாயிரந்தான் கருவானசோதிய மாயிரமதாகும், திறவில்லாயன்னூறு கற்பமுறை சொன்னார் திரட்டாகக்குறுக்கியொரு முன்னூறுசொன்னார், பறவிலாப்பொருளாகு மின்னூலுதானும் பாடினார்கருவிடையந் தேறினார் கோடி. (877)

வேதரிஷி

தேறினார்சோதிரிஷி சீஷரவிர்கேளுந் தெளிவானவேதரிஷியவர் பெருமைமெத்த, வாறினாரஞ்சாறு கருவதனாலே வசனித்தாரெண்ணூறு மகாபூட்டெல்லாம், எறினாராயிரத் தெண்ணூறுபீடம் இயல்பானகாவிய மதிதமன்னூறு, சாறினார்கானூறுமுன் னூறிலேயா சாடினார்கருக்குருவுஞ் சமர்த்தாககானே. (878)

காணப்பாயவர்தந்தை வேதவியாசர் கருதினாரவருடைய பிள்ளையென்கிட்ட, வேணப்பாவித்தையது நான்குங்கற்பித்தேன் வேதமுனியென்றும்பேர் விளங்கினேம்பாரு, ஆணப்பாயவருடைய நூல

கனிற்கேளு அதிநமெய்ஞ்ஞானிகடான் தேறினார்பாரு, காணப்பா வுபதேசமவர்க்குச் சொன்னேனப்பார் கலமானவேதரிஷி சீஷரவர் கேளே. (879)

கேளப்பாயின்னமொரு சித்தருடமகிமை கெணிதமென்றபராச-ரவர் மகிமைதானும், ஆளப்பாவசனித்தா ரையாயிரந்தான் அதைக் குறைக்கிழவார மதுவுஞ்சொன்னார், ஏளப்பாயிரண்டாயிரத் தைந்நூ இயம்பினார் கருவிடையயின் னூல்போலுண்டோ, காளப்பாசெல்லாது வவருடையநூலில் கவகோடிசித்தரவர் தேறினார்பாரே (880)

திருமூலர்

பாருமிதுபராசருட சீஷரவர்களும் பரிவானதிருமூல ரவருடையநேர்மை, ஆருமவர்பெருமைதனை யறிவாரோமைந்தா அவருடையவர்க்கமதில் தேறுமறிவுள்ளோர், வாருமிதுதிருமூலர் பாடியதோர்நூல்கேள் வசனித்தார்திருமந்திர மெண்ணாயிரந்தான், காருமிது காலாயிரம் வாதக்காடு கனிணமதாய்க்கருவிடையம் கன்னூலது வாமே. (881)

போகரிஷி

அதுவானநூலதனில் தேறும்கவகோடி யார்சொன்னாரவருடைய பெருமைதனைமைந்தா, மதுவானபூமலரின் வாசமதுபோல வசனித்தோமவருடைய நேர்மையதுபாரீர், பதுவானவவருடையசீஷரவர்களும் பண்மைபெறும்போகரிஷிமார்க்கமதுமெத்த, ஏதுவானயவர்பெருமைபாடியதோர்நூல்கே ளிருபத்தோராயிர மியம்பினார் பாரே. (882)

கொங்கணர்.

இயம்பினார்கருவிடையயேமழாயிரந்தான்இயலானவிரட்டொன்றுமெழுநூறுசொன்னார், இயம்பினாரம்மூன்றுநூலின்பெருமை மூன்றுகோடிசித்தரவர் தேறினார்கள்பாரு, அயம்பினாரன்னூலதித கருவாகும் அறிவார்களதினறிவதனைக்காணார், செயம்பினார்கணப்போதில் சதாகோடிஸ்திரீகள் செய்பிரேணுமனுபோகஞ் செய்துவருவாரே. (883)

வருவானதிருமூலரவர் இருவையதனாலே வைப்பெல்லாஞ்சினவிலை வைத்தாரவையா, அருவானவவர் துறையாருமறியார்கள்சொல்லினாருபதேசங்கொங்கணர்க்கையா, புருவானபோகருடசீஷரவராகும் புகட்டினார்கொங்கணவர் முப்பத்தோராயிரம், அருவானவவதக்குறுக்கி யருளினார்நாலும் அடவானபதினெண் ணாயிரந்தானே. (884)

அடவான பதினாயிரங் காணுமைந்தா அருளினாரதுவெல்லாம் வைப்புமுறையாகும், படவான பலமாய்வைப் பெல்லாஞ்சொன்னார் பாடினாரொவ்வொன்றாய் மூவாயிரந்தான், முடவானமூன்றைந்நூறிட்ட மதாய்ச்சொன்னார் மூலமதிலோரைந்நூற்கடைக் கண்டப் பொருள்தான், நடவான ஞானத்துத் தீதபீடம் நால்மறையுமதற் குள்ளே யொடுக்கமதுவாமே. (885)

ஆமென்றகொங்கணர்சொல்ல நீதமுறைவாக்கியம் அவருடைய நூல்தனிலே யனேகம்பேர்சித்தர், தேமென்றதிசைகோடி தேறினாரையா திருவுருவாய்க்கருக்குருவுந் தெளிவாகச்சொன்னேம், நாமென்றநேர்மையதால் நால்வருடபெருமை நவிலமதாய்ச்சொல்லிவிட்டோம புலத்தியனேகேளு, வாமென்றகொங்கணரவர் சீஷருடநேர்மை வசனிப்போம்புலத்தியனே வண்மையதுபாரே. (886)

பிண்ணாக்கீசர்

பாரப்பாயிருந்தமொரு சித்தருடபெருமை பாடினார்பிண்ணாக்கீசருடநேர்மை, ஆரப்பாவறிவார்களவருடையநூலு அதிதமையா பென்னூலே சொல்லப்போமேதான், வேரப்பாவெகுவித பன்னீராயிரந்தான் விரிதமையாவேதைக்கு விஷமதுதானாகும், காரப்பாகருதுமாரா யிரஞ்சொன்னார் காணீரோயிருநூலுங் கருவிடையமாமே. ()

மச்சமுனியார்

ஆமேதானன்னூலி லனேகம்பேர்சித்தர் அதிதகோடாகோடி தேறினார்பாரு, தேமேதான்கோடியண்டம் வரையாறுமேறி திசையுகாயுகாந்திரங்கள் சிவயோகஞ்செய்தார், மாமேதானவருடையதவ பலத்தைக்கண்டார் மச்சமுனியெட்டெண்ணூற் பாடினாரையா, ஏமேதான்சமுத்திரத்தில் கடலலையைப்போல வெண்ணாயிரம்வைப்புமுறை யியம்பினார்காணே. (888)

காணுமிருநூறுதெச தீட்சையதுசொன்னார் கருவிடையமின்னில லனந்தம்பேர்சித்தர், ஓணுமிதுயுகா யுகந்திரங்கடாணு முறுதி பெறுஞ்சித்தரவர் வெகுகோடிதேறினார், பேணும்பிண்ணாக்கீசரவருடையநேர்மை பிரபல்லியமச்சமுனியவருடையநூல்தான், தானுந் தவறில்லாநூல் குருபீடமாகும் தலமாறுமச்சமுனிதான் கண்டார் பாரே. (889)

கருவூரார்

கண்டபொருளேதென்றால் மச்சமுனிசீஷர் கருவூரார்பெருமை யதைக் காணுவோருவர், விண்டபொருளேதென்று லாயிரத்தைக்

நூறு விளங்கினார்நால்மறையும் வெளியாகச்சொன்னார், கொண்டாடவர்க்கிடுயெவ ராருமில்லை சொன்னார்கள்திரட்டைந்நூர் கொண்டிமுந்நூறு, சண்டமாருதம்போலா மந்நூற்கருவாகும் சதாகோடிசித்தரவர் தேறினார்பாரே. (890)

இடைக்காடர்

தேறியதோரென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு தெளிவானகருவூரார் சிஷரவர்கேளும், ஏறினார்வரையன்னிரண்டு தொண்ணூற்றார் இடைக்காடர்பெருமையை நாமெளிதல்ல சொல்ல, மாறினார்கருக்குருகருதலதுவாக மாட்டினார்நாலாயிரத்து யெண்ணூறு, தாறினாரிரண்டாயிரத்திருநூறு சொன்னார்களாயிரமதிற் பாதிதிரட்டே. (891)

திரட்டானயிவ்வளவுஞ் சொல்லவெளியாகத் தேசமதில்தேறும்பேர்களுக்கையா, பொட்டாகப்போட்டார்களந்நூலதீதம் புவனசாகரங்களுட மகிமையெல்லாந்தான், சொட்டானவன்னூலில் தேறினோரனேகஞ் செயலானயிடைக்காடர் செப்புநூல்மார்க்கம், கட்டாகப் போகாது கடந்தபண்பேர்கள் கருவாகச்சொல்லியதோர் நூல்பெருமைதானே. (892)

அழுகண்ணர்

தானானவவர்பெருமைகோடா கோடியுகங்கள் சதாகோடியுகாந்திரம் வாழ்ந்தார்களையா, நானுநேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்பார் நல்லயிடைக்காடர் சிஷரவர்கேளும், மானானயழுகண்ணரவருடையபெருமை மானிலத்திலாரறியப் போறார்களையா, தேனானகனிப்பாய்கள் தெட்டைமட்டிகள் நேர்மையுறும்வகுசிந்து நூலதுவுமாமே. (893)

சித்தானபன்னிராயிரந் திருநூறு செப்பினார்வாதவயித்திய முதலாக, அந்தானயெண்ணாயிரந் தானுஞ்சொன்னார் அதீத நூலாயிரத்திருநூறு, பந்துபோல்செந்துவைப் பாடினாரையா பண்மைபெரும் வைப்புமுறை மூவாயிரந்தான், கந்தானசந்தானங்கள் வெவ்வேறுபாடிச் சாடினாராயிரத்தைந் நூற்றிரட்டே. (894)

திரட்டானயெண்ணூறு மகாசாலபீடஞ் செப்பினார்சோதிய முந்நூறுமைந்தா, சரட்டானவூசிமுனை நூல் கோர்த்ததுபோல் சாடினார்பஞ்சபட்சி யிருநூறுதான், வரட்டானமெஞ்ஞானம் நூறுக்குட் சொன்னார் மகத்தான நூற்பெருமை கருவிடையமாகும், அரட்டானயழுகண்ணா பாடியதோர்நூலில் அனந்தங்கோடாகோடி தேறினார் பாரே. (895)

தொழுகண்ணர்

தேறினாழுகண்ணர் சீஷரவர்கேளுஞ் செப்பினர்தொழுகண்ண ரதிதநூல்மைந்தா, பாடினர்பதினெண் ணாயிரந்தானும் பரிபாஷை முதலாகப் பண்ணமைபெறச்சொன்னர், ஏறினர்பேரண்டங் கெவுன கேசரந்தான் யெண்ணவொண்ணாகுளிகைகொண் டேறினர்பாரு, மூறினாவருடைய நூல் பெருமையதுதான் மூதண்டக்கருவிடைய முண்மையதுபாரே. (896)

எமநாட்டுச்சித்தர்

பாரேநீபுலத்தியனேயின்னஞ் சித்தர்பெருமை பரிவாகச்சொல் லுகிறேன் பண்மையதுவாக, தேரேநீதொழுகண்ணர் சீஷரேகேளுந் தொந்தங்களாகவே சிந்துகளாய்ச்சொன்னர், ஏரேநீயெமனாட்டுச் சித் தருடபெருமை யெவரறிவாருலகமதி லெவருங்காணர்கள், கேரேநீ யெழுநூறு வாதவயித்தியமும் கோரணமந்திர ஞானமதுவாமே. ()

மதுவான நூலதுதான் கருவிடையமாகு மானிலந்தன்னில்வெகு கோடிசித்தர், செதுவானசித்தர்கோடா கோடிதேறினர்கள் செப்பி னோவருடைய செய்கையதுமெத்த, அதுவானவறிவதனுஞ் சொல்லி விட்டோம்பார் அவருடையபெருமைதனை யாருங்காணர்கள், வது பாருசித்தர்களோ யந்நூலுசித்தம் வசனித்தோமெமனாட்டுச் சித்தரவர் பாரே. (898)

கோரக்கர் சகல சித்தர்களுக்கு முதன்மையானவர்

பாரேதுபூமிதனில்வெகு சித்தன்பாரு பண்மைபெறுமெமனாட்டுச் சித்தர்சீஷர்கேளு, வேரோதுமூலிகைக் கோரக்காரலே வெகுயுகாயுகஞ் சிரம் வாழ்ந்தார்களையா, ஆரோதுமவர்சொல்லும் நூலதனைக்கேளு ஆயிரந்தானொருகரு விடையமதுவாகும், கோரதுதானேந்நூறுகால் மறைகளதீதம் நெறியுள்ளநூல்தனிலே தேறும்வெகுபேரே. (899)

குருகும்பமுனி

பேரானயிவ்வளவுஞ்சட்டை முனிபின்தான் பேர்பெரியபதி னெண்பேர் சித்தருடமகிமை, ஆரானயாரறிவார்தென் கயிலைசித்தர் அருளினேமாகதுகை யிவ்வளவுமாகும், காரானகலைகாணர்கோடா கோடிசித்தர் கருதினேமதன்பிறகு தேறினர்பாரு, கோரானகும்ப முனிசகலருக்குந்தான் குருவானேன்தெட்ச ணவத்தியனுமே. (900)

ஆமேதான் கைலாச பருப்பதந்தன்னில் அனந்தமாயுகாகோடி தவ மிருந்தோம்பாரு, நாமேதானவசித்தர்வட மேருகிரியில் நவகோடிகாலங்களுந் தேறினோம்பாரு, கோமேதானென்னுடைய குருவினருளாலே குருமுனியென்றும்பேர் இவண்டந்தார்பாரு, மூமென்றமூன்றும்பேர் புலத்தியனேதேறன் முதன்மைபெறும்யூகிமுனி யென்சீஷனாமே. (901)

ஆமென்றயூகிமுனி நாதசித்தனென்பார் அருளினேமவுனதேவனென்றும்பேர்பாரு, மூமென்றமூன்றும்பேரு யுகாயுகாந்திரம் மூதண்டவரைகடந் தேகினரையா, நாமென்றநேர்மையதால் சொல்லிவிட்டோம்பார் நாதாக்களிவர்மகிமை யார்காண்பாரையா, ஏமென்றவித்தநூல்சௌமிய சாகரந்தான் எவர்சொன்னாரிந்நூல்போ லியம்பினார்பாரே. (902)

வசுதேவர்.

பாரப்பாவாசிதனை யிருபத்தொன்றாச்சு டண்பெறுமிவர்களுக்கத்தகுருகேளு, வாரப்பாவாசுதேவ ருட்பெருமை வசனிப்போமானாலும் நீதமுசொன்னார், மாரப்பாவாசியதனாலே யவர்கேளு மளவிலாச்சதகோடி யுகாயுகந்திரங்கள், ஆரப்பாசிவயோகஞ் செய்தாருமையா அருளினாராமலட்சமுந் தான்காணே. (903)

காணப்பாபதினாயிரந் தானுமையா கருவிடையமன்னூல்போலொருநூலுண்டோ, தோணப்பாவன்னூலிற் றெறந்தங்கள் கோடி சொல்லினார்வாசுதேவ ருடமகிமை, ஏணப்பாயென்னுடைய சீஷன்றான்பாரு இருபத்திரண்டுபேர் முதன்மையதாகும், சாணப்பாசௌமியசாகரந்தன்னில் சாயுச்சியபதவியவர்பேர் பெற்றார்காணே. (904)

காணப்பாயிவ்வளவுஞ் சொல்லிவிட்டோங் கணமாகவாயிரத்திருநூற்பீடமாகும், தோணப்பாயிந்நூல்போ லொருநூலுமுண்டோ தொல்லுலகில்சித்தரவர் தேறுமிந்நூல்தான், காணப்பாயிவ்வளவுநூல் பார்த்தையா கைலாசமுத்தியவர்க்கெய்துமிகப்பாரு, வீணப்பாவெறும்பேச்சால் நூல்பாரதலைந்து விருதாவாய்ப்பொய்யென்பார் வீணரவர்தானே. (905)

வேறு-வீணருக்கருவு அறிய.

வீணருக்கென்னசொன்னாலுந்தானறிவு விதியில்லாவிட்டகுறையதனாலே, வாணருக்கொருநாளும்யாகும் வாயாதவையாவா யாதினை

லைவர்பேய் போலுமலைவார், காணுதகனுப்போலுந் தோனுமவர்க்கென்ன காரணக்கருவினுடையமைப் பதுவிருந்தால், ஒனுமவுனிக்கெய்துமது சகலசித்தி ஒகோகோவுலுத்தரைரீ யடுத்திடாதேபாரே. ()

சட்டமுனிநாதர்சொன்ன துருசுவைப்பு

பாரப்பாகைலாச சட்டமுனிநாதர் பண்மைபெறவவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளும், தூரப்பாவைப்பதனைச் சொல்வோம்நாமுந் துதிபெறவேயகத்தியனும் சொல்லும்விபரந்தான், ஆரப்பாவறிவார்களவருடையனோர்மை அருளுகிறேன்முனிக்குகந்த வன்பானசிஷன், வாரப்பாவையகத்தில் தேறினர்பாரு வசனித்ததுருசினிட மார்க்கமதைக்கேளே. (907)

கேளப்பாபுலத்தியனே மகாராசயோகி கெணிதமென்றதுருசினுட வைப்பதனைக்கேளு, காளப்பாகம்பியுப்புச் சேரதுதானென்று கருவானகல்லுப்புசேரதுதானென்று, சேளப்பாசீனக்காரஞ் சேருதானென்று செயலானகுருசெயநீர் சேர்தானென்று வாளப்பாபழச்சாறு சோதிற்பாதி மகத்தானநாதவிந்து நான்குபலமாமே. (908)

ஆமேதான்முரிசேர் மாக்கருசேரொன்று அருளானகலசமதுசெம்பதினாற்செய்து, ஏமேதானிவையெல்லாங் கலசத்திலிட்டு என்மகனேயண்டமெழு கவசமுஞ்செய்து, சேமேதான்சீலைபேழுஞ் செயமாகச்செய்து செப்புரவிதனில்வைத்து வுலரவதையெடுத்து, கோமேதான்செழுமைமிகப் பூமியதிலேதான் குழிமுழங்காலாழமதில் குதிரையெருகொட்டே. (909)

கொட்டியேயெருவதன்மேல் கலசமதைவைத்துக் குமுறவேயதன்மேலே யெருவதனைக்கொட்டி, மட்டியேகுழிமூடிப் பதனமதாய்ச்செய்து மயேஸ்வரனைத்தியானமதால் மண்டலஞ்சேவி, அட்டியொன்றும்வாராது மண்டலஞ்சென்றால் அக்குழியைத்தோண்டியதுள் கலசமதையெடுத்து, ஒட்டியேயோர்நாளுமதை யாறவைத்து வுறுதிபெறமறுநாளிற் கலசமதைவாங்கே. (910)

வாங்கியேகலசமதைத் திறந்துபாரையா மகத்தானதுரிசினிட மகத்துவந்தான்மெத்த, தேங்கியேதிரியாதேபுளி யுப்புஞ்சேர்த்து செம்புகளிம்பதனோடே சேர்ந்துவிதுபோச்சு, ஊங்கியேயுப்புகளிம்பதுவுமொன்றாக யொருமையென்னசாதிகுல மூன்றுமொன்றும், தூங்கியேதிரியாதேயிது மகத்தானவைப்பு துரிசினிடமார்க்கமிது சொல்லிவிட்டோமே. (911)

துருசியின் பெயர்

விட்டோநாம்துருசினிட வேகமேற்பாடு வேலைக்குயிது ஆதி அய்த்துக்காதி, சுட்டோமேசுன்னை மதுவாகும் துருசாணரசகுணி னைக்கிது வாதியாகும், செட்டோமேசெந்தூரக்கிது கட்டுக்கு மாதி செப்புக்குடியானைக்கு யிதுவாதியாகும், முட்டோமே துரிசை விட்டால் வேலையிதுபோச்சு மூலமுதலாறுவரைக் கிதுவாதிதானே.

ஆதியிலே துருசினிட மகிமையெவர்காண்பார் அறுபத்துநான்கு கித்து மாடலாமென்பார், வாதியிதுரசவாதிமெய் கண்டேனென்பார் வழலைகருக்குருவென்பார் நாகவிஷமென்பார், சேதியிதுமதயானை வெல்லுக்குருவென்பார் சிவாசிவாயாதியந்த மென்பார்கள், வேதியா சிவசத்தியென்பார் சிலபேர்கள் வேகமென்றசத்தமேக மென்பாரே.

என்பாரேமன்மதக்காம னென்பார்சிலர் யெமனுக்குச்சத்துரு கவ னென்பார்சிலபேர், முன்பாரேமுப்புரத்தை யெரித்தகண்ண னென்பார் மூலசுழிமுனையென்பார் காதரசமென்பார், அன்பாரே யடிமுடிநடு முதலென்பார்சிலர் அண்டமெல்லாமிதில்முடிந்த தென் பார்சிலர், உண்பாரேயமுர்தசஞ்சீவி யென்பார்சிலர் ஒடுக்கமுதல்துரு சினுட வுறுதியறியாரே.
(914)

அறியாததுரிசினிட வைப்புமுதல்காணூர் அருளினார்கைலாச சட்டைமுனிநாதர், புரியாததுரிசினிடவைப் பினைச்சொன்னார் புகட் டினேனுமவர்வைத்த வைப்பைத்நூலில், எறியாதேயிவ்விதமாய்ச் சொல் லிவிட்டார்பா ரியம்பினேன்சௌமிய சாகரமின்னூலில், அறியாரேயின் னமொருவைப் பதனைச்சொல்வோம் பேரானசுந்தரமூர்த்தி யவர் தானே.
(915)

சுந்திரானந்தர்வைப்பு வெள்ளைப்பாஷாணம்

தானென்றசுந்திரமூர்த்தி யவர்வைத்த தருவானவெள்ளைப்பா ஷாணவைப்பை, ஆனென்றவகத்தியனுன் சொல்லுவோமையா அரு ளினேனும்வெள்ளைப் பாஷாணங்கேளு, நானென்றநாகலிங்கம் சேர்தா னென்று கலமானவெடியுப்பு கவிலுவோம்சேரு, சேனென்றசினாக் காரஞ் சேர்தானென்று செப்புவோம்பாறையுப்பு சேர்தானென்றே.

ஒன்றானவைந்ததுவு முன்சொன்னகலசம் ஓகோகோசெப்புக் கலசத்திலிட்டு, நன்றானவினிசெயமீர் சேரொன்றுவார்த்து நல்லகுழி னைசெய்சே ரொன்றுவார்த்து, ஆன்றானகலச்செப்பு யதன்மேலூற்று

அண்டமெழுகவசமது யடவாய்ச்செய்து, குன்றனசிலைதான் யெழுஞ்
செய்து கூறினேம்பாண்டமதிற் குதிரையெருபோடே. (917)

போடப்பாயவ்வெருமேல் கலசமதனைவைத்துப் பூசிறுவதன்மே
லே புகமூாகக்கொட்டி, ஆடப்பாவதன்மேலே யண்டோடுபோட்டு
அப்பாண்டம்சிலையேழு மடவாய்ச்செய்து, வாடப்பாவடுப்பேற்றி
யணலெழுட்டி வதன்மேலேபாண்டமதை வளமாய்வைத்து, சேடப்பா
யிருசாம மெரித்தாயானால் செயலாகவஞ்சமது வுருகிப்போமே. ()

போமென்றசண்ணநிற மதனின்போலாம் புனிதமென்றமெழு
குபோ லதுவுருகும், ஆமென்றவஞ்ச முருகியதொன்றும் அப்பா
தங்கண்டுநீ பாண்டமதையிறக்கி, தேமென்றமேற்கவசஞ் சிலையேழும்
வாங்கி மேலானகவசமதை மேன்மைபெறவெடுத்து, நாமென்றவதன்
கவச மெடுத்துநீயப்பா நலமானவெள்ளை பாஷாணமென்றேனே. ()

என்றனபாஷாணமெவாறிவார்பாரு யென்னசொல்வேன இனிறம்
வெணுணமையாகும், பன்றனவெள்ளை பாஷாணந்தன்னைப் பரிபூசை
சிவபூசை பணிந்துபோற்றி, உன்றனவுலகமதில் பாஷாணந்தானுர்
உலகத்தோர்சொல்லுவாரு வருப்புவென்பார் நின்றனநிலவுப்பமருப்
பென்பார் நீலகண்டனென்பார்மதி யெனபாரே. (920)

நிலமானநாகசர்ப்ப மென்பார்சிலர் நிலைசாதசாரக்குமித் தருவெ
ன்பார், குலமானவுலகத்தோர் பாஷாணத்தாலே கொல்லுவோமிது
வறுபத்து நான்குசாரக்கென்பார், மலையாதேபேய்பிடித் தாடினற்போ
லே மதிகெட்டுத்திரிவார்க ளுலுத்தரவர்கோடி, சலமானபன்னிரு
மறி யாதமாண்பர் சவம்போலகண்கெட்டு நிலையார்கள்பாரே. (921)

பிரமரிஷிவைத்த கெந்திபாஷாணவைப்பு

நிலமானவெள்ளை பாஷாணந்தன்னை நேர்சொன்னார்சுந்தரமூர்
த்தி யப்பாகேளு. அலையாநீகேளுவவர் வைத்தவைப்பு அருளினே
மகத்தியன் சௌமியமிந்நூலில், விலையில்லையிவ்வைப்பு வுலகத்தோர்
செய்யார் வேதாந்தகுருதீட்சை பெற்றவர்செய்வார், மலையாதேநீகே
ளு புலத்தியனேயையா மகத்தானபாஷாண வைப்பதுவுமாச்சே. ()

ஆச்சப்பாவெள்ளை பாஷாணவைப்பை அருளினேமின்னமொ
ரு வைப்பதனைக்கேளு, ஏச்சப்பாபிரமரிஷி வைப்பைக்கேளு யெரு
னகெந்திபா ஷாணமகிமை, வாச்சப்பாயாரறிவார்பண் போர்கள்மா
ய்கை வசனிப்போம்மைப்பினிட மகிமைதனைக்கேளு, கோச்சப்பா
கெந்திரசஞ்சேர் கொண்டுவாங்கி குருசெயநீர்சேரதுதான் கூறினேம்
பாரே. (923)

கூறுவோம்பூநீறு பாகுசேரண்டு குணமானபூமிபுட காரஞ்சேரண்டு, ஆறுவோம்காதலிங்கு சேர்தான்ரண்டு அவ்விந்துயிலைசுகாதமருளுந்சேரண்டு, பாறுவோமப்பன்னீரு சேசொன்றுவாரு பண்மைபெறுஞ்சீனமுப்பு சேசொன்றுவாங்கி, தேறுமைமங்கோலமதுசேர்கொண்டுவிட்டு செயலானவிவையெல்லாம் பாண்டமதிற்சேரே. ()

சேர்த்துநீயடுப்பேற்றிக் கடுந்தணல்மூட்டிச் செயலானபாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றி, எர்த்திருசாமமது யெரித்திடுவாயப்பா யென்னசொல்வேன்நிலவே மதுதான்பட்டு, பார்த்ததுவும்பாகுபோலாகுமதுபாரு பரிவாகவெழுக்கம்பாற் கிண்டிவிடுமைந்தா, நாற்றிசையும்புகழ்பெறவே பாண்டமதின்வாயை நல்லமண்சீலையதுகலமாகச்செய்யே (925)

செய்துவஜ்ஜைதக்கடுந்தணலில் பாதியதைமூட்ட செப்பினேன் கட்டியதுநற் போலதுவாகும், அய்இதற்கோர்காலாக்கினி மூட்டினக்கால் அடவானசுருவெல்லா முருகுமதுபாரு, ஈய்துமதுவுலையது வுருகினதோர்பிறகு யென்னசொல்வோமதிற்பாதியணல் மூட்டியானல், ஓய்துமதுவொன்றாக வுருகியதுமைந்தா வோகோகோகற்போலே கட்டுமதுபாரே. (926)

கட்டும் பாகமதைக் கண்டதேயானல் கருணைபெறயனலாறுபாரவைத்ததனை. பட்டுபோல்பாண்டமதின் மமையுடைத்திராகில் பாஷாணகெந்தியிதற் கேதுவுமிதற்கீடோ, தட்டுபெறவிதனையேபதனமதாய்வைத்துத் தாயானமகேஸ்பரியைக் கமலவிதழ்களிலே, புட்டுமதுபூசித்துப் பணிந்திட்டாகில் பூவைபெறச்சண்ணமதாய் வசியமுனக்காமே. (927)

ஆமப்பாகெந்திபா ஷாணமதுபோலே யார்சொன்னார்பிரமரிஷியவருடையமகிமை, பாமப்பாசுந்தரானந்த ரவரிடத்தில் பனிரண்டு வருஷமவர் பாதமேபணிந்து, வேமப்பாவவர்க்குமனங்களிகூர்ந்தையா வசனித்தார்கெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை, வேமப்பாவம்முறையில் கோடாகோடி வேதைகளிங்கினார்பிரமரிஷி விதிதமிது வாமே. (928)

சுருபானந்தர் வைத்தகெந்திபாஷாண வைப்புமுறை

மதுவானகெந்திபாஷாண வைப்புமுறையை வசனித்தோமின்னமொரு வைப்புமுறைகேளு, தொதுவானசுருபானந்தர் வைத்தவைப்பு சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளையா, கெது

வானகெந்திபாஷாண வைப்பதனைகேளும் கெடியானவைப்பிதுதானு ருந்சொல்லார்கள், சதுவாகநாம்சொல்வோ மகத்தியன் வாக்கியம் நாதாக்கள்முன்சொல்லும் நூலதுகருவுரையே. (929)

உரையானசிவமுப்பு சேர்திலேபாதி ஓகோமோடிகார வுப்பு சேர்பாதி, சுரையானசவர்க்காரம் சேர்திலேபாதி சார்வான சாரமது சேர்திலேபாதி, கரையானகாரமது சேர்திலேபாதி கருவானபூரமது சேர்திலேபாதி, நரையானலவணமொடு சேர்திலேபாதி நல்லகுரு வண்டதுவுஞ் சேர்பாதியாமே. (930)

பதிவானபிவ்வகைகள் முன்சொன்னகலசம் பண்மையாசெப்பி னிட கலசமதிலிட்டு, நதியானவிந்துசேர்தா னிட்டுமேதான் நல்ல யோமசெயநீருஞ் சேர்தான்விட்டு, மதியானததுமூடி யண்டமெழு கலச மகத்தானசீலையது வேழுஞ்செய்து சதியானபாண்டமதில் தேசி யெருமொட்டி சார்வாகவதன்மேலே யுண்டோடுதாக்கே (931)

தாக்குவாயதன்மேலே செப்புவதுகலசம் சம்பிரமமாய்வைத்து நீயதன்மேலண்டோடு, வாக்குவாயிட்டுமே வடுப்பின்மேலேற்றி வன லானதனல்மூட்டி யகோரபதியாக, காக்குமாயக்கினிபோ லெரிப்பாய் பாரு கனலான பண்டமதி லனதுதான்பட்டு எக்குவாய்செம்பிடக்கல சமதிலிருக்கு மியவானவகையிலையு மிளகுமதுபாரே. (932)

பாரேநீயுலையது வுருகியதுவப்பா பண்மைபெறும்பாகதுபோலா குமதுபாரு, காரேநீசெம்புகளிம் பெல்லாமிதுமப்பா கருவான மிவ் வகையோ டொக்கமிககலந்து, ஆரேநீயருகியதுபோல மிதுபாய்ந்து அரகராகற்போலக் கட்டுமதுபாரு, மாரேநீயப்பாகங் கண்டநேரயாகில் மகத்தானபண்டமதை யிறக்கிடுவாய்தானே. (933)

இரக்கியெசெப்புகலச மதையெடுத்து இயலானகலசமதைக் கழ ட்டியேயப்பா, செறக்கியதுபோகாமல் சீலையதுவாங்கி செப்புவோம் கலசமதைப் பார்த்தீரேயாகில், கெறக்கியேகௌரி பாஷாணமது மைந்தா கெனிதமென்றதிறமது யென்னமிகசொல்வேன், உறக்கியது போகாமல் சீஷாவிலிட்டு வுபகிடதம்பதிபாச மதைப்போற்றே. (934)

போற்றியேபூரணமு மிதற்கீடல்ல புனிதமென்றநாதசத்தியிதற் கீடுண்டோ, தேற்றியேகெம்பீர பூபதியுமீடோகெவுனசாரசரங்களிது குளிகையதுயீடோ, மூர்த்தியேமுதண்டம் பிரசண்டமீடோமும்மூல பிறமூல மிதற்கீடுண்டோ, வார்த்தியேவச்சிரபாலையிதற்கிடுமுண்டோ வசனித்துகௌரியது மஞ்சசிறமாமே. (935)

திறமான திசரில்லா கௌரிபாஷாணம் தினைத்தகொருகோடி வேதை யிதனிலாடும், வுறமான சருவாங்கனாகேளும் வசனத்தலை வப்புறைை யிதுபோலுண்டோ, திறமாகவிவர்வைத்த வைப்பையிதிற் சொன்னேனும் செப்பினேன்சௌமியசாகரமின் வாலில், புறமானமுப் புறமெரித்த சிவன்சொன்னார் பூதலமெங்குமிதுபடாத்தவிதிவாமே.

சோதிரிதிவைத்த சவ்வீரவைப்பு.

வாரானகருடாணக்கர்வைத்தவைப்புவசனித்தோம் புகழ்தியனே யின்னமொருவைப்பு, கூரானசோதிரிதிவைத்த வைப்பைக்கேள்கூறு கிறேன் சவ்வீர வைப்பினோர்மை. ஆரானவர்வைத்தவைப் பிதனைச் சொல்வோம் அறிவுள்ளோன்சோதிரிதி யவர்க்கிடுன்டோ, சாரான சவ்வீரம் வைக்கும்வகைகேளு சௌமியசாகரமிது சாதூரிய மாமே. (937)

ஆமேதான்சவ்வீரம்வைக்கும் வகையைக்கேளு அருளானசீனக் காரஞ் சேரொன்று, வேமேதான்கல்லுப்பு மதுசேரொன்றுவெடியுப்பு சேரொன்று நவச்சாரமொன்று, வாமேதானகாரஞ்சேர் சாரஞ்சே ரொன்று வசனித்தோஞ்சவர்க்காரஞ் சேரொன்றாகும், காமேதான் வெள்ளைபாஷாண மொருசேரு கலமானகெந்திசேர் அரிசசேரொ ன்றே. (938)

ஒன்றானசாஸ்திரபேதிசே ரொன்றுமேதான் வொருமையென்ற பொரிக்காரஞ் சேருமொன்று, மூன்றானசிவன்றுப்பு பலமொன்றுமா கும் மூதண்டநாதவிந்து சேரொன்றுமாகும், அன்றானவைங்கோலத் தயிலஞ்சேரொன்று அருளாகவிவைபெல்லாங் கல்லுரலிலிட்டு, சென் றானசெயபாச மிரண்டுசேர்விட்டு செயம்பெறவேயிருப்புலக்கை யத னுற்சாடே. (939)

சாடியேமெகனேபார்த் திரேயாகில் சலமெல்லாங்கழன்றுவொரு மாப்போலேயாகும், ஆடியேயம்மானைத் தோண்டியேயப்பா அடவான குருசெயாதரைய்யா, தேடியேபிசங்கதனை யெடுத்துமிகவப்பாவெதளி வானகுப்பியிலே யிம்மானைத்தாக்கி, வாடியேதிரியாதே சீலமண்ணே றும் வசனித்தோம்செய்துபாவி மூனத்தில்வையே. (940)

வைத்துமேயொருநாழி சென்றபிறகையா வசனித்தோங்குப்பித னைப் பாண்டமதற்றுக்கி, அத்துமேயண்டமேட்டின்துளதனைச்செய்து அதன்மேலேயிரண்டுவிரற் கடைதூரிட்டு, கைத்துமேகருணைபெற

வதற்கடிதூளிட்டு கருக்கேயப்பாண்டமேல் மூடிசெய்து, சத்திமேண்சீலையேழுஞ்செய்து சைதன்னியமாகவேசாமியதம்போற்றே. (941)

பதமானபாண்டமதையடுப்பின்மேலேற்றிபண்மைபெறத்தணல் மூட்டி யிருசாமமெரித்தால், பதமான குப்பிதனிலிருக்குமருந்தெல்லாம் வளவாகவிளங்கியது வுருகுமப்பாரு, சதமாயமேதனையருகுபதம்பார்த்து தணலாறவைத்துநீ பாண்டமதையிறக்கி, வளமானவெண்சீலைகவசமதைதவாங்கி வஸ்துவைதொழுதுநீ குப்பியதைதவாங்கே. (942)

வாங்கியேகுப்பிதனைச் சில்லதுவைப்போக்கி வளமாகப்பார்த்தாயே யாமாகிலையா, தாங்கியேசவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும் சமர்த்தான சவ்வீர மிதுபோலுமுண்டோ, ஏங்கியே திரியாதே யிதன்பெருமைமெத்த வெடுத்துநீசவ்வீரக் கட்டியதைவாங்கி, பாங்கியேகல்மதிலிட்டுநீமைந்தா பண்மைபெறமைத்தூள்போல் செய்திடுந்தானே. (943)

செய்துநீகிளிசெயநீர் காதனிக்கையா செப்புஞ்சேர்மரத்தூளில் சேரதுபடிசேர்த்து, மூய்த்துமுனிபோலே குப்பிதனிற்றாக்கி மூதண்டமாகவே கவசமதுசெய்து, நைதுநீபாண்டமதி லண்டத்தூளிட்டுல்ல தூளதன்மேலே வைப்பிதைதைவைத்து, ஐதுநீயதன்மேலே மாவுதூளிட்டு அடலானபாண்டமது மண்சீலை செய்யே. (944)

செய்துநீபாண்டமதை யடுப்பின்மேலேற்றிச் செப்புவோமகோரகா லாக்கினைகொண்டு, வைதுநீதணல் மூட்டி யிருசாமமையாவம்மாக வெரித்திடவே வாகாகவுருகும், எய்துமேமயின்படமுட னுருகும்போது என்னசொல்வேன்தணலை யாறவைப்பாய்நீ, பைதுநீபாண்டமதைவாங்கிநீயப்பா பரிவானமண்சீலை பண்மைபெறவாங்கே. (945)

பண்மைபெறவாங்கியே குப்பியதைக்கொண்டுபரிவானகவசமது பாசமதாய்வாங்கி, நன்மைபெறப்பார்த்தீரேயாமாகிலையா தருவான சவ்வீரக் கட்டியதுநிற்கும், வண்மையிது சவ்வீரக்கட்டிதனைக்கொண்டு வசனித்தோம் வாலைதாயகியைப் பூசைசெய்து, துன்மையதுவாராமல் சோனிவிட்டுத் துதிசெய்துபூரணமே பதிபெறத்தானே. (946)

இந்தசவ்வீரத்தின்பேர் அறிய.

பதியானசவ்வீரப்பதி யறியவேணு பசுபதிஞானகலையறியவேணும், சதியானபுருஷதத்துவ மறியவேணும்சத்திசிவமித்துருவுமிதை யறியவேணும், சதியானவப்பதியிலறி தறியவேணும் சாஸ்த்ரங்கள்புலனிலை யறியவேணும், சதியானசவ்வீரவைப்பை யறியாவிட்டால் சலமாகும்வேலையது சலிப்போம்பாரே. (947)

பாரணைவல்லுவென்று மிதுவின்பேரும் பகர்க்கோமேதவென் றும் ரவியென்றும்பேரு, காரானகைசீதமென்று மிதன்பேரு நயகோடி சீனிவெளியென்றுமிதன்பேரு, பாராணவமீரவனென்று மிகபேருபரிவா னமணவீரனென்று மிகபேருகூரானசாலனென்றுமிதற்குப்பேரு குரு வென்றுமங்கருவென்றும் வுருவொன்றும்பேரே. (948)

பேரென்றும்பேர்வந்த பெருமைதனைக்கேளும் பேசினார்சோதி ரிசி பெருமையிதுவாகும், சாரென்றுஞ்சவ்வீரவைப்பை யவர்வைத்து சாமண்மாரிபேசகாரம்பாய்ந்தார் ஆரென்றுபேரேதுசோதியொளிகண் டார் அச்சோதிசுழிமுனையிலவர் சோதியானார் நேரென்றுவவர்வைத்த வைப்பிதுவாகும் நிலைபெறவேயிந்நூலிலிகழ்த்தினோமே. (949)

காணென்றபோதநூலின் நூலப்பாடி காடதிலேசிவயோகிலமாக த்தேற, போமென்றபொருளாகப் போட்டோகாம்பாரு புகழ்பெறவே விட்டகுறை தொட்டகுறையிருந்தால்,ஏமென்றவிந்நூலுலவிக்கும்பார் மைந்தா யெடுத்தவெல்லாஞ்சித்தியா யெய்துமிகபாரு, மேவமென்ற சோதிரிஷி சவ்வீரவைப்பு வசனித்தோந்தெ சௌமிய சாகரமிந் நூலே. (950)

வேதரிஷிவைத்த மிருதார்சிங்கு வைப்புமுறை.

நூலென்றவேதரிஷி வைத்தவைப்பு நூலுக்கங்கள் மெத்தவுண்டு நேர்மைநேர்மை, சேலென்றவவர்வைத்த வைப்பைக்கேளு செப்புகி றேன் மிருதார்சிங்குவைப்பை,காலென்றவாச்சாரஞ்சோதுதானப்பா காம்சொல்வோம்தூரிசுசேர் வெடியுப்புசேர்தான். காலென்றகெந்தி மேர்சீனக்காரம் கருதவேநாகமது வீரஞ்சேரே. (951)

சோரணவிவையெல்லாங்கரி யுப்புக்குகைதான் சிவசிவாயுருக்கி யதைக்குகையாகச்செய்து, கூரானகுகைதனிலேயிவையெல்லாமிட்டுக் குகைநேராய்தருத்திகொண்டு ஊதுவாய்நீ சாரானசாமமது ! ஆதினைக் கால் சத்தேல்லாமுருகியது மருவிபோற்பாவும், ஆரானவப்பாகங்கண் டுநீயப்பா அண்டபச்சில்குகையெடுத்துச் சாய்த்துப்பாரே. (952)

பாரப்பாபுலத்தியனே சொல்லைக்கேளாய் பண்மையிதுபாய்ந்து சேருதாழியதுவானால், காரப்பா ஆரிருக்குப் பதமதனைக்கண்டு கருணை பெறமிருதார் சிங்கியதையெடுத்து. சேரப்பாசிங்கியதைச் சீசாவிலிட் டுச் செயல்தருதும்பூரணத்தை மனதிலதையெண்ணி, போரப்பாபூசித் துப் பதனமதாய்வைத்துபுகழுமகேஸ்பரியங்கேபூசிப்பாய்தானே(953

மிருதார்சிங்கிக்கு கொல்லுஞ் சத்துருசாக்கு.

நாவென்றமிருதார் சிங்கியதின்வைப்பிச்சேதாவோடிவேதமுறை சணைத்திடும், வாயென்றசங்கியிதை யெவர்தான்காண்பார்வளமான வறுபத்து நான்குசாரக்குமதற்கும், தேனென்றசிங்கமிது யாரறிவார்மை ந்தாசெணத்திலேசவாதஞ் செயசித்தியாகும், நாவென்றசிங்கமிடை யார் வெல்லப்போராநலமானசிங்கமிதைவெல்லுங்வேதறிவீயே. (954)

வெல்லுதற்கிடுவொரு சாக்கெதுவுமுண்டோவெள்ளிபொன்செம் பிது மூன்றுமறைக்கொல்லும், சொல்லுமிதற்கேடதுவுஞ்சன்னமிது வாகும் செப்பியசுண்ணமது போலேசெந்தூரம், மல்லுமன்பொன்று க்குமிதன்சூட்சங்கண்டால் கருணைபெறவாகும்துக்ககாலாசமுத்தி அல் லுபகலனுதினமு மர்ச்சிப்பாய்மைந்தா அருளினேமிருதார் சிங்கிவை ப்பாச்சே. (955)

ஆச்சென்றவேதாரிஷிவைத்த வைப்பிதுபார் அருளினேனுஞ்சௌ மியசாகரமிந்நூலில், வாச்சென்றவவர்வைத்தவைப்புமுறையிதுதான் வசனித்தோமனித்தியனிட வாக்கியமிதுவாகும், பூச்சென்றபூதலந் தன்னில்சிவயோகி பூசிப்பாரிந்நூலே புனிதமதுவாக, வாச்சென்றகமல மலர் வாசமதுபோலேவசனித்தோமாயிரத்திருநூறிதுவாமே. (956)

பராசரிஷிவைத்த தொட்டிபாஷாண வைப்புமுறை.

இதுவானபாராசரிசிவைத்த வைப்பக்கேளு இயம்புவோம்தொட்டி பாஷாணவைப்புதனை, அதுவானவவர்சொன்ன வைப்பையிந்நூலில் அருளுகேவோமகத்தியனும் புலத்தியரேகேளும், நதுவானநாதஞ்சேர் ஆதஞ்சேரொன்று நலமானகாரஞ்சேர் சாரஞ்சேரொன்று,வெதுதான வெடியுப்பு பாறையுப்பையா விதமதுசேர்கொண்டு விந்துசேரண்டே.

ஒன்றானநாதவிந்து சேரொன்றுதானும் ஓகோகோமாக்கருசே ரொன்றுமையா,இன்றான சிரகாரஞ்சேரொன்றுமேதாண்செப்புவோம் காந்தஞ்சேர்பாகுசேரொன்று, என்றானவிவைபெல்லாங்கல்வத்திலிட்டு இயம்புவோமண்டவிந்தா விருசாமத்தாலும் அன்றுகபாட்டிலேவழித்து மதையப்பா அருளானதாம்பரத் தகட்டில் மிகவையே. (958)

வையப்பாமேலுமந்த கலசந்தன்னில்வளமாகவேமூடிக்கவசமது செய்து, மெய்யப்பாவகலெடுத்துச் சட்டியிட்டு மேன்மைபெறக்கரியுப்

தைதன் மேலேகொட்டி. செய்யப்பாகிற்மேலு மூப்பதினாயிட்டு இறு
கையென்றசட்ட மேல் சட்டிமூடி. மையப்பாமண்சீலை கவசமதுசெய்து
மகத்தானசட்டியதை யடுப்பின்மேலேற்றே. (959)

எற்றவேயக்கினியால் தணலெமூட்டியிருசாமமெரித்திடவேயென்
னசொல்வேன், ஆற்றியேயக்னலையவித்தே நன்றாய்அடுப்பின்மேற்
சட்டியதை யிறக்கிக்கீழ்வைத்து சாற்றியேபாட்டியதைத்தட்டியேயுடை
த்து சம்பாமதப்தாம்பாத்தின் கவசத்தனையெடுத்து, போற்றியேயவ்
வகலின் கவசமதைவாங்கிப் புகழாகப்பார்த்தாக்கால் புனிதமதாவமே

ஆமென்றகொட்டி பாஷாணந்தானும் அதனுடையபெருமையை
நாமருளப்போமே, போமென்றசீஷாவிலிட்டுப் பாஷாணந்தனை பூ
ணத்தைதமைவை நதில் இயாசஞ்செய்து, காமென்றகாமியமி காமித்தா
யே கருணைபெறப்பூசித்துக் கனிந்தாயானல், வாமென்றவருவிப்பாள்
மதியமூர்தந்தானும் மன்மதூர்தமவைமதில் மகிழ்ந்துகொள்ளே!(961)

கொள்ளவேகொட்டி பாஷாணந்தனைக் குவலயத்திலார்செய்
வாராருஞ்செய்யார், வள்ளலேகுருவாருமதீத வைப்புமுறைதான் மக
த்தானவேலைதக்குச் சத்துருவாகும், நள்ளவேதவதவெல்லாங் களங்
கமாகும் கவாசங்கள்பாலையெல்லா மெழுகுமாகு, விள்ளவேவேண்டா
மப்பா பாராசரவர்வைப்புவின்னைடையென்றால் அண்டயிடிவிழுந்தானே

விழுந்ததை தெரிந்துப்போ முன்னோர்கள்சாபம் விஷநஞ்சுபாஷா
ணமெவர்தானுஞ்செய்யார், மூழ்க்கும்பாராசரவர்வைத்தவைப்பிதுதான்
பண்மைபெற மகத்தியனுமிந்நாலிற்சொன்னோம், வழுக்குமவ்வைப்
தனைத்தெளிவாகப்பாடி வையகமீதிலவர் சென்றுபோவர்க்கு, புழக்கத
மாய்ச்சொல்லிவிட்டோம் புலத்தியனேமைந்தா புவனமதிலிந்நாலிலரி
திதுதான்பாரே. (963)

அரிதான நாலிதுபா ரறிவோர்கள்மைந்தா அறிந்தமையேயறிவுள்
ளோர் சிவயோகியாகும், வ்ருதானவாயிரத்திரு நாறுபீடம் விளங்கி
னோஞ்சௌமி சாகரமிதாம், குருவானகுருவின்மொழிபதினெட்டுபேர்
க்கும் கூறுவர்தொழிலெல்லா மிந்நாலிற்சொல்வோம், எருதானவிந்
நாலின்முறை யதுபோல்செய்தார்யெடுத்தோமேகோடாகோடிதொழி
ல்முறைநகாலமே. (964)

தொழிலானதொழிலெல்லாமிந் நூலிற்சொல்வோம் தொந்தங்கமில்லாமல் வெவ்வேறதாக, தொழிலானதிருமூலர்மகா சித்தன்பாரு தேதிநூர்கோடாகோடி யுகமும்வாழ்ந்தார், வழிலான மைபணி கண்டுங்கடந்தார் வாசியதனுலேயமூர்த மதுவுமுண்டார், பொழிலான பூரணுதிகற்பமதையுண்டார் புகழானவழிசுதனுற் பேறுபெற்றோ. (965)

திருமூலர்வைத்த சாதிலிங்கவைப்பு.

பேருபெற்ற திருமூலரவர்தான்வைத்த பேரான சாதிலிங்கவைப்பைக்கேளு, வாறுபெறச்சொல்லிகிறேன்டாத்தியனே கேளுமகத்தான சாதிலிங்க மதன்பெருமை, தேறுசொல்லவைப்பில்லே தேறலாம்பாரு திருமூலர்தன்னுடைய செய்கையதனுலே, தாறுமாறுமதான் சொல்லவில்லைபாரு தன்மைபெறும்புலத்தியனே புண்மையதுபாரே. (966)

உண்மைபெறுஞ்சாதிலிங்க முறைதனைக்கேளும் உரைக்கிறேன் குருவண்டு சேரறுதாநென்று வண்மைபெறும்வங்கந்து சேர்தாநென்று வாலைரசஞ்சேசொன்று கசுஞ்சேசண்டுதன்மைபெறுங்காரமொன்று, சேர்தானுகும் தருவானசாரஞ்சேர்க் காரஞ்சேர்தான், மூண்மைபெறுமுப்பூவில் சோதிபோதி மூலமென்றமாக்கருசேரான்றுதானே

ஒன்றானவகையெல்லாங் கல்வமதிலிட்டு ஓகோகோகிளிசெயசீரேர்சேண்டுவார்த்து, வன்றானாதலிந்து சேசொன்றிட்டுகிளுவேரமாத்துளு பாலதைச்சாடி, அன்றானவதுதனை பெடுத்ததனை ஐயா அருளானகுப்பிதனிலதற் குள்ளிட்டு, பன்றான பாண்டமதிலண்டத்துள் பரிவாகயிட்டதிலே குப்பிதனைவையே. (968)

வைத்துநீயதன்மேலே யண்டத்துளிட்டு வடுப்புமேற்பாண்டமதையேற்றியப்பா, வைத்துநீயண்டமேல் சாணக்கை மூடி தருவாகமேற்கவசமண்சீலைசெய்து, சைத்துவேயக்கினியை மூட்டிச்சாமம் சார்பாகயெரியிட்டுந் தணலாறயைப்பா, ஐந்துநீபாண்டமதை யிறக்கியப்பா ஆறினதோர்பிறகதனை புடைத்திர்தானே. (969)

உடைத்திடர்பாண்டமதை புடைத்ததனையையா உள்ளிருக்குமக்குப்பியதைக்கொண்டு, எடுத்ததனைப்பார்த்தேயாமகிற்கேளும் இளகியதுவுருகிவிடுஞ் சாதிலிங்கந்தான், கடுத்திடுலிங்கமது கம்பிபோலாகும் கருவாகவுருகிவிடுங்கை பாகங்கொண்டு, அடுத்ததிலண்டயக்கியதனிற்கேளு அடவானசாதிலிங்க மதையாமே. (970)

பார்த்திடும்போதுஞ்சோமா வருவியதுபாயும் மைந்தானேயிவ்வகை கம்பியோடவ்வாறும் ஏந்தியெக்சாலிங்க மைதன்கொண்டுபாணையிலேதா விழ்ப்புமையமாட்டமைந்து, சார்ந்திடர்கருணைபெறமேயஸ்மரிபவன்பூசை கருதியேபெய்தே கமலந்தனிலே, சார்ந்துமிராணைகுதன்னிய வாசவர் போலே தாமபரவரங்கையதி தெரிதிப்பாய்ந்தனே. (971)

சாருணைசாலிலிங்க மதைச்செய்யோர் சாரணியிலிதாருபிதைப் பார்த்தால், காருணையியுகம் வந்ததுமதையா கருதியேறும்விக்னனை ப்பதவிருமே, பாருணையுமை வந்துதாதுபாசே பசைந்தேதாம் விக்னைப்பதறிவாக் கண்டால், கோணைகுறைதேயதுவோருதைகருபில்லை குருவானயக்ததே விந்துலாச்சே. (972)

ஆதிசென்றதுவமறு மிகுந்திடுண்டோ அடைவானபசமபோருணிக திடுண்டோ, வேச்சைசமிதுவிக்கு மிகுந்திடுண்டோ விளக்கும்பாப்பிர மமுக மிகுந்திடுண்டோ, காச்சென்றகருவிகாணுதி மிகுந்திடுண்டோ வெசராமுதல் சுவர்க்காடமீடோ, போக்சென்றபூமிற பூமிகாதமீடோ புகழாக்கவிங்கமிகும் டேல்லதானே. (973)

நடாணயின்நூல்சௌமிய சாகரந்தான் எல்லவர்க்குமிந்நூல்தான் இடையாதபாரு, ஆடப்பாணயிரத் திறநூலாகும் அவர்க்குந்தானு ப்பொருளென்மைந்தேநற்றும், வேடாணயிந்நூலு வெளியாகச்சொன் னேம் விட்டகுறையுள்ளவர்க் கெய்துபாரு, வாடானநடதிலேயறிவை யாயிந்நூல நமசென்மயிசருக் கியாயேபாரே, (974)

பாரப்பாதினந்தோறும் பூரணமேமனதில் பற்றியேபமனமதில் பகர்ந்தீராதில், சோரப்பாகுருநன்றாய் பிரசன்னமாவார் கும்பகோசக மூர்க்குடிகொண்டதுமறிவால், மாரப்பாகுடிகொண்டால் மகியமூர்த்தம் தெரியும் மனதாலேயறிவாலுண்டால், காயப்பாகாயசித்தியதுவாகும் கடந்தேதாங் தேகசித்தியதுவாமே. (975)

வாமென்றதிருமூலர் சொன்னதொருமார்க்கம் வசனித்தேதாஞ்சா இல்லமையட்டைந்தாலும். நசமென்றவலர்மைந்த வைப்டையிதிற் செய்தேறும் கடதிலேதேறும்போர் நன்றாகச்செய்வீர், பாமென்றயில் வைப்பு பலிதம்துவாருமப்பண்புடையோர்சொல்லும்பழமையிதுபாரீர் சேமென்றசெய்வினையைத் தீவினையையகற்றிச் செல்காலம்நிகழ்காலம் வருங்காலமறியே. (976)

போகரிஷிவைத்த நாகவைப்புமுறை.

அறிவானபோகரிஷிவைத்த வைப்பைக்கேளும் அருளுவோம் நாகவைப் பதுவின்முறையை, நெறியானபோகரவர் நேர்மைபெறு மாகில் நீடுலகில்மெத்தபேர் பெற்றசித்தனை, குறியானதவர்பெற்றதவப் பெருமையாலே கோடாகோடியுகம் மவர்தான்வாழ்ந்தார், வறிவா னவர்பெருமையென்னற் சொல்லப்போமோ வசினிப்போம்நாகமதி ன் வைப்பதனைக்காணே (977)

காணரிதுநாகமுறை கருநவேகேளும் கருநாகஞ்செந்நாகம்வெ ண்ணாகமதனால், மாணரிதுமஞ்சநாக மதில்நாலு வசனித்தோரவி னுட வன்மைதனைக்கேளும், ஆணவேகருநாகங் கருவதுதானுகும் அருளினேஞ்செந்தக முருவதுவேயாகும், வேணவேவெண்ணாகம் விந்துதானுகும் விந்துநாத சத்திபசு மஞ்சளாமே. (978)

ஆமென்றவெண்ணாகந் தேகவுயிராச்சு அடுத்தகருநாகமது வாசி தானுச்சு, சேமென்றசெந்நாகம் பிண்டமதுவாச்சு செப்பினேம்பசு மஞ்சள் சடலக்கூறுகும், நாமென நால்வகையு மொன்றுலதுவாச்சு கல்லைசத்திவுந்து நாதமதனிலாச்சு, போமென்றசிறிதிவிவு மப்புமதனு லே பெண்ணாச்சு ஆணாச்சு பிரபஞ்சமாச்சே. (979)

ஆச்சென்றநாகவைப்பினுடன் முறையைக்கேளும் அருளுகி றேன்புலத்தியனே யடவாகக்கேளும், காச்சென்றகல்லுப்பு வெடி யுப்புதானும் கம்பியுப்புபாறைகுரு வண்டதனுல், வாச்சென்றதுத்தம் பொட்டிலுப்பு விந்துப்புவளைகிலுப்பு கெவுரிசாரமதுதாரம், வேச்செ ன்றவெண்குன்றி வீதமதைசேரு விளங்கவேகல்வமெல்லாம் விரும் பிப்போடே. (980)

போடப்பாநாதவிந்துசேர்தான்பாதி புகழானசிவகெங்கையதில் சேர்பாதி, நாடப்பாகுருசெயநீர் சேரிற்பாதி கல்லசிவமுப்புச்சேர திற்பாதி, வேடப்பாயிதுதன்றுய்க் கல்வத்திலாட்டி விளங்கவேவழி த்ததனைக்குகைதனிலிட்டு,நாடப்பாருத்திகொண்டே கரியுங்கொட்டி துருவமுடன்கரிநடுவே குகையைவைப்பாயே. (981)

வைத்துநீருத்தின்கொண்டு சாடுமைத்தா வசனித்தோஞ்சா டையிலே யிளகியதுவிருக்கும், வைத்துநீயுருக்கிவிடு மப்பாகண்டு வைதனியப்பொருளனவே துருசியமைப்பலத்தான், வைத்துநீ யதுவுருகும் போதுவையா வைத்துருக்கியிட்டுநீ துருத்திகொண்டு

சாடு, வைத்துநீயருவிபோலத் தெளியும்பாரு கருணைபெறப்பாதங்க ண்டு கருதுவாய்தானே. (982)

கருதவேமகிமையது போலேதண்ணீரும் கண்டுநீ துகைப்பதனைக் குறட்டத்துலெடுத்து, அருதவேயண்டச்சத்து தன்னிற்சாய்த்தால் அருவிபோல்பாய்ந்ததுவுமது நீராய்ப்போகும், வருதவேயப்பினத்தோர் பிறகெடுத்தையா வசனித்தேதாம்பார்த்திதே யாமாகிற்றதும், கருதவே காவமிது மைந்தாவைப்பு காட்டிகைகல்லோர்கள் தவிலுவார்பாரே.

வாகைகசமைதைப்பார் செய்தார்பாரு மைந்தானேபோகரிஷியவர் செய்தாரையா, ஆரணகாமதைச் சிஷாவிவிட்டு அம்பிகைவான்மயி லைப் பூசித்தாயானால், மனமவுனமதில் நின்றவருள்புரிவாள் மைந் தானேசரியாள் வார்த்தையதுபுரிவாள், தாரணைபொருளெல்லா நின் றுரைக்கிறாள் சங்கரனுக்கேதவியுமா யெங்குமதன்புரிவாள். (984)

புரிவாளேயிராஜயவாமி பதங்கருள்வாள் புரியஷ்டபோகமயப் பொருளதனைத்தருவாள், இருவானேமவுனமதில் இரேசகித்திருவா ள் தெளியவேகாயசித்தி யதுவுமேதருவாள், சரிவாளேவகோடி சித்து முனைக்கீவாள காலாம்பதமாகியகோர் சயுச்சியம்தருவாள், பரிவாளே வறுமைதனை யகற்றியேமைந்தா யிவாளேபசுபதி பாசமதுதானே. ()

கொங்கணர்வைத்த வாலைரசவைப்புமுறை.

மதுவானரசவைப்பதனைச் சொன்னேன் மைந்தானேஆகமதின் வாலைரசவைப்பு, பகுவாகச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே கேளும் பண்புடையகொங்கணவர்வைத்த வைப்பைக்கேளு, மதுவான வாலை யடாபதினறுகதான் வாதிக்கியமுறை கூடுமிதனாலே, நதுவான வவர்வைத்த வைப்பதனைக்கேளு நலமாகச்சொல்லுகிறேன் வாலைரசத் தானே. (986)

தானான தாருசேர் கெந்திசேமையா தருவானகம்பியுப்புச்சேரொ ன்றுதானும், வானானவேரியுப்பு சேரொன்றுவாகும் வகையான விந்துப்பு சேரொன்றேயாகும், ஏனானசீனமது சேரொன்றேயாகும் மென்னசொல்வேனைந்தா முப்புசேரொன்று, ஜேனாவிவைவெயல் லாங்கல்வமதிலிட்டு அருணானாதவிந்து சேரொன்றுதானே. (987)

ஒன்றானதவிந்து பதினைலே ஒதோகோசாடிருமாம் சாடினா தோர்பிறகுகுன்றாருதுபெசரீர் சேரொன்றுவிட்டுக் கூறாமுக்சமம் சாடுவாயப்பா, அன்றானதன்பிறகு இனிசெயநீர்சேரு அதைதவிட்

நின்றுசாமந் சாடுவாய்மைமக்கா, வன்றுமேற்சாடினதோர் மிறகதனை யையா வழித்ததனைப்பிக்காணில் வசனித்தோந்தாக்கே. (988)

தாக்கியேகுஞ்சகொடி கன்னமைரப்பலந்தான் தருவாகவுதிலிட்டு ரவியிலிருககூழி, வாக்கியேவைத்திரே யாமாதிற்கேளும் வாலைபதி குறுநகள் ருகமதாயிறங்கும், ஆக்கியேயருவிபோல் பாயுமதுவையா அப்பாகந்கண்டுநீ வாலைரசந்தன்னை, சாக்கியேபார்த்திரே யண்டாசத் தன்னை இவியிவாயதனெளிவி பணிந்ததுதான்வாரே. (989)

வாராணவாலைரசமிது பாவைதபாரு வசனித்தோம்கெருணமது பாயலாம்பாரு, ஆராணயண்டகோ மேறலாரும் அதிதசாகரங்கள்முதல வரையேறலாரும், மாராணயாநிபந்த மிதுவாரும் மகதத்தானயகாரவுகாரமிதுவாரும், வேமானவிந்தான விதற்குநிகருண்டோ வேதாந்தப் பாதைமிது வெகுவிசிதமாமே. (990)

ஆமேதானிதுவாதி வாலைரசங்கொண்டு அருளிறேம்சிஷாவிற்பதின மதாய்வைத்து, போமேதான்பூரணமே மவுனமதிற்கண்டு பூமலர் வாசமது போலேபூசித்து, தாமேதான்வாலைரச மதனுற்கோடி கவகோடிசித்துவிளை யாடலாம்பாரு, சேமேதான்செகந்தனிலே மனிதர்காண்பாகில் செய்வினைதீவினை சௌத்திலதுபோமே. (991)

போமென்றபோகரிஷி யவரிடந்தனிலே புகழானகொங்கணவர் கோடியுகமிருந்தார், வாமென்றவைத்தவைப் பிதுதானப்பா வசனித்தோம்வாலைரச மகிமைமதனையப்பா, பாமென்றுதெரிசித்துப் பணிந்ததனைப்போற்றி பணைமைபெறமதியமூர்த்தம் பலனாளுங்கொண்டால், தூமென்றதன்மையது வருகாலையா துதிபெறலாம்வாச்சிரம்போல் தேகசித்திபாமே. (995)

பிடிநாகநீசர்வைத்த லிங்கரசவைப்பு.

ஆமென்றலிங்கரசம் குளக்கேளையா அருளினூர்பிடிநாக் கீசருடமகிமை, கோமென்றகொங்கணவர் கேர்மைதனைக்கண்டார் கோடியுகப்ஜலத்தம்பம் செய்தாரவரையா, சமென்றுமவருடைய கேர்மையதைச் சொல்வோம் வாலராசபூபதியே கண்பாகக்கேளு, வாமென்றவாலையடா லிங்கரசவைப்பை வசனிப்போம்புலத்தியனே வளமாகக்கேளே. (993)

வளமானலிங்கமதில் சேரதிலேபாதி வசனிப்போம்துருசதிலேசேர்ப்பாதி, கலமானசீனமதில் சேருதான்பாதி கவாச்சாரம்சேர்பாதி காரஞ்சேர்பாதி, பெலமானபிண்டசவர்க் காரம்சேர்பாதி பேரான

சாரமதில் சேருபாதி, அலமானசெந்திரியிலே சேர்திற்பாதி அருளு வோம்வால்ரசஞ் சேரொன்றுமே. (994)

ஒன்றானசிவமுப்பு சேருதான்பாதி ஒகோகோகம்பியுப்பு சேர் தான்பாதி, ஒன்றானபிறவைக்கு ஓரையாமற்கொண்டு நவமானகல சமதி விட்டுநீராக்கி, சென்றான சிவவிந்து ரோமசெயநீரு செப்புவோம் விதமனைரசே ரதுதான்வாங்கி, குன்றாமற்கல்வமதி விட்டுநீராக்கிக் கூழவோமுச்சாக மரைத்துநீசாடே. (995)

சாடுவாய்பிறகதனை நாதவிந்துசேரு சமர்த்தாகவிட்டதிலே யிரு சாமஞ்சாடு, ஆடுவாயதன்பிறகு மதிசெயநீர்விட்டு அருளுவோமொரு சாம மடவாகச்சாடி, தேடுவாய்வழித்ததனைப் பீங்கானிலிட்டுத் தெளிவாகரவியிலுருகாழி வைத்தாயானால், மாடுவாயருணிபோல் பாயுமது பாரு மகத்தானசாதி லிங்கரசமுமாமே. (996)

லிங்கக்கட்டு.

ரசமானரசமிதனை யார்தான்காண்பார் நல்லமதியமுர்தமது வுண் டோர்காண்பார், நிசமானசாதிலிங்காச மதனைக்கண்டால் நீடுலகி லரிதமெய்ஞ் ஞானிக்கும், வசமானரசமிதுவில்துருசு மெழுகிட்டால் வாலைபதினாறுகளை லிங்கக்கட்டாகும், அசமானஅக்கட்டை யானை ரசம்விட்டு ஆட்டிகுருசெயநீரில் தோய்த்திட்டார்பாரே, (997)

லிங்கசாரணை.

தோய்த்திட்டுவதனையே யமுரிதனிலிட்டால் தோய்ந்தசாதி லிங்கஞ் சாரணையதாகும், மாய்ந்திட்டுச்சாரணையை மேருவதுக்கிய் ந்தால் வரசளவுசெவுனமென்ற குகையாகும், காய்த்திட்டகுளிகை தனை வாயிலிட்டபால் நலமானவாசிதம் பணமேசெய்தால், போய்த்திட் டபுவனபுவ னுறுலோகம் புதனிதமதாய்க்கைகொடியில் சுத்திவாலா டமே. (998)

ஆமென்றலிங்கரசம் சிஷாவிட்டு அருள்பெறவேமயேஸ்பரி யின் பூசைதனைச்செய்து, பாமென்றுபணிந்துநீ வைரவனைப்போற்றி பதனமதாய்ச்செய்துநீ தெரிசித்துநீயும், நாமென்றலிங்காச மகிமை தனைப்பூசி ஸண்பாகரனியமுர்தம் நாடோறுங்கொண்டால், வேமென்ற வினையேது நீவினைதானேது வெகுகோடியுகாந்திரங்கள் வாழலாமே.

மச்சமுனிவைத்த துருசினிடாசவைப்பு.

வாழ்கலாமின்னவொரு ரசமதனைக்கேளு மகத்தானமச்சமுனி வைத்தரசமார்க்கம், ஆழ்கலாமார்செய்வா ராருஞ்செய்யார்கள் அவர்

செய்தமுறையதனை யருளக்கேள்மைந்தா, நாழ்கலாம்நாம்சொல்வோ மாந்தியனுமப்பா நலமாகவேகேளும் புலத்தியனேயையா, தாழ் கலாந்துருசினுட ரசமதனைக்கேளுஞ் சொல்லுகிறேன்மச்சமுனி நேர்மைதானுமே. (1000)

நாமெனறதுருசதிலே நாலுபலகமாகும் நலமானகெந்தியிலே நாலுபலமாகும்,ஏமென்றசீனமதில்நாலுபலமாகும் என்னசொல்வோ ஞ்சிவமுப்பு பலம்நாலு, ஆமென்றசிஞ்சத்தி யுப்புபலம்நாலு அறை கிறேன்முப்பூவு பலமூன்றாகும், வாமென்றவளையிலுப்பு பலந்தானுலு வசனித்தோமிதுவெல்லாங் கல்வமதிற்றுக்கே. (1001)

தாக்கியேதேசிசெயநீரு சேர்த்துவிட்டு சடுவாயிருசாமஞ் சாடினு லையா, ஆக்கியேபாகுபோ லாகுமிந்தப்பாரு அதன்பிறகுசிவகங்கைசேர் கொண்டுமையா, நாக்கியேசாடினுல்மெழு கதுபோலாகும் நாதவிந்து சேர்நல மாகவிட்டு, தூக்கியேயிருசாமஞ் சாடுவாய்மைந்தா துதிபெற வே வழித்ததனைப் பீங்கானிலிட்டே. (1002)

துருசுகட்டு,

வழிக்கைகயிலேநின்றுடு மகமாயிதேவி மாதுசிரோன்மணியென் று பணிந்திடாய்நீயும்,தழிபிதுபார்பூரணைத்தின் செந்தூரமாகும் தரு வாகப்பலமரைதான் பீங்கானிலிட்டு, கழியதுவாய்ப்போகாமல் ரவி யிலிருசாமம் கருதவேவைத்தீரே யாமாகிக்கேளு, நழிபிதுபாரவியது பாயுமப்பாகேள் நல்லருவிபாயுமதிலேவர் மதனைக்காணே. (1003)

காணுமதுவிழிட் டிறங்குமதுபாரு காளையிடிமேகமது சத்தமது பொழியும், ஆணுமதுதுருசினிட ரசப்பெருமைமெத்த யாருஞ்செய் யார்கனிநி னறிவதனைக்கண்டு, நாணுமிதின்பொருளதனைக் கண்டு கனிகூர்ந்து நவசாரபூபதியைகண் பாகச்சொன்னேம், ஊனுமதுவெ ன்றுநீ பாடுபடும்போது வுறுதிபெறுந்துருசுரச நேர்மையிதுபாரே.

இதுவானதுருசுரசம் சீஷாவிலிட்டு யென்னசொல்வேன்மனே ன் மணியின்பூசை, அதுவானதுருசினிட வாண்மையதுமெத்த அது படந்தானாங்குசரக்கு முறையாய்க்கட்டும், வதுவானதுருசுரசம் பலம் நாலுகொண்டு பண்மைபெறும் லிங்கரசம்பணவிடை தான்விட்டால், மதுவானவரைநொடியில் துருசுரசக்கட்டாம் மகத்தானகட்டதனைக் குருநீயிற்றுக்கே. (1005)

தாக்கியேயெடுத்ததனைச் சொல்லக்கேள்மைந்தா தருவானகல்வ மதிலிட்டுத்துளாக்கி, நாக்கியேநாதவிந்துசே ரொன்றுமேதான் நன்

ருகலிட்டதிலே முச்சாமஞ்சாட, நோக்கியேமெழுகதுபோ லாகுமிது பாரு நன்மையாய்ச்சிவகெங்கை யதனிலிடைதாக்க, சாக்கியேமே ருவதற் கேற்றிருபோ சாரணைக்குளிகையது வாகுமிதுபாரே. ()

ஆகுமிதுயக்குளிகை பிராணபமேகி யஞ்கென்றுதம்பித்து வாயி லிணைதயிட்டு, காருமிதுடேசகங்கும் பகமேகினால் கவசாரசங்களிலுஞ் சுத்திவாரைகும், பாகுமித்புனிரண்டுவஸ்த யேறலாகும் பவனுடிபுவ னமுதல் சுற்றிவாராகும், டபாகுமிது அண்டசரா சரங்கள்புவனம் போகலாமனாரகொடிக்குள் புதுமையிதுபாரே. (1007)

புதுமையெனுங்குருசினிட்டசாரணையினாலே போடலாமிந்திர ஞான புரவியதுவையா, இதுபுதுமைதுருசினிட மகிமையெவரறிவார் இயம்பினார்மச்சமுனி யவருடைய்சேர்மை, அதுமகிமைதுருசினிட போக்கை பெவர்கள்காண்பார் ஆடலாமதில்வேறை யன்தங்கோடி, பதுமையதுபோலேயவர் பாடினார்காணு பண்மைபெறுமுதலன் றாறும் வேறைதவிஷமதுவே. (1008)

கருவூரார்வைத்தகெந்திரசவைப்பு.

வேறையிலேவெகுவிதம் கருவூரார்கோர்மை வெட்டவெளிபோ லேயவர் இட்டமதாய்ச்சொன்னார், வேறையிலேயவர்போலே யெவர் சென்னார்பாரு விளம்புகிறேன்புலத்தியனே விவரமதுவாக, வேறை யிலேசொன்ன பாறையிதுபாரு விஷகாகஞ்சதுவே ரென்றுமீடோ, வேறையிலேயவர்வைத்த கெந்திரசவைப்பை விசித்ரமதுவாகவே விள ம்புகிறேன்கேளே, (1009)

கேளப்பாகெந்திசேர் துருசுவகைசேரு கெணிதமென்றலிங்க மதி லரையின்சேரு, காளப்பாகெவுரியதில்சே ரதிலேயரைத்தான் கல் லசினக்காரஞ்சே ரதிலேபரைதான், வாளப்பாவீனயலுப்பு சேரதி லரைதான் வசனித்தேரமிக்குட்பில் சேரரைதான், வேளப்பாவெடி யுப்பு சேரதிலரைதான் விலைபெல்லாங் கல்வமதிலிட்டுநீதாக்கே. ()

இட்டுநீகாதவிக்கு இருசேருவார்த்து இன்பமதாய்விட்டுநீ மரத் தூள்போல, அட்டுயேரைத்ததனைப் பாகமானால் அவ்விந்திலரைசே ருதுரு செயநீர்சேரு, மட்டில்லாவிரண்டையுந்தா னொன்றாய்க்கலந்து மாத்துளில்விட்டுநீ முச்சாமஞ்சாட, கட்டுண்டுபோகுமடா பாகது போலாகும் கருணைபெறவழித்ததனைப் பீங்கானிற்போடே. (1011)

போட்டுநீவெகெந்தி பூபதிதான்பாரு புனிதமாய்வாரகனை பீங்கானிலிட்டு, நட்டுரவிமுகந்தனிலே யிருநாழிவைத்தால் கவரீதை

மருவியது பாயுமதுபாரு, எட்டுவகையட்டமா தொழிலுமதிலாடு மென்சொல்வேன்கெந்திரசமதுதானிறக்கும், செட்டுபிதிற்பலிதமடா சிவபூசைசெய்து சிஷாவில்கெந்திரச மெடுத்ததனைவாரே. (1012)

கெந்திரசக்கட்டு.

வார்த்திதிற்கெந்திரசஞ் சேரொன்றுவாங்கி வம்மான துருசுரசம் பணவிடைதான்தாக்க, ஆர்த்திதுமெழுகதுபோர் கட்டுபிதுபாரு அம்மெழுகையெடுத்துக்கடுகு செயநீர்ற்றுக்க, வார்த்திசையும்வெல்லுமடா கெந்திரசக்கட்டு வாதவிவசத்திகெந்தி யதிலிட்டால், மூர்த்திபதிதற்கிடு மூவுலகிலுண்டோ மூதண்டகெந்திரசக் கட்டுக்கல்லாமே.

கல்லானகல்லதுவு மிதற்கிடுண்டோ காலக்கோட்டி விஷமுமிதற்கிடுண்டோபார், மல்லானேக்கல்லதனை யெடுத்துநீயப்பா மகத்தான கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கி, சொல்லானரோமசெய நீர்சிவகங்கை சொற்பெரியநாதவிந்து மூன்றுமிகபாரு, கல்லானவீரமிந பலந்தான்கொண்டு கன்மையதாய்க்கல்வமதி லிட்டுநீதாக்கே. (1014)

இட்டுநீதாக்கையிலே நாதமுபோற்றிரளும் பென்னசொல்வேனிறமிதற் கிடுமுண்டோ, கட்டுமடாவறுபத்துநான்கு சாக்கதனைக் கருவதற்கிதுகுருநாயகி சோயிதனை, கெட்டெல்லா மாக்கிவிடும்வட்டது போலே கோரானகுளிகைக்குச் சாரணையுமாகும், கெட்டுவிட்டு மடையருக்கிதுயாதியந்தன் கெணிதமென்றபிசி றாதுபோலாமே. (1015)

நாரானநாரதுவில் சிவகங்கைவிட்டு கனிணமென்றகரமதுவால் மத்திமெழுகாகும், வாரானமெழுகதனைத் திரட்டியுண்டாக்கி வாங்கிவிடுநாதவித்தி விலைதமைமைந்தா, ஏரானபிவ்வுண்டையிரு நாழியிருந்தால் யென்னசொல்வேனின் பெருமைதனைமைந்தா, மாரானமகத்தானகுளிகைபிதுவாகு மாரவிவார்சாரணைக்கு கெவுனமிதுவாமே. (1015)

மிதுவானயாதிதுறை யாறுமேலாகும் மேலானமேருவுக்கு யந்தமிதுவாகும், அதுவானயந்தமெல்லாமிதுவொன்றலாகும் ஆதாரமாமுதுறை பேறுமிதுவாகும், கதுவானகெந்திரசக்குளிகை சாரணைபிதாகு மதன்மொழிபோல்சோதியொளி தங்காரசக்காடாம், விதுவான சாரணையை யமுரிதனில்விட்டு விறக்குமிருநாழிகை வீரம்வைத்திடுமே. (1017)

வைத்திடர்புலத்தியனே மகராசயோகி மகத்தானசாரணையை யெடுத்துநீயையா, கைத்துநீபிராணுய பீடமேசென்று கருணைபெறுமம்மென்று கும்பித்துநீயும், ஐக்கிடராக்கினையில் சுழினைபெறவே

டி யங்கென்றுசாரணையை வாயிலிட்டையா, சைத்திடீர்மவுனமதில்
கட்டிக்காயாருல் சாரசாஞ்சாரணைகொண் டோடுமிதுபாரே. (1018)

ஓடுமதிலேறுட்டமதையார் காண்பாரையா வோகோகோமச்ச
முனியவர் கண்டார்பாரு, நாடுமதுபண்டசார சரங்களெல்லாம் தவி
லுவோமிதுசத்தி யரைசொடியில்வருகும், பாடுமேகலைசித்தமென்
றால் சொல்லப்போமோ பவுருதிமண்டலமுந் சத்திவராருகும், கூடு
மிதுமகாதெளிவு குளிகைசாரணையை கூரானமச்சமுனி கூறுமிம்மு
றையே. (1019)

முறையானமச்சமுனி சொன்னமுறையிதுதான் மோசமில்லை
கெந்திரச வைப்பைச்சொன்னேம், கறையானவைப்பதனை யின்னூல்
தன்னில் கருணைபெறவசனித்தோம் கருவிதுதான்மக்காள், அறை
யானபோக்கெல்லாஞ் சொல்லுமிதுநூல்தான் அடியானநுவிளிட
பெருமைதனைக்கேளு, வரையானசித்தருட கோர்வையிதற்கெல்லா மச்
சமுனிநூலதுதான் மவுனமதுவாமே. (1020)

இடைக்காடர்வைத்த வெள்ளைபாஷாணவைப்புமுறை.

மவுனமென்றவிடைக்காடரவருடையபெருமை ஆரறிவார்புல
த்தியனேயறி வாகச்சொல்வோம், சவுனமாய்ப்போகாது அவர்வைத்த
வைப்பு சாற்றுகிறேனவராஜ பூபதியைக்கேளு, எவுனமென்றவிடைக்
காடரவ ருடையவைப்பு யென்னசொல்வேன்ரசபாஷாண முறை
யைத்தாளும், யவுனமென்றவெள்ளை பாஷாணரசத்தை யருளுவோ
ம்புலத்தியனே யவர்பெருமைதானே. (1021)

தானானவெள்ளைபாஷாண ரசவைப்பைச் சாற்றுகிறேன்சைத
ன்னிய மாகவேகேளு, பானானவெள்ளை பாஷாணஞ்சேரொன்றுபரி
வானவெடியுப்பதிலே சேருபாதி, வானானபாரையுப்பு சேர்தான்பா
தி வஸ்துவென்றசீனமதிர் சேருபாதி, கோனானசிவவுப்பு சேரதிர்
பாதி கூறுவோம்வெங்காரஞ் சேரொன்றாமே. (1022)

வாரானவாலைரசம் சேரொன்றுவாங்கி மகத்தானசரக்கெல்லாங்
கல்வமதிலிட்டு, சீரானரசம்விட்டுக் குருசெயநீர்சேரு செயலான
நீர்விட்டு மிருசாமஞ்சாட, பாரானபாகதுபோ லாகுமிதுபாரு மன்
பான சிவகங்கைசேர் கொண்டுதாக்கி, மூரானமுச்சாமஞ் சாடிறுகெ
யா மூகண்டமாகுமிதுபாரு அழித்திடீரே. (1023)

வழியானசீங்காளில் பாகதனையிட்டு வசனித்தோம் பூரணநி
செந்தூரம் பணவிடைதான், கழிவானஞ்சுக்கொடிசுண்ணம் பண

விடைதான் கனிலுவோமிரண்டு மொன்றாகச்சேர்த்து, பழிவான பாகுதனிலிக் குருவைவிட்டால் பாயிமதினாறுவிபத்து பண்கமயிது வாகும், தெளிவானமதாசல மிரங்குமிதுபாரு தேசமதிலிதுவரிது செயரசமுமாமே. (1024)

ஆமென்றவெள்ளை பாஷாணரசமிதுதான் ஆர்செய்யப்போறார்க ளகஸ்தியனுஞ்செய்தேன், ஈமென்றயின்னாலு சௌமியசாகரந்தா னுட்டிலேமெய்ஞ்ஞானி கண்பாகச்செய்வார், தேமெனறவிடைக் காடர் வைத்தவைப்பிதுதான் தெளிவானவெள்ளைபாஷாண ரசமிது தான், நாமென்றாசமிதனைச் சீஷாவிவிட்டு நல்லபிராணுயக் கியாண மேயோதே. (1025)

ஓதுவாய்நீயிருக்கு மில்லமேசென்று வுறுதிபெறசேசகமவுன மேகொண்டு, வாதுவாய்வாசியதை வங்கென்றிழுத்து வசனிப்பாய் நாறுசெபிப் பாயேயாகில், வேதுவாய்வெள்ளை பாஷாணரசஞ்சி த்தி வெகுவிதமாகவல்லோ சொன்னேம்காம்பாரு, காதுவாயிதுரசம் வெகுபதனமாக கனிலுவோம்வைத்துநீ தெரிசிப்பாய்தானே. (1026)

தாமென்றாசமதனில் சேர்கொண்டுவாங்கி தருவானபீக்கானி விட்டுநீயையா, ஈமென்றமுன்சொன்ன கெந்திரசமாகில் சுலமான ரசமதிலிங்கமிடைதாக்கி, கோமெனறபாஷாணம்ரசத்திலிட்டாக்கால் கூறினேம்வெள்ளைபாஷாண ரசக்கட்டாகும், ஆமென்றபந்தரசக் கட் டைநீகொண்டு அருளினேங்குகைக்குச் சாரணைதான்கேளே. (1027)

மவுகேசரக் குளிகை.

கேளப்பாகல்வமதிற் சாரணையைவிட்டுக் கெடியானநாகவிந்து சேர்கொண்டுநீயும், நாளப்பாகல்வதில்கவிலவிந்திட்டு நாள்முழுதாரற் சாமஞ் சாடினுலையா, தேளப்பாகோட்டுதல்போல் காராய்த்திறனும் செய்பாகமதுகண்டு செயலாகநீயும், கேளப்பாவாராது குருசெயநீ ரதைதான் கொண்டுசாமமது வாட்டுவாயே. (1028)

ஆட்டிநீயதைவழித்து வுண்டைபோற்செய்து அமுரிதனிலது சாம மடவாய்தோக்க, நாட்டினிலிக்குளிகை கேர்மையிதுபாரீர் காதாக்கள்தேறும்தி சாரணைதானாகும், வாட்டியேநீயதைஎடுத்துப் பார்த்தாயேயானால் மவுனகேசரக்குளிகை யிதுபோலுண்டோ, தேட்டியே யிக்குளிகை தேடவேவேண்டுந் தேடாட்டால்மடையனென்று செப்பலாமே. (1029)

செப்பினுமிக்குளிகை யிடைக்காடர்செய்த செய்கையதினாலே யல்லோ செப்பினோம்பார், தப்பொன்றும்வாராது சாரணையைக்கொண்டு கைதன்னியமாகவே பிராணயமேவி,செப்பினும்மூலசுழி யருகேயேகி யுச்சரித்துரேசகத்தி லங்கெண்டிழுத்து, குட்பினுங்குளிகைதனை வாயினிலிட்டுக் கும்பித்துபுல்த்தியனை தம்பித்துப்பாரே. ()

பாரேதம்பித்து வாசியதனாலே பண்மை பெறப்பூரகத்தில் நின்றேயானால், கோரேகுருவினிட பீடமுந்தோற்றும் குருவிருப்பார் பலகோடி ரவிமதிதான்சூழ, ஆரேயென்குரின்று தெரிசித்தாயோ அரகராச்சாரணையொன் டிழுத்தாயேயானால், பேரேயண்டாண்டங் மொண்டோடும்பாரு பிரபல்லியமதன் பெருமை பேசொண்ணாதே.()

பேசாதேகருவதினை யாருங்காணார்கள் பேரொளியேதெய்வமென்னைப் போற்றுவரோகாண்பார், ஏசாதவிடைக்காடரவருடைய பெருமை யெளிதல்லோவென்றாலே சொல்லப்போமோ, வேதவெள்ளை பாஷாணரசமாகில் விளங்கிருவர்வைத்த முறையைத்தானும், வாரி மலர்க்கமலவிதழ் பரிமளிக்கவப்பா வசனிப்போமழுகண்ணீர் நேர்மைமெத்தகாணே. (1032)

அழுகண்ணர்வைத்த கெவுரிபாஷாண சரவைப்பு

காணப்பாகெவுரிபாஷாண ரசவைப்பு கருணைபெருமழுகண்ணரவர் வைத்தமுறையை, காணப்பாசௌமியத்தில் கண்டுகந்தசால்வோம் கனிமென்றகெவுரியதில் சேர்தான்கொண்டு, வேணப்பா வெள்ளைபாஷாணஞ்சேர்கொண்டு வெகுவாககல்லுக்கம்பியுப்பாகும், தேணப்பாயிம்மூன்று விதமொன்றுசேர்தான் சீனக்காரஞ்சேர்கொண்டு கல்வமதிற்றுக்கே. (1033)

தாக்குவாய்சிவகெங்கை ரோமசெயநீர்தான் தருவாகவொவ்வொன்றாய்ச் சோதுதான்வாங்கி, தாக்குவாய்கல்வமதிலிட் டுருசாமஞ் சாடினல்கார்டு போல் திரணுமிகபாரு, ஆக்கினைப்பாகங் கண்டு நீயப்பா ரடவாணதவித்துசேர் கொண்டுதாக்கி, வாக்கினற்சொன்ன தன்று மலையாதேயப்பா வசனிப்போமுச்சாமம் வளமாய்சோடே. ()

சாடினற்பாருபோல் வருதல்மிககண்டு சைதனணியமாகவுமே யைத வழித்துமேயும், போடியாய்த்திரியாதே பிங்காளிலிட்டுப் போனி லெசெந்தூரம் பலவிடைதான், நாடினல்கஞ்சகொடிசன்னம் பண விடைதான் கவிழுவோமிதுரண்டு மொன்றாகச்சேர்த்து, பாடினல்லவ ராச பூபதியேகேளு பாரினிலிக்குருவைப் பரிவாய்நோக்கே. (1035)

பரிவானபாகதனை ரவியிலிருசாமம் பண்மைபெறவைத்திரென்று லவிபோலிறங்கும், நரிவானவேகம் போலேலைவீ நவிலுவோம்வீசட்டுப் பாயுமதுபாரு, அறிவானதேவிரச மிதுபோலுமுண்டோ அறிவுள்ளோர்செய்தமுறை யறிந்துநீபாரு, வறிவானவதன்ரசத்தைச் சிஷாவிலிட்டு வசனித்தோமயேஸ்பரியின் பூசையதுசெய்யே. (1036)

செய்யப்பாகேவுரி ரசக்குளிகைதனைக்கேளு செப்பினூர்முகண்ணரவர்க் கிடுமுண்டோ, மெய்யப்பாஜெயமசத்தில் சேரான்றுவாங்கி விளங்கியதோர்பீங்கானி லிட்டுமேயும், பொய்யப்பாபோகாமல் முன் சொன்னரசந்தான் புகழானவெள்ளையென்ற பாஷாணரசமாகில், வையப்பாபணவிடைதான் கெவுரிதிலிட்டால் வலுத்தமடாயிழுத்து ரசங் கட்டுமதுபாரே, (1037)

பாரப்பாகெவுரிரசக் கட்டதாகும் பாரினிலேயாரறிவார் மகத்தானகட்டு, ஊரப்பாவுலுத்தமென்ற மனிதர்காணு ருறுதிபெறுமெய்ஞ்ஞானியவர்தான்காண்பர், ஆரப்பாவறிவார்களாருமில்லை அரிதரிதுவாதியடா சென்மிக்கும்பேர், காரப்பாவவர்நேர்மை சொல்லொண்ணாது கண்டவனைத்தொண்டுபண்ணிக் கைவிடாதே. (1038)

கைவிடகெவுரிரசக் கட்டைகொண்டு கல்வமதிற்கட்டதனைக் கருதாயிட்டு, மைவிடாமாதருட னாதவிந்திட்டு மைந்தனேசிருசாமஞ்சாடிக்கால், கைவிட்டநாரதுபோல் திரளும்பாரு கலமானசிவவிந்துசேர்தானிட்டு ஐவிடாமுச்சாம மூறிற்றானால் அரகராகுளிகையது யருளொண்ணாதே. (1039)

ஒண்ணாதகுளிகைதனை சாரணையைத்தீர்ந்தால் ஓகோகோபுவனதி லோகமெல்லாம், எண்ணாதபலவகைகள் தோற்றுந்தோற்று மென்னசொல்வேனை இன்பெருமையெவருங்காணார், பெண்ணாசைதீர்ந்துவிடுங் குளிகையினாலே பேரானகுளிகையிட்டு பெருகதனைக்கேளும், வெண்ணாதபொருளிதுபார் விந்துகட்டும் வேறொன்றவேரிதுதான் விளம்பக்கேளே. (1040)

விளம்புவோமிக்குளிகை யனையிற்கட்டி வெகுவிதமாய்மனமக்கலையதுசெய்தால், அளம்புவோமனைமொடியில திதம்போர்ஸ்திரீகளவருடனேபுணர்ச்சிசெய்தா லருள்வோராம், உளம்புமாயுகாந்தரமட்டும் விந்துவிழாது உத்தமனே இரேசமது வாடாதுபாரு, புளம்பக்கேள்குளிகையை வாயிலிட்டு புணர்ந்திடவேவிந்துவது பூர்க்குந்தானே.

பூர்க்குமின்றகுளிகை சாரணையைக்கொண்டு புனிதமுடன்பிரணயபீடஞ்சென்று, காக்குமின்றபுனைசுழியில் வாசியொட்டு கருணை

பெறவேசகங்கொண் டோட்டிப்பார்த்து, வாக்குகின்றவங்கெண்ணு னாகிவிட்டு வருவதிப்பாமொருநிலையாய்த் தம்பித்தாயானால், ஊக்குகின் றருவிதையாது பண்டாண்டங்கொண் டோடியனையொடுக்குள் வருகுக் கானே. (1042)

வருகின்றவழுகண்ணர் வைத்தரசவைப்பு வகையாகச்சொல்லி விட்டோம் வெகுரசமாகில், அருகின்றவவர்வைத்த வெகுரசமாகில் ஆறிவரவருடைய நேர்மைதனைக்காணுர், புருகின்றபுலையருக்குத் தெரியாதிதுபாரீர் பூரணத்திலமுர்தமூண்ணும் பெரியோர்க்குத் தெரி யும், தருகின்றவழுகண்ணர்வைத்த வைப்புசொன்றேம் தனிதுவோர் தொழுகண்ணர் தன்மையிதைப்பாரீர். (1043)

தொழுகண்ணர்வைத்த தொட்டபாஷாணரசவைப்பு.

பாரப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளாய பாடுகிறேன் தொழுக ண்ணர் பண்மைதனைப்பாரீர், ஆரப்பாவவர்வைத்த வைப்பதனைப் பாரீர் அடவானதொட்டி பாஷாணங்கேளு, தேரப்பா கெளரியதில் சேருகொண்டுவாங்கி தெளிவானதொட்டிபாஷாணஞ் சேசையா, வேரப்பாபூரமதில் சேருதான்பாதி நேர்மைபெறவீரமதில் சேர்தானு மாமே. (1044)

ஆமேதான்சீனமது சேரதிலேபாதி யருளானதாலையடா வாலை ரசஞ்சேரு, காமேதான்வாச்சாரஞ் சேரதிலேபாதி கல்லுவெடியுப்பத னிற் சேரதிலேபாதி, போமேதான்பொட்டிலுப்பு சேர்துதிலேபாதி புகழானகல்லுப்பு சேர்தானுமொன்று, வாமேதானிவையெல்லாங் கல் வத்திலிட்டு வசனித்தோமா திவிந்து காதஞ்சேரண்டே. (1045)

வெண்டானகாதனிங்கை விட்டுமதைக்கேளு நேர்மையிருசாமம் விடாதே யதைச்சாடு, உண்டானசாடியதோர் பிறகதனைக்கேளு உண் மைபெறவிரண்டுசேர் குருசெயநீர்விட்டு, கண்டாயோபுலத்தியனே முச்சாமஞ்சாடக் கருவதுபோலாகுமிது காணீரோமைந்தா, அண்டா யோகருவில்லை கெங்கைசேரண்டு அருணிறேநாற்சாமமாட்டுவாயே.

ஆட்டையிலேபாருபேச லாகுமிதுபாரு அப்புறத்தேயெடுத்து மொரு பீங்கானிலிட்டு,சேட்டைபெறப்பூரணுதி செந்தூரமையா நிலை முப்புகண்ணமது நஞ்சுக்கொடிசுண்ணம், வாட்டுவாயொவ்வொன்று விதம் பணவிடைதான் வசனித்தோம்பாகதிலே விட்டுமிகை தஜயா, கா ட்டுவாய்ரவிமுகத்தில் பீங்கானை வைத்து நாற்சாமஞ்சென்றபின்னை இன் பெருமைகாணே. (1047)

காணுவாய்வீழிட்டு மிறக்குமதுபாரு காளசத்தமேகம்போ லருவி
அபாயும், வாணுவாய்வருஷிக்குமது கலசந்தானு மகத்தானசலாதி
யின கெங்கையதுபோலே, ஆறுவாய்தொட்டி பாஷாணரசந்தானு
மதன்பெருமை யென்னலேயதிதஞ் சொல்லப்போமோ, ஏனுவாயிந்
தாசர்சிகாமணியிலிட்டு யேகியோகாதசத்தி பூசைபதுசெய்யே. ()

செய்திந்தாசந்தன்னிற் சேரிலண்டுவாங்கி செய்பாகமாகவுந்
தான் பிங்காணிட்டு, மைதுமலர்வாசமது போலேயதுவையா மைந்
தனேபிங்கானை வளமாகக்கொண்டு, செயதந்துகொளிரசமதிற் பணவி
டைதான செனிதமதாய்த் தொட்டிரசமதனையிட்டால், கைதுநேரா
ரதுபோல் கட்டுமதுபாரு கருவுடையோரறியு மின்மைபாகனேறே. ()

கன்றனதொட்டிரசக் கட்டதனைக்கொண்டு காதவிந்திலதைதன்
றுக்கிவிட்டு, கன்றனவிருநாழி காதமதிலிருந்தால் கனயோகக்கட்டா
குந் தொட்டிரசமாகில், அன்றனபுலத்தியனே ஙவாரசபோகி அடவா
னகுளிகையடா யிதுபோலுமுண்டோ, வன்றனதொட்டிரச மார்தா
னறிவார் மகத்ஸானசிவயோகி மறியாலிதையறியே. (1050)

அறிவானசித்தர்களே யின்னமொன்றுசொல்வே னருளானகுளி
கையிது வன்பாகக்கொண்டு, மறிவானதமுரிதனில் கட்டையிதுயிட்
டு மைந்தனேயிருநாழி வளாயிலைதவைத்தால், வறிவானவச்சிரம்போ
ல் கண்டுமிதுபாரு மாணுக்காள்தோட்டிரச மாரறிவார்நேர்மை விரி
தானகுளிகையிது தொழுகண்ணர்வைப்பு விளங்கினேஞ் சௌமியத்
தில் விதிதமிதுதானே. (1051)

தாறுனகுளிகை சாரணையின்பெருமை சைதன்னியமாகவுநான்
சிவகெங்கைசேர்கொண்டு, மாணுனமதியமுர்தம் கொண்டுமேமதான்
மகத்தானகல்வத்தி லன்னீரைவிட்டு, தேறுனசெயம்பெறவே சாம
மையா தெவிட்டாமலிருசாமஞ் சாடிணுக்கால், சேறுனமைபோலே
யாகும்பாரு சித்திக்குங்குளிகையதை செயம்பெறவேதாக்கே. ()

தாக்கியேகுருசெயபீர் சேரொன்றுவாங்கி தனதாகவிட்டதிலே
யிருசாமஞ்சாடு, தாக்கியேசாடையிலே மெழுகதுபோலாகும் அதிபெ
றவேயம்மெழுகை வழுத்துநீஜயா, வாக்கிலேயின்றுமமுர்தசுத்தி
யே மகமாயி ஆயிபீ செகமாயிவுவு, நோக்கியேயவன்பதமே தெரிசித்து
நீயும் நன்மைதருமெழுகதனை யுருட்டிபுண்டாக்கே. (1053)

ஆக்கியேயமுரிதனி லிருசாமமிட்டா லதன்பெருமை நேர்மை
தனையாருகாணுர்கள், அக்கியேயிருசாமஞ் சென்றதனைஜயா தொட்டி

ரசக்குளிகையிதைக் கொண்டுநீமைந்தா, நாக்கியேரோம செயநீதி லேபோட்டால் நலவானசாரணையு மாகுமிதுபாரீர், சாக்கியேயிதுவதி கஞ் சித்தர்களேகேள் சாரணையாங்கெவுண்மிது சார்ந்துமிகபாரே. ()

பாரப்பாபுலத்தியனே நவராஜயோகி டரிவானசாரணையைக் கொண்டுநீமைந்தா, பேரப்பாட்சோரணைப பூசைதனைச்செய்து பெரு மூலச்சுழிமுனையி லங்கியைதமூட்டி, ஆரப்பாமனக்கண்ணாலங் கென் றுகாட்டி யருபெறவேயாக்கினையி லறுகோணமேவி, ஏரப்பாவரை யாறுபனிரண்டுமேகி யியம்புகிறேன்ரேசகங்கொண் டிழுத்துநீபாரே.

கொண்டுநீவாசியதைக் கும்பகத்தில்நிறுத்திக் கும்மென்றுபூர கஞ் சென்றதேயாகில், அண்டுநீயப்பூரகங் தெரிசனமாஞ்சித்தி யடுத்த சாரணைக்குளிகை யதீதஞ்சித்தியாகும், கண்டுசாரணையைநீ வாயிலிதை யிட்டுக் கருணைபெறத்தம்பித்துக் கனயோகஞ்செய்தால், கொண்டு விடுமண்டரண்ட புவனமுதலையா கூறினோநாற்றிசையுங் கொண்டுவ ரும்பாரே. (1056)

வருகுமென்றதொட்டி பாஷாணரசக்குளிகை வருஷித்தோம் தொழுகண்ணர் வைத்தவைப்பிதுதான், அருகின்றவக்குளிகை யார் செய்வாரையா அருளினேன்தொழுகண்ண ரவர்க்கிடுண்டோ, கரு கின்றசௌமியசாகரமிந்நூலில் நாம்சொன்னேமகத்தியனும் கன்று கக்கேளு, தொருகின்றதொட்டி பாஷாணரசவைப்பு சொன்னே ம்நாம்புலத்தியனே தொழுகண்ணர்வைப்பு. (1057)

வைப்பானவைப்பதனி லின்னமொருசெய்தி வசனிப்போம் சுந்தரமே வளமாய்க்கேளு, கொப்பானயெமநாட்டு சித்தரின்பெருமை கூறவுந்தானுவதனாற் கூறம்போமோ, செப்பானவவர்வைத்த வைப்ப தனைக்கேளு செகத்தினிலே யாரறிவார்சித்தருடமாய்கை, ஐயப்பா கேள்புலத்தியனே சுவாசபூபதி அருளுகிறேமகத்தியனு மடவத னைக்காதேனை, (1058)

எமநாட்டுச் சித்தர்வைத்த காந்தரசவைப்புமுறை.

அடவானயெமநாட்டுச் சித்தருடநேர்மை அரிதரிதுயாரறிவார கத்தியங்கண்டேன், நடவானபூமலரின் வாசமதுபோலே நாம்சொல் வோங்கருக்களுட னன்மைதனைக்காண்பீர், கடவானகாந்தரச வைப் தனைக்படிகேளும் காசினியில்மனிதரவர் காணுமரிதாகில், செடமான ஞானபர தேசிகனேகேளுஞ் சிவமோகசித்தர்களே செம்புவோம் னாமே. (1059)

செப்புவோம்காந்தமது சேரொன்றுவாங்கி சிவசிவாகெந்திபது சினஞ்சேரொன்று, நப்புவோம்சவர்ச்சாரம் படிகாரமாகில் நல்லதொரு பொட்டுப்பு யிந்துப்புச்சேர்தான், அப்புவோமுப்பு சேரொன்று அடவானபாஷாணம் சேரதிலேபாதி, ஒப்புவோர்கெவுரிசேர் வீரமது சேரு வொன்றுனகல்வமதி லிவ்வகையெல்லாம்போடே. (1060)

போடப்பாபுலத்தியனே சுந்தராகேளும் புனிதமென்றசிவகெங் கைகாரவிந்துசேரு, சாடப்பாயிருசாமஞ் சாடினுலேயா சாற்றுவது போலேயல்லோ சைதன்னியமாகும், நாடப்பாகுருசெயநீரமெசெய நீரு நன்றாகவிதமொன்று சேரொன்றுவாங்கி, ஆடப்பாபதைவிட்டு முச்சாமஞ்சாடு அடவாகச்சாடயிலே நாரதுபோலாமே. (1061)

ஆமேதான்கினிசெயநீர் சேரொனறுவாங்கி யந்நீரிலதைவிட்டு யிருசாமஞ்சாட, நேமேதான்கினியது பாகதுபோதும் நீமதனோரதை வழித்துப் பிங்கானிலிட்டு, காமேதான்பூரணுதி செந்தூரம்பணவி டதான் நஞ்சுகொடிசுண்ணமதில் விராகனிடைகொண்டு, வாமேதான திலிட்டு ரவிமுகத்தில்வைத்தால் வழியுமதுயிருசாம மருவியதுதாமே.

காந்தரசக்குளிகை.

தானென்றகாந்தரச மதிலிறக்கும்பாரு தருவாவரோதனைச்சிஷா விலிட்டு, மானென்றமனோன்மணியின் வாலைபூசைசெய்து மதனதம்ப மாய்பூசையது சிவயோகஞ்செய்து, பானென்றபதஅமதாய்க் காந்தா சம்வைத்துப் பணிந்திடாய்பூரணமே பண்மைபெறத்தானும், கோ னென்றகுருபூசை பராபூசைசெய்து குளிகைசாரணைசெய்யக் கூறு வோமே. (1063)

கூறுவோம்காந்தரசக் குளிகைதனைக்கேளு கூரானரசமதனி லிர ண்டுசேர்வாங்கி, தேறுவோம்ரசமதனைப் பிங்கானிலிட்டு செயம்பெற வேதொட்டி பாஷாணரசமாகில், வாறுவோம்பணவிடைதான் ரசத்தி லிட்டு மகத்தானரவியிலிருநாழி விதம்வைத்தால், ஆறுவோங்காந்த ரசங் குளிகைகட்டாகும் அருளானகட்டெடுத்துக் கல்பேதிலிட்டே.

இட்டிடவேகாந்தமதின் கட்டதனையையா இட்டுநீகாதவிந்துங் குருசெயநீர்கேளு, வட்டிடவேயிரண்டுமொவ் வொருசேரையா மகத் தானநீரைவிட்டுச் சாடுயிருசாமம், கட்டிடவேசாடிமறுபே ரதனைக் கேளு கருணைபொரோமசெய நீருசிவகங்கை, வெட்டிடவேவிட்டுமுச் சாமஞ்சாட விதமானநாரதுபோ லாகுமிதுகாணே (1065)

காணப்பாபுலத்தியனே நாரதனைக்கொண்டு கருதவேயுருட்டி யுண்டை யாக்கியேநீதான், வாணப்பாபொட்டுலுப்பு செயநீர்ச்சாமம்

சவளித்தோமெடுத்ததனைக் கருவதனையெடுத்து, ஆணைப்பாயபுரிதனி லித்துவிசையிட்டா டைவாளெகவுணாசக் குளிகைசமிதுவாகும், காணைப்பாயபுரிதனி லிருகாழியிருந்தால் கலமானசாரணைக்கிது குளிகைகன்றே. (1066)

கன்றான குளிகைதனிதை மேருவதற்கேய்ந்தால் சனிலுமேலாஞ்சாரணையாஞ் சாரணையைப்பெரண்டு, சொன்னேனாம்கலத்தாசக் குளிகைசமிதுவாகும் சாம்பெறலாம்வாசியது சொன்னபடிகேட்கும், கன்றானகுளிகையதி லேலேபுச்சட்டுத்தைக் கண்டோடேபாதுவகை குளிக்கெநார்கி, அன்றானபண்டாண்டங் கொண்டேயோடி பனாவெளாயுயிற் கெவுணகுளிகை யருளும்பாரே. (1067)

அருமைபூதமிக்குளிகை யெமகாட்டுச்சித்தர் வசனித்தவைப்புமுறை காந்தசமரசில், அருகுமிருயார்செய்தா ரகஸ்தியனுஞ்செய்தேனருணாசலசாரணையைபடக்கமதுசெய்து, தெருகுமி சவாகோமதேனுஞ்ணிமிகின்பூசை தெளிவாசமவுணமதின் பூசைசெய்து,மருகுமிதுவெயமகாட்டுச்சித்தர்வைப்பை யமிழ்தடிபணிந்தருமல ரடியைப்போற்றே.

போற்றுவா யெமகாட்டுச் சித்தடபெருமை புலத்தியனே சொல்லிவிட்டோஞ் சௌமியத்திற்றனும், ஆற்றுவாரவர்பெருமை யாருமறியார்க ளறித்தவகோரகாளறிய மற்றபேருண்டோ, பூத்தமலர்வாமதுபோலே யருள்செய்தோம் பூதலந்தன்னிலே தேறுவாரிவர்கள், நாற்றிசைபுகழ்பெறவே யிக்குளிகையாலே நாற்றிசையுஞ்சுற்றிவாவாருமிதுபாரே. (1069)

கோரக்கர்வைத்த பூரசவைப்பு.

வாலைகுமின்னபொரு கருவதனைக்கேளு மகத்தானகோரக்கர் மமைதனைக்கேளு, அரலாதவைதனுடைய சேர்மையாறிவா சுமித்தவினையகத்தியனு மாருமில்லையாரும், வொலாகுமவர்வைத்த வைப்புமுறைகேளு விளக்கிநேன்றுமிசிதமுடன் விபாமதாயானும், இரலைகுத்சல்லீரச வைப்பைக்கேளுந் தெளிவதனாற்சொல்லுகிறேன் தேறும் ரசமிதுவே. (1070)

மிதுவானகோரக்கர் வைத்தரசமாகில மேன்மைபெறச்சொல்லுகிறேன் மேலாகியபண்போர், சதுவானசவ்வீரஞ் சேரதுதானாகில் சம்பிரமதாய்க்கொத்திசேர் கெவுரிசோராகில், செதுவானசீனமதுசேரொன்றுவாகில் செப்புவோம்பூரமது சேரொன்றுவாகில், அதுவானபாஷாணஞ் சேரொன்றுவாகில் அருளினேன்றுருக்குசே ரடவாகப்பாரே. (1071)

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளும் பரிவானபடிக்காரம் பொட்டிலுப்புதானும், ஆரப்பா இவமுப்பு வைத்துப்பலமாகும் அருணிலேருஞ்சத்திப்புப்பு வைத்துப்பலமாகும், கோரப்பா இவையெல்லாம் கல்வமதிலிட்டுக் கூரானவிவகெண்கை தருது செயநீர்தானும், வேரப்பா இதை பொருது சேர்தானும்வாங்கி விட்டதினிருசாமம் விடாமலரைத்தசாடே.

சடையிலேபாக குகைபோ லாகுமிதுபாரு சார்பாகபாகங்கள் மடமோ யாகில், வாடையிலேவெண்டாமையா நவரசபூபதியே வாகானதினி செயநீர் தாதிந்துதானும், ஓடையிலேதீதமாருசே ரொன்றுவாங்கி புழுதிபடும்பாகதனி லின்னீரைவிட்டு, ஆடையிலேமெழுகதுபோ லாகுமிதுபாரீர் நறுணிலேயும்வழித்ததனை புண்டையதைச்செய்யே. ()

செய்யப்பாவுண்டைதனைப் பீங்கானிலிட்டு செயம்பெறவேயது நடுவில் குழியாகச்செய்து, பொய்யப்பாபோகாது பூரணத்தின்ரசம் புகழானவிலசெந்தூரம் பூடதிமின்னலண்டம், வெய்யப்பா இதனையொரு விராகனெடைகொண்டு விளங்கவேயகக்குழியில் விதமாய்விட்டு கய்யப்பாயம்மெழுகால் மேல்மூடிசெய்து நலமானவிதனிலேயிரு சாமம்வையே. (1074)

வைத்தப்பா இவையோரிபுலத்தியனே யையாவைத்ததினுள்விட்டு வருவியதுபாரும், புத்தப்பாநவீத ரசமதுவிறங்கும் பூரமென்றரசமதனைப் பார்த்திடேயாகில், இத்தமுடனைத்ததினுள் செயித்தியாகும் சௌந்திலேவீரசம் சிஷாவில்வாங்கி, கைத்துமைப்பாகமதாய் விட்டதிலேகடை கருகவேகருணைபெறவைத் ததனைப்போற்றே. ()

போற்றியேவாலைமேனுண்மணி பூசைசெய்து புகழாகவலுடைய கமலபதந்தனிலே, வாற்றியேபடிபணிந்து விந்திசேயாகில் வருவிப்பாள்மதிபடூர்தந்தானும், ஆற்றியேயன்றுவுதட்டாமலையா வருகுகிறைஞ்மூன்றுக்கி லமூர்தங்கொள்ள, சாற்றியேசவ்வீரம் இதசத்தியாகும் சைதன்னியப்பொருளெனவே சாயுபதம்போற்றே. (1076)

பதமானசவ்வீரக் குணிகைதனக்கேது பரிவானரசமதிலே சேரவிதுவாங்கி, சதமானரசமதனைப் பீங்கானிலிட்டுக் கருணைபெறக் கூர்ந்தரசம் விராகனெடையிட்டால், சதமானசவ்வீரமதி கட்டாகுஞ் சார்வானகட்டதனைச் சம்பிரமதாயக்கொண்டு, சதமானகட்டதனைக் கல்வமதிலிட்டு சாதவித்துசேர்விட்டு நன்னமதாயாட்டே. (1077)

ஆட்டுவாய்முச்சாம நாதர்கதாலாட்ட அடவானகாரதுபோலாகு மிதுபாரீர், காட்டுவாய்மதிசெயநீர் சேர்கொண்டையா ணன்பாகமாற்

சாமம் வினைதாயாட்டு, சாட்டுவாய்சாடையிலே மெழுகுசாரணையா
ஞ் சம்பிரமதாய்ப்பாகங் கண்டுகேட்டு, தேட்டுவாய்வழித்ததனை யுண்
டையதாய்ச்செய்து செயலானவுண்டதனை யுறிதனிற்போடே. ()

போடப்பாபுலத்தியனே யின்னங்கேளப்பா புகழாகவிலிட்ட
குளிகையதைவாங்கி, பாடப்பாபார்த்திரே யாமாறுக்கேளு பரிகடை
யசவ்வீர குளிகையதானாகும், வாடப்பாகுளிகைதனை மெழுகுக்கீய்ந்
தால் வசனிப்போங்குளிகை சாரணையுமாகும், தேடப்பாகுளிகை
சாரணையைக்கொண்டு சிவயோகத்திலிருந்து தியானமதுசெய்யே. ()

செய்துசிவபூசைதனைச் செய்தீரேயாகில் செயசித்தியாகுமிதுக
வ்வீரக்குளிகை, கைதாமீரேறுய பீடமேசென்று நல்லகன்றுவாகி
கொண்டு சிங்கென்றிழுத்தால், வைதாலீகுருவினடி பிரசன்னமாகு ம
க்குருவை தெரிசிப்பாய் மதியறிவாலேயா, ஐயனேயவருடைய சமயத
ந்தனிலே அர்ச்சித்துவணர்பதமே பூசித்துப்பாரே. (1080)

பாரப்பாபுலத்தியனே கோரசயோகி மாவானசாரணையை வாசி
னிவிட்டு, சாரப்பாதம்பித்துக் கும்பித்தாயானல் சைதன்னியபொரு
டோற்றுஞ் சற்றுமில்லாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடு ரேசகந்தானெட்டி
யங்கொண்டுகும்பித்து தம்பித்துநின்றால், கூரப்பாவாயிலிட்டுக் குளி
கைசாரணைதான் குக்குமப்பாயண்டாண்ட மயங்காதேகாணே. ()

காணப்பாபுவனமெல்லாஞ் சுற்றியலைகொடியில் கண்மூடி விழி
க்குமுன்னே குளிகைசாரணையையும், ஆணப்பாகுளிகை கொண்டு
வருகுமதுபாரு அதிசயித்தக்குளிகையது யருமைபெரிதென்பார்,
பாணப்பாபரிட்சையிதைப் பாகமதாற்காணு பண்மைபெறக்குளிகை
தனைப் பதனமதாய்ச்செய்து, கோணப்பாவாராதுயதிக சித்தன்பாரு
கோரக்கரவருடைய மகிமைமெத்தானே. (1082)

தானானவருடை பெருமைதனைக்கேளு தாரகாங்கமாதாரஞ்
செனத்திலிருக்கண்டார், கோனானவரை யாறுங்கண்டார் கூறினேனு
க்கொண்ணூற்றூர் கருவிமுதற்கண்டார், வானானாசியபிரம மவர்தா
னேகொண்டார் வளமானயண்டகாய சுற்பங்கொண்டார், தேனான
தேகசித்தியாய சித்திபெற்றார் திருவாசகருக்குருவு மறிவுமுதலாமே.

இந்நூலிற்பாடியபொருள்களெல்லாங்கண்டுதுகையறிய

ஆமென்றகோரக்க ரவருடையநேர்மை யாரறிவார்வையகத்தி
லாருமறியார்கள், தேமென்றமொழியுடையோ ரவர்மகிமைகாண்பார்
சித்தரவர்தானறிவார் சிவயோகியவர்காண்பார், மாமெனறவர்பெரு

மை மகாஇரமோமெத்த மானிலத்தில்மனிதரறி யார்களிதுபாரீர்,
வேறொன்றவர்பெருமை நேர்மைமெத்தசொன்னோம் வேதாந்தயான
வர்க்கே வெளியாகும்பாரே. (1084)

வெளியானமறைப்பெல்லா மிந்நூலிற்சொன்னோம் வெட்டவெ
ளியாகவுந்தான விதிதமதாய்க்காண்பீர், வெளியானவெளிக்குள்ளே
வேதமயமறிவீர் வேதாந்தஞானமய மவுனமயங்காண்பீர், வெளியான
வெளிக்குள்ளே மனோன்மணியாம்பாரு விசுத்தியறுகோணத்திலு
கண்டவிபாமதைக்காண்பீர், வெளியானவெளுயெல்லாஞ் சௌமி
யத்திற்கண்டோம்விளங்கினோங்கருக்கிடையுங்குருக்கிடையுமன்றே

அன்றானமறைப்பெல்லா மெளிமைதாய்ச்சொன்னோம் ஞானத்தி
ன்குறிப்பெல்லா மன்பாகவிண்டோம், குன்றுமல்லீகேளும் புலத்தி
யனேயோகி கூறினோம்வழலையுப்புசெந்தூரஞ்சொன்னோம்,அன்றான
பூமிநாதச் சுண்ணமுஞ்சொன்னோ மதிற்கோடாகோடிசெந் தூரஞ்
சொன்னோம், சன்றானசரக்குகளில் கட்டுபற்பஞ்சொன்னோஞ் சதா
கோடிமுறையெல்லாஞ் சாற்றினோமே. (1087)

சாற்றினோஞ்சௌமிய சாகரந்தானுந்தும் சார்வானபொருளெல்
லாஞ் சைதன்னியமாக, போற்றினோமுறைசெய்தோம் புலத்தியனே
கேளும் பூட்டினதோர்பூட்டெல்லாம் மிந்நூலிற்சொன்னோம், ஆற்றி
னோமேதென்று லதிதமான அளவில்லாக்கருக்களெல்லா மிதிலேசொ
ன்னோம், வேற்றுமைகளில்லையப்பா யிந்நூல்பீடம் வேதாந்தசாரமிது
விலக்கமாமே. (1088)

விலக்கமென்றவைப்புமுறை திகமதுசொன்னோம் விஸ்தாரமா
னதொருகருக் குருவுஞ்சொன்னோம், வழக்கமென்றசாரக்குவைப்பில்
ரசந்தானுஞ்சொன்னோம் வாலைரசமுதலானசெய நீருஞ்சொன்னோம்,
தெளக்கமென்றதிராவகங்க ளமுர்தமதுசொன்னோந் தெளிவானகற்
பங்கள் குளிகையதுசொன்னோல், களிப்பமென்றநவநீதத் தயிலமுஞ்
சொன்னோம் களிமமென்றவெங்காய கலமுஞ்சொன்னோமே. (1089)

கலமானதிரேகமாங் காயாதிகற்பம் காதவிந்துசிவவிந்து கன்று
கச்சொன்னோம், வலமானவெங்கோலத் தயிலமதுசொன்னோம் மகத்
தானபதினெண்பேர்வைப் பெல்லாஞ்சொன்னோம், சலமானவப்பி
னிட பன்னீருஞ்சொன்னோம் சமர்த்தானதேசமதின் கிரிகள்சொன்
னோம், குலமானபூமியு பூர்க்குந்தேசங்கள் கூரானவண்மையெல்லாங்
கூறினோமே. (1090)

றிந்தேனுஞ்சித்தருடை பெருமைசொன்னேன் கூறானகருவையின் மைமையச்சொன்னேன், தெறிந்தேனதீதப்பொருள் மறைப்பெல்லாந் தான் றிரட்டிக்ளைப்பூட்டையெல்லாந்தெளி வாகச்சொன்னேன், சா றிந்தேனுஞ்சௌமியசாகர மென்றிந்நூல்சொன்னேனு சமர்த்தானரத் தினம்போல் சாடினேன்பார், வாறிந்தேனுமயிரத்திர நூறுநானும் வச னித்தேனம்புலத்தியனே வசனித்தேனே. (1091)

பெரியோர்களிடஞ்சென்றால் அவர்களால் காணப்படுகிறபொருளறிய.

வசனித்தேனிந்நூலைப் பதனஞ்செய்து மகத்தானசதாகாலம் பூ சித்தாக்கால், ஏசனித்தோமொருதுறையு மனுகாதையா யுகாயுகாந்தி ரங்கோடி வாழலாகும், அசனித்தோமாயிரத் திருநூறுக்கு ளடக்கி விட்டோஞ்சதாகோடி நூல்பூட்டெல்லாம், தாசனித்தோம்புலத்திய னே சொல்லக்கேளுந் தர்ச்சனரோடுறவாகா தாரமில்லை. (1092)

தாரமின்றபெரியோர்க ளிடத்திற்சென்று துலங்குகின்ற மறைப்பெல்லாங் கேள்விகேட்டு, தேசரீயவரிடத்தில் பன்னிரண்டாண்டு சேவித்து வவர்பதமே பணிந்துநீயும், பேருபெறவவர்க்கடிமை யாகி நின்று பெலமானவிந்நூல் சாஸ்திரத்தையும், கூறுமீயவரெதிரேயின் னுநீயும் கூசாமல்மனஞ்சலி யாமற்போற்றே. (1092)

போற்றியேயிந்நூலைப் பகருனுக்கால் பூரணம்போல்வருமனங் கனி கூர்ந்துதானும், முத்தியேகொடுப்பதற்குச் செவியுங்கேட்டார் முடிமூலக்கருவையெல்லாம் விள்ளுவாரப்பா, சத்திசிவமொடுங்குநிலை தவமுஞ்சொல்வார் தன்மைபெறுமதத்துவத்தின் கருவைச்சொல்வார், எத்திசைக்குஞ் சித்தனென்றுபேருமீவா ரெட்டுபத்துமைந்திரண்டு மிகழ்வார்பாரே. (1094)

பாரப்பாபத்துதிங்கள் கருவைச்சொல்வார் பண்மைபெறுமெட் டுதிங்கள் பழமைசொல்வார், ஆரப்பாவருமறி யாதவொன்றை யரு ளுவார்மூன்றுடனே ரண்டுஞ்சொல்வார், நேரப்பாபூரணத்தி னிலையு ஞ்சொல்வார் நிகரில்லாநற்சாதி பனிநீர்சொல்வார், தோப்பாதெளிந் தமித்த சவமுஞ்சொல்வார் தெகட்டாதகருவையெல்லாந் தெளிவிப் பாரே. (1095)

தெளிவிப்பாருபரிடதம் பசபதியுஞ்சொல்வார் தேறுவோர்கதி யுபத்தி நிலையுஞ்சொல்வார், களிவிப்பார்குருக்கிடையுங் குளிக்கிடையுங் காட்டி கண்டேனுட்டம்வாசிநிலை மவுனஞ்சொல்வார், களிவிப்பார் ஞா னத்தின் கருவுஞ்சொல்வார், நாதாந்தசிரோன்மணித்தாய் வசியஞ்

செகல்வார், வழிவிப்பார்வழலையென்ற குருவைச்சொல்வார் வாமப் பாலமூர்த்தியிலே வசனிப்பாரே. (1096)

வசனிப்பாரட்டம ாசித்துஞ்சொல்வார் வரையாறுயேந்திரவ ரை ஞாலஞ்சொல்வார், வசனிப்பாரிந்திரமயேந்திர மயேந்திரஜாலம் அருளுவார்செசகரணங் கோகரஞ்சொல்வார், வசனிப்பார்பலகலை யுந் தெளியச்சொல்வார் பாகங்கள்செய்பாகம் பரிவாய்ச்சொல்வார், வச னிப்பாரித்தறு பத்துநான்கும் நவிலுவாரிந்நூலினுட் பொருள்சொ ல்வாரே. (1097)

சொல்லுவாரவருடனே தொண்டுசெய்தால் துறையெல்லாம்வ ழிதுரையாய் நன்றாய்ச்சொல்லி, சல்லுவார்சாயுச்சிய பதவிதந்து தன் னிடத்திற்றலகியதாய் வைத்துக்கொள்வார், எல்லுவாரித்தனையும் வழி யாச்சொல்வா ரென்மகனேயறிவதனை யெல்லாங்கண்டு, கல்லுவாருன் னதிற் கபடுண்டாகில் காலகாலமிருக்கச் சிவயோகஞ்செய்யே.(1098)

செய்யப்பாநாள்மூன்று காலம்வாசி சிதறாமல்நாலத்தி லொருமி த்தொன்றாய், எய்யப்பாயிருநூற்றி யிருபத்தோராயிரத் தறுநூறுசு வாசம்மோங் காரவீட்டில், பையப்பவாசபத்தும் கற்பத்தாலடைத்துப் பண்மைபெறவாசியந்தான் சிதறொட்டாமல், கையப்பாகன்னியர்தன் மோகந்தன்னிக் கனவிலும்பெண்மாய்கை நினைக்கப்போகா (1099)

போக்கானதைதுகளைப் பேசலாகாது பூரணம்போல்மனதுகந்து சித்திடேர்தான், வாக்கானவொருமனதாய் நிலைக்கவேணு மாயர்சத்தி கியாசத்தி மயக்கமாகா, தேக்கானயிலைதனிலே யொருபேர்தன்னம் வசயகாலமேத்தி யானஞ்செய்வாள், பாக்கானகளிப்பாக்கை யக லத்தன்று பரிவானகொட்டைப் பாக்குந்தானே. (1100)

காலைசிவயோகம் தேக்கெலையிலன்னமூண்பது.

காணுகின்றபாக்கிடித் தூளாய்ச்செய்து தறப்பேறுமலைமினாகு யிலையைக்கொண்டு, ஆணுகின்றவாண்பணிநீர் வீராகனெடைகொண் டு அருளானகற்பூர சுண்ணஞ்செய்து, ஒணுமென் வசுண்ணமதை வி ராகனெடையெடுத்து வோகோகோபணிநீரிற் குழைத்துநீயும், வாணு கின்றயிலையாரில சுண்ணம்பூசி வளமானய திலையு மொன்றாய்வைவே.

வைத்துமமறைப்பலங் தூளாயதினிலிட்டு வளமாகசுருட்டியதை நாள்மூன்றுகாலம், கொத்திதனையோருண்டு யிவ்விதமாய்க்கொண்டு கூ ரானபொற்சாலிபச் சரிசியன்னம், வைத்துநீகொண்டுவிட்டுச் சிவ

யோகம்பாரு நலமானகால்மூன்று நாழிரண்டு, கைத்துநீவாசியொட்டி வலக்கரமேமூட்டி கனமாசரவிதனிலே வைத்துப்பூனே. (1102)

கொட்டைப்பாக்கு வெற்றிலையுண்ணும்

பூணப்பாபூரணமே மவுனங்கொண்டு புனிதமதாய்மூன்றுநாழி தம்பித்துப்பாரு, காணப்பாமூன்றுநாழி கால்மேலிட்டு நன்பாகவுட்கார்ந்து மூன்றுநாழிதம்பி, மாணப்பசமவுனமா யிருந்தாயானால் மனதறிவால்வழிகண்டு நடந்துபாரு, ஏணப்பாயிவ்விதமாயிரவு பகல்பன்னிரண்டு என்மகனேநாழிகையோர் வருஷத்தானே (1103)

வாசிபார்க்கும் வகையறிய

தானென்றநாழிகைதானுலாவிரத்து மூன்றூற்றறுபதாச்சு சாதித்திதாலோராண்டு குவ்விதமாய்த்தானும், ஊனென்றமாய்கைபோலாமூரண்டுபோச்சு வுகாரத்தினுசையெல்லா பு மூலாய்ப்போச்சு, வேனென்றவிந்துபவன் மதயானையாச்சு விகற்பமெல்லா மற்றுதடா காயமாய்கை, கானென்றகருவிதொன் னூற்றுமையா கல்மலைபோலிறுகிவிந்து கட்டிப்போச்சே. (1104)

சுவாசதம்பனநாழிகை தொகுப்பு.

போச்சென்றமனிதருக்கு முன்னோர் சொன்னார் புகழானசுவாசமதைப் புகலக்கேளும், எச்சென்றவிருநூற்றுயிருபத்தோ ராயிரத்தறுநூறுசுவாசம் யெழுப்பினத்துக் தொவணைதான் மேலதிகமாகும், ஆச்சென்றுயிரு பத்தையாயிரத்துத் தொளாயிரத்திருபதுக்குள் அருளினேப்சுவாசமதின் கணக்குசேர்மை, வாச்சென்றவித்தனையும் அகாரத்துளொட்டி வர்க்கியேயாக்கினையி லங்கென்றுகாட்டே. (1105)

வாசி யெழுத்து

காட்டியேநாளொன்றுக் கையாகேளு கவிலுவோநாழிகைதானுலாக்கும்பி, வாட்டியெழுத்தங்கனே கூட்டித்தம்பித்தால் வசனித்தோஞ் சதாசிவத்தின் கோணங்காணும், தேட்டியேவைங்கோணங் தியங்கினை தெரியுங்காண்சதாசிவத்தின் சத்தபீடம், பூட்டியேபீடமங்கென்று வாசியெழுத்து பூரணமேவசியமமென்று தீட்சையோதே. ()

ஓதவேவங்சிங்யமமம மதிலென்றும் ஓகோகோசதாசிவமுறு சத்திராரவென்று, ஆதவேயடைத்துநீ ஓம்இறிம்மென்று அருளுவாய் தீட்சைரண்டு மாண்பெண்ணுச்சு, வாதவேயிரண்டெழுத்து ஏகமா

விழுத்து வணமாகச்சொல்லினதோ ரட்சரங்கள், மாதவேமனோன்ம ணியைத் தியானஞ்செய்து மகத்தான வாக்கினையில் தப்பித்துப்பாரே.

வாசிக்கு மூலமந்திர தீட்சை சத்திசிவ வெட்டெழுத்து.

பாரப்பாபுலத்தியனே நாலாழிகும்பி பார்க்கையிலேசதாசிவ முஞ் சத்திதோன்றும், ஆரப்பாவங்குகின்றயிரண்டு தீட்சைதியானம் அடவாகப்பிரசன்னஞ் செய்யுமார்க்கம், தேரப்பாயிருநூறு செபித்தி ராகில் தெளிவான சதாசிவமுஞ் சத்திபிரசன்னம், வேரப்பாவிளங்கு வா ராக்கினையினின்று வேணசித்திதந்துபா லூட்டுவாரே. (1108)

ஊட்டுவாரமுர்தமென்று முலைப்பாலைத்தான் ஒகோகோவாங்கி நீவாசியில்தாக்கு, நாட்டுவாய்நாவதனு லுண்டிடுமண்டலந்தா னல மாகவுண்டிடவே நாலாயிரமாண்டு, ஆட்டுவாய்ஜெயநண்டி செங்கோ ல்நிலைபதியும் அதட்டியாய்நாலூறு முழுச்சித்தனுவாய், எட்டிலேயிந் தபடிசொன்னேனென்று யெண்ணுதேமானுக்கா னியம்பிடீரே. ()

இயம்பிடீரிதற்குத் தத்துவம்வம்பிரிக்க யென்றலேமுடியாது இவரைவெல்ல, சயமாடீர்சதாசித்தி தீட்சையிரண்டாலே சாவேது யொருநாளுந் தானென்றுநீயாவாய், உயம்பிடீருகாயகங்கள் கண்ணி ற்காண்பா புகவரைக்குமிப்படியே சாதித்தாயானல், பயம்பிடீர்பல நாளும் சிவசத்துவனுவாம் படர்த்துவருங்கோரையது விழுதுமாமே.

விழுதானசடலமெல்லாந் தேகவிஷமே விறக்குறேமத்துவார மேனியெல்லாம், விழுதாகயிறக்கியே யிறிகிவிற்சேரும் விளங்குமப்பா பரசுருவேபிரமமாகும், விழுதானபிறதிவியில் விழுந்துதானல் விந்து கற்பம்வீடும் விகர்ப்பம்போச்சு, புழுதாகவெங்நாளு மிருக்கலாம்பார் மெய்ஞ்ஞான பரகெதியைக்காணலாமே. (1111)

காணலாந்திட்சைரண்டு மிதனுலேயா கருதலாம்பலகலையு மாகி யாவாய், காணலாஞ்சதாசிவன் போலிருக்கலாகுஞ் சாயுச்சியபதவி பெறும் சத்திகொலுவிருப்பான், வாணலமாக்கினையைத் தெரிசித் தாயானல் மனப்பூரணமாவாய் மகிழ்ந்துபாரு, பூணலாம்பதியொளி யில்சுழியைநாட்டி போற்றிடுவாய்பூரணத்தை வசியமாக்கே. (1112)

தெய்வலோகத்தயிலம்.

ஆக்குகின்றவாக்கினையின் றீட்சைசொன்னேன் அவர்மானவா சியுட னிலையுஞ்சொன்னேன், போக்குகின்றபொருள்களெல்லா மிதி லேசொன்னேன் பூரணமாய்நின்றதொரு நிலையைச்சொன்னேன், தேக்குகின்றபரகெதியு நன்றாய்ச்சொன்னேன் தெய்வலோகத்தயில

மனைதச் செப்புவேனப்பா, ஆக்குகின்றதயிலமதை யார்தான் பண்
பார் அப்பாதுஞானக்கு நாடக்கேளே. (1113)

ஆடலாச்செப்பவேனத் தயிலங்கேளு அண்டாண்டமேறலாந்
தயிலத்தாலே, சடலமதைசாரசருடன் தானுகில் சார்வான தயிலத்தால்
கோடாகோடியிருந்து, ஓடலாக்கயிலமுறை சித்தியாக வுலாக்கிடும்
புலத்தியனேயுற்றுப்பாரு, வசோடுங்குண்டுனியாய்த் திரியுமாப்பா
குளுக்குருடன்சேராதே யுற்றுக்கேளே. (1114)

வைரியகுலபத்மினி பணிக்குடம் சுத்தி

உற்றுக்கேளுதாரமடா மவுனவேத முத்தியடா சுழிமுனையில் மவு
னநாதம், சுற்றிகேளுதுடாகுமது இங்குகாவு கைதன்னிய அரம
டா விந்துவிந்து, எற்றிசையிலுள்ளதுதான் மனிதர்வாழும் வீடாம்
பின்னும்வையகுலத் சுத்திமாமில், சாற்றக்கேள்சாதிவாத தேகமாகில்
சார்வாகப்பிறவிடையாம் பத்துவயதாமே. (1115)

சுத்தசலம தியானம்.

பத்துவாய்சித்தரைநான் பருவந்தன்னில் பிறவிடையாம்வியாழ
ங்குரு வெள்ளிபார்வை, அத்துப்பார்கன்னிப்பெண் ணுச்சம்பாரு ய
வளொளிப்பீடத்தில் விந்துவிந்தால், நெத்தியாருத்திமாம் ரவிபின
காலம் நேர்மைபடுத்திவனைப் பாயதிகமாகும், வித்தாணபெண்டமது
ற்பனித்தால் வேதகத்தின்பாலன் பிண்டம்வாங்கே. (1116)

வாங்கியேபெறுக்குமுன்னே பனிக்குடத்தான்வித்து மக்குடத்
தானடையாமற் செப்புப்பாண்டம், தாங்கியேபாண்டமதில் பனிநீரி
ட்டுத் தருவாமெண்கோழி யண்டோடுசுன்னம், பாங்கியேதிரு
மபடிகீந்துமாம் பலபிரண்டுசுன்னமதை பதனிவிட்டு, தாங்கிய
திரியாதேதாழுவிரல்சகசக்கி அருவமென்றாகிமுகத்திலிருதாழிவையே,

வைத்துபேப்பாக மாறுலப்பா வசனித்தேரம்வெறுமைமீர் பன்
னீராகும், அதனிலெதனிவாகுஞ் சுத்தசலமாகு மச்சலத்தைதிரைவடிக்கி
யெடுத்துவிட்டு, சுத்தமேரமது வெள்ளிவாரங் கருநிறேனுங்கோகனி
யில் இசாவமாகில், செத்தாவேயசிவயசமாரும்பீடஞ்சும் யக்குதைசயாவெ
ன்று செபியுறுதானுதான் தியானம்பணவே. (1118)

செபநீருக்குசெபவெழுத்து.

பன்னைப்பாமகேஸ்பரியின் பூசைசெய்து பனிந்தசுத்தசலமத
னைப் பதனைப்பண்ணி, அன்னைப்பாமுன்சொன்ன சன்னிதிலேப்பின்

டம் மதையெடுத்துக்கத்திகொண்டு அதினைக்கீறி, மண்ணைப்பாபனிக் குடல்க ளொருப்பையுஞ்சலப்பையு மகத்தானபெருங்குடல்க ளிது வெல்லாமெடுத்து, ஈண்ணப்பாயிறிதிவியின் ஜலத்தைவிட்டு ஈவின மதாயுன்மூலஞ் சுத்திபண்ணே. (1118)

கன்னிப்பிண்டமாக்கரு அகோரமாரண சொக்குபொடி.

பண்ணிபேயுள்மூலபீரல் பிச்சம்வாங்கி பாவகமாயுலர்த்தித்து ளிடித்துவடிகட்டி, மூண்ணியேமுன்சொன்ன மாக்கருசேர்கொண்டு மூலமென்றவித்துளில் சேர்தான்கொண்டு, அண்ணியேயிரண்டுமொ ன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டா லகோரமாரணசொக்குபொடி யிதுதான் பாரு, தன்னிலையாயிராதேயிந்தத் தூளைக்கொண்டு தனதாகவதித் கலக்கும் வகையைக்கேளே. (1119)

வகையானஸ்திரீகெர்ப்பங் குழியானையும் வளமானசுழல்வண்டு யீப் புலிகருவண்டு, துகையான குப்பைபுழு கருங்குளவிதானும் அரு வமென்றசெங்குளவி பச்சைசிறுவண்டு, ஈகையானமினிப்பிச்சி செவ் வாலானை ஈவிதுவேமபல்லிமெட்டுக் காலிப்பூச்சி, அகையானசிற் றெறும்புபொறும்புமாகு மருளிதேளுந்திசைப்பூச்சி மரப்புழுதானே.

தானென்றசெந்தேளு கருந்தேளுமாகுந் தருவானசெய்யான் பனை யேறிப்பாம்பு,மானென்றசலபச்சை தவளையாகும் மகத்தானதே ரைறவெள்ளைபச் சோந்தியிவையெல்லாம், ஆனென்றமண்ணில்வாழும் பூச்சி யிருபலந்தான் அருளிதேளும்பெரும்பூச்சி சமூலமாகும், கோ னென்றயக்கவகை துகையைக்கேளு கூறிநேயிருபத்து மூன்றுவகை யாமே. (1121)

வகையானயிவையெல்லாம் ரவியுலாவைத்து வாரஞ்சென்றெடு த்திடுவாய் சித்திரைகாலத்தில், எகையானயிதுவெல்லாங் கல்லுரலி விட்டு வெழுவுலக்கைகொண்டுநீ சாமஞ்சாடு,அகையாகச்சாடையிலே மாத்துளாகும் அப்பனேயதைத்தோண்டி வடித்தெடுத்துக்கொண்டு, மூகையாமல்முன்தூளில் கலந்துகொண்டு முன்மைபெறப்பதன மதாய் வைத்திடீரே. (1122)

வைத்துத்தானின்னமொருதூள் பொடியைக்கேளு வசனிப் போம்பூச்சிவகை வளப்பமாக, வைத்துகின்றவழிமறிச்சான் கண்ணீர ல்பித்தும் ஈலமானதேவாங்கு கண்ணீரல்பித்தும், பைத்துகின்றவாங் கைதக் கண்ணீரல்பித்தும் பண்பானகருங்குருவி கண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றசெம்பருந்து கண்ணீரல்பித்தும் செயலானகோட்டான் கண்ணீரல்பிச்சே. (1123)

பிச்சானவிச்சுனியின் கண்ணீரல்பித்தும் பிலமானகுழிநரியிற் கண்ணீரல்பித்தும், செத்துகின்றபெருங்காடைக் கண்ணீரல்பித்தும் செயமானபுலிப்பல்லின் கண்ணீரல்பித்தும், அத்தானநாகப்பாம் பிரல்காண்பித்தும் அருளினேம்செம்போத்துக் கண்ணீரல்பித்தும், கச்சானகருங்காக்கை பிரல்கண்பித்தும் கழுதைக்கண்காலொடு பித்துமாமே. (1124)

ஆமென்றகருங்கோழிக் கண்ணீரல்பித்தும் அடவானகருகாயின் கண்ணீரல்பித்தும், நாமென்றகரும்பூனைக் கண்ணீரல்பித்தும் நலமானமயிலுடும்புக் கண்ணீரல்பித்தும், வாமென்றசெவ்வாலரணைக் கண்ணீரல்பித்தும் மகத்தானகருமந்திக் கண்ணீரல்பித்தும், கோமென்றராசாளிக் கணணீரல்பித்துங் கூறினேன்தூக்கணங்குருவி கண்ணீரல்பிச்சே. (1125)

கண்ணான புலிக்குறத்தி கண்ணீரல்பித்தும் கணக்காகஆனவகை யிருபத்துமூன்று, நன்றாகக்கொண்டுவந்து சித்திரைக்காலத்தில் ரவிமுகத்தில்வாரமட்டு முலரச்செய்து, வண்ணதவகையெல்லா மெடுத்து நீயு மகத்தானகல்லுரலி லெல்லாமிட்டு, எண்ணானபெருவுலக்கை பரிசாகக்கொண்டு பிருசாமம்விடாமலதைச் சாடுவாயே. (1126)

சாடயிலேமாத்தூளா மயதூளைத்தான் சார்வாகத்தோண்டிவடித்தெடுத்துநீயும், சூடதிலேமுன்சொன்ன தூளதிலேசேர்த்து துடியாகப்பதனமதாய் வைத்துநீயும், நாடயிலேயின்னமொரு தூளைக்கேளு நவிலுவோங்கடைசரக்கில் நலமாய்த்தானும், ஆடயிலேசாதிக்காய் சாதிபத்திரி அடவானகோஷ்டமேலம் லவங்கப்பூவே. (1127)

பூவானகஸ்தூரிமஞ்சள் * புழுகுபூரம் புனிதமெனுஞ்சாம்பிராணி சக்கரிதாரம், ஆவானவெடியுப்பு சித்துரூ அன்பானகல்லுப்பு கோரைக்கிழங்கு, நாவானநாகமல்லிக் கிழங்குதானும் நன்னாரித்லைதச்சூரி வேரதாகும், மாவானசிறியாநங்கை பெரியாநங்கை மகத்தான வெண்குன்றி கருங்குன்றிவேரே. (1128)

வேரானவெட்டிகொட்டை புங்கங்கொட்டை விளம்புவோஞ்சிவனூர் வேம்புமரிமிரட்டி, ஆரானவழுகண்ணி தொழுகண்ணியாகும் அடவானயேறழிஞ்சிக் கோட்டையாகும், சேரானசெங்காயுருவி வேரதாகுஞ் செம்பருத்திசித்திரமூல முத்தாமணிவேர், வாரானகருநெல்லி வேர்தானாகும் வளமானவெட்பாலைமேல் புல்லுருவியாமே. (1129)

புழுகென்பது - புனுகுசட்டம்.

ஆமென்றகருவூமத்தை வேர்தானும் ஆடாதோடைவேர்செம் முள்ளி வெதிஞ்சியரணைவேராம், காமென்றபூனைக்காலி நாட்டைவே ரும் நல்லசிவகரந்தைவிஷ்ணு மூலியாகும், வாமென்றவெலிச்செவி வேர் பொன்னுமத்தை வசனித்தோம்இசைப்பூடு காயவேர்தான், கா மென்றகருங்காக்கணம் பூவும்வேரும் நல்லவனிமூலிதொட்டால் வாடி யென்றெண்ணே. (1130)

என்றானசிப்பாலை வேருந்தானும் இயல்பானகுறியடி வேரு மாகும், நன்றானவிலாமிச்சம்வேர் வில்வவேரும் நளினமென்றவ்வுரி வேர் கஞ்சாமூலி, வன்றானபேய்மிரட்டி வேருமாகும் வழக்கானசிங் கிற்கொடி மூலமாகும், மன்றானமுல்லைவே ரிருவாட்சிவேரும் மாத ளம்வேர்சிறுகட்டுக் கொடியுமாமே. (1131)

ஆமேதானுகவகைவேர் மூலசரக்கும் அருளுகிறேனுமதினுடைய முறைத்தானப்பா, காமேதான்சொல்லுகிறே முறையைக்கேளு கவிலு வேம்காற்பத்து மூன்றதாகும், ஏமேதானிவவகைக்குள் பலமூன்று ரும் என்மகனேகொண்டுரவி முகத்தில்வாரம், சேமேதான்சித்திரை நாள் காலாக்கினியிலுலர்த்தி திறமலெமித்துக்கல்லு ரவியிற்றுக்கே.

தாக்கியேயிருப்புலக்கை பெருதாய்க்கொண்டு சாடுவாய்முச்சா மஞ் சாடினுலேயா, மாக்கியேமாத்தானு போலேயாகு மத்துளைத் தோண்டிவடித் தெடுத்துக்கொண்டு, மூக்கியேமுன்தானி லொன்றாய்ச் சேர்த்து முத்தானுஞ்சிதறமற் பீங்கானிலிட்டு, வாக்குசித்திமுத்தி பெறச்சிவ பூபதிசுண்ணம் மனுசரித்தோம்சித்திபூ பதிதானென் றெண்ணே. (1133)

என்னுதற்குவகையென்ன புலத்தியனேகேளு எண்கோணத் தின்மூல மடைத்துநீயும், அண்ணவேவிசுத்தியிலே யகோரத்தைத ட்டி அடங்காதவாசிதனை விசுத்திதனிலிழுத்து, கண்ணவேகதிர்சோதி தீபசுடர்தன்னில் கடும் ரவிக்குளைகத்தாங்கிச் சுழியிலேற்றி, முன்ன வேயிடதுகலைத் தமர்தான்மூடி மூதண்டவாசிதனை ரேசகத்தில்கா ட்டே. (1134)

சத்திசிவம் சித்திக்க.

நாட்டியேமயேஸ்பரத்தின் தீட்சையாருணர்வார் கலமானசித் தியான தீட்சைதனைக்கொண்டு, வாட்டியேவடதுகலை மோதனில்நிறு த்தி மகத்தானதெய்வலோக சேர்க்கையேகண்டு, தேட்டியேதீட்சை தனை மவுனத்துாட்டி தியானமண்டலஞ்சுற்றிதம்பி பொருளாய், பூட்டி

லரும்காரொன்று காலுசாமம்காஞூறு புகழாகவுச்சாடித்நால்மகேஸ்வ ரமுஞ்சித்தியாச்சே. (1135)

ஆச்சப்பாமகேஸ்பரியும் பிரசன்னமாவார் ஆத்தாளுமப்பாளுமே வரக்தானீவார், ஆச்சப்பாயவர்வாத்தா லறுபத்துகாலு அஷ்டமாகவச் சாரஞ் சித்தியாச்சு, காச்சப்பாதொழில்களெல்லாஞ் சித்தியாச்சு கவ சாகாரங்களெல்லாஞ் சித்தியாச்சு, காச்சப்பாஞானசித்தி கவுனசித்தி கணயோகமஷ்டமா தொழிலுஞ்சித்தே. (1136)

சித்தானயெனக்குமுன்னோர் சொன்னவடமொழிகள் சூட்சமை யாயித்திட்சை யிப்படியார்சொன்னார், எத்தானமிக்குருவே எனக்குப் பின்னோர் எவாறிவார்பதினெண்பேர் மறைத்தசூட்சம், வித்தானமிறி தியிதிலுள்ள சித்தரெல்லாம் விளம்பவில்லையிக்குருவை வெளியிட் டேன்பார், கத்தாலுமிப்பொருளைக் கற்கவேணடுங் கற்காட்டாலாண மடையர்பெண் ணெண்ணலாமே. (1137)

எண்ணவேகுருசாட்சி யெவருஞ்சொல்லார் யானவெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்மறைத்திடாமல், உண்ணவேசிவன்சொன்னவுமை மறைத்தாள் ஓகோகோயென்னந்திக் குரைக்கும்போது, தண்ணவே வெளியடக்கம் சுத்திசெய்தார் தன்வந்திரிவெளிவிட்டார் பாகமில்லை, அவ்வனவேயீஸ்பரிதான் மவுனவெளிவிட்டார் அகத்தியனுமகாதெ ளிவா யறைந்திட்டேனே. (1138)

அறைந்திட்டசௌமிய சாகரமின்னூலில் அதிதடண்டோர்மறை த்தபொரு ளெல்லாம்விண்டோர், மறைத்திட்டாரின்னூல் சௌமியத் தைக்கண்டோர் மயங்காரகள்செய்பாகம் கைபாகமெல்லாம், திறந் திட்டேன்குருபாகஞ் சுத்திமுறைதிட்சை கூறினேமொளிக்கவில்லை கூர்ந்துபாரு, வறைந்திட்டோம்சொக்குபொடி சித்தியாச்சு மகத்தான பொடிகட்கெல்லாம் குருவிதாச்சே. (1139)

தெய்வலோக சொக்குபொடி.

ஆச்சென றபொடியெடுத்து தூபதீபம் அனனமறுசுவையுடனே ஐ5வெக்தியம்பூசை, வாச்சென்றதெய்வலோகச் சொக்குபொடிதான் வணமானயிப்படியில் சகலசித்துமாகும், மாச்சென றபின்னூலில் சால மிதிலாடு மதற்கெல்லாங்குருவிதுதான் மயேந்திரசித்தாகில், ஏச்சென றவதிதசித்துக் கெல்லாந்தானும் எள்ளளவுபொடிபட்டா லெல்லா மாமே. (1140)

ஆமப்பாபுலத்தியனே ஐயாகேளு அறுபத்துகாலுக்குங் குருவா மப்பாரு, மாமப்பாமதிதகெஜ காணைத்துக்கு மகத்தானகோகரணை சித்

துக்கெல்லாம், கோமப்பாகோடாகோடி சித்துக்கெல்லாம் குருவிது தான்சகலத்திற்கு மூலமூலம், காமப்பாசொல்லிவிட்டோம் நவலோக ப்பொடியில் கவிஉலோமெள்ளிடைதா னெடுத்துக்கொள்ளே.(1141)

பொடிக்குத் தியானவெழுத்து.

கொள்ளவேபொடியெடுத்துக் கரத்திலேந்திக் குருவானசுத்த சலமுள்ளிடைதானிட்டு, அள்ளவேகுருசெயநீர்துவரம் பருப்பிடை தான் அதில்வார்த்துகாத விந்துபாதி, வள்ளலேதியானித்து ஓம்அ றிம்மென்று வளமாகக்கஸ்தூரியெள் ளிட்டுக்குழைத்து, மொள்ளவே மந்திரத்தா லுச்சாடித்து முனைவெள்ளிக்கண்புருவதிற் றிலர்தந் திட்டே. (1142)

திட்டியேயொருநாளு செபிப்பாயாகில் திசைநாலுதிக்கெட்டுக் கொன்றுபதினாறு, ஆட்டிடவேயாதியந்த மண்டமெல்லாம் அதிலுள் ளவதிசயங்க ளெல்லாங்காணும், மேட்டியாய்த்திரியாதே மேதினியி லுள்ள வேடிக்கைகளதீதமெலலாங் காணலாகும், மூட்டியேசாகத்தில் வாசிதனைக்கொண்டு மூர்க்கமதாய்சிங்கெனவே கும்பிப்பாயே. ()

கும்பித்துரசக்குளிகை வாயிலிட்டுக் கும்பமென்றபொதிகைக் குப் போகவென்று, கம்பித்துதெட்சணமே போகவென்று நலமாக நினைத்துமே வாசிதனையோட்டி, அம்பித்துதெட்சணமே யெழும்பி னுக்கால் அம்மலையிற்கொண்டுவிடுங் குளிகைமைந்தா, எம்பித்துப்பா ர்க்கையிலே யாதுங்காண்பேன் யான்கண்டால்சித்திமுத்தி தருவேன் பாரே. (1144)

பாரப்பாயான்கண்ட போதேயையா பணிரண்டுகலையுஞ்சித்தி முத்தியாகும், ஆரப்பாவறிவார்கள் மோட்சமீவோனை யறுபத்துசித் திமுறை திட்சைசொல்வேன், மாரப்பாயதன்பிறகு மகாகோடிசித்தர் வருவிப்பார்கேட்டபொரு ளெல்லாஞ்சொல்வார், தேரப்பாசித்தரெ ல்லா மெச்சிக்கொண்டு சேனதிபதிபட்டமுனக் களிப்பார்பாரே. ()

பாரப்பாபுலத்தியனே வையாகேளு பதினென்குலட்சநா லதீதத் துக்கு, வேரப்பாதெய்வலோகசொக்கு பொடியெனபார்கள் வேதை யெல்லாமிப்பொடி தொட்டாட்டினுக்கால், ஆரப்பாவெகுதூர மொ ருவர்காணார் சொன்னாலுங்கருக்காணா ரூலிதன்பார்கள், ஆரப்பா சித்தரெல்லாங் கூடிக்கொண்டு அதீதமெல்லாமறைத்தாரென்று கூறு வாரே. (1146)

கூறுவார்சாஸ்திர பாஷைகாணார் கூறிருக்கும்போதகத்தின் பொருளைக்காணார், தேறுவார்சாஸ்திரத்தின் பயனைககாணார் செப்பி

ருக்குமூலத்தின் றெளிவைக்காணார், மாறுவார்வாயுதனாலனேகங் கே ள்விசொல்லார் மகத்தானவுயிருக்கு மகிமைகாணார், ஊர்தோறும்பே யதுபோல் வினத்துமாட்டை யுலகப்பேயாபேயைக் குருவென்பாரே.

குருவானபேயதனைக் குருவென்றெண்ணிக் கொண்டாடங்காத் தீவினையைக் கோறுமட்டி, அருளானசொரூபமதை மனதாற்காண்பீர் ஆதாரநிலைபேசி யன்பாய்பீயும், மருவானபிரமத்தைக் காணவென்று மவுனமதில்வேதனால் விசிக்கஞ்செய்தால், சருவானசதாசிவத்தைக் காணலாகுஞ் சச்சிதானந்தவெளி தான்காண்பீரே. (1148)

காணவேஞானசத்தி யப்போதெய்துங் காணிடுங்காண்ஞானிக் குக் கருவாகாது, பேணவேபிண்டகரு வாகாதையா பெருமூலசுழிக் கருதான் பேசும்பேசும், மாணவேமவுனிக்குக் கருவைக்கேளு மவு னத்தால்வாசிதனை யித்தாலே, கோணவேராசகுளிகை தம்பனத்தி னாலே தருதிபடுமவுனசித்தர்க் குருவிதாமே. (1149)

ஆமென்றசிவயோகவாய்வு பத்தும்நிலைத்தால் அங்கங்கேதமர் வாசல் பத்துமூடும், மூமென்றவாய்வதுவு மூடினுக்கால் முறுதிபடுஞ் சிவயோகங் குருவிதாச்சு, நாமென்றசித்தருக்குச் சுவாசமெல்லாம் நரம்பெல்லாம்பிணிந்தாணி பாவைபோலாகில், சாமென்றதேகசடங் கெட்டியாச்சு சட்டைபோனால்சித்தனென்று பேருண்டாச்சே. (1150)

உண்டானகடைசாக்கர் லொன்றுமாகாது ஓகோகோமூலிகை யா லொன்றுமாகாது, வண்டானதாசியினு லொன்றுமகாது வாய்வு வென்றதனாலே யொன்றுமகாது, நன்றானபுத்திபுதி வொன்றாய்வே னும் நாவுபலபலநினைவு பெண்ணலாகாது, தொண்டாதுவாதியடா வாதக்காறன் தொடுகுருவாமுப்புகுரு வழலையாமே. (1151)

ஆமென்றவாதிகுரு வழலைவிட்டால் அடவானவெவரையொன்று குருவொன்றில்லை, நாமென்றவதன்தொழில்கள் வழலையாபல நலமா னவவர்க்குரு சுவர்க்காரந்தான், தாமென்றசுவர்க்கார மதியாகுஞ் சும ர்த்தானசுவர்க்காரம் பிரமபிண்டம், போமென்றபிறவிபிண்டம் வழ லையாதி பெண்ணடிதான் பன்னிருகுருவுமாச்சே. (1152)

பிண்டம் சுத்திவகை பெண்ணடியாதி.

ஆச்சென்றதெய்வலோகச் சொக்குப்பொடிதான் அரகராபதனை மதர யடக்கஞ்செய்து, வாச்சென்றமுன்சுத்தி பிண்டம்வாங்கி வாய் மூழித்துபிண்டந்தனில் சலத்தைவார்த்து, காச்சென்றுகமூவிடுவாயே துவிசையப்பா கண்ணாடியொளிவதுபோற் காணுங்காணும், வாச்செ

ன்றபிண்டத்தின் றலையைவாங்கி மத்தலையில்யுயிர்ச்சவ்வுங் கொளை போக்கே. (1153)

போக்கியேயண்டைமூளை இதுமற்றான புனிதமதயண்டவெபா டி சொக்குச்சுண்ணம், ஆக்கியேயாவதற்குக் கல்லூரலிலிட்டு ஆறுசா மசுத்தசலம் விட்டுச்சாடி, தூக்கியேபாடையிலே மெழுகுபோலாத் துருவமென்றமெழுகதனைத் தோண்டியப்பா, ஏக்கியேதோண்டியதை ப் பீங்கானிலிட்டு என்மகனேகுருசெயநீ ரிரண்டுசேர்வாயே. (1154)

காய்கண்ட தலைமூளைசுண்ணம்.

வார்த்துமேகரமதுவால் கலக்கியேயுந்தான் வளமாகநஞ்சகொடி சுண்ணமரைப்பலந்தான், ஆர்த்துமோரவிதனிலே வைத்திடுசாமம் ஆ யிடுங்காண்மெழுகுகட்டி பொரிபோலரியுமப்பா, சாற்றிசையுமயக்க லாமிப் பொடியினாலே நகிலுவோம்சந்திரன்போல் வெளுமைகாணும், போற்றிடுவாய்பொடியதனை யெடுத்துகொண்டு பூரணமேமீசைசெய் து பதனம்பண்ணே. (1155)

பண்ணுமந்தப்பொடிதனிலே சேரொன்றுவாங்கி பண்மைபெற வடிகட்டி பொடியைக்கொண்டு, அண்ணுமந்தப்பொடிதனைப் பீங்கா னிலிட்டு அடவானதிருகள்ளிப்பால் சேருமிட்டு, உண்ணுமந்தப் பொடியதனைக் கூட்டிமத்தித்து ஓரிடையாய்க்கையகலஞ் சதுரம் பண்ணிபெண்ணுமந்தவில்லைதட்டி சித்திரைநாள்ரவியில் பெலமாக வுலருமட்டும் ரவியில்வையே. (1176)

வைத்ததனைபுலர்த்திபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு வளமானஅண் டோடு மெழுக்கவசஞ்செய்து, நைத்ததனைநாதவிந்தாற் சீலையேழுசெ ய்து ரவியிலரைநாழிவைத்து யெடுத்துநீயப்பா, ஐத்துநீகாடையொரு புடத்தைப்போட்டால் அப்பனேதலைமூளைச் சுண்ணமாகும், முத்து போல்நீறியதுநீருப்போகு மூலதுரைகாய்கண்ட சுண்ணமாச்சே.()

மூன்சுண்ணத்துக்குத்தியானம்.

போற்றியேபிண்டமதைக் கழுத்துகொண்டையா புகழுவோங் கால்மட்டாய் சிதறெட்டாமல், ஆற்றியேயெடுத்துமதைச் சொல்லக் கேளப்பா அரகாரவெடியுப்பு சவர்க்காரவுண்டை, ரற்றிசையும்புக ழ்பெறவே கல்லுப்புச்சூடனலமானபூரமுடன் கஸ்தூரிமஞ்சள், பா ற்றியேவெண்காரங் கஸ்தூரிபுனுகு பண்பைபெறுமல்லிகைப்பூ முல லைப்பூவே. (1158)

பூவானயிருவாட்சி செங்கழுனிப்பூவும் புனிதமென்றதேவதாரஞ் சந்தனம், ஆவானமல்லிப்பூ தாமரைப்பூவும் அடவானசாதிக்காய்லவ

ஆமப்பா சாக்கெல்லாங் களங்கமாகும் அக்களங்கில்கோடாகோ
டி வேளையாமே, காமப்பாமிச்சுண்ணத்தா லனந்தசித்திபெற்றோம்
கனியென்ற சுண்ணமிதுபடுதனைஞ்செய்து, கோமப்பாகுரு தத்தில்
இயானபூசை குருவானபூரணமே பணிந்துபோற்று, வாமப்பால்
சொரியுமடா மவுனஞ்செய்தால் மாய்கையெல்லா மற்றுதடா மதியாற்
றுனே. (1173)

தானுகச்சுண்ணமதைச் செந்தூரஞ்செய்ய சாற்றுகிறேன் புல
த்தியனே சாவாய்க்கேளு, வானுனவாலைசெந்தூரஞ் சொல்வேன் மக
த்தான கனம்கோயதற் கெல்லாந்தான், கோனானகுரு செயல் தன்ன
ருணிறுலேகூருவோம்வாலைசுண்ணஞ்சேர்கொண்டையா, பேனுனபீங்
கானில்சுண்ணமிட்டுப் பிலமானவைங்காய மெழுகுபணவிடையே. ()

இடையான குருசெயநீர்காதவிந்து யென்னசொல்வேன் சுத்த
சலமூன்றுமதைக்கேளு, இடையானவொவ்வொரு நீர்விதம்பலமூன்
றுதெளிவானநீர் தன்னைப் பீங்கானிலிட்டு, நடையானசவர்க்கார வுண்
டைபலமிட்டு கனிமதாயதைக் கூட்டிமத்திக்கேளு, தடையறவே
யுண்டைசெய்து ரவிமிருசாமந் தாக்கியதையுலர்ந்தபொரு வுண்
டைவாங்கே. (1175)

வாங்கியேயுண்டைதனைச் சுத்தசலஞ்சேரொட்டில் வளமாகவுண்
டைதனைச் சலத்திலிட்டுக்கேளு, தூங்கியேதிரியாதேரண்டரை நாழி
கைதான் தூதிபெறவேயூதியபின் னெடுத்துப்பார்த்தால், காங்கியது
வெண்கலப்போலுருளுமாகில் கவிலுவோம்வெண்கல வுண்டைசத்த
மெத்த, பாங்குபெறவுண்டையதை யுள்ளங்கையிலிட்டு பண்மைபெ
றவுண்விழியா லுற்றுபாரே. (1176)

உற்றுதான்பார்க்கையிலே சோதியொளிகாணு முன்னைப்போ
ல்சுரூபமெல்லாஞ் சிவமயமாய்த்தோற்றும், பற்றுகிலைசடமதனில்நின்
றுயானுல் பாணமெல்லாம்பனிச்சென்றுதிறமதிகங்காணும், எற்றதிரு
லதிவானிநீயோனுல்மிருக்குமிலே கண்கண்டபோதே யெடுத்துக்கொ
ள்ளு, சற்றுமதுசௌமியந்தான் சத்தியவாக்கு தவறுதுஅறிவுடை
யோன்றன்மையாமே. (1177)

தவறுது யெப்படிதா னென்பீரையா தன்மைபெருமைக்குண
மிலட்சண மிதுவஞ்சாகில், நன்மைபெரும் வாதசட்டங்கூறதாகும்
கல்குவோம் வாதிதாராசியுன்னோன், அண்மையென்ற வவர்க்கெய்து

மோட்சஞ்சித்தி யடவெல்லாம்பிடித்த குறியறிவாரையா, தன்மை யவர்க்கொருவனும் வாராதப்பா சொன்னேனாகஸ்தியனென்று துதி செய்வாரே. (1178)

துதிசெய்வோம் வாலைபூபதிசெந்தூரஞ் சொன்னதெல்லா மாடு மடாயதன் பெருமைகாணுர், அதிகமதயிதன்பெருமை யாருங்காணு ரறிகண்டோரறிதப்பா வெளியோருக்கும், சதியவரைசெய்தாலுஞ் சித்திரவதைசெய்தாலும் தவறூர்களவர்மனது தாமறிந்துநிற்பார், சதி யொருநாள்செய்வார்களவர் நன்மைபொருமை சத்துருவைக் காக்கு மவர் தன்மைமதிதானே. (1179)

மதியறிவால்ரவியு மறிவுஞ்சேர்ந்தால் மகத்தானபலபுத்தியதித மாகும், மதியானரவிதனிலே மதியுஞ்சேர்ந்தால் அறிவொன்றிலடக்க மதா மெல்லாமையா, ததியானபுருவமையங் க ணுவோர்கள் தாக் காணபூரணமேயறிவாரையா, விதியானபென்னறிவு யிலேத்துதானல் விட் டகுறை தொட்டகுறை யிடங்காண்பாயே. (1180)

காண்பதற்கு முன்சொன்ன வுண்டைதனைவாங்கிக் கதிர்முனை யதுபோலே தவாரம்பண்ணி, காண்பதற்கு சத்தசலமெள்ளிடைதா னதிவிட்டு நன்மைபெறப்பிங்கானி லுண்டைதனைவைத்து, பூணவே குருபதத்லதத் தியானஞ்செய்து பூப்பணிந்துரவிமுகத்தி லரைநாழி மட்டும், வாணவேவைத்திடவே வைத்திராகில் வளமானசெந்தூர மாய் வருகும்பாரே. (1181)

பாரப்பாமுருக்கம்பூ யிதற்கிடுண்டோ பாரேழுசாகரமு மிதற் கிடுண்டோ, வேரப்பாகஸ்தூரி யிதற்கிடுண்டோ வேணதுண்டுபலகிற முமிதற்கிடுண்டோ, ஆரப்பாவாலைபூபதிசெந்தூரம் அதுமலர்ந்தபூவத னைச் சரைப்பரண்டிவிட்டு, கோரப்பாசிராமயமாய் சோதியொளிதன் னில் நினைவையொட்டி மவுனமதில் தியானஞ்செய்யே. (1182)

செப்பப்பா-சிவாயம-ஓம் மென்றுவாறுஞ் செபிக்கையிலே ஸ்ரீ-றீம்-இறீமென்றுஞ்செபிருனறு, மெய்யப்பாவெளிதிறந்தே னென் மேலாணைரண்டு வெளிவிடாசெந்தூரம் பூசைசெய்து, கையப்பாவெ குபதனம் வைத்துப்போற்றி கருணைபெறச்சித்திக்குங் கருவேயெய் தும், பொய்யப்பா வுலுத்தர்சொல்வார் சாஸ்திரம்பொய்யென்பார் பூரணமேமனதறியாப் புலையர்தானே. (1183)

தானென்றசெந்தூரம் பெருமைமெத்த தனதாகச்சொன்னது மறிவேவேனும், வேனென்றசெகத்தோர்கள் கர்மநோய்க்கு விளம்பு வோம்வாசலையிட வாசம்பட்டால், நாமென்றநமன்வந்தாப் போலே யல்லோ கடுகடுங்கியோடுமடா விதிநோயெல்லாம், வானென்றவாதத் தால் வருநோய்க்கெல்லாம் வசனித்தோங்கடுகுப் பிரமாணந்தானே.

தானென்றசெந்தூர மிவ்விதமாய்கொண்டு தருவான சுத்தசலம் பனைவிடைதானிட்டு, கோனென்றகுழைத்து நோயாளிநாவல் கூறிட வேமூன்றுவேளை செந்தூரமுண்டால், தேனென்றவாதமுதல் பித்தம் யாவும்தீராதசேத்துமமு மொதுங்கியோடும், ஆனென்றவதிக நோ யெல்லாமோடும் அப்பனேகன்மவினை துலைந்துபோமே. (1185)

போமென்றபித்தத்தா லெழுந்தநோய்க்குப் போடுவாய்பொட்டி னுப்பு செயநீர்தன்னில், ஆமென்றுமுன்சொன்ன பாகவிதங்கொடு த்தா லாறிவிடும்பித்தத்தா லெழுந்த நோயெல்லாம், வானென்றவாறு போலமு துண்டாயானால் வச்சிரம்போல்தேகமெல்லாம் வளப்பமா கும், தாமென்ற சிலேர்பனநோய் சகலத்துக்குஞ் சொல்லிடவேகுரு நீரில் கொடுத்துப்பாரே. (1186)

கொடுத்திடவே யெட்டுநா ளுண்டாயானால் குறிகெட்டசிலேற் பனநோயெப்படிபோகும், மூடித்திடுவாய்வாதபித்த சிலேற்பனமூன் றுக்குமேதண்டமிது வாதிசெந்தூரந்தான், வடுத்திடவேவயித்தியர்க்கு க்குருவிதப்பா வாதமென்ற வழலைக்கு மதிதம்பாரு, கொடுத்திடவேஞா னகற்பமிது வான்றுற்றான் நன்றுனவட்டமித்து மாடுமென்றே. ()

என்றுனவாலேபூரதி செந்தூரந்தான் மார்செய்வார்சிவயோகிய வரோசெய்வார், நன்றாகநாம்சொன்னேன் சௌமியத்தில் கவித்தநீன் னூல்போற்சொல்லவில்லை, வன்றானபின்னூலிற் சொன்னதெல்லாங் குருவு வழிபாதைசுருதி முடிவுயின்னூலாதி, கன்றானயேமகாவியந் தான் பஞ்சகாவியங் கருணைபெறுமின்னாலும் நிகண்டோடேமே. ()

ஏழாணவிதன்னோர்வை சுருக்கமெல்லாந்தான் பென்மகனேபா ர்த்துவுரை தெளிந்தாரானால், கூராகநிலைத்திடுங்காண் வாதமெல்லாந் தோயுங் குருவாணையென்குருவால் நன்றுப்ச்சொன்னேன், வாரான பெருவாழ்வு சிவயோகவாழ்வு மற்றதெல்லாம்சடலப்பா மலைத்திட மக்கள், சாரானசௌமியத்தி விண்டதெல்லாம்வெளிதான் சர்க்குரு ன்கமலபதஞ் சாட்சிதானே. (1189)

தானென்றநாங்கள்சொன்ன பொருளெல்லாந்தான்சாக்கிஞாலே டாகச்சாற்றினேம்பார், போனென்றபொருளெல்லாம் பொடியாய்ச் சொன்னேம் பொருளறிவான்சென்மராசியிருந்தானால், பானென்ற பாகமடாயின்னால் போலொருநாளுமில்லை பகராதுபகர்ந்தாலு மறைப்பாய்க்காணும், கோனென்ற நிகண்டெண்ணூறதீதபீடம் கூறினேம் பதினாறு லட்சத்துக்கே. (1190)

லெட்சமென்ற லெட்சயத்தை யெவருங்காணார் நிகண்டெண்ணூறிருந்தானால்பாஷையெல்லாந்தோன்றும், அட்சயந்தான்பெறுவதற்கு நிகண்டுவேணும் அப்போவல்லோவாதத்தின் மறைப்பெல்லாம்விள்ளும், பட்சமென்றநிகண்டதனை வைத்துக்கொண்டு பாஷையறிந்திட்டாக்கால்பண்மையாகும், கட்சிபெறமெண்ணூர்தானூர்கொடுக்கப்போறார் கனகமென்றதிரவியத்தைக்கொடுத்துவாங்கே. (1191)

கொத்தாலும் பணங்கோடி யீயா ரீயார் கூறினதோர் சேதியெல்லாம் நிகண்டில்விள்ளும், அடுத்தாலு மாசானை நிகண்டைப் பாரு மவரீயார் சேதியெல்லாமறியலாம்பார், கடுத்திடநூல்கொடுத்ததோர் மனதுனைசந்தாக்கால்கனகம்ஞோய் சித்திக்குமுண்மைபாரு, தொடுத்தொருவர்வாய்பேசார் நிகண்டிருந்தால் தலைவனையுந் தலைவியையுங் காணலாமே. (1192)

அஷ்டகர்மச்சிலை.

காணலாமுன்சொன்னதலைப்பிண்டந்தான்
கருணைபெறச்சொல்லுகிறேம்புலத்தியாகேள்
ஆணலாமறுபத்தாறாலுமாட
யஷ்டகம்பச்சிலையதனைகயருளக்கேளும்
பேணலாம்பிண்டமதைக்கல்லுரவிவிட்டுப்
பேறுகமுன்சொன்னபிண்டமாவிட்டு
தோணலாஞ்சுத்தசலமிரண்டுசேரிட்டு
துதிபெறவேயகாரவிந்துவுகாரவிந்தே. (1193)

விந்தானயிரண்டதுமே யொவ்வொன்றுசேரு விட்டதிலேயிந்தலோகப்பொடிசேரண்டு, செந்தாணசெயநீர் மெழுகெல்லாமையா சிறப்பாகவொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு, அத்தானசெயநீர்வகை யெல்லாமைமந்தா அருளினே மொவ்வொன்று சேர்தானிட்டு, மைந்தான

திருக்கள்ளிப் பால்சேரண்டு மைந்தனே மாக்கருசேர் வளமாய்ப் போடே (1194)

போட்டுயிரும்புலக்கைகொண்டுபதிறுசாமம்புகழாகச்சிறுகெ ங்கை படியாற்றன்னில், ஆட்டுவாய்சாமமதுக் கொருதரம்விட்டு அட வானயிருப்புலக்கை யதனாற்சாடு, வாட்டுவாய்கருநாகப்பழ மதுபோ லாகுமப்பாகங்கண்டுயேஷ்டமாமாமெழுகை, வாட்டுபெற வெல்லாநீ தோண்டியட்ப" வரிசைபெறமெழுகெடுத்துப் பீங்கானில்வையே. ()

அஷ்டமாத்தயிலம்.

வையப்பாயம்மெழுகில்யாதியதைதயெடுத்து
வளமாகப்பீங்கானில்வைத்துநீயும்
எய்யப்பாவாலூபதிசெந்தூரமதனில்
விராகனெடைமெழுகுடுவதனில்வைத்து
கையப்பாரவிமுகத்திலொருநாழிவைத்தால்
கலமானவஷ்டமாதயிலம்பாயும்
பொய்யப்பாசொல்லவில்லேதயிலமதைக்கொண்டு
பூசைசெய்துசிஷாவிற்பதனமதாய்ப்பண்ணே. (1196)

பண்ணப்பா மதிமெழுகெடுத்துநீயும் பாலகனைப்போல் ரெட்டு சிலையுருவாய்ச்செய்து, கண்ணப்பாமுகங்கால்கள்கையுண்டாக்கி கன த்தமெய் வாயுகடு கருவுண்டாக்கி, எண்ணப்பா வண்ண மெல்லாஞ் செய்து முடிப்பித்து என்மகனே நாவியத்தின் பாகங்கண்டு, அண்ண ப்பா முடித்துசிலை திரியுண்டாக்கி அஷ்டயோக சித்திபெற பதனஞ் செய்யே.

இந்நூல்சுருக்கமுந்நூறும்பாரு.

பதனமென்றசிலையினுடஆட்டமெல்லாம்
பண்மைபெறுமிந்நூல்சொச்சமுன்னூர்தன்னில்
அதனமென்றயிருபத்துநான்குசித்தி
யடவாகஆடுதற்குகருவைச்சொன்னேம்
மதனமதாய்திரியாதேயிந்நூலாதி
மைந்தனே ஆயிரத்திருநூறுதன்னில்
குதனமென்றகுருக்களெல்லாமுடித்தோம்பாரு
குருநூலுசௌமியசாகரந்தான்பாரே. (1198)

பாரப்பாபுலத்தியனே முன்னூறும்பாரு பரிவாகவாயிரத்தைத் தூறும்பாரு, ஆரப்பாவறிவாளி சமுத்திரந்தன்னில் ஆடலாங்கடை போட்டுமுன்னூர்தன்னில், வேரப்பாசித்துவிளையதீதமெல்லாம் விளம்பினேனும் சொச்சமும்நீ விரித்துப்பாரு, தோப்பாதேகசித்தி காயசித்திசொன்னேனும் சிவயோகசித்திமெய்ஞ் ஞானசித்தே. (1199)

சித்தான மவுனசித்தி கெவுனசித்திசொனனேனும் தெளிவானகுளிகைசித்தி வாதசித்திசொன்னேனும், அத்தானவறுபத்துநான்கு சித்திசொன்னேனும் யதீதம்பெற்றுவாழ்கலா மின்னூல்தன்னில், முத்தானசொச்சமில்லா வயிரத்தைந்நூறு முடிவதற்குச் சௌமியத்தின் சூஸ்திரம்பாரு, வித்தானவித்தெல்லாம்ஒன்றாய்த்தோன்று மெய்ஞ்ஞானபரகெதியில் விளங்குந்தானே. (1200)

தானானமூலமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டோஞ் சைதன்னியப்பொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன், கோனானகுருவாசான் முறையுஞ்சொன்னேனும் கூறினேங்கைபாகங் குணமுஞ்சொன்னேனும், வாளானவாதமொடு வைப்புச்சொன்னேனும் வளமான குருகோடி சுண்ணஞ் சொன்னேனும், ஆனான திராவகங்கள் செயநீருஞ் சொன்னேனும் அதீத கோடாகோடி மெழுகருளினேமே. (1201)

அருளினேஞ்சாக்குவைப்புவுபசாரங்கள்
அருளானகுளிகைசாரணைகள்சொன்னேனும்
மருளினேமாதியென்றபனிநீர்சொன்னேனும்
மகத்தானகோடாகோடிதொழில்கள்சொன்னேனும்
வெருளினேம்வேதையிலேயனந்தஞ்சொன்னேனும்
வேதாந்ததீட்சைகுருபூசைசொன்னேனும்
வருளினேமாயிரத்திருநூறுபீடம்
வசனித்தோம்சௌமியசாகரமுற்றே. (1202)

அகஸ்தியரருளிச்செய்த

சௌமியசாகரம் - 1200

முற்றுப்பெற்றது.

கைராட்டினமாம் என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

கந்தப்பனும் குகன் கந்தப்பனும்
கதிர்காமப்பதிவளர் கந்தப்பனும்

சந்தத்தொடர்.

கருணாகரா பழனிப் பதிவாழ் கந்த
கான்தேன் கழுகா சலனாகிய கந்த
கஞ்ச நாணதொரு பஞ்ச பாதகனை
வஞ்சமே செய்மால் மருகனானவனும் கந்த
கதித்து மனம் துதித்து சுகம்
விதித்து அருள் துதித்தேனே சிகி கந்த
காரும் பன்னிரெண்டு கையும் வேலுடன்
வாரும் தந்திட வந்தருள் இதுததி
வாமுருகா வந்தெனைக் காத்திடு
மால்மருகா வாமயிலேறிய
வள்ளிசுகா வந்தனம் ஜோதிவேல் சந்ததமே புகழ் கந்த

தினைப்புனக்காக்ஷி.

சோலை சிங்காரம் என்ற மெட்டு.

தினைப்புனச் சிங்காரம்
தென் கதிரை அலங்காரம்
இணையாகவொன்றைச் சொல்ல
துணையாகவொன்றுமில்லை தினைப்
சேருமாமயில் கோருமே கிளி
காறுகாறெனப் போருமே செய்யும் தினைப்
நினைப்புடன் நீலவர்ன்ன பக்ஷிகள் கூடியே
நேரான கொண்டலாத்தி குருவிகள் சோடியே
கனைப்புடன் காடை கௌதாரிகளும் பாடியே
கண்டானதங் கொள்ளவே கதிர்மலை தேடியே
கலையுமான்புலியுமோ எதேஷ்டம்
மலை காட்டானை பன்றியுட நாட்டம்
சிலமிருகங்களென்றே ஒன்றாய் கூட்டம்
தலை சீருதே சிங்கம் யாளி கோஷ்டம்

திணைப்புனத்தை நாடி சென்ற பக்ஷிகள் கோடி
வனத்தில் கவண்சாடி வள்ளி ஆலோலம் பாடி — திணைப்

மனக்காரி மதுரை மீனாக்ஷியொரு என்ற மெட்டு.

வள்ளியம்மை பக்ஷி விரட்டுதல்

ஆலோலம் அருமையிரும் பக்ஷிகாள் ஆலோல
ஆவலோடு கிளி சேவலோடு அன்னம்
காவனம் தனில் மாவினங்களோ — ஆலோ
மாக்ஷியிரும் பக்ஷிகளா
வான்பயிரி வண்டினங்காள் — ஆலோ
காலம் தெரியாமல் கதறுகிறீர் வீணாய்
கவண் கல்லாலெறிந்திடுவேனிதோ வொண்ணாய்
பாலை வனந்தனிலே பறந்திடுவீண்ணாய்
பக்குவமதாய் இக்கணமேகாய்
தக்க வேகமாய் தைத்தறேதோ செல்வாய் — ஆலோ
எத்தனை சொன்னாலும் ஏற்காமல் வாறு
இடாது செய்கிறீர் படர்வனை மீது
சுத்துகிறீர் திணைப் புனத்தை இப்போது
ஜோதிவேல் செந்தமிழ் சொருகுடன் வோது
சுத்தகாரணி யுக்தியுந்தா நீ
சக்தி வள்ளி நீ முத் தமிழ் கருள்வாய் நீ — ஆலோ

விருத்தம்.

மலைவளம்.

1 ஆதிகைலாயமலை அண்டர்கள் போற்றுமலை
ஆனந்த மான மலையே
அருளாறு விளங்குமலை அன்பர்கள் போற்றுமலை
அடியாரை காக்கு மலையே
சாதிமயிலாடுமலை சற்சனர்கள் போற்றுமலை
சக்திவேல் நிற்கு மலையே
சகலபிணி தீர்க்கு மலை சந்நிதிமுன் தோற்றுமலை
சாதுக்கள் தங்கு மலையே
வேதியர் அகற்றுமலை விண்ணவர்கள் போற்றுமலை
வேதாந்த மான மலையே
வேலனருள் தங்குமலை வேடுவர்கள் போற்றுமலை
விஞ்சை மந்திரம் நிறைந்த மலையே

அசையிசை பிசகினாலும் ஐங்கரா பொறுத்து ஏழை
ஆளும் ஆத ரித்து என்
னாளுமென்னை கார்த்து அத்திமுகா
ஜோதிவேலுன் பக்தனென்னை யாள்வாய்

ஆநந்தக்களிப்பு.

சீர்மேவும் கதிர்காமம் என்ற மெட்டு.

வாழ்வி.

தானந் தன தந்த னன தந்த
தான தன தந்த னதந்த னன

சிகமீதுயுகால மைத்த சத்தி
சிவனாரும் தேவர் முனிவோர்களுமே வாழ்க
முகமானை தும்பிக்கையோனும் செல்வ
கதிர்காமம் தன்னி லென்னாளுமே வாழ்க
ஆறுமுகன் வேல் மயிலும் வாழ்க கதிரை
ஐங்கரனும் நாரணனு மென்னாளும் வாழ்க
சீருடனே தெய்வானை வாழ்க உலகில்
சிவ பக்தர் பாவாகுடி ஹிலூர் நபியும் வாழ்க
பாருலகில் வள்ளியம்மை வாழ்க கதிரை
பதிதனிலே முத்துலிங்க சுவாமியுமே வாழ்க
தோழகி மாரியம்மன் வாழ்க திருகுலி
பராசத்தி காளியுமே வாழ்க
பக்தர் பணிவேல் மலையும் வாழ்க கந்தன்
பஞ்சாக்ஷர மலையும் களஞ்சியம்போல் வாழ்க
வெற்றிவேல் கப்பானை வாழ்க வேல்
முருகன் சந்நிதியின் மானேஜர் வாழ்க
சித்தர்களும் பக்தர்களும் வாழ்க கதிரை
சந்நிதியி லன்னமட மென்னாளும் வாழ்க
இத்தமிழ் படிப்போரும் கேட்போரும் வாழ்க என்குரு
இரத்தினகிரி நாயனார் வாழ்க
குகனே கதிர்காம நகரில் எங்கள்
குழந்தை வடிவேலர் தெய்வானை வள்ளி வாழ்க
சுகமாக வேல் மயிலும்வாழ்க ஏழை
ஜோதிவேல் செந்தமிழும் நீடூழி வாழ்